

Tartalom

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2015–2016

2015. október 5–8-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 408., 2016.11.4.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2015. október 14-i ülés

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 414., 2016.11.10.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

I *Állásfoglalások, ajánlások és vélemények*

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

2015. október 6.

2017/C 349/01 Az Európai Parlament 2015. október 6-i állásfoglalása a földrajzi jelzések európai uniós oltalmának nem mezőgazdasági termékekre való esetleges kiterjesztéséről (2015/2053(INI)) 2

2017/C 349/02 Az Európai Parlament 2015. október 6-i állásfoglalása a fejlődő országok helyi hatóságainak a fejlesztési együttműködésben játszott szerepéről (2015/2004(INI)) 11

2015. október 8.

2017/C 349/03 Az Európai Parlament 2015. október 8-i állásfoglalása a Közép-afrikai Köztársaságról (2015/2874(RSP)) 20

2017/C 349/04 Az Európai Parlament 2015. október 8-i állásfoglalása a thaiöldi helyzetről (2015/2875(RSP)) 26

2017/C 349/05 Az Európai Parlament 2015. október 8-i állásfoglalása a nigériai gyermekeknek a Boko Haram támadásai miatti tömeges lakóhelyelhagyásáról (2015/2876(RSP)) 30

2017/C 349/06	Az Európai Parlament 2015. október 8-i állásfoglalása Ali Mohammed al-Nimr ügyéről (2015/2883(RSP))	34
2017/C 349/07	Az Európai Parlament 2015. október 8-i állásfoglalása a jelzálogra vonatkozó spanyolországi jogszabályokról és a kockázatos spanyol pénzügyi eszközökről (a beérkezett petíciók alapján) 2015/2740(RSP)	37
2017/C 349/08	Az Európai Parlament 2015. október 8-i állásfoglalása a halálbüntetésről (2015/2879(RSP))	41
2017/C 349/09	Az Európai Parlament 2015. október 8-i állásfoglalása a vörösiszap-katasztrófa tanulságairól, öt évvel a Magyarországon bekövetkezett baleset után (2015/2801(RSP))	45
2017/C 349/10	Az Európai Parlament 2015. október 8-i állásfoglalása a „nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése a fejlesztési együttműködés keretében” című uniós cselekvési terv megújításáról (2015/2754(RSP))	50
2017/C 349/11	Az Európai Parlament 2015. október 8-i állásfoglalása a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazásáról (2014/2160(INI)) .	56
2015. október 14.		
2017/C 349/12	Az Európai Parlament 2015. október 14-i állásfoglalása a Párizsban megkötendő új nemzetközi éghajlat-változási megállapodásról (2015/2112(INI))	67

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

2015. október 14.

2017/C 349/13	Az Európai Parlament 2015. október 14-i határozata a Kovács Béla mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2014/2044(IMM))	81

III Előkészítő jogi aktusok

EURÓPAI PARLAMENT

2015. október 6.

2017/C 349/14	Az Európai Parlament 2015. október 6-i jogalkotási állásfoglalása a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszermunkáról szóló 1930. évi egyezménye 2014. évi jegyzőkönyvének az 1–4. cikkben foglalt, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéshez kapcsolódó vonatkozások tekintetében az Európai Unió érdekében történő megerősítésére a tagállamoknak adott felhatalmazásról szóló tanácsi határozattervezetről (06731/2015 – C8-0078/2015 – 2014/0258(NLE))	83
2017/C 349/15	Az Európai Parlament 2015. október 6-i jogalkotási állásfoglalása a 4-metilamfetamin ellenőrzési intézkedések alá vonásáról szóló tanácsi végrehajtási határozat tervezetéről (10010/2015 – C8-0182/2015 – 2013/0021(NLE))	84

2017/C 349/16	Az Európai Parlament 2015. október 6-i jogalkotási állásfoglalása az 5-(2-amino-propil)indol ellenőrzési intézkedések alá vonásáról szóló tanácsi végrehajtási határozat tervezetéről (10012/2015 – C8-0186/2015 – 2013/0207(NLE))	85
2017/C 349/17	Az Európai Parlament 2015. október 6-i jogalkotási állásfoglalása a 4-jód-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxi-benzil)fenetilamin (25I-NBOMe), a 3,4-diklór-N-[[1-(dimetil-amino)ciklohexil]metil]benzamid (AH-7921), a 3,4-metilén-dioxi-pirovaleron (MDPV) és a 2-(3-metoxi-fenil)-2-(etil-amino)ciklohexanon (metoxetamin) ellenőrzési intézkedések alá vonásáról szóló tanácsi végrehajtási határozat tervezetéről (10011/2015 – C8-0185/2015 – 2014/0183(NLE))	86
2017/C 349/18	Az Európai Parlament 2015. október 6-i jogalkotási állásfoglalása a 4-metil-5-(4-metil-fenil)-4,5-dihidroxazol-2-amin (4,4'-DMAR) és az 1-ciklohexil-4-(1,2-difenil-etil)piperazin (MT-45) ellenőrzési intézkedések alá vonásáról szóló tanácsi végrehajtási határozat tervezetéről (10009/2015 – C8-0183/2015 – 2014/0340(NLE))	87
2017/C 349/19	Az Európai Parlament 2015. október 6-i állásfoglalása az Európai Unió Szolidaritási Alapjának az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 11. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (természeti katasztrófák Bulgáriában és Görögországban 2015 folyamán) (COM(2015)0370 – C8-0198/2015 – 2015/2151(BUD))	88
2017/C 349/20	P8_TA(2015)0332 Az európai strukturális és beruházási alapokról szóló közös rendelkezések a Görögországra vonatkozó egyedi intézkedések tekintetében ***I Az Európai Parlament 2015. október 6-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1303/2013/EU európai parlamenti és a tanácsi rendeletnek a Görögországra vonatkozó egyedi intézkedések tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2015)0365 – C8-0192/2015 – 2015/0160(COD)) P8_TC1-COD(2015)0160 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2015. október 6-án került elfogadásra az 1303/2013/EU rendeletnek a Görögországra vonatkozó egyedi intézkedések tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2015/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	89
2017/C 349/21	Az Európai Parlament 2015. október 6-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 13. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Németország „EGF/2015/002 DE/Adam Opel” referenciaszámú kérelme) (COM(2015)0342 – C8-0249/2015 – 2015/2208(BUD))	91
2017/C 349/22	Az Európai Parlament 2015. október 6-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 13. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Belgium „EGF/2015/003 BE/Ford Genk” referenciaszámú kérelme) (COM(2015)0336 – C8-0250/2015 – 2015/2209(BUD))	95

2017/C 349/23	Az Európai Parlament 2015. október 6-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 13. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Olaszország „EGF/2015/004 IT/Alitalia” referenciaszámú kérelme) (COM(2015)0397 – C8-0252/2015 – 2015/2212(BUD))	98

2015. október 7.

2017/C 349/24	Az Európai Parlament 2015. október 7-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Községek és tagállamaik, másrészt a Tunéziai Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodáshoz csatolt, a Tunéziai Köztársaság uniós programokban való részvételét szabályozó általános elvekre vonatkozó, az Európai Unió és a Tunéziai Köztársaság közötti keretmegállapodásról szóló jegyzőkönyv megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (16160/2014 – C8-0080/2015 – 2014/0118(NLE))	101

2017/C 349/25	P8_TA(2015)0338 A kis értékű követelések európai eljárása és az európai fizetési meghagyásos eljárás ***I Az Európai Parlament 2015. október 7-i jogalkotási állásfoglalása a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről szóló, 2007. július 11-i 861/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletről irányuló javaslatról (COM(2013)0794 – C7-0414/2013 – 2013/0403(COD)) P8_TC1-COD(2013)0403 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2015. október 7-én került elfogadásra a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről szóló 861/2007/EK rendelet, valamint az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló 1896/2006/EK rendelet módosításáról szóló (EU) 2015/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	102

2017/C 349/26	P8_TA(2015)0339 Egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozása ***I Az Európai Parlament 2015. október 7-i jogalkotási állásfoglalása a közepes tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2013)0919 – C7-0003/2014 – 2013/0442(COD)) P8_TC1-COD(2013)0442 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2015. október 7-én került elfogadásra a közepes tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló (EU) 2015/... európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel . . .	103

2017/C 349/27	P8_TA(2015)0340 Az emberi fogyasztásra szánt kazeinek és kazeinátok ***I Az Európai Parlament 2015. október 7-i jogalkotási állásfoglalása az emberi fogyasztásra szánt kazeinekre és kazeinátokra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről és a 83/417/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2014)0174 – C7-0105/2014 – 2014/0096(COD)) P8_TC1-COD(2014)0096 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2015. október 7-én került elfogadásra az emberi fogyasztásra szánt kazeinekre és kazeinátokra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről és a 83/417/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2015/... európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel	104

2017/C 349/28	P8_TA(2015)0341	Az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályok ***I	
		Az Európai Parlament 2015. október 7-i jogalkotási állásfoglalása az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló 966/2012/EU, Euratom rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2014)0358 – C8-0029/2014 – 2014/0180(COD))	
	P8_TC1-COD(2014)0180	Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2015. október 7-én került elfogadásra az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló 966/2012/EU, Euratom rendelet módosításáról szóló (EU, Euratom) 2015/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	105
		2015. október 8.	
2017/C 349/29	P8_TA(2015)0346	Belső piaci pénzforgalmi szolgáltatások ***I	
		Az Európai Parlament 2015. október 8-i jogalkotási állásfoglalása a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2013/36/EU és a 2009/110/EK irányelv módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvvel irányuló javaslatról (COM(2013)0547 – C7-0230/2013 – 2013/0264(COD))	
	P8_TC1-COD(2013)0264	Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2015. október 8-án került elfogadásra a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2015/... európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel	106
		2015. október 14.	
2017/C 349/30		Az Európai Parlament 2015. október 14-i jogalkotási állásfoglalása a vízuminformációs rendszerhez (VIS) a tagállamok kijelölt hatóságai, valamint az Europol számára a terrorcselekmények és egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése és kivizsgálása érdekében, betekintés céljából történő hozzáférésről szóló 2008/633/IB határozat alkalmazása időpontjának meghatározásáról szóló tanácsi végrehajtási határozat tervezetéről (10506/2015 – C8-0193/2015 – 2015/0807(CNS))	107
2017/C 349/31		Az Európai Parlament 2015. október 14-i állásfoglalása az Európai Unió 2015-ös pénzügyi évről vonatkozó 6/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról, Saját források, a külső fellépésekre képzett uniós vagyongazdálkodási alapok, az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületének Hivatala (11695/2015 – C8-0278/2015 – 2015/2150(BUD))	108
2017/C 349/32		Az Európai Parlament 2015. október 14-i állásfoglalása az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött, a költségvetési fejeletről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 12. pontjával összhangban a Rugalmassági Eszköznek az európai migrációs stratégia keretében meghozandó azonnali költségvetési intézkedésekre vonatkozó igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2015)0486 – C8-0292/2015 – 2015/2253(BUD))	110
2017/C 349/33		Az Európai Parlament 2015. október 14-i állásfoglalása az Európai Unió 2015-ös pénzügyi évről vonatkozó, 7/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról, A menekültügyi válság kezelése: azonnali költségvetési intézkedések az európai migrációs stratégia keretében (12511/2015 – C8-0297/2015 – 2015/2252(BUD))	112
2017/C 349/34		Az Európai Parlament 2015. október 14-i határozata az Európai Stratégiai Beruházási Alap ügyvezető igazgatójának kinevezésére vonatkozó javaslatról (C8-0304/2015 – 2015/0901(NLE))	115
2017/C 349/35		Az Európai Parlament 2015. október 14-i határozata az Európai Stratégiai Beruházási Alap helyettes ügyvezető igazgatójának kinevezésére vonatkozó javaslatról (C8-0305/2015 – 2015/0902(NLE))	116

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
- ***II Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
- ***III Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusát a tervezet által javasolt jogalap határozza meg.)

A Parlament módosításai:

Az új szövegrészeket ***félkövér és dőlt*** betűtípus mutatja. A törléseket a ■ jel vagy áthúzás jelöli. A módosított szövegrészeknél az új szöveget ***félkövér és dőlt*** betűtípus, a törléseket pedig törlés vagy áthúzás jelöli.

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2015–2016

2015. október 5–8-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: *HL C 408.*,
2016.11.4.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2015. október 14-i ülés

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: *HL C 414.*,
2016.11.10.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2015. október 6.

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2015)0331

A földrajzi jelzések európai uniós oltalmának nem mezőgazdasági termékekre való esetleges kiterjesztése

Az Európai Parlament 2015. október 6-i állásfoglalása a földrajzi jelzések európai uniós oltalmának nem mezőgazdasági termékekre való esetleges kiterjesztéséről (2015/2053(INI))

(2017/C 349/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) szellemi tulajdon-jogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodására (TRIPS),
- tekintettel az „Európa hagyományos szakértelmének kiaknázása: a földrajzi jelzések európai uniós oltalmának nem mezőgazdasági termékekre való esetleges kiterjesztése” című bizottsági zöld könyvre (COM(2014)0469),
- tekintettel a mezőgazdasági termékekről és élelmiszerekről szóló 1151/2012/EU rendeletre ⁽¹⁾, az ún. „minőségrendeletre”,
- tekintettel a borászati termékekről szóló 1308/2013/EU rendeletre ⁽²⁾, az ún. egységes KPSZ-rendeletre,
- tekintettel a szeszes italokról szóló 110/2008/EK rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az aromás borokról szóló 251/2014/EU rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Régiók Bizottságának 2015. február 12-i véleményére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2015. február 18-i véleményére,
- tekintettel az Európai Unió Bíróságának a földrajzi jelzésekre vonatkozó ítélezési gyakorlatára;
- tekintettel az eredetmegjelölések oltalmára vonatkozó 1958. október 31-i, 1967. július 14-én és 1979. szeptember 28-án Stockholmban felülvizsgált Lisszaboni Megállapodás szellemi tulajdonról szóló, valamint a nemzetközileg forgalmazott és egyedi származási földrajzi területüknek jellemzői tekintetében széles körben ismert termékek oltalmát garantáló Genfi Szövegére,

⁽¹⁾ HL L 343., 2012.12.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.

⁽³⁾ HL L 39., 2008.2.13., 16. o.

⁽⁴⁾ HL L 84., 2014.3.20., 14. o.

2015. október 6.

- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság és a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére (A8-0259/2015),
- A. mivel azok az egyedi földrajzi területről származó mezőgazdasági termékek, amelyek bizonyos tulajdonságokkal rendelkeznek vagy hagyományos eljárásokkal készülnek, földrajzi jelzésük tekintetében az EU egészére kiterjedő, egységes oltalmat kaphatnak;
- B. mivel a WTO definíciója szerint a földrajzi árujelző valamely WTO-tag területéről vagy e terület valamely vidékéről vagy helységéből származó olyan termékre vonatkozó megjelölés, amelynek adott minőségét, hírnevét vagy egyéb jellemzőit lényegében a földrajzi eredet határozza meg;
- C. mivel a hagyományos tudáson és technikákon alapuló hagyományos európai minőségi termékek az Európai Unió kulturális örökségének részét képezik, és olyan alapvető tényezők, amelyeket számos európai régió gazdaságában és társadalmában meg kell őrizni, mivel – különösen vidéki környezetben – alapul szolgálnak a helyi valósághoz közvetlenül kapcsolódó tevékenységekhez, továbbá hozzájárulnak az adott terület általános vonzerejének fokozásához, a helyi identitások megőrzéséhez és egyediségük népszerűsítéséhez, ekképpen idegenforgalmi, kulturális, foglalkoztatási és kereskedelmi szempontból is kedvező hatást kifejtve;
- D. mivel e termékek hozzájárulhatnak új stratégiák kidolgozásához a vállalkozói szellem helyi és regionális szintű támogatása, az infrastruktúra karbantartásának elősegítése és a területhez kötődő új, minőségi foglalkoztatás kialakítása érdekében, különös tekintettel a vidéki térségekre, a hátrányos helyzetű területekre és a legmarginálisabb régiókra, amelyek közül sokban a foglalkoztatás a jellegzetes helyi termékektől függ, ezáltal új lendületet adva a térség és a termelési körzetek fejlesztésével szorosan összefüggő szakképzés számára, egyúttal megőrizve és népszerűsítve az egyes régiók egyedülálló és sokszínű örökségét;
- E. emlékeztet arra, hogy a nem mezőgazdasági termékek identitásunknak, valamint a tagállamok kulturális örökségének szerves részét képezik; hangsúlyozza, hogy a kulturális örökség ágazatának egyik fő kihívását a hagyományos készségek és mesterségek kihalása jelenti, továbbá hogy a nem mezőgazdasági termékek földrajzi árujelzéseinek védelme ösztönözheti e kulturális örökség és hagyományos tudás megőrzését, valamint e termékek készítői tisztességes javadalmazásának garانتálását, valamint az eredetiségük és a lehető legnagyobb mértékű hozzáférhetőségük biztosítását;
- F. mivel valamely földrajzi jelzés hírneve olyan immateriális közös kincs, amelyet oltalom hiányában kötöttségek nélkül szabadon használhatnak, ami a termék értékének csökkenéséhez vagy akár a termék eltűnéséhez is vezethet;
- G. mivel a földrajzi jelzések komoly gazdasági potenciállal rendelkeznek, és megfelelő oltalom esetén jelentős előnyökkel járhatnak különösen a kkv-k és az uniós régiók esetében;
- H. mivel az európai régiók igen gazdagok olyan nem mezőgazdasági termékekben, amelyek a hírnevük megalapozását elősegítő, valamint a helyi és regionális kultúra szerves részét képező, rendkívül magas színvonalú hagyományos készségeken és kézművességen alapulnak;
- I. mivel a hatóságoknak védeniük, ha a magánszektor azt kéri, támogatniuk és segíteniük kell az európai hagyományos minőségi termékeket és földrajzi jelzéseiket;
- J. mivel egy termék minősége, hírneve és egyéb jellemzője származási helye révén meghatározható; mivel bizonyos gyakorlatok, köztük a terméknevekkel való visszaélések súlyos károkat okozhatnak az adott termék hírnevének, amely származási helyén alapul;
- K. mivel előfordulhat, hogy a fogyasztók és a gyártók rovására visszaélnek a hagyományos európai termékek nevével, tekintettel kiváló minőségükre és ennek következtében keresettségükre;

2015. október 6.

- L. mivel a nem mezőgazdasági termékek földrajzi jelzésének megfelelő európai szintű védelme, amely figyelemmel kíséri és nyomon követi használatukat és küzd a csalások ellen, elősegítené a hamisítás elleni küzdelmet és megelőzné a tisztességtelen versenyt, valamint a fogyasztók megtévesztését;
- M. mivel a fogyasztók érdeklődése nem csupán a termékek biztonsága, hanem a származásuk, eredeti mivoltuk és előállítási módjuk iránt is egyre nő;
- N. mivel lehetővé kell tenni, hogy a fogyasztók megfelelő információk alapján választhassanak azáltal, hogy azonosítani tudják a termékek eredetét és minőségét;
- O. mivel a nem mezőgazdasági termékeket védő hatályos nemzeti jogszabályok a tagállamokban eltérő szintű védelmet nyújtanak, ami nem felel meg a belső piac céljainak, és e termékek hatékony védelme tekintetében nehézségeket okoz Európában és azokban a tagállamokban, ahol nem tartoznak a nemzeti jog hatálya alá, ami rámutat a földrajzi árujelzések oltalma egységes rendszerének szükségességére egész Európában;
- P. mivel a kérdéssel kapcsolatos harmonizált európai jogszabály az Európai Unió számára nemzetközi kereskedelmi tárgyalásai során csak előnyös lehet;
- Q. mivel a nem mezőgazdasági termékek földrajzi jelzéseire vonatkozó, egységes európai uniós oltalmi rendszer hiánya nem megfelelő és különösen széttörédezett európai keretet hoz létre abból adódóan, hogy egyes tagállamok nem biztosítanak külön oltalmat, míg más tagállamokban eltérőek a meghatározások, az eljárások és a nemzeti, helyi, ágazati és horizontális normák által biztosított oltalom szintje, ami torzító és negatív hatást gyakorol mind a közös piac harmonikus fejlődésére és az egységes oltalomra, mind pedig az egyenlő feltételekkel folyó hatékony versenyre, továbbá előnytelen a fogyasztó tisztességes, valódi és összehasonlítható, a tájékozott döntéseket lehetővé tevő információkkal való ellátása szempontjából, és gátolja a fogyasztóvédelmet;

Bevezetés

1. üdvözli a Bizottság azon kezdeményezését, amely szerint konzultációt tart az érdekelt felekkel a földrajzi jelzések európai uniós oltalmának nem mezőgazdasági termékekre való esetleges kiterjesztéséről, valamint a 2014 októberében lezárt konzultáció eredményét, amely egyértelműen leteszi a voksot nem mezőgazdasági termékek földrajzi jelzésén alapuló oltalmának uniós rendszere mellett;
2. úgy véli, hogy a kiváló minőségű uniós termékeket támogató tágabb stratégia részeként európai szintű oltalmi eszközt kell létrehozni, amely az uniós intézmények arra irányuló fokozott kötelezettségvállalásán alapulna, hogy az európai gyártó- és kézműipart a növekedés és az egységes piac kiteljesítése motorjaként kezeljék, lehetővé téve a helyi ipari és kézműves termelés felértékelődését, támogatva az érintett területeken a helyi gazdaság fejlődését és a foglalkoztatást, fellendítve a turizmust és erősítve a fogyasztói bizalmat;
3. felszólítja a Bizottságot, hogy – az érdekelt felek körében már elvégzett konzultáció eredményei és a további elemzések nyomán, valamint biztosítva az új rendszer gyártókra, versenytársaikra, a fogyasztókra és a tagállamokra gyakorolt hatásainak teljes figyelembevételét – késedelem nélkül nyújtson be jogalkotási javaslatot a nem mezőgazdasági termékek földrajzi jelzéseire vonatkozó, egységes európai oltalmi rendszer létrehozása céljából;
4. hangsúlyozza, hogy egy ilyen eszköz bevezetését tájékoztató és kommunikációs kampányoknak kell kísérniük, hogy a termelők és a fogyasztók megismerjék az új típusú földrajzi jelzéseket;
5. határozott meggyőződésének ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a nem mezőgazdasági termékek földrajzi jelzéseire vonatkozó oltalom kiterjesztése többszörös pozitív hatást gyakorolhat a polgárokra, a fogyasztókra és a gyártókra, illetve az európai gazdasági és társadalmi szerkezet egészére;

2015. október 6.

6. úgy véli, hogy e rendszer – elsősorban akkor, ha a létezéséről eredményes kommunikáció folyik – különösen a fogyasztókat tudja hatékonyabban védeni, fokozni a címkével ellátott termékekbe vetett bizalmukat, támogatva őket a tájékozottabb döntéshozatalban a megvásárolandó termékek vonatkozásában, növelve az átláthatóságot és megszüntetve a félrevezető nevek és leírások okozta zűrzavart; úgy véli, hogy hozzájárulhat a nyomon követhetőség javításához és a minőségre, az eredetre, a gyártási módszerekre és feltételekre vonatkozó információk nyújtásához is, nem utolsósorban az e kérdések iránti fogyasztói érdeklődés növekedésére való tekintettel;

Az egységes uniós szintű oltalom előnyei

7. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió számára igen fontos lenne, hogy a nem mezőgazdasági termékek földrajzi árujelzéseire vonatkozóan jogszabályokat fogadjon el annak érdekében, hogy a lehető legnagyobb mértékben kihasználja a védett termékek egyedi jellegének és minőségének védelméből származó kedvező gazdasági hatásban rejlő potenciált, hogy a fogyasztók megbízható tájékoztatást kapjanak a gyártás helyéről és módjáról, illetve hogy megőrizze a termékhez kapcsolódó know-how-t és munkahelyeket;

8. úgy véli, hogy az ilyen jogi szabályozás ösztönözheti a hagyományos termelési eljárások területén zajló innovációt és a hagyományos termékeken alapuló induló vállalkozások létrehozását, és hozzájárulhat a munkahelyek fenntarthatóságához kevésbé fejlett területeken különösen azáltal, hogy a kis- és középvállalkozások számára, amelyek a földrajzi jelzés rendszerének oltalma alá vonható, tipikusan helyi termékek közel 80 %-át állítják elő, lehetőséget nyújt az értékesítés fellendítésére az eredményesebb marketing révén, és egyúttal szorosabb együttműködésre ösztönzi őket, tekintettel a rendszer kollektív jellegére;

9. rámutat, hogy hathatós módon hozzájárulhat a termékhamisítás, a földrajzi eredetmegjelölések csalárd használata és egyéb jogellenes, a végfogyasztót megtévesztő – és mindenekelőtt a potenciálisan oltalomban részesíthető termékek túlnyomó többségét jogszerűen előállító, érdekeik védelmére jelenleg jogi vagy pénzügyi eszközökkel nem rendelkező mikro-, kis- és középvállalkozások számára – káros gyakorlatok elleni fellépéshez, amelyek a kivitelükre is káros hatással bírnak;

10. úgy véli, hogy az oltalom támogatja és elősegíti a hagyományos ismeretek és készségek eredményeként létrejövő európai kézműves termékek közös piacához és Unión kívüli piacaihoz való hozzáférést, hozzájárulva a társadalmi és területi közösségek egészére jellemző, az európai történelmi, kulturális, gazdasági és társadalmi örökség jelentős részét képező értékes szakértelem megőrzéséhez;

11. úgy véli, hogy a nem mezőgazdasági termékek egységes földrajzijelzés-oltalma a hagyományos termékek készítésében foglalkoztatottak számának növelése révén ösztönözné a helyi és regionális műszaki és gazdasági fejlődést;

12. kiemeli, hogy az egységes földrajzijelzés-oltalom nemcsak a hagyományos termékek népszerűsítéséhez járulna hozzá, hanem az esetükben felhasznált nyersanyagok minőségének és a termelési folyamat minden szakaszában szükséges kiválóság elismeréséhez is;

13. rámutat, hogy a földrajzi jelzések biztosítják a vásárlókat a termék minőségét illetően, a termelők számára pedig a know-how elismerését és védelmet jelentenek;

14. hangsúlyozza, hogy a nem mezőgazdasági termékek földrajzi árujelzése és a hagyományos, kiváló minőségű know-how oltalmának elismeréséhez mind defenzív, mind offenzív érdek fűződik a közös kereskedelmi politika keretében, és hogy az hatékony eszköz lehet a mikro-, kis- és középvállalkozások (kkv-k) és a termelők támogatásához az utánzatok és a hamisítványok elleni küzdelem, a társadalmi, gazdasági és környezeti szempontból fenntarthatóbb, az Unión belüli és kívüli gazdasági fejlődés, valamint a tisztességes verseny és a fogyasztóvédelem biztosítása terén, lehetőséget teremtve ezzel a termékek eredetiségének és minőségének hatékonyabb azonosítására; úgy véli, hogy a nem mezőgazdasági termékek földrajzi árujelzéseinek egységes oltalma hozzájárulna továbbá az előállítás helye szerinti régiók társadalmi tőkájének megteremtéséhez;

2015. október 6.

15. véleménye szerint az egységes uniós rendszer növelné a kulturális örökséggel kapcsolatos szakmák vonzerejét;
16. hangsúlyozza, hogy a hagyományos know-how és termelés megőrzése segíthet megállítani a vidéki területek elnéptelenedését és pusztulását, valamint a fiatalok elvándorlását;
17. hangsúlyozza a folyamatban részt vevő nem mezőgazdasági termékek kulturális és társadalmi vonatkozásainak jelentőségét, valamint hangsúlyozza a hagyományos know-how és a kapcsolódó készségek megőrzésének, továbbadásának és fejlesztésének szükségességét, illetve a kreatív ágazatokkal való együttműködés szorosabbra fűzését, többek között a felhasznált nyersanyagok és a végtermékek minőségének hangsúlyozása érdekében; felszólít a név vagy a logó használatának lehetővé tételére minden olyan, az adott területről származó termelő számára, akik az előírtak szerint állítják elő a terméket;
18. hangsúlyozza, hogy a nem mezőgazdasági termékek földrajzi árujelzéseinek oltalma hozzá fog járulni ahhoz, hogy megőrizzük az európai helyi és regionális hagyományokból összeálló kulturális és művészeti örökséget;
19. elismeri azon kkv-k döntő szerepét, amelyek befektetnek a magas minőségű hagyományos tudásba és helyi foglalkoztatást, valamint tanulószervező gyakorlati képzéseket kínálnak olyan szakemberek képzése érdekében, akik fontos szerepet játszanak a hagyományos gyártási módszerek továbbadásában; elismeri az e területtel kapcsolatos oktatásba és képzésbe való befektetés fontosságát, és ösztönzi a tagállamokat a rendelkezésre álló uniós finanszírozás és programok optimális felhasználására a környezetbarát helyi és regionális kézműves és ipari termékek előállításában és promóciójában részt vevő szakemberek szakképzésének támogatásához;
20. ösztönzi a tagállamokat a bevált gyakorlatok cseréjére a hagyományos kézműves ipar élénkítésére irányuló kezdeményezések létrehozatala és támogatása terén, ami növelné a tudatosságot a helyi kulturális örökséggel kapcsolatban, és ösztönözné a vidéki térségek fejlődését;
21. kiemeli, hogy egy közismert földrajzi jelzés elősegítheti az európai kulturális útvonalak jobb promócióját;
22. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő a transzregionális és transznacionális együttműködést, valamint a bevált gyakorlatok összegyűjtését a nem mezőgazdasági termékcsoportok és a kapcsolódó ágazatok között;
23. hangsúlyozza a földrajzi árujelzéseknek a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok szélesebb körén belüli jelentőségét, mint a helyi dolgok, többek között az infrastruktúra és a foglalkoztatás értéke védelmének, valamint a regionális fejlesztés javításának és a visszakövethetőség, az átláthatóság és a fogyasztói tájékoztatás előmozdításának módját;
24. megjegyzi, hogy a meghatározott eredetű vagy egy adott térséghez kötődő ipari és kézműves termékek számos európai régióban a gazdaság és a társadalom olyan alapvető összetevői, amelyek – különösen falusi környezetben – a helyi valósághoz közvetlenül kapcsolódó, nem áthelyezhető tevékenységeket generálnak; hangsúlyozza, hogy a meghatározott eredetű vagy egy adott térséghez kötődő ipari és kézműves termékek uniós szintű védelmi rendszerének elfogadása lehetővé tenné az ipari és kézműves termékek eredetiségének megőrzését és a szabványosítás elkerülését;

Harmadik országgal fenntartott kapcsolatok

25. úgy véli, hogy a földrajzi jelzés oltalma alatt álló valamennyi – mezőgazdasági és nem mezőgazdasági – termék nyitott végű listáját bele kell foglalni a harmadik országgal a jövőben kötendő uniós kereskedelmi megállapodásokba;
26. úgy véli, hogy pozitív hatások érnék az EU és harmadik országok közötti meglévő, illetve tárgyalás alatt álló kereskedelmi kapcsolatokat, és ekképpen lehetővé válna az Unió számára, hogy ezen európai termékek számára a nemzetközi kereskedelmi tárgyalások keretében is egyenértékű oltalmat biztosítson;

2015. október 6.

27. úgy véli, hogy az uniós földrajzi árujelzéseknek a nem mezőgazdasági termékekre történő kiterjesztése lehetőséget kínál az európai export serkentésére és a piaci részesedés növelésére, a szóban forgó termékek nemzetközi ismertségének fokozására, valamint imázsuk és hírnevük megteremtésére a kereskedelemben és a kereskedelmi tárgyalások során;

28. úgy véli, hogy a nem mezőgazdasági termékek földrajzi árujelzéseinek uniós szintű oltalmazása erősítené az Unió pozícióját abban, hogy a WTO-n belül az összes termékre alkalmazandó egységes védelem szintjének emelésére szólítson fel, és a TRIPS-megállapodással teljes mértékben összhangban megújíthatná a WTO Dohai Fejlesztési Programterve keretében a földrajzi árujelzések többoldalú nyilvántartásának létrehozásáról folyó párbeszédet;

29. véleménye szerint a nem mezőgazdasági termékek földrajzi árujelzésének oltalmát a szellemi tulajdonjogok harmadik országokbeli oltalmára vonatkozó hatékonyabb stratégiának kell kísérnie annak érdekében, hogy hathatósabb intézkedéseket hozzanak a hamisított termékek, illetve utánzatok ellen;

30. úgy véli, hogy a nem mezőgazdasági termékek földrajzi árujelzéseinek egységes uniós oltalmából előny származhatna a harmadik országokkal kötendő kereskedelmi megállapodások tárgyalásakor, ugyanakkor rámutat, hogy nagyobb kereskedelmi partnereink közül néhányan, például India és Kína, már bevezettek a földrajzi árujelzések oltalmát szolgáló rendszereket;

31. felhívja a Bizottságot, hogy az EU kereskedelmi és befektetési stratégiájáról szóló következő közleményébe foglaljon bele egy következetes és jól kidolgozott, az árujelzések felismerését és elismerését biztosító stratégiát az összes földrajzi árujelzés tekintetében.

32. úgy véli, hogy a földrajzi jelzések oltalmának nem mezőgazdasági termékekre való kiterjesztése segíthet az EU pozíciójának még szilárdabbá és következetesebbé tételéhez ezen a területen, a kétoldalú kereskedelmi tárgyalásokon és a multilaterális fórumokon egyaránt, és ennek végső célja, hogy magas szintű oltalmat biztosítsanak valamennyi európai minőségi termék számára az Unión kívül; úgy véli különösen, hogy a földrajzi jelzések oltalma alatt álló mind mezőgazdasági, mind nem mezőgazdasági termékeket teljes mértékben figyelembe kell venni a jövőbeli uniós kereskedelmi megállapodásokra irányuló tárgyalások során; úgy véli, hogy a földrajzi jelzések átfogó uniós rendszere elősegítené a kereskedelmi terjeszkedést, és megkönnyítené az Unión kívüli közös promóciós kampányok lefolytatását;

Általános elvek

33. hangsúlyozza, hogy a földrajzi árujelzések fontos eszközei a visszakövethetőség, az átláthatóság és a fogyasztói tájékoztatás fokozásának, illetve annak, hogy az uniós régiók és települések nagyobb szerepet vállaljanak egy társadalmi és környezeti szempontból fenntarthatóbb gazdaságfejlesztési megközelítésben, és hogy a földrajzi árujelzések kulcsfontosságú szerepet töltsenek be a kereskedelempolitikában;

34. meggyőződése, hogy a rendszernek a bevált gyakorlatokon és átlátható és megkülönböztetésmentes elveken kell alapulnia, továbbá hatékony eszköz lehet az utánzatok és a hamisítványok elleni küzdelemben, valamint az EU-n belüli és kívüli gazdasági fejlődés szociális, gazdasági és környezetvédelmi szempontból fenntarthatóbb megközelítésének biztosítása, továbbá a fogyasztók védelmének erősítése tekintetében;

35. kéri a Bizottságot, hogy a mezőgazdasági és az élelmiszer-ipari ágazatokban szerzett tapasztalatokból vonja le a tanulságokat azzal a céllal, hogy a bevált gyakorlatokon és megkülönböztetésmentes elveken alapuló, átlátható, hatékony, gördülékeny és a termékeiket önkéntesen valamely földrajzi jelzés alá bejelentő termelők számára a fölösleges adminisztrációs terhektől és elriasztó költségektől mentes rendszert hozzon létre; továbbá úgy véli, hogy egy ilyen rendszernek biztosítania kell a szigorú ellenőrzéseket és a lehető legnagyobb mértékű átláthatóságot, valamint megfelelő eszközöket kell magában foglalnia a csalások kezelésére; ezzel összefüggésben kéri a Bizottságot, hogy az oltalmi rendszer tekintetében ne ágazati megközelítést alkalmazzon;

36. úgy véli, hogy az új rendszernek – csakúgy, mint korábban az agrár-élelmiszeripari termékek esetében – a megbízható és egyértelmű információkkal alátámasztott minőségi termékeket kereső fogyasztó számára ösztönösen érzékelhető garanciát kell jelentenie az eredetiség és az érintett földrajzi területhez szorosan köthető származás tekintetében; úgy véli, hogy a földrajzi jelzések egységes európai oltalmi rendszerének hatékonysága azon múlik majd, hogy a termelőkhez és a fogyasztókhoz eljut-e valamennyi szükséges információ; hangsúlyozza, hogy a rendszernek átláthatónak kell lennie, és elérhető oltalmat kell biztosítania, mivel ez a fogyasztói és a termelői bizalom szempontjából alapvető fontosságú;

2015. október 6.

37. úgy véli, hogy a közbeszerzésre vonatkozó új uniós jogalkotási kereten belül a termékminőség- és eredetigazoló rendszer hasznos lehet a szerződő hatóságok számára a műszaki leírások, a tanúsítás és az odaítélési kritériumok tekintetében, különösen helyi és regionális szinten;

38. felszólít arra, hogy az ilyen termékek kerüljenek a regionális fejlesztések, a kutatási és innovációs projektek, valamint a Horizont 2020 és a kohéziós finanszírozás középpontjába;

39. úgy véli, hogy a nem mezőgazdasági termékek földrajzi jelzéseire vonatkozó koherens, egyszerű, átlátható, valamint ügyintézési és gazdasági szempontból nem megterhelő — és így elsősorban a kkv-k hozzáférést megkönnyítő — uniós szintű oltalmi rendszer lehetővé tenné az EU számára, hogy a nemzetközi kereskedelmi tárgyalások keretében egyenértékű oltalmat biztosítson az európai termékeknek az Európai Unión kívül is, és jelentős előny származhatna belőle az uniós kereskedelmi partnerekkel folytatandó kétoldalú tárgyalások, illetve a WTO-n belüli multilaterális tárgyalások eredményeként kötendő szabadkereskedelmi megállapodások tekintetében;

40. azon a véleményen van, hogy a hatékonyságot mind az EU-n belül, mind a harmadik országokkal folytatott tárgyalások során a legjobban a nem mezőgazdasági termékek földrajzi árujelzései uniós szintű egységes oltalmi rendszerének létrehozása biztosítaná, amely magában foglalná a közös meghatározásokat, egy uniós szinten elismert nyilvántartásba vételi eljárást és a költségeket, az oltalom hatályát és a végrehajtási eszközöket, valamint a nem mezőgazdasági földrajzi árujelzés státuszának megadásáról határozó, hiteles, uniós szinten elismert hatóság felállítását, a 15 tagállamban már létező oltalmi normák aláásása nélkül;

Alkalmazási kör

41. megerősíti, hogy a területi referencia nélkülözhetetlen a szakértelem azonosításához és a termék minőségének, eredetiségének és jellemzőinek jelöléséhez;

42. támogatja azt a tág meghatározást, amely lehetővé tenné a termék és a földrajzi jelzéshez tartozó földrajzi terület közötti kapcsolat elismerését; úgy véli, hogy egy uniós szintű oltalmi rendszernek ki kell terjednie azokra a nem földrajzi nevekre is, amelyeket egyértelműen egy adott helyhez lehet társítani;

43. e tekintetben támogatja, hogy az oltalmi rendszerbe olyan nem szövegalapú jelek és jelképek is bekerüljenek, amelyek egyértelműen egy adott régióhoz kötődnek;

44. hangsúlyozza, hogy a nem mezőgazdasági földrajzi jelzések esetében a címkének/ismertető jelnek/márkanévnek/logónak egyszerűnek és könnyen felismerhetőnek kell lennie, tükröznie kell az áru regionális/helyi azonosságát, és legalább a termék származási helyének nyelvén és azon ország nyelvén kell készülnie, amelybe importálják;

45. hangsúlyozza, hogy bizonyos jelzéseket ki kell zárni a földrajzi jelzések oltalma alól, úgy mint az általános fogalmakat vagy a homonimákat; hozzáteszi, hogy e tekintetben a mezőgazdasági földrajzi jelzésekről szóló 1151/2012/EU rendelet 6. cikkének (1), (3) és (4) bekezdésében szereplő kivételek példaként szolgálhatnak;

A nyilvántartásba vételi eljárás

46. úgy véli, hogy a nyilvántartásba vételi eljárást kötelezővé kell tenni a jogbiztonság fokozása érdekében, különösen, ami a jogok alkalmazását illeti jogvita esetén; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a leghatékonyabb, legegyszerűbb leghasznosabb és legkönnyebben hozzáférhető termék-nyilvántartási mechanizmusra, és gondoskodjon arról, hogy a rendszer megfizethető, egyértelmű és átlátható eljárásokat biztosítson a nyilvántartásba vételhez, a módosításokhoz és a törlésekhez, ekképpen az érintettek számára jogi biztosítékokat nyújtva; felhívja a Bizottságot, hogy végezzen alapos elemzést az érdekelt felek pénzügyi és adminisztratív teendőinek minimalizálása érdekében;

2015. október 6.

47. hangsúlyozza, hogy e rendszerhez kapcsolódóan létre kell hozni a földrajzi jelzések oltalma alatt álló nem mezőgazdasági termékek egységes, szabványosított és nyilvános európai nyilvántartását a kézműves termékek támogatása, valamint a fogyasztók és a termelők tájékoztatása és védelme érdekében, elkerülve ugyanakkor a fölösleges adminisztratív terheket;

48. hangsúlyozza továbbá, hogy ennek a rendszernek a gazdasági és társadalmi hatás maximalizálása érdekében horizontális megközelítést kell követnie, valamint jelentősen meg kell szilárdítania a termelés és a származási terület közötti kapcsolatot, és fokoznia kell az átláthatóságot a termék hitelességének és eredetiségének megerősítése, valamint származásának szavatolása és nyomon követhetősége javításának elősegítése érdekében; rámutat, hogy rendszeres ellenőrzéseket kell végezni a „földrajzi jelzés” státusz odaítélése után annak biztosítása érdekében, hogy továbbra is teljesüljenek azok a kritériumok, amelyeken a státusz alapul;

49. úgy véli, hogy a nyilvántartásba vételnek két fázisból kell állnia: először a nemzeti vagy regionális hatóságoknak helyszíni ellenőrzéseket kell végezniük annak megállapítása érdekében, hogy az egyedi jellemzők nem módosulnak-e; majd másodjára az egységes európai nyilvántartási rendszernek kell garantálnia a közös kritériumoknak való megfelelést az EU-ban mindenütt;

50. azt javasolja, hogy a Bizottság ezzel összefüggésben vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy a nem mezőgazdasági földrajzi jelzések nyilvántartása átkerüljön a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz; javasolja, hogy az uniós szintű rendszer kezelését a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (BPHH) végezze;

51. hangsúlyozza, hogy a rendszernek a minimálisra kell korlátoznia a vállalatok költségeit és adminisztratív terheit, emellett elegendő garanciát kell nyújtania a fogyasztók számára, és segítenie kell őket, hogy vásárláskor megalapozottabban dönthessenek;

52. úgy véli, hogy a fent ismertetett rendszer keretében az érintett vállalkozásokra kellene hagyni a földrajzi árujelzések kidolgozását, különösen, ami a termékleírás meghatározását illeti, amellyel a földrajzi árujelzésnek összhangban kell állnia;

53. támogatja a termékleírásban foglalt kritériumok rugalmas megközelítését annak érdekében, hogy ne csak akadályozzák, hanem elő is mozdítsák a termelési folyamatok fejlődését és a jövőbeni innovációkat, feltéve, hogy a végeredmény minősége és eredetisége nem csorbul;

54. úgy véli, hogy a termékleírásba bele kell foglalni legalább az alábbi kritériumokat: a felhasznált nyersanyagok, a termelési folyamat leírása, a területtel fennálló kapcsolat bizonyítása, a vállalati társadalmi felelősségvállalás elemei;

55. javasolja, hogy elsősorban a termelők, egyesületeik és az érdekképviselői szervezetek kapjanak felhatalmazást a nem mezőgazdasági termékek földrajzi jelzésének nyilvántartásba vétele iránti kérelem benyújtására;

56. hangsúlyozza, hogy a földrajzi árujelzésért cserébe hozzájárulást lehetne kérni a gyártóktól, feltéve, hogy egyszeri hozzájárulásról van szó, amely a viselt költségekhez képest méltányos, és az egész EU-ban egyformán alkalmazzák;

Ellenőrzési intézkedések

57. úgy véli, hogy rendelkezni kell azokról a forrásokról is, amelyek a fenti eszköz által biztosított oltalmat hatékonyra teszik a gyakorlatban függetlenül attól, hogy visszaélés esetén milyen eszközökkel forgalmazzák a terméket; hangsúlyozza, hogy gondoskodni kell arról, hogy a földrajzi jelzéseket a digitális piacon is hasonlóképpen oltalmazzák;

58. hangsúlyozza a minőségellenőrzések fontosságát figyelembe véve a mezőgazdasági és nem mezőgazdasági termékek közötti jelentős eltéréseket (pl. a gyártók száma);

59. azt is támogatja, hogy az Európában forgalmazott termékek földrajzi árujelzéseinek nyomon követése érdekében vizsgálati, jogsértési és szankcionáló rendszert hozzanak létre;

2015. október 6.

60. úgy véli, hogy a nem mezőgazdasági földrajzi árujelzések oltalmának maximalizálása érdekében a földrajzi jelzések helytelen használatára vonatkozó tilalmat nem csak ott kell alkalmazni, ahol fennáll a fogyasztók megtévesztésének veszélye, vagy ahol tisztességtelen verseny zajlik, hanem azokban az esetekben is, amikor egyértelműen feltüntetik az adott termék konkrét származását; ezért azt javasolja, hogy a TRIPS-megállapodás 23. cikkében előírt további oltalmat, amely eredetileg csak a borokra és a szeszes italokra alkalmazandó, terjesszék ki a nem mezőgazdasági termékek földrajzi árujelzéseire is;

61. valamennyi érdekelt fél előtt nyitott eljárás bevezetését javasolja, amelynek keretében kifogást lehet emelni a földrajzi jelzések nyilvántartásba vétele ellen;

62. úgy véli, hogy mindez megkönnyítheti a hatékony felügyeleti eljárások létrehozását, így lehetőséget biztosít a fogyasztók és a gyártók számára, hogy megvédjék magukat a hamisítás, az utánzás és egyéb jogellenes gyakorlatok ellen;

A földrajzi jelzések és a korábban keletkezett jogok egyidejű fennállása

63. úgy véli, lehetővé kell tenni, hogy a jövőbeli földrajzi árujelzések bármelyike párhuzamosan létezessen az adott termékhez már hozzákapcsolt jogokkal, és figyelembe kell venni az Unióban nemzeti és helyi szinten jelenleg alkalmazott bevált gyakorlatokat;

64. hangsúlyozza, hogy a márkanévek és a földrajzi árujelzések közötti viszonyt egyértelművé kell tenni a konfliktusok elkerülése érdekében;

65. azt javasolja, hogy a márkanévek és a földrajzi árujelzések közötti kapcsolatra vonatkozó szabályokat a nem mezőgazdasági termékek földrajzi árujelzésének oltalmára is alkalmazzák;

66. javasolja, hogy azok a tagállamok, amelyek már rendelkeznek oltalom alá tartozó földrajzi árujelzéssel, megfelelő hosszúságú átmeneti időszakot kapjanak a megfelelés biztosításához, egyúttal azon átmeneti intézkedések alkalmazásához, amelyek az uniós mechanizmusra való áttérést megelőzően lehetővé teszik a két rendszer egymással párhuzamos létezését;

o

o o

67. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2015. október 6.

P8_TA(2015)0336

A fejlődő országok helyi hatóságainak szerepe a fejlesztési együttműködésben**Az Európai Parlament 2015. október 6-i állásfoglalása a fejlődő országok helyi hatóságainak a fejlesztési együttműködésben játszott szerepéről (2015/2004(INI))**

(2017/C 349/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének 2000. szeptember 8-i Millenniumi Nyilatkozatára,
- tekintettel az ENSZ fenntartható fejlesztési célokkal foglalkozó nyílt munkacsoportja által 2014. júliusban elfogadott jelentésre,
- tekintettel a 2015 utáni uniós és globális fejlesztési keretről szóló, 2014. november 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a fenntartható fejlesztésfinanszírozással foglalkozó kormányközi szakértői ENSZ-bizottság által 2014. augusztus 8-án elfogadott jelentésre,
- tekintettel a fenntartható fejlődéssel foglalkozó magas szintű politikai fórum 2014. júliusi miniszteri nyilatkozatára,
- tekintettel a millenniumi fejlesztési célok megvalósításáról szóló, 2014. évi ENSZ-jelentésre,
- tekintettel a hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló globális partnerség (GPEDC) 2014. áprilisi mexikóvárosi magas szintű találkozájának záródokumentumára,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Programja (UNDP), a globális munkacsoport és az ENSZ Emberi Települések Programja (UN-HABITAT) által készített 2014. október 31-i, „Párbeszéd a 2015 utáni fejlesztési menetrend helyi viszonyokhoz való igazításáról” című jelentésre ⁽²⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Csoportja (UNDG) „A 2015 utáni fejlesztési menetrend meghatározása: nemzeti és helyi szintű lehetőségek” című 2014-es jelentésére,
- tekintettel az UNDP „Az emberi fejlődés fenntartása: a sebezhetőség csökkentése és az ellenálló képesség erősítése” című 2014-es emberi fejlődési jelentésére,
- tekintettel az ENSZ-főtitkár 2015 utáni menetrendről szóló összefoglaló jelentésére,
- tekintettel az ENSZ „Gender Chart 2012” (Nemek közötti fejlődési táblázat, 2012) című jelentésére, amely értékeli a nyolc millenniumi fejlesztési cél nemek közötti egyenlőségre vonatkozó szempontjainak javulását,
- tekintettel az ENSZ 1992. évi környezetvédelmi és fejlesztési konferenciájának eredményeire, valamint a fenntartható fejlődéssel foglalkozó, 2012. június 20–22. között Brazíliában, Rio de Janeiróban tartott utókonferencia jelentésére,
- tekintettel az ENSZ 2013 utáni fejlesztési menetrenddel foglalkozó, kiemelkedő szakértőkből álló magas szintű munkacsoportjának 2015. májusi jelentésére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0059.

⁽²⁾ A helyi és regionális önkormányzatok globális munkacsoportja a 2015 utáni fejlesztési menetrend tárgyában a HABITAT III felé.

2015. október 6.

- tekintettel az ENSZ 2015 utáni fejlesztési menetrendjének rendszerszintű előkészületeivel foglalkozó ENSZ-munkacsoportnak az ENSZ főtitkárához benyújtott, „Realising the future we want for all” (A mindenkinek kívánt jövő megvalósítása) című, 2012. júniusi jelentésére,
- tekintettel a legkevésbé fejlett országokra irányuló, a 2011–2020-as évtizedre szóló isztambuli cselekvési programra,
- tekintettel a fejlesztési segélyezés hatékonyságáról szóló, 2011 decemberében a dél-koreai Puszanban megrendezett magas szintű találkozón elfogadott nyilatkozatra és cselekvési tervre,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára és az emberi jogok jogi keretére,
- tekintettel a segélyezés hatékonyságáról szóló párizsi nyilatkozatra és az accrai cselekvési programra,
- tekintettel a fejlődéshez való jogról szóló, 1986. évi nyilatkozatra,
- tekintettel a fejlesztési politikáról létrejött európai konszenzusra ⁽¹⁾ és az Európai Uniónak a fejlesztési politika terén való komplementaritásról és munkamegosztásról szóló magatartási kódexére ⁽²⁾,
- tekintettel „A helyi hatóságok hatáskörének megerősítése a partnerországokban a hatékonyabb kormányzás és a kézzelfoghatóbb fejlesztési eredmények érdekében” című, 2013. május 15-i bizottsági közleményre (COM(2013)0280),
- tekintettel „A helyi hatóságokról és a civil társadalomról: Európa elköteleződése a fenntartható fejlődés támogatása mellett” című, 2013. október 22-i állásfoglalására ⁽³⁾, valamint a helyi hatóságokról és a fejlődésről szóló 2013. július 22-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 7. cikkére, amely újílag megerősíti, hogy az EU „valamennyi célkitűzését figyelembe véve [...] biztosítja különböző politikái és tevékenységei összhangját”,
- tekintettel az EUMSZ 208. cikkére, amely kimondja, hogy az „Unió azon politikáinak végrehajtásakor, amelyek hatással lehetnek a fejlődő országokra, figyelembe veszi a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit”,
- tekintettel a „Globális partnerség a szegénység felszámolásáért és a fenntartható fejlődésért 2015 után” című, 2015. február 5-i bizottsági közleményre (COM(2015)0044),
- tekintettel a Bizottság „Méltó életet mindenkinek: az elképzeléstől az együttes fellépésig” című, 2014. június 2-i közleményére (COM(2014)0335),
- tekintettel a Bizottság „A magánszektor meghatározóbb szerepe a fejlődő országok inkluzív és fenntartható növekedésének elérése érdekében” című, 2014. május 13-i közleményére (COM(2014)0263),
- tekintettel a „Jogokon alapuló megközelítés, amely az összes emberi jogot összefogja az uniós fejlesztési együttműködéshez” című eszközkészletre, a 2014. április 30-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2014)0152),
- tekintettel a Bizottság „Méltó életet mindenkinek: A szegénység felszámolása és a világ fenntartható jövőjének biztosítása” című, 2013. február 27-i közleményére (COM(2013)0092),
- tekintettel a Bizottság „A demokrácia és a fenntartható fejlődés gyökerei: Európa együttműködése a civil társadalommal a külkapcsolatokban” című, 2012. szeptember 12-i közleményére (COM(2012)0492),

⁽¹⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

⁽²⁾ A Tanács 2007. május 15-i 9558/07. sz. következtetése.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0432.

2015. október 6.

- tekintettel a Bizottság „A 2015 utáni fejlesztési keret felé” címmel, egy uniós álláspont előkészítéséről rendezett nyilvános konzultációjára, amely 2012. június 15-től szeptember 15-ig tartott,
- tekintettel a Bizottság „Helyi hatóságok: a fejlődés tevékeny szereplői” című, 2008. október 8-i közleményére (SEC(2008)2570),
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság az EU fejlesztési politikájáról szóló, „Az európai konszenzus” című együttes nyilatkozatára ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Fejlesztési Napok keretében 2008. november 16-án elfogadott, a helyi hatóságok támogatására irányuló fejlesztési együttműködésről szóló európai chartára,
- tekintettel a Bizottság „Politikák fejlesztési célú koherenciája” című, 2005. április 12-i közleményére (COM(2005)0134), és a Külügyek Tanácsának 2012. május 14-i 3166. ülésén elfogadott, „Változtatási program: az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tétele” című következtetéseire,
- tekintettel a Régiók Bizottsága „Méltó életet mindenkinek: az elképzeléstől az együttes fellépésig” című, 2015. február 24-i véleményére,
- tekintettel a Régiók Bizottsága „A helyi hatóságok hatáskörének megerősítése a partnerországokban a hatékonyabb kormányzás és a kézzelfoghatóbb fejlesztési eredmények érdekében” című, 2013. október 9-i véleményére,
- tekintettel a Régiók Bizottsága „Tavaszi csomag: Az EU cselekvési terve a millenniumi fejlesztési célok megvalósítására” című, 2010. június 9-i véleményére,
- tekintettel a Régiók Bizottsága „Helyi hatóságok: a fejlesztés tevékeny szereplői” című, 2009. április 22-i véleményére,
- tekintettel a 2014–2020-as időszakra szóló fejlesztési együttműködési finanszírozási eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 233/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a fejlesztés 2015-ös európai évről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló, 2014. április 2-i álláspontjára ⁽³⁾,
- tekintettel a millenniumi fejlesztési célokról – a 2015 utáni keret kialakításáról szóló, 2013. június 13-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Külügyek Tanácsának a fejlesztési együttműködéssel kapcsolatos, jogokon alapuló, az összes emberi jogra kiterjedő megközelítésről szóló, 2014. május 19-i következtetéseire,
- tekintettel a Külügyek Tanácsának a szegénység felszámolása és a fenntartható fejlődés 2015 utáni finanszírozásáról szóló, 2013. december 12-i következtetéseire,
- tekintettel a 2015-öt követő időszakra vonatkozó fejlesztési menetrendről szóló, 2014. június 20-i AKCS–EU közös nyilatkozatra,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A8-0232/2015),

⁽¹⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

⁽²⁾ HL L 77., 2014.3.15., 44. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0269.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0283.

2015. október 6.

- A. mivel a helyi hatóságokra – amelyek a helyi közösségek részvételére és annak demokratikus kifejezésére támaszkodva a helyi kormányzás, az alulról építkező demokrácia és a fenntartható területi fejlődés kialakulásának lényeges állami és intézményi szereplői – fontos feladatok hárulnak majd a 2015 utáni célok elérésében;
- B. mivel a helyi hatóságok kulcsfontosságú szerepet játszanak a fejlesztési célok meghatározásában, szervezésében és elérésében;
- C. mivel a helyi hatóságok szilárd összeköttetést jelentenek a 2015 utáni menetrenden belüli közösségi, nemzeti és világszintű célok között;
- D. mivel a helyi hatóságok kulcsfontosságú szerepet játszanak a kiszolgáltatott helyzetben lévő lakosság védelmében a törekeny, válsággal küzdő államokban és a közepes jövedelmű országokban;
- E. mivel az új, globális fenntartható fejlesztési keret lehetőséget kínál a civil társadalmi szervezetek, a helyi hatóságok és a nemzeti parlamentek széles körű bevonásának biztosítására; mivel a helyi hatóságok és a civil társadalmi szervezetek bevonása feltétlenül szükséges a helyes, átlátható és elszámoltatható irányítás biztosításához;
- F. mivel az EU nagymértékben részt vett a helyi hatóságok támogatásában a fejlődő országokban abból a célból, hogy hozzájáruljon a szegénység csökkentéséhez és a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez, továbbá hogy előmozdítsa a demokratikus irányítást helyi szinten;
- G. mivel a regionális kormányok és a helyi hatóságok képviselői részt vettek az ENSZ fenntartható fejlesztési célokkal foglalkozó nyílt munkacsoportjának (OWG) ülésein, és a globális munkacsoport egyik irányítója volt „a 2015 utáni fejlesztési menetrend helyi viszonyokhoz való igazításáról” szóló ENSZ-tanácskozáson az UNDP-vel és az UN-HABITAT-tal;
- H. mivel az ENSZ-főtitkár 2015 utáni fejlesztési menetrendről szóló összefoglaló jelentése ismételten megállapítja, hogy az új fejlesztési menetrendnek átalakító jellegűnek, egyetemesnek és emberközpontúnak kell lennie, továbbá az emberi jogok és a jogállamiság elvein kell alapulnia; mivel a főtitkár azt kéri, hogy az innovatív partnerségek, beleértve a helyi hatóságokat is, vállaljanak főszerepet abban, hogy ez a menetrend a polgárokhoz legközelebbi szinten valósuljon meg;
- I. mivel a 2015 utáni globális fejlesztési menetrend legfontosabb céljai és kihívásai a helyi fellépéstől és az erős partnerségektől függenek;
- J. mivel a világ népessége az előrejelzések szerint 2050-re a jelenlegi mintegy 7 milliárdról 9,3 milliárdra fog nőni, és a növekedés nagyrészt a fejlődő országokban várható, különösen a városi térségekben; mivel a túlzott mértékű urbanizáció minden szempontból aláássa a fejlődés fenntarthatóságát;
- K. mivel a két és fél milliárd új városi lakos számára hozzáférést kell biztosítani az oktatáshoz, az egészségügyi szolgáltatásokhoz, a munkahelyekhez, az élelmezéshez, a higiéniai szolgáltatásokhoz, a közlekedéshez, a lakhatáshoz és az energiaellátáshoz; mivel ezek kulcsfontosságú kihívások az e szolgáltatásokért felelős helyi és regionális hatóságok és önkormányzatok számára;
- L. mivel a riói nyilatkozat hangsúlyozza, hogy az őshonos népek és közösségeik létfontosságú szerepet játszanak a környezeti irányításban és a fejlesztésben; mivel a kormányoknak el kellene ismerniük és megfelelően támogatniuk kellene önazonosságukat, kultúrájukat és érdekeiket, és lehetővé kellene tenniük tényleges részvételüket a fenntartható fejlődés elérésében;

2015. október 6.

- M. mivel a szegénység csökkentése egyenlőtlen, és az országok közötti, illetve országokon belüli egyenlőtlenségek, amelyek mind a fejlett, mind a fejlődő országokban nőttek, fontos fejlesztési kihívást jelentenek;
- N. mivel az erőszakos konfliktusok és a humanitárius válságok továbbra is romboló hatással vannak a fejlesztési erőfeszítésekre; mivel a kiszolgáltatott csoportokat, például a nőket, gyermekeket és az időseket jobban sújtják a katonai konfliktusok és válságok, és a helyi hatóságok kulcsszerepet játszanak a konfliktusok megelőzésében és kezelésében;
- O. mivel további erőfeszítésekre van szükség ahhoz, hogy felére lehessen csökkenteni az éhezéstől szenvedők arányát, mivel 162 millió kisgyermeket fenyeget az alultápláltság veszélye; mivel a „rejtett éhezés” a mikrotápanyagok hiányát jelenti, amely visszafordíthatatlan egészségügyi és a termelékenység csökkenésével összefüggő társadalmi és gazdasági következményekkel is járhat;
- P. mivel az éghajlatváltozás és a környezetkárosodás fenyegetést jelent a szegénység csökkentésére nézve, és nagy kihívást jelent a helyi hatóságok számára, mivel elsősorban a helyi lakosságot érinti;
- Q. mivel több új és méltányos munkahelyet kell létesíteni a demográfiai növekedésre adandó globális válaszként; mivel a fejlett és a fejlődő országokban is a magánszektor a legjelentősebb munkahelyteremtő, és ezáltal nélkülözhetetlen partner lehet a szegénység elleni küzdelemben;
- R. mivel a fejlődő országokban a segélyezés továbbra is különleges szerepet játszik a szegénység csökkentésében, és olyan tényező, amely gyökeres változást képes előidézni; mivel célzottabbnak kell lennie, hogy megfeleljen a leginkább rászoruló lakosság igényeinek; mivel a segélyezés önmagában nem elegendő, és mivel ezért innovatív finanszírozást kell igénybe venni;
- S. mivel a nemzetközi, köz- és magánforrások döntő fontosságúak a fenntartható helyi fejlődés támogatása szempontjából;
- T. mivel az EU-nak és tagállamainak a fejlesztési segélyek legnagyobb adományozóiként, de kulcsfontosságú döntéshozókként és a de centralizált együttműködés előmozdítóiként ennek megfelelően az ENSZ keretében zajló tárgyalások során következő szakaszában továbbra is vezető szerepet kell játszaniuk, különösen a fenntartható fejlesztési célok végrehajtása tekintetében;
- U. mivel az EUMSZ 208. cikke kimondja, hogy az Unió fejlesztési politikája elsődleges célként a szegénység felszámolására irányul, és megalapozza a politikák fejlesztési célú koherenciáját;

I. Helyi hatóságok mint a fejlesztés szereplői és az Európai Unió szerepe

1. emlékeztet arra, hogy a pusztani partnerség egyre táguló fórumot biztosít a fejlesztés olyan új szereplői számára, mint a helyi és a regionális szereplők;
2. hangsúlyozza, hogy az Európai Bizottság közleményében a helyi hatóságokkal és állami érdekelt felekkel történő elismerésükkel kapcsolatban szereplő új iránymutatások fontos előrelépést jelentenek az Európai Unió új fejlesztési ütemtervében;
3. hangsúlyozza, hogy konkrétan át kell ültetni ezeket az új iránymutatásokat az európai együttműködés megvalósítása során, mind a 11. Európai Fejlesztési Alap (EFA), mind a Fejlesztési Együttműködési Eszköz szintjén;
4. hangsúlyozza, hogy a nemzeti és helyi szintű stratégiai tervezés alapvetően szükséges a fejlesztés következő három fő dimenziójának előmozdításához és integrálásához: társadalmi, gazdasági és környezetvédelmi dimenzió;
5. örömmel látja a helyi hatóságoknak szóló tematikus költségvetési soron keresztül a helyi hatóságok képességeinek megerősítéséhez nyújtott támogatást, és különösen a helyi hatóságok koordinációs szerkezetének megerősítéséhez biztosított támogatást nemzeti, regionális és az egész földrészt érintő szinten, valamint az európai szintű partnerség megvalósítását;

2015. október 6.

6. elismeri a helyi hatóságok fontos szerepét a fejlődő országokban; ösztönzi partnerségi megállapodások megkötését az uniós tagállamok helyi hatóságai és a fejlődő országok helyi hatóságai között olyan területeken, mint például a képzés és az emberi erőforrások, mert ez olyan nagyobb előnyökkel jár, mint például a környezeti tervezés javulása;
7. úgy véli, hogy ezek a koordinációs szerkezetek lényeges szerepet játszanak a helyi képességfejlesztés technikájának és módszertanának támogatásában, az ismeretek megosztásában a decentralizáció folyamatának támogatása érdekében, és az alapszolgáltatások nyújtásában; a megfelelő fórumot jelentik a politikai párbeszédhez és a helyi hatóságok hangjának hallatásához a kormányzás minden szintjén;
8. arra ösztönzi az Európai Uniót, hogy mozdítsa elő a decentralizált együttműködést mint a 2015 utáni fejlesztési keret megvalósításának eszközt; ennek érdekében kéri a Bizottságot, hogy tanulmányozza annak lehetőségét, hogy a decentralizációt a külső segélyeket finanszírozó eszközök, elsősorban a Fejlesztési Együttműködési Eszköz és az EFA kiemelt pénzügyi elemévé tegye, valamint hogy erősítse meg azon erőfeszítéseit, amelyek a helyi hatóságok teljes értékű szereplőként való bevonására irányulnak a 11. EFA végrehajtása során mind a partnerországok, mind a régiók és az ágazati és költségvetési támogatás szintjén; felkéri a tagállamokat, hogy fejlesztési programjaikban tartsanak fenn megfelelő helyet a helyi hatóságoknak, fellépéseiket az Európai Bizottsággal és más tagállamokkal összehangolva;

II. Politikai párbeszéd, pénzügyi források mozgósítása és elszámolás

9. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a pénzügyi erőforrások méltányosabb átcsoportosítását nemzeti szintről szubregionális, városi és önkormányzati szintre;
10. hangsúlyozza, hogy a folyamatban lévő decentralizáció során ösztönözni kell a tagállamokat, hogy a nemzeti költségvetési források egy részét csoportosítsák át a regionális és helyi kormányzati szintre; ezért úgy véli, hogy nagyobb támogatást kell nyújtani a helyi hatóságok pénzügyi és költségvetési kapacitásai megerősítésének szintjén, különösen szövetségeiken keresztül;
11. úgy véli, hogy az európai költségvetési támogatás egy részét a helyi közösségek finanszírozására kell elkülöníteni;
12. ragaszkodik ahhoz, hogy valódi politikai párbeszédet kell folytatni a helyi hatóságokkal az európai együttműködés keretében, ami lehetővé teszi a folyamatban lévő előrelépés, a nehézségek és a támogatáshatékonyság megerősítésével kapcsolatos szempontok értékelését helyi szinten;
13. kéri e párbeszéd intézményesítését a különböző együttműködési keretekben már létező koordinációs szerkezetekre támaszkodva;

III. A helyi hatóságok szerepe a millenniumi fejlesztési célok teljesítésében: Levont tanulságok

14. hangsúlyozza, hogy a millenniumi fejlesztési célok megmutatták, hogy a helyi hatóságok döntő szerepet játszanak a szegénység elleni küzdelemben és a közösségi szolgáltatások, például a vízellátás és a megfelelő köztisztaság, az elsődleges egészségügyi ellátás és az oktatás biztosításában;
15. üdvözli a decentralizált fejlesztési együttműködési kezdeményezések terjedését és a városok közötti együttműködési mechanizmusok alkalmazását;
16. hangsúlyozza, hogy kiegészítő eszközöket kell elkülöníteni a decentralizált hatóságok kapacitásainak megerősítésére, hogy minőségi közszolgáltatásokat tudjanak nyújtani, továbbá biztosítva legyen az esélyegyenlőség, illetve a társadalmi kohézió megerősítése érdekében;
17. sajnálja, hogy a millenniumi fejlesztési célok nem vették figyelembe elegendő mértékben a fejlesztés helyi szempontjait; sajnálja továbbá, hogy a fejlesztési programok nem foglalják magukban elegendő mértékben a kulturális szempontokat, amelyek nélkülözhetetlen alkotórészei a helyi sajátosságok megértésének; kéri a kulturális dimenzió figyelembevételét a szegénység csökkentésére irányuló helyi, nemzeti és nemzetközi stratégiákban;
18. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a jelenlegi millenniumi fejlesztési célok nem egyértelműek, ami a globális célok nemzeti és helyi viszonyokhoz való igazítását illeti;

2015. október 6.

IV. A 2015 utáni fejlesztési menetrend meghatározása: Kihívások és lehetőségek.

19. úgy véli, hogy a 2015 utáni folyamat keretében a Rio+20 csúcstalálkozó eredményeinek végrehajtására vonatkozóan olyan egyértelmű jövőképet kell kialakítani, amely elismeri a helyi hatóságok szerepét;
20. hangsúlyozza, hogy a fenntartható fejlődés céljaihoz olyan célokat és megbízható mutatókat kell meghatározni, amelyek megfelelnek a helyi lakosság körülményeinek, szükségleteinek és törekvéseinek; felszólítja az EU-t, hogy erősítse meg a helyi hatóságok szerepét, és vegye figyelembe szakértelmüket a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos többi cél tekintetében;
21. felszólítja az EU-t, hogy a fejlesztési tervezésben, végrehajtásban és a pénzügyi segítség nyújtása során továbbra is szenteljen külön figyelmet a helyi hatóságoknak; hangsúlyozza, hogy ehhez valódi részvételi folyamatra lenne szükség már a kidolgozási szakasz elején, és hogy ebből a szempontból el kell ismerni és meg kell erősíteni a decentralizált állami támogatást; kiemeli annak szükségességét, hogy biztosítsák fokozott részvételüket a fejlesztési stratégiák meghatározásában;
22. kéri az Uniót, hogy biztosítsa a helyi hatóságok jobb képviseletét a 2015 utáni ütemterv elfogadására irányuló nemzetközi tárgyalásokon, a fejlesztésfinanszírozásról szóló nemzetközi konferencián és az éghajlatról szóló nemzetközi konferencián;
23. felszólítja az EU-t, hogy továbbra is támogasson a városokra és településekre vonatkozó különálló célkitűzést;

V. A (civil társadalmi szervezetekkel, a magánszektoral stb. fenntartott) megújított hatékony globális partnerség szükségessége

24. felszólítja az EU-t, hogy segítse elő a több érdekelt felet összefogó partnerségek megerősítését, a helyi körülményekhez igazítva a 2015 utáni menetrend végrehajtását;
25. felszólít a feladatok egyértelmű meghatározására és elosztására a partnerek között;

VI. Partnerség a magánszektoral

26. emlékeztet arra, hogy a közszféra lesz az új globális fejlesztési menetrend kulcsfontosságú katalizátora és végrehajtója, és hangsúlyozza, hogy az állami bevételek igénybevétele és a polgárok hozzájárulási képességén, illetve a természeti erőforrások átlátható kiaknázásának igazságos jövedelemelosztásán alapuló pénzügyi rendszer megerősítése hatékonyságának lényeges eleme lesz;
27. megerősíti, hogy támogatni kell egy középosztály megjelenését a magánvállalkozások, különösen a fiatalok és a nők által vezetett vállalkozások előmozdítása révén;
28. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a köz- és magánszféra partnerségére vonatkozó politikák révén helyzetbe hozzák a helyi mikro-, kis- és középvállalkozásokat munkahelyteremtés és a fenntartható és inkluzív gazdasági növekedés tekintetében;
29. megismétli, hogy valódi elszámoltatási mechanizmusokat kell bevezetni, és meg kell határozni a kötelező szociális és környezetvédelmi biztosítékokat;

VII. Partnerség a civil társadalommal

30. úgy véli, hogy a 2015 utáni globális fejlesztési menetrendnek meg kell változtatnia a civil társadalmi szervezetek szerepét és hatását; véleménye szerint a tagállamoknak szorosan együtt kell működniük a civil társadalmi szervezetekkel, a rendszeres párbeszédet szolgáló mechanizmusokat létrehozva, hogy olyan hatékonyságot érhessenek el, hogy a civil társadalom részéről pozitív visszajelzést kapnak;

VIII. A hazai elszámoltathatóság és kapacitásbővítés támogatása

31. hangsúlyozza, hogy a kormányoknak elszámoltathatónak kell lenniük az érintett hazai partnerek és a nemzetközi közösség felé egyaránt;

2015. október 6.

32. kiemeli az átláthatóság fontosságát és a több érdekelt fél részvételével zajló párbeszéd előmozdítását a helyi kultúrák, az őslakos népek, migránsok és kisebbségek részvételének erősítése érdekében;
33. úgy véli, hogy komoly erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy javuljon a helyi hatóságok kapacitása a közszolgáltatások biztosítása terén;
34. hangsúlyozza, hogy helyi szinten elő kell mozdítani a jó kormányzást a felelősségvállalás, a jó irányítás, az átláthatóság, a részvétel, a reakcióképesség és a jog elsőbbsége elveinek előmozdításán keresztül;
35. ösztönzi helyi egyeztetési fórumok létrehozását a költségvetési tervezés keretében;
36. hangsúlyozza, hogy sürgetően fontos a hivatalos adatgyűjtési szolgáltatások reformja;

IX. *Őslakos népek és fejlesztési tervezés*

37. hangsúlyozza, hogy az őslakos népeket teljes mértékben be kell vonni a helyi és területi fejlesztéssel kapcsolatos fejlesztési és beruházási tervek előkészítésébe;
38. felszólítja a nemzeti kormányokat és a helyi hatóságokat, hogy: a) erősítsék meg a hagyományos földbirtoklási viszonyok elismerését rögzítő helyi szintű jogszabályokat; b) működjenek együtt a természeti erőforrások kezeléséért hagyományosan felelős hatóságokkal; c) kezeljék az őslakos népek körében meglévő nemi alapú és generációk közötti problémákat; d) őrizzék meg az őslakos népek tudását; e) erősítsék az őslakosok fejlesztési tervezésben való részvétellel kapcsolatos kapacitását;

X. *Technológiaátadás*

39. hangsúlyozza, hogy a nemzeti kormányoknak és a helyi hatóságoknak a technológiaátadást elősegítő környezetet kell teremteniük;
40. úgy véli, hogy az ilyen együttműködésnek hosszabb távú beruházásokat is magában kell foglalnia;

XI. *Városok és települések*

41. üdvözli az afrikai városok mozgósítását és bevonását a lakhatásról és a fenntartható városi fejlődésről (Habitat III) szóló ENSZ-konferencia előkészítése keretében; kéri a Bizottságot, hogy támogassa ezt a mozgósítási folyamatot, és a partnerségi terveiben számoljon azzal, hogy támogatja a fenntartható városi fejlődés folyamatának irányítását;
42. üdvözli a nyílt munkacsoport arra vonatkozó döntését, hogy a városi fenntartható fejlődést mint önálló célt tűzi ki;
43. hangsúlyozza egy területi megközelítés elfogadásának fontosságát az olyan kérdések kezelésére, mint a hulladékok és a városi szegénység kezelése, az egyenlőtlenségek csökkentése, a polgárok önállósulása, a befogadó és részvételen alapuló kormányzás, az innovatív infrastruktúra elve, a szolgáltatásnyújtás, a földgazdálkodás, a városok szerepe a globális környezeti változások előidézésében és az ökoszisztémákra gyakorolt hatásuk, a természeti katasztrófák kockázatának csökkenése, az energiafelhasználás stb.;
44. hangsúlyozza a fejlődő és legkevésbé fejlett országok többek között pénzügyi és technikai segítségnyújtás révén megvalósuló támogatásának fontosságát;

XII. *Jó kormányzás és küzdelem a korrupció ellen*

45. hangsúlyozza, hogy erősíteni kell az illegális pénzmozgásokkal foglalkozó nemzetközi együttműködést annak biztosítása érdekében, hogy a helyi és a nemzetközi vállalatokra egyenlő versenyfeltételek vonatkozzanak az adózás terén;
46. hangsúlyozza, hogy a hatalom decentralizálása hatékony eszköz a korrupció elleni küzdelemhez, ideértve a multinacionális vállalatoktól eredő korrupció elleni küzdelmet is, valamint a közigazgatás korszerűsítésének elősegítéséhez és a lakosság szükségleteinek megfelelő gazdasági és társadalmi reformokhoz;

2015. október 6.

XIII. A források mozgósításának erősítése

47. hangsúlyozza, hogy kreatív és méltányos finanszírozási mechanizmusokat kell találni;
48. hangsúlyozza a természeti erőforrások helyi szintű felhasználásának kiemelkedő fontosságát a 2015 utáni ütemterv sikere szempontjából, mivel ez kulcsszerepet játszik a nemzeti és a helyi fejlesztési stratégiák és politikák végrehajtásában; ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy szükséges a partnerországok helyi hatóságainak mielőbbi megerősítése a helyi adózás és a költségvetési tervezés terén; örömmel fogadja a helyi pénzügyekkel foglalkozó megfigyelőközpontok fokozatos felállítását, amelyek nagyobb támogatást érdemelnek az Európai Uniótól;
49. úgy véli, hogy különösen a vidéki területeken helyi szinten hatékonyabban lehet fellépni a közösségek életkörülményeinek javítása érdekében, továbbá hogy a helyi és a nemzeti hatóságokat érő egyik fontos kihívás abban áll, hogy olyan körülményeket teremtsenek, amelyek az innováció hátráltatása nélkül elősegítik az informális szektor fokozatos reintegrációját;
50. felszólítja a Világbankot és a nemzetközi pénzügyi intézményeket a környezetvédelmi és szociális biztosítékokra vonatkozó politikák frissítésére;
51. emlékeztet arra, hogy elsősorban a helyi kormányzatokra hárul az egyre növekvő számú válság kezelése, azonban a hatékony válaszintézkedésekhez többnyire nem rendelkeznek elegendő kapacitással és eszközzel;
52. kéri a Bizottságot, hogy ösztönözze az innovatív finanszírozási források igénybevételét a decentralizált együttműködéshez, különös tekintettel a kölcsönöket és adományokat ötvöző eszközökre, amelyek nincsenek a helyi hatóságok sajátosságaihoz igazítva;
53. arra buzdítja az Európai Uniót, hogy ezentúl erősítse meg a decentralizált költségvetéseket, amelyek a helyi fejlesztéshez nélkülözhetetlenek;
- o
o o
54. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2015. október 8.

P8_TA(2015)0342

Közép-afrikai Köztársaság

Az Európai Parlament 2015. október 8-i állásfoglalása a Közép-afrikai Köztársaságról (2015/2874(RSP))

(2017/C 349/03)

Az Európai Parlament

- tekintettel a Közép-afrikai Köztársaságról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés munkájáról szóló, 2015. február 11-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek a Közép-afrikai Köztársaságban kialakult helyzetről szóló 2013. június 19-i, 2014. március 19-i és 2015. június 17-i állásfoglalására,
- tekintettel a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a Közép-afrikai Köztársaságban kialakult helyzetről szóló, 2014. október 13-i nyilatkozatára,
- tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) szóvivőjének a Közép-afrikai Köztársaságban tapasztalt erőszakról szóló, 2015. szeptember 28-i nyilatkozatára,
- tekintettel a Tanács Közép-afrikai Köztársaságról szóló 2015. február 9-i és 2015. július 20-i következtetéseire;
- tekintettel a Marie-Therese Keita Bocoum független ENSZ-szakértő által tett, a közép-afrikai köztársasági emberi jogi helyzetről szóló 2015. október 1-i észrevételekre,
- tekintettel az ENSZ főtitkára, Ban Ki Mun és a Biztonsági Tanács 2015. szeptember 28-i felhívására, hogy a Közép-afrikai Köztársaságban haladéktalanul vessenek véget a hirtelen kitört erőszaknak,
- tekintettel az ENSZ 2217 (2015). számú, a Biztonsági Tanács által annak 7434. ülésén, 2015. április 28-án elfogadott határozatára, amely 2016. április 30-ig megújítja a MINUSCA megbízatását a jelenleg engedélyezett katonai létszámmal,
- tekintettel az ENSZ 2196 (2015). számú határozatára, amely 2016. január 29-ig meghosszabbítja a Közép-afrikai Köztársaságra vonatkozó szankciórendszer alkalmazását, valamint 2016. február 29-ig a Közép-afrikai Köztársasági Szankcióbizottságot segítő szakértői testület megbízatását,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek és az azzal kapcsolatban álló személyzet által a békefenntartó műveletek során elkövetett szexuális kizsákmányolás és visszaélések kapcsán tett rendfenntartási és segítségnyújtási erőfeszítésekről szóló, 2015. május 15-i ENSZ értékelő jelentésre,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának a béketámogató műveletekkel foglalkozó magas szintű független szakértői testületének ajánlásairól szóló 2015. szeptember 11-i jelentésére,
- tekintettel a Közép-afrikai Köztársasággal foglalkozó nemzetközi vizsgálóbizottság 2014. december 19-i zárójelentésére,
- tekintettel a Közép-afrikai Köztársaságról Brüsszelben, 2015. május 26-án, „A humanitárius segélytől az ellenálló képességig” címmel tartott magas szintű nemzetközi konferenciára,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0035.

2015. október 8.

- tekintettel a bangui fórum során nagyszámú fegyveres csoport által 2015. május 10-én aláírt lefegyverzési, leszerelési, újrabeilleszkedési és rehabilitációs megállapodásra,
 - tekintettel a felülvizsgált Cotonoui Megállapodásra,
 - tekintettel a Közép-afrikai Államok Gazdasági Közössége (ECCAS) állam- és kormányfőinek égisze alatt aláírt, a Közép-afrikai Köztársaságban uralkodó politikai-katonai válság rendezéséről szóló, 2013. január 11-i libreville-i (Gabon) megállapodásra, amely meghatározza a Közép-afrikai Köztársaságban fennálló válság megszüntetésének feltételeit,
 - tekintettel a Közép-afrikai Államok Gazdasági Közössége (ECCAS) állam- és kormányfőinek 2012. december 21-én, 2013. április 3-án és 2013. április 18-án N'Djaménában (Csád) tartott rendkívüli csúcstalálkozóira, és az azokon hozott határozatokra, amelyek értelmében egy jogalkotási és alkotmányozó hatáskörrel rendelkező Átmeneti Nemzeti Tanácsot alakítanak, és ütemtervet fogadnak el a Közép-afrikai Köztársaság átállási folyamatára,
 - tekintettel a nemzetközi kapcsolattartó csoport Brazzaville-ben (Kongói Köztársaság), 2013. május 3-án tartott ülésére, amely jóváhagyta az átalakulás ütemtervét, és létrehozta a Közép-afrikai Köztársaság támogatására szolgáló különleges alapot,
 - tekintettel a hadiállapot megszüntetéséről szóló, 2014 júliusában aláírt megállapodásra,
 - tekintettel a Közép-afrikai Köztársasággal foglalkozó nemzetközi kapcsolattartó csoport 2015. március 16-án Brazzaville-ben tartott hetedik ülésének következtetéseire,
 - tekintettel az Afrikai Unió Béke és Biztonsági Tanácsa által kiadott 2014. szeptember 17-i és a 2015. március 26-i közleményekre,
 - tekintettel a Közép-afrikai Köztársaság alkotmányára, amelyet az Átmeneti Tanács 2015. augusztus végén fogadott el,
 - tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság 1998. évi Római Statútumára, amelyet a Közép-afrikai Köztársaság 2001-ben ratifikált,
 - tekintettel a gyermekek fegyveres konfliktusba történő bevonásáról szóló, a gyermek jogairól szóló egyezményhez fűzött fakultatív jegyzőkönyvre, amelyet a Közép-afrikai Köztársaság aláírt,
 - tekintettel eljárási szabályzata 135 cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel új összecsapásokra került sor 2015. szeptember végén, amelyek miatt 42 ember halt meg és mintegy 37 000 embernek kellett lakóhelyét elhagynia;
- B. mivel több mint 500 fogoly szökött meg 2015. szeptember végén a Banguiban található Ngaragba börtönből és Bouarból, köztük jól ismert, emberi jogi jogsértéseket és visszaéléseket elkövető személyek; mivel ez komolyan fenyegeti a polgári lakosságot és az áldozatok és a tanúk védelmét; mivel a börtönből történt szökés visszalépést jelent a jog- és a közrend megőrzése, valamint a büntetlenség elleni küzdelem tekintetében a Közép-afrikai Köztársaságban;
- C. mivel a Humanitárius Ügyeket Koordináló Hivatal szerint a segélyszervezetek körülményei Banguiban tovább romlottak; mivel a segélyszervezetek számos irodáját és lakóépületét kifosztották, és akadályozott az alkalmazottaik szabad mozgása, különösen a kórházakban dolgozó egészségügyi alkalmazottak esetében;

2015. október 8.

- D. mivel a humanitárius segítségnyújtást a harcok és számos útelzárás nehezítik, hátráltatva a hatóságokat abban, hogy eljuthassanak az országon belül a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyekhez és felmérhessék a szükségleteket; mivel a Bangui városrészeihez való biztonságos belépéssel kapcsolatos aggodalmakat a Médecins Sans Frontières (MSF – Orvosok Határok Nélkül) is osztja, amely azt nyilatkozta, hogy a sebesült emberek számos esetben gyalog érkeznek és a csoport mentőautói nem tudnak közlekedni, mivel a főváros túlságosan veszélyessé vált;
- E. mivel az ENSZ úgy határozott, hogy 2016. április 30-ig meghosszabbítja a MINUSCA megbízatását, amely legfeljebb 10 750 fő katonai állományra – köztük 480 katonai megfigyelőre és katonatisztre –, valamint 2 080 fős rendőri állományra – köztük 400 rendőrtisztre és 40 büntetés-végrehajtási tisztre – terjed ki;
- F. mivel az országban működő ENSZ békefenntartó misszió (MINUSCA) szerint ugyan a biztonsági helyzet a közelmúltban nyugodtabbá vált, a feszültségek továbbra is fennállnak Banguiiban, amely a polgári lakosság elleni támadások, a közösségek közötti erőszak és a humanitárius személyzet elleni támadások színterévé vált;
- G. mivel a Nemzetközi Büntetőbíróság főügyésze, Fatou Bensouda felszólította az összecsapások résztvevőit az erőszak azonnali beszüntetésére, és hozzátette, hogy bármely háborús bűncselekmény elkövetését meg fogják büntetni; mivel 2014. szeptember 24-én megindult a második vizsgálat a közép-afrikai köztársasági konfliktussal kapcsolatban;
- H. mivel a közelmúltbeli összecsapások veszélyeztetik a gyermekcipőben járó békefolyamatot és visszavethetik az országot a 2013-ban és 2014-ben tapasztalt sötét időkre, amikor több ezer embert öltek meg és tízezreknek kellett elmenekülniük otthonaikból; mivel a bűnözés továbbra is jelentős veszélyt jelent; mivel a Közép-afrikai Köztársaságban a nők helyzete rendkívül súlyos, és mivel a nemi erőszakot valamennyi érintett fél gyakran alkalmazza háborús fegyverként;
- I. mivel a 2013-os államcsínyt és azt követően az átmeneti államfő, Michel Djotidia és az átmeneti miniszterelnök, Nicolas Tiangaye elűzését tömeges és súlyos emberi jogi jogsértések kísérték, amelyek során egyértelműen fennállt a népiirtás veszélye, ideértve a bírósági eljárás nélküli kivégzéseket, a kínzást, a fosztogatást, a tömeges nemi erőszakot és szexuális visszaéléseket, nők és gyermekek elrablását és gyermekkatonák kényszertoborzását;
- J. mivel 2015. október 4-én a közép-afrikaiaknak népszavazás útján kellett volna dönteniük egy új alkotmány elfogadásáról, és ezzel párhuzamosan saját képviselőik megválasztásáról az eredetileg 2015. október 18-ra (első forduló) és 2015. november 22-re (második forduló) tervezett elnök- és parlamenti választások során; mivel az átmeneti hatóságok néhány hete a választások elhalasztásán munkálkodnak, ám a nemzeti választási ügynökség még mindig nem jelentett be új ütemtervet, a választói névjegyzékeket nem állították össze és a választói kártyákat nem osztották ki;
- K. mivel az ország 1960-os függetlenné válása óta a legsúlyosabb humanitárius válsággal néz szembe, amely a 4,6 millió főt számláló teljes népességét érinti, akiknek a fele gyermek; mivel 2,7 millió ember szorul segítségre, többek között élelmiszersegélyre, védelemre, valamint az egészségügyi ellátáshoz, ivóvízhez, a megfelelő higiénés körülményekhez és a lakhatáshoz való hozzáférésre; mivel becslések szerint az országban több mint 100 000 gyermek lett szexuális zaklatás vagy fegyveres csoportok toborzásának áldozata, és mivel a becslések szerint a válság következtében egymillió gyermek maradt iskola nélkül;
- L. mivel 2015. május 5-én a Közép-afrikai Köztársaság fegyveres csoportjai megállapodtak 6 000–10 000 gyermekkatona elengedésében;
- M. mivel a békefenntartó műveletre árnyékot vet, hogy az ENSZ-katonákat és a francia békefenntartókat gyermekek és lányok szexuális zaklatással vádolták;

2015. október 8.

- N. mivel mind a Seleka és az anti-balaka fegyveres csoportok nyereségre tesznek szert a fa és a gyémánt kereskedelméből a helyszínek ellenőrzése és „adóztatás” vagy „védelem” kikényszerítése révén a bányászoktól és a kereskedőktől, és mivel a közép-afrikai köztársasági kereskedők több millió dollár értékben vásároltak gyémántokat anélkül, hogy kellőképp vizsgálták volna, hogy ezzel fegyveres csoportokat finanszíroznak-e;
- O. mivel az emberi jogok tiszteletben tartása az Európai Unió alapértékének számít, és a Cotonoui Megállapodásnak, különösen 8. cikkének is alapvető eleme;
- P. mivel a súlyos emberi jogi jogsértések miatti igazságszolgáltatás és a büntetőeljárás lefolytatása az egyik kritikus feladat a visszaélések beszüntetése és a Közép-afrikai Köztársaság újjáépítése érdekében;
- Q. mivel az erőszakos cselekedetek továbbra is büntetlenül maradnak annak ellenére, hogy az Átmeneti Tanács elfogadta és az ideiglenes elnök aláírásával törvényerőre emelte a nemzeti és nemzetközi bírákból és ügyészekből álló különleges büntetőbíróság felállítását, melynek feladata a Közép-afrikai Köztársaságban 2003 óta elkövetett súlyos emberi jogi jogsértések kivizsgálása és a büntetőeljárás lefolytatása;
- R. mivel 2014 szeptemberében az EU elindította a Közép-afrikai Köztársaság számára létrehozott több adományozót összefogó adományozói alpból finanszírozott első három fejlesztési projektet, amelyek az egészségügyet, a munkahelyteremtést, a bangui sérült infrastruktúra helyreállítását, valamint a nők társadalmi szerepvállalásának és gazdasági integrációjának növelését célozzák;
- S. mivel az Európai Tanács 2015 márciusában elindította a Közép-afrikai Köztársaságban az Unió katonai tanácsadó misszióját (EUMAM RCA), melynek célja az, hogy támogassa a közép-afrikai hatóságok felkészülését a biztonsági ágazat, és elsősorban a fegyveres erők reformjára;
- T. mivel 2015 májusa óta az EU összesen 72 millió euróval növelte a Közép-afrikai Köztársaságnak nyújtott támogatást, amelyből 10 millió euró a humanitárius segélyekre, 40 millió euró a költségvetés támogatására, és 22 millió euró a Közép-afrikai Köztársaság számára létrehozott uniós vagyonekezelői alap forrásainak bővítésére szolgál;
- U. mivel a Közép-afrikai Köztársaság támogatása érdekében az EU 2014. július 15-én elindította az első több adományozót összefogó adományozói vagyonekezelői alapot, melynek célja a veszélyhelyzeti reagálásról a hosszú távú fejlesztési támogatásra való fokozatos áttérés elősegítése;
1. mélyszéles aggodalmát fejezi ki a Közép-afrikai Köztársaságban kialakult helyzet miatt, amely – ha az erőszakot nem sikerül megfékezni – az országot a polgárháború szélére sodorhatja; sajnálatát fejezi ki a kioltott emberéletek miatt, és együttérzését fejezi ki az áldozatok családjainak, valamint a Közép-afrikai Köztársaság népének;
 2. határozottan elítéli a humanitárius szervezetek és rezidenciák ellen a legutóbbi erőszakos cselekmények során intézett támadásokat; felszólít arra, hogy biztosítsák a segélyszervezetek alkalmazottainak szabad mozgását, hogy eljuthassanak a – különösen a lakóhelyüket elhagyni kényszerült – segítségre szoruló polgári lakossághoz; emlékeztet arra, hogy az országon belül lakóhelyét elhagyni kényszerült majdnem félmillió embernek sürgős szüksége van élelmiszerre, egészségügyi ellátásra, vízre, megfelelő higiéniai körülményekre és létesítményekre, hajlékra és alapvető háztartási eszközökre;
 3. felszólítja a Közép-afrikai Köztársaság hatóságait, hogy összpontosítsanak a büntetlenség elleni küzdelemre és a jogállamiság visszaállítására, többek között bíróság elé idézve az erőszakért felelős személyeket; üdvözlöi a különleges büntetőbíróság felállítását, melynek feladata az országban 2003 óta elkövetett súlyos emberi jogi jogsértések kivizsgálása és a büntetőeljárás lefolytatása lesz, és rámutat arra, hogy azt mielőbb működésképpé kell tenni; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi pénzügyi és technikai támogatás alapvető fontosságú a büntetőbíróság működéséhez; az adományozók nemzetközi adományozói ülésének lehető leghamarabbi összehívására szólít fel; arra ösztönzi a Közép-afrikai Köztársaság hatóságait, hogy fogadjanak el hatékony és átlátható felvételi eljárásokat a büntetőbíróság személyzetének felvételéhez;

2015. október 8.

4. dicsőrettel illeti a Közép-afrikai Államok Gazdasági Közösségét (ECCAS) az átmeneti folyamat kidolgozásában játszott alapvető szerepéért és azért, hogy a 2015. január 31-én Addisz-Abeában tartott megbeszélésen határozottan kiállt minden olyan párhuzamos kezdeményezéssel szemben, amely hátráltathatja a nemzetközi közösség arra irányuló jelenlegi erőfeszítéseit, hogy a Közép-afrikai Köztársaságban helyreállítsa a békét, a biztonságot és a stabilitást;

5. üdvözli az átmeneti kormány eddigi erőfeszítéseit, azonban felszólítja a Közép-afrikai Köztársaság átmeneti hatóságait és a nemzetközi közösséget, hogy foglalkozzanak a válság kiváltó okaival, mint például a tömeges szegénységgel, a gazdasági különbségekkel és egyenlőtlenségekkel, a munkanélküliség növekedésével, valamint az ország természeti erőforrásaiból származó bevételek az állami költségvetésen keresztüli újraelosztásának hiányával; olyan átfogó megközelítésre szólít fel, amelynek középpontjában a biztonság, a humanitárius segítségnyújtás, a stabilizáció és a gazdasági fellendülés áll;

6. sürgeti a nemzetközi közösséget, hogy támogassák a Közép-afrikai Köztársaságban e kritikus időkben zajló politikai folyamatokat, és fokozzák a közös erőfeszítéseket a politikai párbeszéd megkönnyítésére, a kölcsönös bizalom kiépítésére, valamint a vallási közösségek közötti békés egymás mellett élés biztosítására; sürgeti a Közép-afrikai Köztársaság kormányát, hogy a hosszú távú békés egymás mellett élés előmozdítása érdekében kezelje kiemelten az oktatási rendszer rekonstrukcióját;

7. elítéli, hogy bár az ENSZ embargót hirdetett a fegyverkezésre, a milíciák megerősítése folytatódik; felhívja az összes felet, hogy tartsák be a 2015. május 10-én aláírt leszerelési megállapodást; hangsúlyozza, hogy a fegyveres csoportok lefegyverzésének abszolút prioritást kell kapnia, különösen a Közép-afrikai Köztársaságban az év végéig tervezett elnök- és parlamenti választások előestéjén;

8. sürgeti az Afrikai Uniót és az Európai Uniót, hogy minden rendelkezésre álló eszközzel és módon – nevezetesen a Stabilitási és Béketeremtési Eszköz, az afrikai békefenntartási mechanizmus és az afrikai készenléti haderő segítségével – támogassák az átmeneti kormányt abban, hogy meg tudja előzni a már amúgy is instabil állam összeomlását és az etnikumok közötti ellenségeskedés eskalálódását, hogy le tudja szerelni az egymással versengő milíciákat, és hogy sikeres átmenetet biztosítson egy működőképes, befogadó jellegű és demokratikus állam felé;

9. üdvözli a megbékélést és a békét előmozdító bangui fórum létrehozását, és valamennyi politikai, katonai és vallási vezető, valamint a helyi közösségek és a civil társadalom feltétel nélküli részvételére sürget; kitart amellett, hogy demokratikus választásokat kell tartani;

10. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a többi nemzetközi szereplőt, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt a választások átmenetre vonatkozó ütemterv szerinti megszervezésének támogatására, különösen azáltal, hogy hozzájárulnak az ENSZ Fejlesztési Programja által felügyelt választási segítségnyújtási programhoz annak érdekében, hogy a választásokra még az év vége előtt sor kerülhessen, ezáltal teljesítve az átmenetre vonatkozó ütemterv egyik központi elemét;

11. újra megerősíti, hogy támogatja a Közép-afrikai Köztársaság függetlenségét, egységét és területi integritását; emlékeztet a külső beavatkozástól mentes önrendelkezési jog fontosságára;

12. újrólal megerősíti, hogy az év végéig megrendezendő választások előestéjén támogatja az ENSZ-et, a MINUSCA békefenntartó erőt és a francia Sangaris katonai kontingenst; határozottan elítél minden olyan kísérletet, amely akadályozza a stabilitásra irányuló folyamatos erőfeszítéseket;

13. emlékeztet arra, hogy az átmeneti időszak 2015. december 30-án véget ér; sürgeti a nemzeti hatóságokat, hogy a MINUSCA és a Sangaris-erők segítségével állítsák helyre a nyugalmat az országban, és különösen Banguiban annak érdekében, hogy a lehető legnagyobb mértékben tartani lehessen a választási menetrendet;

14. üdvözli az Európai Unió katonai tanácsadó misszióját (EUMAM RCA), valamint az olyan projektek elindítását, amelyek célja a közösségi rendfenntartási és tömegoszlatási feladatokat ellátó rendőrségi és csendőrségi kapacitások helyreállítása, a közös műveleti parancsnoki központ visszaállítása, az igazságszolgáltatás megerősítése és a börtönlevesítmények rehabilitációja;

2015. október 8.

15. határozottan elítéli a gyermekek és a nők elleni erőszak valamennyi formáját, és sürget minden milíciát és a nem állami fegyveres csoportokat, hogy tegyék le a fegyvert, vessenek véget az erőszak minden formájának, és haladéktalanul bocsássák szabadon a gyermekeket; felkéri az összes érdekelt felet, hogy kötelezzék el magukat a gyermekek jogainak védelme mellett, és hogy akadályozzák meg a gyermekek kárára elkövetett újabb jogsértéseket és visszaéléseket; sürgeti, hogy a fegyveres konfliktusok keretében nemi erőszak áldozatává vált lányok és nők számára biztosítsanak teljes körű szexuális és reprodukzív egészségügyi szolgáltatásokat;
16. sürgeti a Közép-afrikai Köztársaság gyémántkereskedőit, hogy kellő gondossággal járjanak el, és arra szólítja fel a nemzetközi gyémántkereskedő cégeket, hogy orvosolják a Közép-afrikai Köztársaságból származó gyémántok ellátási láncában jelentkező, a kimberley-i folyamatnak betudható hiányosságokat; felhívja a Közép-afrikai Köztársaság hatóságait és a külföldi vállalatokat, hogy a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezés betartásával járuljanak hozzá a kormányzás megerősítéséhez a kitermelő ágazatban;
17. felhívja a nemzetközi gyémántkereskedő cégeket, hogy vizsgálják meg tüzetesebben a gyémántok eredetét, ezzel is elkerülve a konfliktus további kiélezését azzal, hogy illegálisan kitermelt és értékesített gyémántokat vásárolnak a Közép-afrikai Köztársaságtól; sürgeti a Közép-afrikai Köztársaság fakitermelő vállalkozásaival kereskedő európai vállalatokat, hogy tartsák be a fára és fatermékekre vonatkozó uniós rendeletet, és felhívja az EU-t, hogy szigorúan tartassa be a fára és fatermékekre vonatkozó rendeletet a Közép-afrikai Köztársaságból származó fát importálók tekintetében;
18. felkéri a Közép-afrikai Köztársaság hatóságait, hogy dolgozzanak ki saját nemzeti stratégiát a természeti erőforrásokat illegálisan kiaknázó és az azokkal kereskedő hálózatok ellen;
19. sürgeti azon országokat, amelyeknek katonái a közép-afrikai köztársasági békefenntartó missziók során szexuális visszaéléseket követtek el, hogy vonják felelősségre ezeket a katonákat és állítsák őket bíróság elé, mert a büntetés nem maradhat el; hangsúlyozza, hogy egy működőképes és átlátható ellenőrzési és elszámoltathatósági mechanizmus révén sürgősen meg kell reformálni a békefenntartó struktúrákat; meggyőződése, hogy ezeknek a súlyos bűncselekményeknek a számát képzés és oktatás révén csökkenteni lehetne, illetve azokat meg lehetne előzni;
20. sürgeti a Közép-afrikai Köztársaságot, a szomszédos államokat és a Nagy-tavak Régió Nemzetközi Értekezlete (ICGLR) többi tagállamát, hogy regionális együttműködésben vizsgálják ki a természeti erőforrások – többek között az arany, a gyémánt – illegális kiaknázásával és csempészetével, valamint orvvadászattal és a vadon élő állatok kereskedelmével foglalkozó regionális bűnözői hálózatokat és fegyveres csoportokat, és lépjenek fel velük szemben;
21. felhívja az EU-t, hogy tegyen meg minden tőle telhetőt annak érdekében, hogy jobban koordinált és hatékonyabb segítséget nyújtson a Közép-afrikai Köztársaság lakosságának; üdvözli ugyanakkor, hogy a változó igényekre reagálva az EU és a tagállamok fokozzák humanitárius szerepvállalásukat a Közép-afrikai Köztársaságban; hangsúlyozza, hogy a Közép-afrikai Köztársaságban a leginkább rászorulóknak, valamint a szomszédos országokban élő menekültek számára életmentő segítséget kell nyújtani;
22. elítéli, hogy a milíciák megsemmisítették az állami levéltárakat és nyilvántartásokat; sürgeti az EU-t, hogy támogassa a Közép-afrikai Köztársaság állami nyilvántartásainak helyreállítását, és hogy előzze meg a választási szabálytalanságokat;
23. felszólítja a tagállamokat és a többi adományozót, hogy fokozzák hozzájárulásaikat a Közép-afrikai Köztársaság érdekében létrehozott uniós alaphoz, az úgynevezett Békou vagyongazdálkodási alaphoz, amelynek célja, hogy elősegítse a Közép-afrikai Köztársaság stabilizációját és újjáépítését, figyelemmel arra, hogy az újjáépítési és fejlesztési programokat jobban össze kell kapcsolni a humanitárius segítségnyújtási fellépésekkel;
24. felszólítja az EU-t, az Afrikai Uniót és a nemzetközi közösséget, hogy támogassák a Közép-afrikai Köztársaságból a szomszédos országokba érkező menekülteket;
25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Közép-afrikai Köztársaság ideiglenes kormányzatának, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, Federica Mogherini asszonynak, az ENSZ Biztonsági Tanácsának, az ENSZ főtitkárának, az Afrikai Unió intézményeinek, a Közép-afrikai Államok Gazdasági Közösségének, az AKCS–EU Parlamenti Közgyűlésnek és az uniós tagállamoknak.

2015. október 8.

P8_TA(2015)0343

A thaiföldi helyzet

Az Európai Parlament 2015. október 8-i állásfoglalása a thaiföldi helyzetről (2015/2875(RSP))

(2017/C 349/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Thaifölddel kapcsolatos korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2010. május 20-i ⁽¹⁾, a 2014. február 6-i ⁽²⁾ és a 2015. május 21-i ⁽³⁾ állásfoglalására,
 - tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője, Federica Mogherini szónivője által 2015. április 2-án tett, a thaiföldi fejleményekről szóló nyilatkozatra,
 - tekintettel az EU thaiföldi küldöttsége által az EU thaiföldi misszióvezetőinek egyetértésével 2014. november 14-én, 2015. június 30-án és 2015. szeptember 24-én tett nyilatkozatra,
 - tekintettel a Thaiföldről szóló, 2014. június 23-i tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője, Catherine Ashton által a Bizottság nevében adott, Andy Hall helyzetéről szóló, 2013. május 15-i válaszra,
 - tekintettel a szabad véleménynyilvánítás jogának előmozdításával és védelmével foglalkozó különleges ENSZ-előadó 2015. április 1-jei sajtóközleményére,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa számára készített 2011. október 5-i, Thaiföldre vonatkozó egyetemes emberi jogi helyzetértékelésre, valamint annak ajánlásaira,
 - tekintettel az Emberi Jogok 1948. évi Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel az ENSZ emberi jogvédőről szóló, 1998. évi nyilatkozatára,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok 1966-os Nemzetközi Egyezségokmányára (PPJE), amelynek Thaiföld is részes fele,
 - tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód elleni 1984. évi ENSZ-egyezményre,
 - tekintettel a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségének emberi jogi nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel 2014. május 20-án Thaiföld hadserege megdöntötte az ország kormányát és katonai bíraskodást vezetett be, kikényszerítve az ügyvezető kormány által létrehozott, a Béke és Rend Közigazgatási Központja elnevezésű szervezet feloszlását;
- B. mivel a fegyveres erők létrehozták a Béke és Rend Nemzeti Tanácsa (BRNT) nevű szervezetet, amelynek elnöke, Prajut Csan-ocsa tábornok teljhatalmat gyakorol és korlátlan jogkörrel rendelkezik rendeletek kibocsátása és az alkotmány reformja tekintetében;

⁽¹⁾ HL C 161. E, 2011.5.31., 152. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0107.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0211.

2015. október 8.

- C. mivel a BRNT által létrehozott alkotmányos szervek katonai ellenőrzés alatt állnak, és a Tanács tagjai teljes mentességben részesülnek a felelősségre vonás és a törvénysértés miatti eljárások alól az ideiglenes alkotmány 44. és 47. cikke értelmében kapott feladataik teljesítése kapcsán;
- D. mivel 2015. augusztus 29-én az alkotmányozó bizottság befejezte az új alkotmány tervezetét, de a Nemzeti Reformtanács 2015. szeptember 6-án elutasította a szöveget; mivel egy új alkotmányozó bizottságnak kell új alkotmánytervezetet megfogalmaznia 180 napon belül, és az újabb elutasítás meghosszabbíthatja a katonai uralom időszakát az országban;
- E. mivel a BRNT az ideiglenes alkotmány 44. cikkére hivatkozva azzal vádol a thaiföldi politikai és emberi jogi helyzettel foglalkozó vezető weboldalakat, hogy fenyegetik a nemzetbiztonságot, és mivel szigorú cenzúrát alkalmaznak a hazai politikai erőkhöz köthető televíziós csatornákkal és közösségi rádióadókkal szemben;
- F. mivel a gyülekezéssről szóló, nemrég elfogadott, és 2015. augusztus 14-én hatályba lépett törvény súlyosan korlátozza a gyülekezés szabadságát, és akár 10 évig terjedő börtönbüntetéssel szankcionálja például a közszolgáltatások megzavarását;
- G. mivel a hadsereg állományának egy részét „béke- és rendfenntartó tisztekké” nevezték ki, akik bírósági végzés nélkül önkényesen fogva tartanak embereket, valamint nyomozásokat és házkutatásokat hajtanak végre;
- H. mivel számos alkalommal békés tüntetések résztvevőit vádolták meg lázadással és törvénysértéssel, és mivel őrizetbe vették az Új Demokrácia Mozgalom 14 aktivistáját;
- I. mivel Thaiföldön továbbra is alkalmazzák a halálbüntetést, és mivel az új szabályozás kiterjesztette e büntetés alkalmazási körét;
- J. mivel az államcsíny óta nőtt a felség sértés miatt bebörtönzöttek száma;
- K. mivel a Nemzeti Emberi Jogi Bizottságtól megtagadták a katonai bíróságok által vádemelés vagy bírósági eljárás nélkül határozatlan időre fogva tartott, megkínzott vagy embertelen bánásmódban részesített személyekkel való kapcsolattartás lehetőségét;
- L. mivel az államcsíny óta romlott a helyi közösségek és a földdel kapcsolatos jogokért küzdő aktivisták biztonsága;
- M. mivel Thaiföld nem írta alá a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi menekültügyi egyezményt és annak 1967. évi jegyzőkönyvét, valamint nem rendelkezik hivatalos nemzeti menekültügyi kerettel; mivel a thaiföldi hatóságok továbbra is visszafordítják a menekülteket és a menedékkérőket olyan országokba, ahol valószínűleg üldöztetésnek lesznek kitéve;
- N. mivel Thaiföld az általa aláírt nemzetközi szerződések értelmében köteles kivizsgálni a kínzással, foglyok halálával és más súlyos emberi jogi visszaélésekkel kapcsolatos vádakot, illetve köteles megfelelően büntetni az ilyen eseteket;
- O. mivel megszüntették ugyan a munkavállalói jogok védelmével foglalkozó aktivista, Andy Hall uniós állampolgár ellen rágalmozás miatt indított büntetőeljárást, ám továbbra is vád alatt áll számítástechnikai bűncselekmény és rágalmozás miatt, illetve két polgári jogi eljárás is zajlik ellene rágalmozás miatt, és ezek kapcsán akár hét évig terjedő börtönbüntetéssel és több millió dolláros pénzbüntetéssel sújthatják, miután hozzájárult egy Finnwatch-jelentés elkészítéséhez, amely munkajogi visszaélésekkel vádolt egy thaiföldi ananász-nagykereskedőt, holott korábbi bírósági tárgyalások alkalmával a thaiföldi munkaügyi minisztérium és egy vállalati alkalmazott is megerősítette, hogy a vállalat megsértette a munkavállalói jogokat; mivel Andy Hall ügyében 2015. október 19-én tartják a tárgyalást;

2015. október 8.

- P. mivel a migráns munkavállalók csak igen csekély védelmet élveznek, holott Thaiföld ratifikálta az ILO 29. számú egyezményét; mivel súlyos problémát jelent a munkavégzési célú emberkereskedelem; mivel a helyzet különösen aggasztó a halászatban;
- Q. mivel az EU felfüggesztette a 2013-ban kezdett, kétoldalú szabadkereskedelmi megállapodásra irányuló tárgyalásokat Thaifölddel, és mivel az EU nem írja alá a 2013 novemberében véglegesített partnerségi és együttműködési megállapodást mindaddig, amíg nem kerül hatalomra egy demokratikus kormány Thaiföldön; mivel az EU Thaiföld harmadik legjelentősebb kereskedelmi partnere;
1. üdvözli az Unió határozott elkötelezettségét a thai nép iránt, amellyel az Unió hosszú ideje erős politikai, gazdasági és kulturális kapcsolatokat ápol; hangsúlyozza, hogy az Unió Thaiföld barátjaként és partnereként rendszeresen követelte a demokratikus folyamat helyreállítását;
 2. mélyszéles aggodalommal figyeli ugyanakkor a 2014. májusi jogellenes puccs óta romló thaiföldi emberi jogi helyzetet;
 3. nyomatékosan felszólítja a thaiföldi hatóságokat, hogy vessenek véget a szabadsághoz és az egyéb emberi jogok békés gyakorlásához való jog és az egyéb – különösen a politikai tevékenységekben való békés részvételhez kapcsolódó – emberi jogokat elnyomó korlátozásoknak;
 4. felhívja a thai hatóságokat, hogy semmisítsék meg az ítéleteket, vonják vissza a vádak és bocsássák szabadon azokat a magánszemélyeket és médiaszolgáltatókat, akiket elítéltek amiatt vagy vád alá helyeztek csupán azért, mert békésen gyakorolták a véleménynyilvánítás vagy a gyülekezés szabadságához való jogukat; felhívja a kormányt, hogy haladéktalanul vonja vissza az ideiglenes alkotmány 44. szakaszát és az ahhoz kapcsolódó rendelkezéseket, amelyek alapján a thai hatóságok elnyomhatják az alapvető szabadságokat, és büntetlenül emberi jogi visszaéléseket követhetnek el;
 5. felszólítja a thaiföldi hatóságokat, hogy segítsék elő a lakosságot érintő biztonsági kockázatok megelőzését, és adjanak megfelelőbb választ a közösség tagjainak és a földdel kapcsolatos jogokért küzdő aktivisták aggodalmaira;
 6. felhívja a thaiföldi hatóságokat, hogy mielőbb kezdjék meg a politikai hatalom katonai hatóságokról polgári hatóságokra való átruházását; tudomásul veszi a szabad és tisztességes választásokra irányuló tervet, és kéri az ütemterv betartását;
 7. ösztönzi a polgári személyek feletti valamennyi igazságszolgáltatási joghatóság katonai bíróságokról polgári bíróságokra való átadását, a katonai bírásokon alapuló önkényes fogva tartások felszámolását és a hadsereg polgári személyek fogva tartására vonatkozó hatáskörének korlátozására – nem pedig bővítésére – irányuló intézkedéseket;
 8. arra buzdítja a hatóságokat, hogy vizsgálják felül a felségvétségéről szóló törvényt annak megelőzése érdekében, hogy az a politikai véleménynyilvánítás békés gyakorlását is büntesse, valamint hogy függesszék fel e törvény össze nem függő esetekben való, széles körű alkalmazását;
 9. kéri, hogy tartsák tiszteletben és védjék meg a biztonsághoz való jogot – többek között az emberijog-védők esetében –, továbbá hogy az emberijog-védők jogainak mindennemű megsértését azonnal, hatékonyan és független módon vizsgálják ki;
 10. tudomásul veszi, hogy a thai kormány egy új alkotmányozó bizottságot állított fel egy új alkotmány mielőbbi megalkotása céljából; egy demokratikus elveken, többek között az egyenlőségen, a szabadságon, a tisztességes képviseleten, az átláthatóságon, az elszámoltathatóságon, az emberi jogokon, a jogállamiságon és az erőforrásokhoz való nyilvános hozzáférésen alapuló alkotmány megalkotását kéri;
 11. felhívja a thaiföldi kormányt, hogy az igazságszolgáltatás függetlensége, a véleménynyilvánítás, a békés gyülekezés és az egyesülés szabadsága, a politikai pluralizmus tekintetében – különösen a rágalmozás elleni, egyre szigorúbb törvények fényében – tegyen eleget saját alkotmányos és nemzetközi kötelezettségeinek;

2015. október 8.

12. tudomásul veszi a thai kormány által az emberkereskedelem felszámolását és a halászati ágazat ellátási láncában egyre jobban terjedő modernkori rabszolgaság megszüntetését célzó minimumszabályoknak való megfelelés érdekében hozott intézkedéseket; arra ösztönzi a kormányt, hogy sürgősséggel hajtsa végre ezen intézkedéseket, és fokozza erőfeszítéseit;
13. felhívja Thaiföldet, hogy írja alá és ratifikálja a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi egyezményt vagy az ahhoz csatolt 1967. évi jegyzőkönyvet;
14. nyomatékosan felszólítja Thaiföldet, hogy tegyen konkrét lépéseket a halálbüntetés megszüntetése felé;
15. határozottan üdvözli a nemek egyenlőségéről szóló thai törvény elfogadását, ami azt jelzi, hogy az ország a jövőben a törvény értelmében befogadóbban kezeli majd a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű (LMBT) személyeket;
16. üdvözli az Andy Hall elleni rágalmozási büntetőügy megszüntetését és az aktivista ezt követő szabadon bocsátását; kéri, hogy a vele szemben a Bangkoki Büntetőbírószágon számítógépes bűncselekmény és rágalmozás miatt indított ügyeket szintén ejtsék, minthogy emberijog-védőként tetteinek célja az emberkereskedelem eseteinek feltárása és a thaiföldi migráns munkavállalók jogi helyzetének javítása volt, ami megerősíti, hogy jogában állt kutatási és kampánytevékenységet folytatni anélkül, hogy megtorlásoktól kellene tartania; a polgári rágalmozási ügyekkel kapcsolatban aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az Andy Hall elleni eljárás adott esetben nem lesz teljesen pártatlan, minthogy egyes jelentések a keresetet benyújtó vállalat és magas rangú thai politikusok közötti összefonódásokra utalnak; kéri az EU képviselőt, hogy Andy Hall jogi helyzetét továbbra is kísérje szoros figyelemmel, és vegyen részt tárgyalásán;
17. üdvözli, hogy a phuket-i tartományi bíróság 2015. szeptember 1-jén felmentette Csutima „Oi” Szidaszathian és Alan Morison újságírókat;
18. sürgeti a nemzetközi közösséget és különösen az EU-t, hogy minden erőfeszítést tegyenek meg az embercsempészet, a rabszolgamunka és a kényszerű migráció elleni fellépés érdekében azzal, hogy nemzetközi együttműködést szorgalmazzanak a munkaügyi jellegű emberi jogi visszaélések nyomon követése és megelőzése terén;
19. ösztönzi az EU-t és a thaiföldi kormányt, hogy kezdjenek építő párbeszédet az emberi jogok védelmének és a demokratizálódás folyamatának thaiföldi és régióbeli helyzetével kapcsolatban; ismételten kijelenti, hogy támogatja a thaiföldi demokratizálódási folyamatot;
20. támogatja a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot a thaiföldi demokrácia helyreállítása érdekében gyakorolt gazdasági és politikai nyomás fenntartásában; ezzel összefüggésben emlékezteti a thaiföldi kormányt, hogy a szabadkereskedelmi megállapodás és a partnerségi és együttműködési megállapodás terén ne számíton előrelépésre mindaddig, amíg a katonai junta van hatalmon;
21. üdvözli, hogy Thaiföld új szerepet kapott azzal, hogy a 2015–2018-as időszakra megbízták az ASEAN és az EU közötti kapcsolatok koordinálásával; hangsúlyozza, hogy az ASEAN és az EU számára egyaránt előnyös ez az együttműködés;
22. felkéri az EKSZ-t és az EU küldöttségét, valamint a tagállamok küldöttségeit, hogy valamennyi rendelkezésükre álló eszközzel, különösen az ellenzéki vezetők elleni nyomozások és bírósági tárgyalások további megfigyelésével biztosítsák az emberi jogok és a jogállamiság thaiföldi tiszteletben tartását;
23. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének, a Bizottságnak, Thaiföld kormányának és parlamentjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ emberi jogi főbiztosának, valamint az ASEAN-tagállamok kormányainak.

2015. október 8.

P8_TA(2015)0344

A Boko Haram támadásai következtében a gyermekek lakóhelyük elhagyására kényszerülnek Nigériában

Az Európai Parlament 2015. október 8-i állásfoglalása a nigériai gyermekeknek a Boko Haram támadásai miatti tömeges lakóhelyelhagyásáról (2015/2876(RSP))

(2017/C 349/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Nigériáról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2014. július 17-i⁽¹⁾ és 2015. április 30-i állásfoglalására⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője, Federica Mogherini 2015. január 8-i és 19-i, március 31-i, valamint április 14-i és 15-i, valamint július 3-i nyilatkozataira,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa elnökének 2015. július 28-i nyilatkozatára,
 - tekintettel Muhammadu Buhari elnöknek 2015. szeptember 28-án az ENSZ Közgyűléséhez intézett beszédére és az ENSZ terrorizmusellenes csúcstalálkozójára,
 - tekintettel a Cotonoui Megállapodásra,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló, 2000. október 31-én elfogadott 1325. számú határozatára,
 - tekintettel a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezményre és az Afrikai Egységszervezet (OAU) gyermekek jogairól és jólétéről szóló chartájára (1990),
 - tekintettel a Nigéria szövetségi kormánya által törvényerőre emelt 2003. évi gyermekjogi törvényre,
 - tekintettel az Emberi Jogok 1948. évi Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel az Afrikai Uniónak a terrorizmus megelőzéséről és leküzdéséről szóló egyezményére, amelyet Nigéria 2003. május 16-án ratifikált, valamint az ahhoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyvre, amelyet Nigéria 2008. december 22-én ratifikált,
 - tekintettel az afrikai stabilitás megteremtését, valamint az illegális migráció és a kényszerű lakóhelyelhagyás kiváltó okainak kezelését célzó uniós vészhelyzeti alapra,
 - tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosának a Boko Haram által elkövetett erőszakos cselekményekről és visszaélésekről, valamint az érintett országokban ezek emberi jogokra gyakorolt hatásáról készített 2015. szeptember 29-i jelentésére, tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosának arról szóló nyilatkozataira, hogy a Boko Haram tagjait háborús bűncselekményekkel lehetne megvádolni,
 - tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel Nigériát, Afrika legnépesebb országát és legnagyobb gazdaságát – amely etnikailag megosztott, regionális és vallási különbségek jellemzik, az északi és déli országrész között pedig súlyos gazdasági és társadalmi különbségek állnak fenn – 2009 óta az ISIS-hez csatlakozott Boko Haram iszlám terrorista csoportosulás hadszínterré változtatta; mivel a Boko Haram egyre nagyobb fenyegetést jelent Nigéria és Nyugat-Afrika stabilitására nézve; mivel a nigériai biztonsági erők gyakran alkalmaztak túlzott mértékű erőszakot, illetve visszaéléseket követtek el a lázadók ellen végrehajtott katonai műveletek során;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0008.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0185.

2015. október 8.

- B. mivel az utóbbi négy hónap során a Boko Haram legalább 1 600 polgári lakost gyilkolt meg, és így a megölt civilek száma csak 2015-öt tekintve legalább 3 500-ra emelkedett;
- C. mivel a Boko Haram a lázadás kezdetétől fogva célzott támadásokat követett el iskolás gyermekek ellen, akiket az érintett területen megfosztott az oktatáshoz való hozzáféréstől, miközben 10,5 millió iskolás korú gyermek nem jár Nigériában iskolába, ami az UNESCO adatai szerint a legnagyobb arány szám a világon; mivel a Boko Haram – a szómáliai al-Shabaabhoz, az észak-mali AQUIM-hoz, MUJAO-hoz és Ansar Dine-hoz, vagy az afganisztáni és pakisztáni tálibokhoz hasonlóan – célpontjának tekinti az iskolába járó gyermekeket, illetve nőket;
- D. mivel a nigériai, illetve a regionális fegyveres erők sikerei ellenére a sokasodó támadások és öngyilkos bombamerényletek – amelyeket nem csak az országban, hanem a határokon túl is elkövetnek – az egész régió stabilitását és emberek millióinak a megélhetését fenyegetik; mivel a gyermekeket súlyosan veszélyezteti a romló humanitárius helyzet, az élelmiszer-ellátás növekvő bizonytalansága, az oktatáshoz, a biztonságos ivóvízhez és az egészségügyi szolgáltatásokhoz való korlátozott hozzáférés;
- E. mivel az ENSZ becslései szerint Borno, Yobe és Adamawa államban az országon belül lakóhelyüket elhagyni kényszerülő személyek száma a közelmúltban drámai mértékben – 2,1 millióra – növekedett, akiknek a Nemzetközi Migrációs Szervezet (IOM) szerint 58 %-a gyermekkorú; mivel a lázadás több mint 3 millió embert érint és 5,5 millióan szorulnak humanitárius segítségre a Csád-tó medencéjében;
- F. mivel Nigériában nagyjából sikerült békésen levezetni az elnöki és kormányzósági választásokat, annak ellenére, hogy a Boko Haram a választások megzavarásával fenyegetőzött; mivel Nigéria és a szomszédos országok 2015. június 11-én Abujában létrehozták a Közös Multinacionális Erőket (MNJTF), a 2015. januárban Niamey-ben a Boko Haram elleni küzdelem érdekében elfogadott határozatoknak megfelelően;
- G. mivel a Boko Haram 2009 óta Nigériában elrabolt több mint 2 000 nőt és lányt, köztük azt a 276 chiboki diáklányt az ország északkeleti részén 2014. április 14-én, akiknek elrablása az egész világot megrázta, és akiknek megmentése érdekében nemzetközi kampány indult („Hozzatok vissza a lányainkat!”); mivel csaknem másfél év elteltével több mint 200 elrabolt lány még mindig nem került elő;
- H. mivel azóta ennél sokkal több gyermek eltűnt vagy elrabolták, illetve harcosnak és cselédnek toborozták őket, a lányok nemi erőszak és kényszerházasság áldozataivá váltak, vagy arra kényszerítették őket, hogy térjenek át az iszlám vallásra; mivel 2015. április óta mintegy 300 másik lányt a nigériai biztonsági erők kiszabadítottak a terroristák fogságából, akik – azzal a mintegy 60 lánnyal egybehangzóan, akiknek sikerült fogvatartóiktól egy másik helyszínen megszökniük – a fogságban töltött időszakot úgy írták le a Human Rights Watch-nak (HRW), mint a mindennapos erőszak és terror, a fizikai és lelki visszaélések világát; mivel a gyermekekkel és a fegyveres konfliktusokkal foglalkozó különleges ENSZ-előadó szerint Nigéria északkeleti részén dúló fegyveres konfliktus – gyilkosságok, a gyermekek növekvő számban történő toborzása és felhasználása, a lányok elrablása és az ellenük elkövetett szexuális erőszak – következtében a gyermekek számára az elmúlt év volt az eddigi legpusztítóbb esztendő; mivel az UNICEF szerint több mint 23 000 gyermeket választottak el erőszakkal szüleiktől és kényszerítettek lakóhelyük elhagyására és arra, hogy életüket Nigérián belül, illetve a határokon túl, Kamerunban, Csádban és Nigerben próbálják menteni;
- I. mivel a legtöbb, az országon belül lakóhelyét elhagyni kényszerült vagy menekülttáborban élő gyermek elvesztette egyik vagy mindkét szülőjét (akiket megöltek vagy akik eltűntek), továbbá testvéreit és más rokonait; mivel annak ellenére, hogy számos nemzetközi és nemzeti humanitárius szervezet működik a táborokban, az alapvető jogokhoz – ideértve a táplálkozást, a (túlzsúfolt és egészségtelen) menedéket, az egészségügyi ellátást és az oktatást – való hozzáférés sok ilyen gyermek számára továbbra is rendkívül alacsony szintű;
- J. mivel a régió e részén (Nigériában, Kamerunban, Csádban és Nigerben) legalább 208 000 gyermek nem fér hozzá az oktatáshoz, 83 000-nek nem jut biztonságos ivóvíz, 23 000 gyermeket pedig Nigéria északkeleti részén elszakítottak családjuktól;

2015. október 8.

- K. mivel a Boko Haram támadásai megsűrűsödtek Nigériában, valamint a szomszédos Kamerunban, Csádban és Nigerben is; mivel a Boko Haram továbbra is arra használja fel az elrabolt nőket és gyermekeket, hogy – erről mit sem tudva – öngyilkos merénylőkként robbanószerkezeteket juttassanak célba; mivel azok közül néhányan, akik a Csád-tó csádi oldalán kerestek menedéket, Csádban ismét a terroristák célpontjaivá váltak;
- L. mivel 2015 júniusában az EU 21 millió eurónyi humanitárius segílyt nyújtott a Nigériában és a terrorszervezetek erőszakhulláma által érintett szomszédos országokban lakóhelyüket elhagyni kényszerült emberek számára;
- M. mivel az UNICEF Nigéria, Kamerun, Csád és Niger kormányaival és ottani partnereivel együtt fokozza a több ezer gyermek és családjaik megsegítésére irányuló tevékenységét a régióban, tiszta ivóvizet, oktatást, tanácsadást és pszichológiai támogatást, valamint védőoltásokat biztosítva számukra és kezelve a súlyos akut alultápláltságot; mivel az UNICEF az erre az évre a Csád-tó térségében biztosított humanitárius segítségnyújtásra igényelt 50,3 millió eurónyi összegnek csupán 32 %-át kapta meg;
- N. mivel a Human Rights Watch szerint számos korábban elrabolt, de megszökött, megmentett vagy kiszabadított nő és lány terhesen tér haza és égető szüksége van a reprodukív egészséggel és az anyai teendőkkel kapcsolatos egészségügyi ellátásra, mások pedig a szexuális erőszak elszívődése után nem jutnak hozzá alapvető egészségügyi szűréshez, poszttraumás ellátáshoz, szociális támogatáshoz és tanácsadáshoz; mivel a Bizottság kijelentette, hogy abban az esetben, ha a terhesség elviselhetetlen szenvedést okoz, a nők számára egészségügyi állapotuknak megfelelő hozzáférést kell biztosítani a teljes körű, a szexuális és reprodukív egészségügyi szolgáltatásokhoz, ezáltal biztosítva a nemzetközi humanitárius jog minden esetben történő érvényesülését;
1. határozottan elítéli a Boko Haram által Csádban, Kamerunban és Nigerben elkövetett bűncselekményeket, köztük a terrorista akciókat és öngyilkos merényleteket; kiáll az áldozatok mellett és részvétét fejezi ki valamennyi szeretteit elvesztő családnak; elítéli nigériai Borno, Yobe és Adamawa államokban és az ország más városaiban folyó lankadatlan erőszakot;
 2. elítéli az ártatlan gyermekek tömeges elvándorlásához vezető cselekményeket és azonnali nemzetközi szinten összehangolt fellépést sürget az ENSZ-ügynökségek és a nem kormányzati szervezetek munkájának támogatására, hogy a lakóhelyüket elhagyni kényszerült gyermekeket és fiatalokat meg lehessen menteni a szexrabszolgaságtól, a nemi erőszak egyéb formáitól, az emberrablástól és nigériai polgári, kormányzati és katonai célpontok elleni fegyveres harcokba kényszerítéstől a Boko Haram terrorista csoport részéről; hangsúlyozza, hogy a gyermekek jogait mindenképpen megfelelő védelemben kell részesíteni Nigériában, ahol a lakosság több mint 40 %-a 0 és 14 év közti életkorú;
 3. úgy véli, hogy amennyiben egy gyermek korábban csatlakozott a Boko Haramhoz vagy más fegyveres csoporthoz, az igazságszolgáltatáson kívüli intézkedéseket a büntetőeljárás alá vonás és letartóztatás alternatíváiként kellene kezelni;
 4. üdvözlöi a Bizottság által tett legutóbbi bejelentést, hogy további forrásokat biztosít a régióknak nyújtott sürgős humanitárius segílyek számára; komoly aggodalmának ad ugyanakkor hangot a széles értelemben vett nemzetközi közösség által az UNICEF régióbeli műveletei számára biztosított kötelezettségvállalások és a tényleges kifizetések közötti finanszírozási hiány miatt; felszólítja az adományozókat, hogy haladéktalanul tegyenek eleget kötelezettségvállalásaiknak, hogy kezelni lehessen az alapszolgáltatásokhoz, például az ivóvízhez, az alapvető egészségügyi ellátáshoz és az oktatáshoz való hozzáférés krónikus igényét;
 5. felszólítja Nigéria elnökét és az újonnan kinevezett szövetségi kormányt, hogy fogadjon el határozott intézkedéseket a polgári lakosság védelmére, fektessen külön hangsúlyt a nők és a lányok jogainak védelmére, kezelje prioritásként a nők és a gyermekek jogait a szélsőségek elleni küzdelemben, nyújtson segílyt az áldozatoknak, vonja felelősségre az elkövetőket és minden szinten biztosítsa a nők döntéshozatalban való részvételét;
 6. felszólítja a nigériai kormányt, hogy – amint azt Buhari elnök megígérte – indítson el egy sürgős, független és alapos vizsgálatot a konfliktusban érintett felek által elkövetett, a nemzetközi jog hatálya alá tartozó bűncselekmények és az emberi jogok súlyos megsértésének más esetei kapcsán;

2015. október 8.

7. üdvözli a katonai vezetés megváltozását és kéri, hogy vizsgáljanak ki minden mind a terroristák, mind a nigériai biztonsági erők által elkövetett emberi jogi visszaélést és bűncselekményt, hogy orvosolni lehessen az elszámoltathatóság korábbi elnökség során tapasztalt hiányosságait; üdvözli, hogy Buhari elnök ígéretet tett arra, hogy kivizsgálja azokat a bizonyítékokat, melyek szerint a nigériai katonai erők olyan súlyos emberi jogi jogsértéseket, háborús bűnöket és cselekményeket követtek el, amelyek emberiség elleni bűncselekménynek minősülhetnek;

8. sürgeti a szövetségi köztársaság elnökét, tartsa be a választási kampányban és a legutóbbi nyilatkozatokban tett valamennyi ígéretét, amelyek közül a legfontosabbak a terrorfenyegetés leküzdése, az emberi jogoknak és a humanitárius jogoknak a katonai műveletek központi pillérévé tétele, a chiboki lányok és minden más elrabolt nő és gyermek élve és sértetlenül történő visszavitele, az alultápláltság egyre növekvő problémájának kezelése, valamint a korrupció és a büntetlenség elleni küzdelem a jövőbeli visszaélések megakadályozása és a valamennyi áldozat számára történő igazságszolgáltatás érdekében;

9. sürgeti a nigériai hatóságokat és a nemzetközi közösséget, hogy szorosan működjenek együtt és fokozzák erőfeszítéseket a lakhelyelhagyás folyamatos tendenciájának megfordítása érdekében; üdvözli a 2015. január 20–21-i niameyi regionális csúcstalálkozón részt vevő 13 ország által kinyilvánított határozott szándékot, különösen Csád Kamerunnal és Nigerrel közös kötelezettségvállalását a Boko Haram jelentette terrorfenyegetés leküzdésére; felhívja a Közös Multinacionális Erőket (MNJTF), hogy a Boko Haram elleni fellépéseik során lelkiismeretesen tartsák tiszteltben a nemzetközi emberi jogokat és a humanitárius jogot; megismétli, hogy a katonai fellépés önmagában nem elegendő a Boko Haram lázadásának leveréséhez;

10. emlékeztet, hogy a Boko Haram eredete a rossz kormányzás, a széles körben elterjedt korrupció és a nigériai társadalmon belüli súlyos egyenlőtlenségek miatti elkeseredettségben gyökerezik; sürgeti a nigériai hatóságokat, hogy számolják fel a korrupciót, a rossz gazdálkodást és az állami intézmények és a hadsereg hatékonytalanságát és vezessenek be méltányos adózást; olyan intézkedések elfogadását sürgeti, amelyek a szomszédos országokkal együttműködésben megfosztják a Boko Haramot illegális – különösen a csempészethez és emberkereskedelemhez kapcsolódó – bevételi forrásaitól;

11. sürgeti a nemzetközi közösséget, hogy segítse Nigériát és a menekülteket befogadó szomszédos országokat (Kamerun, Csád és Niger) abban, hogy minden szükséges orvosi és pszichológiai segítséget megadjanak a rászorulóknak; kéri a szűkebb régió hatóságait, hogy összhangban a genfi egyezmények közös 3. cikkével a megerősöskolt nők és lányok számára biztosítsanak egyszerű hozzáférést a teljes körű szexuális és reprodukciós egészségügyi szolgáltatásokhoz; hangsúlyozza, hogy végre kell hajtani a háborúban elkövetett nemi erőszak áldozatainak kezelésére vonatkozó egyetemes normát és a fegyveres konfliktusok során elsőbbséget kell biztosítani a nemzetközi humanitárius jog érvényesülésének; mély együttérzését fejezi ki a Boko Haram által elkövetett vak terrorcselekményeket túlélő nőknek és gyermekeknek; olyan speciális oktatási programok kidolgozására szólít fel a háború áldozataivá vált nők és gyermekek, valamint a társadalom egésze számára, amelyek segítenek felülemelkedni a megtapasztalt terroron, megfelelő és átfogó tájékoztatást nyújtanak, küzdenek a megbélyegzés és a társadalmi kirekesztés ellen és segítséget nyújtanak számukra abban, hogy a társadalom értékes tagjaivá váljanak;

12. sürgeti a Bizottságot, hogy az afrikai stabilitás megteremtését, valamint az illegális migráció és a kényszerű lakóhely-elhagyás kiváltó okainak kezelését célzó uniós vészhelyzeti alap keretében tegye prioritássá az otthonuktól elszakított gyermekek és fiatalok megsegítését Nigériában, Kamerunban, Csádban és Nigerben, különös tekintettel megvédésükre a kegyetlenség és a nemi alapú erőszak valamennyi formájától, valamint az oktatáshoz, az egészségügyi ellátáshoz és a biztonságos ivóvízhez való hozzáférésre;

13. felszólítja a nigériai kormányt, hogy hozzon olyan intézkedéseket, amelyek megkönnyítik a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek hazatérését, különös tekintettel a gyermekekre, szavatolják biztonságukat, és segítse a nem kormányzati szervezetek erőfeszítéseit azon táborkörülményeinek javítása érdekében, ahol a konfliktus miatt lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek élnek, többek között a higiéniai és közegészségügyi körülmények javításával, megelőzve a betegségek esetleges terjedését;

14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, Nigériai Szövetségi Köztársaság kormányának és parlamentjének, az ECOWAS képviselőinek és az Afrikai Uniónak.

2015. október 8.

P8_TA(2015)0345

Ali Mohammed al-Nimr ügye

Az Európai Parlament 2015. október 8-i állásfoglalása Ali Mohammed al-Nimr ügyéről (2015/2883(RSP))

(2017/C 349/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel korábbi, a szaúd-arábiai Raif Badawi ügyéről szóló 2015. február 12-i⁽¹⁾, valamint a Szaúd-Arábiáról, az Unióval való kapcsolatairól, illetve a Közel-Keleten és Észak-Afrikában játszott szerepéről szóló 2014. március 11-i⁽²⁾ állásfoglalásaira,
- tekintettel a halálbüntetésről szóló, 1998 júniusában elfogadott és 2013 áprilisában felülvizsgált és módosított európai uniós iránymutatásokra,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének határozataira, különösen a halálbüntetés alkalmazására vonatkozó moratóriumról szóló, 2014. december 18-i határozatra (A/RES/69/186),
- tekintettel az ENSZ emberi jogi szakértőinek Ali Mohammed al-Nimr ügyével kapcsolatos 2015. szeptember 22-i nyilatkozataira,
- tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 11. cikkére, amely kimondja, hogy mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához, valamint 4. cikkére, amely tiltja a kínzást,
- tekintettel az emberi jogok védelmezőiről szóló, 2004 júniusában elfogadott és 2008 decemberében felülvizsgált európai uniós iránymutatásokra,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményre, amelynek Szaúd-Arábia részes fele,
- tekintettel az 1948. évi Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 18. cikkére, valamint az 1966. évi Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 19. cikkére,
- tekintettel az Emberi Jogok Arab Chartájára, amelynek Szaúd-Arábia részes fele, különösen annak 32. cikke (1) bekezdésére, amely garantálja a tájékoztatáshoz való jogot és a véleménynyilvánítás szabadságát, valamint 8. cikkére, amely tiltja a testi vagy lelki kínzást és a kegyetlen, megalázó, megszegyenítő vagy embertelen bánásmódot,
- tekintettel arra az újabb közelmúltbeli ügyre, amelyben lefejezésre ítélték egy második fiatalkorút, Davoud al-Marhunt, akit 17 évesen állítólag megkínóztak, és beismerő vallomás aláírására kényszerítettek, amelyet hatósági személyek felhasználtak elítélése érdekében, miután 2012 májusában a Szaúd-Arábia keleti tartományában zajló tüntetések során letartóztatták,
- tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0037.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0207.

2015. október 8.

- A. mivel a 21 éves Ali Mohammed al-Nimrt, egy ismert ellenzéki személy unokaöccsét 2015 májusában Szaúd-Arábia Legfelsőbb Bírósága izgatás, zavargás, tiltakozás, rablás és terrorista sejtben való részvétel vádjával – a jelentések szerint lefejezést követő keresztre feszítés által végrehajtandó – halálbüntetésre ítélte; mivel Ali al-Nimr még nem töltötte be 18. életévét – tehát fiatalkorú volt –, amikor letartóztatták, miközben demokráciáért és egyenlő jogokért tüntetett Szaúd-Arábiában; mivel a Szaúd-Arábia többségében síita keleti tartományában folytatott tiltakozásokért ítélték halálra; mivel megbízható források állítása szerint Ali al-Nimrt megkínozták, és kényszerítették beismerő vallomásának aláírására; mivel a biztonságos tárgyalásra és a megfelelő jogi eljárásra vonatkozó, nemzetközi jognak megfelelő minden garanciát megtagadtak tőle;
- B. mivel a halálbüntetés kiszabása olyan személyre, aki a bűncselekmény elkövetésekor még gyermeknek minősült, valamint az ezt követően végrehajtott állítólagos kínzás összeegyeztetetlen Szaúd-Arábia nemzetközi kötelezettségeivel;
- C. mivel a kínzás és a kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés tilalma valamennyi nemzetközi és regionális emberi jogi eszköz részét képezi, és a nemzetközi szokásjog egyik szabályát alkotja, amely a vonatkozó nemzetközi megállapodások ratifikálásától függetlenül minden államra nézve kötelező;
- D. mivel a halálos ítéletek elszaporodása szorosan kapcsolódik Szaúd-Arábia büntetőügyekben eljáró különbíróóságának a terrorizmussal összefüggő bűncselekményekre válaszul indított tárgyalásokon hozott ítéleteihez; mivel nemzetközi emberi jogi szervezetek szerint 2014 augusztusa és 2015 júniusa között legalább 175 kivégzést hajtottak végre Szaúd-Arábiában;
- E. mivel ez az ügy egyike azon számos ügynek, amelyben súlyos ítéleteket szabtak ki és zaklatást alkalmaztak azokkal a szaúdi aktivistákkal szemben, akiket nézeteik miatt üldöznek, és többüket olyan bírósági eljárással ítélték el, amelyek nem felelnek meg a tisztességes eljárás nemzetközi normáinak, amint azt az ENSZ volt emberi jogi főbiztosa is megerősítette 2014. júliusban;
- F. mivel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 19. cikke kimondja, hogy minden személynek joga van a vélemény és a kifejezés szabadságához az interneten és azon kívül; mivel ez magában foglalja azt a jogot, hogy véleménye miatt ne szenvedjen zaklatást és hogy határokra való tekintet nélkül kutathasson, átvihessen és terjeszthessen híreket és eszméket bármilyen kifejezési módon;
- G. mivel Szaúd-Arábia genfi ENSZ-nagykövetét, Fejszál bin Hasszán Tradot az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa egyik független szakértői testületének elnökévé nevezték ki;
- H. mivel a Szaúd-arábiai Királyság és az EU között az emberi jogokról folytatott párbeszéd megnyitása konstruktív lépés lehet a kölcsönös megértés erősítése és az országban végrehajtandó reformok, ezen belül az igazságszolgáltatás reformja előmozdítása terén;
- I. mivel Szaúd-Arábia befolyásos és fontos politikai és gazdasági szereplő a közel-keleti és észak-afrikai térségben;
1. határozottan elítéli az Ali Mohammed al-Nimrt halálbüntetéssel sújtó ítéletet; ismételten hangsúlyozza, hogy elítéli a halálbüntetés alkalmazását, és határozottan támogatja a halálbüntetésre vonatkozó moratórium bevezetését mint a halálbüntetés megszüntetéséhez vezető út egyik állomását;
 2. felszólítja a szaúd-arábiai hatóságokat, és különösen őfelségét, Szalman ibn Abdul-Aziz Al Szaúd királyt, hogy állítsák le Ali Mohammed al-Nimr kivégzését, és adjanak kegyelmet vagy változtassák meg az ítéletet; felszólítja az Európai Külügyi Szolgálatot és a tagállamokat, hogy e kivégzés leállítására érdekében használják fel minden diplomáciai eszközüket és erőfeszítésüket;
 3. emlékezteti a Szaúd-arábiai Királyságot, hogy részes állama a gyermek jogairól szóló egyezménynek, amely tiltja a halálbüntetés kiszabását a 18 évesnél fiatalabb személyek által elkövetett bűncselekmények esetében;

2015. október 8.

4. sürgeti a szaúdi hatóságokat, hogy töröljék el a büntetőügyekben eljáró különbíróaszt, amelyet 2008-ban a terrorizmussal kapcsolatos ügyek elbírálására hoztak létre, ám egyre inkább arra használják, hogy szemmel láthatólag politikai indíttatású vádakkal és a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogot sértő eljárásokkal üldözzék a békés másként gondolkodókat;
5. felszólítja Szaúd-Arábia kormányát, hogy gondoskodjon az állítólagos kínzások haladéktalan és pártatlan kivizsgálásáról, és biztosítsák, hogy Ali Mohammed al-Nimr megkapjon minden szükséges orvosi ellátást, és rendszeresen találkozhasson családtagjaival és ügyvédekkel;
6. emlékezteti Szaúd-Arábiát az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa tagjaként rá háruló kötelezettségeire; rámutat arra, hogy Szaúd-Arábia nemrégiben megkapta az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa egyik független szakértői testületének elnöki posztját; határozottan sürgeti a szaúdi hatóságokat annak biztosítására, hogy országukban az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartásának színvonala összeegyeztethető legyen ezzel a nemzetközi szereppel;
7. szorgalmazza az EU és Szaúd-Arábia közötti, emberi jogi kérdésekről, valamint igazságügyi és jogi ügyekről folytatott párbeszédre vonatkozó megerősített mechanizmus létrehozását az egyéni jogok védelmének az ország által vállalt igazságügyi reformfolyamattal összhangban történő megerősítése érdekében a Szaúd-arábiai Királyságban; felszólítja a Szaúd-arábiai Királyság hatóságait, hogy folytassák a szükséges emberi jogi reformokat, különösen azokat, amelyek a halálos ítéletek és a halálbüntetés korlátozására irányulnak;
8. buzdítja Szaúd-Arábiát, hogy írja alá és ratifikálja az 1976-ban hatályba lépett Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát, amelynek 6. cikke kimondja, hogy „minden embernek elidegeníthetetlen joga van az élethez”;
9. mély aggodalmát fejezi ki a Szaúd-arábiai Királyságban 2014-ben kiszabott halálos ítéletek számának növekedéséről szóló jelentések és a halálbüntetést elrendelő 2015-ös bírósági döntések riasztó gyakorisága miatt;
10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, öfelségének, Szalman ibn Abdul-Aziz Al Szaúd királynak, a Szaúd-arábiai Királyság kormányának, az ENSZ emberi jogi főbiztosának és az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának.

2015. október 8.

P8_TA(2015)0347

Jelzálagra vonatkozó jogszabályok és kockázatos pénzügyi eszközök az EU-ban: Spanyolország esete**Az Európai Parlament 2015. október 8-i állásfoglalása a jelzálagra vonatkozó spanyolországi jogszabályokról és a kockázatos spanyol pénzügyi eszközökről (a beérkezett petíciók alapján) 2015/2740(RSP)**

(2017/C 349/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a jelzálagra vonatkozó spanyol jogszabályokról szóló 626/2011. számú, valamint további 15 (a 179/2012., 644/2012., 783/2012., 1669/2012., 0996/2013., 1345/2013., 1249/2013., 1436/2013., 1705/2013., 1736/2013., 2120/2013., 2159/2013., 2440/2013., 2563/2013. és a 2610/2013.) petícióra,
 - tekintettel a kockázatos spanyol pénzügyi eszközökről szóló 513/2012. számú, valamint további 21 (a 548/2012., 676/2012., 677/2012., 785/2012., 788/2012., 949/2012., 1044/2012., 1247/2012., 1343/2012., 1498/2012., 1662/2012., 1761/2012., 1851/2012., 1864/2012., 169/2013., 171/2013., 2206/2013., 2215/2013., 2228/2013., 2243/2013. és a 2274/2013.) petícióra,
 - tekintettel a Petíciós Bizottságnak a panaszosok jelenlétében – legutóbb 2015. április 16-án – folytatott tanácskozásaira,
 - tekintettel a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. február 4-i 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
 - tekintettel a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
 - tekintettel az üzleti kudarcral és a fizetésképtelenséggel kapcsolatos új megközelítésre vonatkozó 2014. március 12-i bizottsági ajánlásnak a családok fizetésképtelensége és az egyének és háztartások számára biztosított második esély tekintetében való felülvizsgálatáról és kibővítéséről szóló, a Bizottság által a fizetésképtelenségi eljárásról folytatott 2015. május 19-i közös vitán tett nyilatkozatra;
 - tekintettel az európai uniós szociális lakhatásról szóló, 2013. június 11-i állásfoglalására ⁽⁴⁾
 - tekintettel (a beérkezett petíciók alapján) a jelzálagra vonatkozó spanyolországi jogszabályokról és kockázatos spanyol pénzügyi eszközökről szóló, Bizottsághoz intézett kérdésre (O-000088/2015 – B8-0755/2015),
 - tekintettel a Petíciós Bizottság által benyújtott állásfoglalási indítványra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel számos beérkező petíció több ezer olyan személyes tragédiára derített fényt, ahol a polgárok egész életen át megtakarított pénzügyi részleges vagy teljes elvesztését élték át, és mivel ezek a petíciók rávilágítottak azokra az akadályokra, amelyekbe a fogyasztók ütköznek, amikor pénzügyi eszközökre vonatkozó pontos és alapvető információkat kívánnak beszerezni;

⁽¹⁾ HL L 60., 2014.2.28., 34. o.⁽²⁾ HL L 173., 2014.6.12., 349. o.⁽³⁾ HL L 95., 1993.4.21., 29. o.⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0246.

2015. október 8.

- B. mivel Spanyolországban a civil társadalmi szervezetek folyamatosan tiltakoznak a több százezer kilakoltatás, a jelzáloghitel-szerződésekben előforduló tisztességtelen feltételek, valamint az ellen, hogy a hitelfelvevők nem részesülnek védelemben; mivel egy ilyen, a jelzáloghitel áldozataival foglalkozó platform, az „Afectados por la Hipoteca” (PAH) nevű szervezet szerint 2015 első negyedévében 19 261 kilakoltatásra került sor Spanyolországban (ez 2014 első negyedévéhez képest 6 %-kal több); mivel a PAH több mint 397 954-re becsüli a 2008 óta lefolytatott spanyolországi kilakoltatások számát; mivel több mint 100 000 háztartás vesztette el otthonát;
- C. mivel a válság hatása tovább súlyosbította a kilakoltatott családok helyzetét, akiknek azóta is fizetniük kell jelzáloghitelüket és az abból fakadó növekvő kamatokat; mivel a spanyol kormány a „datio in solutum” lehetőségét kivételes intézkedésként vezette be a 6/2012. sz. törvény értelmében; emlékeztet rá, hogy a 2014 második negyedévére vonatkozó hivatalos adatok szerint a „datio in solutum” iránti 11 407 kérelemből mindössze 1 467-et, azaz a kérelmek 12,86 %-át hagyták jóvá;
- D. mivel a nemzeti és európai bíróságok rámutattak a spanyol jelzálog-hitelezési ágazatban alkalmazott számos tisztességtelen szerződési feltételre és gyakorlatra (lásd a C-243/08. sz. *Pannon GSM* ügyben, a C-618/10. sz. *Banco Español de Crédito* ügyben és a C-415/11. sz. *Catalunyacaixa* ügyben hozott bírósági ítéletet), amelyeket a 93/13/EGK, a 2004/39/EK és a 2005/29/EK irányelv maradéktalan spanyolországi átültetésével és végrehajtásával meg lehetett volna akadályozni;
- E. mivel a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról szóló 2014/17/EU irányelv (jelzáloghitel-irányelv) a 2016. március 21. után életbe lépő jelzáloghitel-megállapodásokra vonatkozik majd, és arra fogja kötelezni a hitelezőket, hogy a hitelmegállapodás főbb jellemzőiről tájékoztassák a fogyasztót;
- F. mivel az *Aziz* ügyben született ítéletet (C-415/11. sz. ügy) követően a spanyol hatóságok gyorsított eljárás keretében elfogadták a 2013. május 14-i 1/2013 sz. törvényt a jelzáloghitel-adósok védelmének erősítése érdekében bevezetendő intézkedésekről, az adósság átütemezéséről és a szociális bérlakásokról (*Ley 1/2013 de medidas para reforzar la protección a los deudores hipotecarios, reestructuración de la deuda y alquiler social*);
- G. mivel a C-169/14. sz. ügyben hozott ítéletet követően a spanyol hatóságok módosították a jelzálagra vonatkozó nemzeti fellebbezési rendszert a 2015. május 25-i 9/2015. sz., a fizetéseképtelenséggel kapcsolatos ügyekben bevezetett sürgős intézkedésekről szóló törvény (*Ley 9/2015 de medidas urgentes en materia concursal*) záró rendelkezésével, hogy összhangba hozzák azt a 93/13/EGK irányelvvel;
- H. mivel a spanyol parlament elfogadta a „saját lakhatás céljára szolgáló lakóingatlant terhelő jelzálogjoghoz kapcsolódó adósság ésszerű átalakítására vonatkozó bevált gyakorlatok kódexét”, amelyet a pénzügyi intézmények nagyrészt figyelmen kívül hagytak önkéntes jellege miatt, és amely szerény eredményeket ért el a kilakoltatások megakadályozása és a „datio in solutum” jogintézmény bevezetésének ösztönzése terén, mivel a jogosultsági követelmények kizárják az érintettek több mint 80 %-át;
- I. mivel a bankok a fogyasztókat sok esetben nem tájékoztatták megfelelően a javasolt befektetésekhez kapcsolódó kockázatok mértékéről, és mivel a bankok ilyen esetekben elmulasztották elvégezni az alkalmassági tesztet is annak megállapítása érdekében, hogy az ügyfelek elegendő ismerettel rendelkeznek-e azon kockázat felméréséhez, amelynek kitétek őket; mivel sok érintett polgár idős ember, aki egész életén át megtakarított pénzét kockázatmentesnek mondott befektetéseiben helyezte el;
- J. mivel az elmúlt néhány évben 700 000 főre becsülhető azoknak a spanyol állampolgároknak a száma, akik pénzügyi csalás áldozatává váltak, mivel bankjuk rosszhiszeműen adott el nekik kockázatos pénzügyi eszközöket anélkül, hogy tájékoztatta volna őket a kockázatok mértékéről és a megtakarításukhoz való hozzáférés hiányának valós következményeiről;
- K. mivel a spanyol hatóságok által bevezetett választottbírói eljárást a pénzügyi csalás sok áldozata elutasította;

2015. október 8.

- L. mivel a befektetési vállalkozások és hitelintézetek befektetési szolgáltatásait a pénzügyi eszközök – többek között az elsőbbségi részvények – vonatkozásában a pénzügyi eszközök piacairól szóló 2004/39/EK irányelv (MiFID) szabályozza; mivel a MiFID 19. cikke tartalmazza azokat az üzletvitelre vonatkozó magatartási szabályokat, amelyeket be kell tartaniuk azoknak, akik az ügyfelek számára befektetési szolgáltatásokat nyújtanak;
1. felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a jelzálagra vonatkozó spanyol jogszabályokban a C-415. sz. Aziz ügyben hozott ítélet és a 93/13/EGK irányelv végrehajtását valamennyi tagállamban annak érdekében, hogy biztosítsa ezeknek a nemzeti hatóságok általi teljes körű betartását;
 2. felhívja az Európai Unióban működő pénzügyi szervezeteket, hogy hagyjanak fel az ügyfelekkel szemben tanúsított visszaélészerű magatartással a jelzáloghitelek, a bonyolult pénzügyi termékek és a hitelkártyák terén, beleértve a túl magas kamatlábak felszámítását és a szolgáltatás egyoldalú megszüntetését;
 3. felhívja az Európai Unióban működő pénzügyi szervezeteket, hogy kerüljék az egyetlen lakhellyel rendelkező családok kilakoltatását, ehelyett válasszák az adósság átütemezését;
 4. felszólítja a spanyol hatóságokat, hogy használják a rendelkezésükre álló eszközöket annak érdekében, hogy találjanak egy átfogó megoldást a túrhetetlen számú kilakoltatás drasztikus csökkentésére;
 5. felhívja a Bizottságot, hogy kísérelje szoros figyelemmel minden tagállamban a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról szóló 2014/17/EU irányelv (jelzáloghitel-irányelv) átültetését;
 6. felszólítja a Bizottságot, hogy ossza meg a „datio in solutum” egyes tagállamokban való alkalmazásának bevált gyakorlatát, és mérje fel a fogyasztókra és a vállalkozásokra gyakorolt hatásait;
 7. figyelmezteti a Bizottságot arra, hogy a főtanácsnok kétségét fejezte ki a spanyol kormány által elfogadott, a Bíróság által 2013. március 14-én elítélt jogsértések orvoslására és a jelzalog-hitelezési ágazatban alkalmazott visszaélészerű gyakorlatok megakadályozására irányuló intézkedések jogszerűségével kapcsolatban;
 8. felhívja a Bizottságot, hogy a kialakult problémák megoldása és a visszaélészerű banki és kereskedelmi gyakorlatok megakadályozása érdekében szorosan kövesse nyomon a spanyol kormány által elfogadott új intézkedések tényleges végrehajtását;
 9. felszólítja a Bizottságot, hogy indítson tájékoztató kampányt a pénzügyi termékekkel kapcsolatban, és oktatás útján fejlessze a pénzügyi jártasságot annak biztosítása érdekében, hogy az uniós polgárok jobban tisztában legyenek a pénzügyi termékek vásárlásában rejlő kockázatokkal;
 10. felszólítja a Bizottságot, hogy ossza meg a bevált gyakorlatokat, amelyek erősítik a polgárok védelmét pénzügyi nehézségek esetén; úgy véli, hogy az alapvető pénzügyi oktatás kiegészítő eszköz lehet a túlzott eladósodás következményeinek elkerülésében;
 11. felszólítja az Európai Bankhatóságot (EBH) és az Európai Központi Bankot (EKB) egy bevált gyakorlatról szóló kampány létrehozására annak érdekében, hogy a bankokat és az alkalmazottaikat világos, érthető és helytálló információk közzétételére ösztönözzék; hangsúlyozza, hogy a fogyasztóknak a megalapozott döntéshez szükségük van az esetlegesen felmerülő kockázatok megértésére; a várható kockázatok a kereskedők és a bankok nem vezethetik félre a fogyasztókat;
 12. felszólítja az EBH-t és az EKB-t, hogy az uniós pénzügyi szektor erejének megőrzése érdekében tegyen további lépéseket, hogy megkövetelje a bankoktól a potenciálisan kockázatos kereskedelem és a betétgyűjtési üzletág elkülönítését, amennyiben a tevékenység veszélyezteti a pénzügyi stabilitást;
 13. felszólítja a Bizottságot és az EKB-t, hogy értékeljék a pénzügyi csalás áldozatává vált polgárok érdekében bevezetett spanyol választottbírói eljárást;

2015. október 8.

14. felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon az uniós jogszabályok Spanyolország általi helyes átültetését és alkalmazását a pénzügyi eszközök – többek között az elsőbbségi részvények – vonatkozásában;
 15. felszólítja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a beérkező panaszokat, és folytassa le a szükséges vizsgálatokat;
 16. felkéri a Bizottságot, hogy nyújtson be a családok fizetési képességére vonatkozó jogalkotási javaslatot;
 17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a spanyol kormánynak, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Központi Banknak.
-

2015. október 8.

P8_TA(2015)0348

Halálbüntetés**Az Európai Parlament 2015. október 8-i állásfoglalása a halálbüntetésről (2015/2879(RSP))**

(2017/C 349/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a halálbüntetés eltörléséről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2010. október 7-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Federica Mogherini, az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője és Thorbjørn Jagland, az Európa Tanács főtitkára által a halálbüntetés elleni európai és világnap alkalmából 2014. október 10-én tett együttes nyilatkozatra,
 - tekintettel az emberi jogok európai egyezményének 6. és 13. jegyzőkönyvére,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 2. cikkére,
 - tekintettel a halálbüntetésről szóló uniós iránymutatásokra,
 - tekintettel a halálbüntetés végrehajtására felhasználható árukra vonatkozó uniós exportellenőrzési rendszerre, melynek aktualizálása jelenleg folyik;
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (ICCPR) és az ahhoz csatolt második fakultatív jegyzőkönyvre,
 - tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni 1984-es ENSZ-egyezményre,
 - tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosa által kiadott, az egész világra kiterjedő kábítószer-probléma emberi jogok gyakorlására kifejtett hatásairól szóló, 2015. szeptemberi tanulmányra,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének határozataira, különösen a halálbüntetés alkalmazására vonatkozó moratóriumról szóló, 2014. december 18-i határozatra (A/RES/69/186),
 - tekintettel a halálbüntetés elleni – 2013. június 12–15-én Madridban tartott – 5. vilákkongresszus által elfogadott zárónyilatkozatra,
 - tekintettel a minden év október 10-én tartott, halálbüntetés elleni világnapra és európai napra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a halálbüntetés eltörlése világszerte az EU emberi jogi politikájának egyik fő célkitűzése;
- B. mivel a halálbüntetés elleni 2015. október 10-i világnap kiemelt célja, hogy a „közvélemény figyelmét ráirányítsa a halálbüntetés kábítószerhez kapcsolódó bűncselekmények esetén való alkalmazására”;
- C. mivel az ENSZ emberi jogi főbiztosának hivatala szerint több mint 160 – jogrendszer, hagyomány, kultúra és vallási háttér tekintetében eltérő berendezkedésű – ENSZ-tagállamban vagy eltörölték a halálbüntetést vagy nem alkalmazzák azt a gyakorlatban;

⁽¹⁾ HL C 371. E, 2011.12.20., 5. o.

2015. október 8.

- D. mivel a legutóbbi adatok szerint 2014-ben 55 országban legalább 2 466 embert ítélték halálra, ami a 2013-as adathoz képest 23 %-os növekedést jelent; mivel 2014-ben világszerte legalább 607 kivégzést hajtottak végre; mivel ezek a számok nem foglalják magukban a Kínában végrehajtott ítéletek valószínűsíthető számát, mely országban továbbra is több embert végeznek ki, mint a világ többi részében együttvéve, és több ezer további halálos ítéletet mondanak ki; mivel 2015-ben a halálbüntetések kiszabása és a kivégzések riasztó ütemben folytatódnak; mivel a halálbüntetések számának emelkedése szorosan kapcsolódik a terrorizmussal összefüggő bűncselekmények nyomán egyes országokban – például Egyiptomban és Nigériában – lefolytatott tömeges perekben hozott bírósági ítéletekkel; mivel Csádban és Tunéziában felmerült a halálbüntetés újbóli bevezetésének lehetősége; mivel az USA bizonyos államaiban továbbra is mondanak ki halálos ítéleteket és azokat végre is hajtják;
- E. mivel jelentések szerint Nigériában, Afganisztánban, Pakisztánban, Iránban, Irakban, Szudánban, Szomáliában és Szaúd-Arábiában számos embert ítélték megkövezés általi halálra, és mivel az elmúlt években több száz nőt köveztek meg házasságtörésért; mivel a megkövezés mint kivégzési mód a kínzás egy formájának tekinthető;
- F. mivel nyolc állam jogszabályainak részét képezi a halálbüntetés a homoszexualitással összefüggésben (Mauritánia, Szudán, Irán, Szaúd-Arábia, Jemen, Pakisztán, Afganisztán és Katar), és mivel Nigéria és Szomália egyes tartományai hivatalosan alkalmaznak halálbüntetést az azonos neműek közötti szexuális aktusok vádja esetén;
- G. mivel a halálbüntetést gyakran alkalmazzák hátrányos helyzetűek, mentálisan betegek, valamint a nemzeti és kulturális kisebbségek tagjai ellen;
- H. mivel 33 állam alkalmazza a halálbüntetést kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények esetén, ami mintegy 1 000 kivégzést jelent évente; mivel ismert, hogy 2015-ben ilyen bűncselekményekért kivégzéseket hajtottak végre Kínában, Iránban, Indonéziában és Szaúd-Arábiában; mivel Kínában, Indonéziában, Iránban, Kuvaitban, Malajziában, Szaúd-Arábiában, Srí Lankán, az Egyesült Arab Emírségekben és Vietnamban 2015-ben is továbbra is szabnak ki halálos ítéleteket kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményekért; mivel e bűncselekmények kábítószer-kereskedelemmel és kábítószer birtoklásával kapcsolatos különböző cselekményeket is magukban foglalhatnak;
- I. mivel az elmúlt 12 hónapban világszerte gyakoribbá vált a halálbüntetés alkalmazása kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények esetén, számos államban jelentősen megnövekedett a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményekért kivégzett emberek száma, máshol a halálbüntetés újbóli bevezetését tervezik az ilyen bűncselekmények esetén, vagy megszüntetik a halálbüntetésre régóta vonatkozó moratóriumot;
- J. mivel Irán jelentések szerint 394, kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményt elkövető személyt végzett ki 2015 első hat hónapjában, a 2014-es egész éves 367-hez képest; mivel a Szaúd-Arábiában idén végrehajtott összes kivégzés fele kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények miatt történt, míg ugyanez az arány 2010-ben még mindössze 4 % volt; mivel legalább 112, kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményt elkövető személyre vár kivégzés Pakisztánban;
- K. mivel harmadik országokban uniós tagállamok több állampolgárát kivégezték – vagy kivégzés előtt állnak – kábítószerhez kapcsolódó bűncselekmények miatt;
- L. mivel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 6. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy a halálbüntetést csak a „legsúlyosabb bűncselekmények” esetén lehet alkalmazni; mivel az ENSZ Emberi Jogi Bizottsága és a bírósági eljárás nélküli, törvénytelen vagy önkényes kivégzések vizsgálatával és a kínzás elleni küzdelemmel foglalkozó ENSZ-különmegbízottak megállapították, hogy nem lenne szabad halálbüntetést kiszabni kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények esetén; mivel a kötelező halálbüntetés és annak kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények esetében való alkalmazása ellentétes a nemzetközi joggal és normákkal;
- M. mivel a kábítószer ellenőrzésének nemzetközi tanácsa ösztönözte a halálbüntetést alkalmazó államokat, hogy szüntessék be annak alkalmazását a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények esetén;

2015. október 8.

- N. mivel a Bizottság és a tagállamok legalább 60 millió eurót adtak az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatala (UNODC) kábítószer-ellenes programjaira, melyek a kábítószerrel kapcsolatos szankciókra összpontosítottak azokban az országokban, amelyek ténylegesen alkalmazzák a halálbüntetést kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények esetén; mivel nem kormányzati szervezetek közelmúltban készült jelentéseiben súlyos aggodalmak fogalmazódnak meg amiatt, hogy a halálbüntetést alkalmazó országokban uniós forrásokból támogatott kábítószer-ellenes programok ösztönözhetik a halálos ítéleteket és a kivégzéseket, és mivel e jelentéseket meg kell vizsgálni;
- O. mivel a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz (IcSP) és elődje, a Stabilitási Eszköz (IfS) keretében a Bizottság két nagyszabású regionális kábítószer-ellenes intézkedést – a kokain és a heroin útjával kapcsolatos programokat – kezdeményezett, amelyek hatálya kiterjed a halálbüntetést kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények esetén alkalmazó országokra is; mivel a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszközről szóló rendelet 10. cikke szerint a Bizottságnak a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatban operatív iránymutatást kell alkalmaznia az emberi jogok és a humanitárius jognak való megfelelés vonatkozásában;
- ismételten hangsúlyozza, hogy elítéli a halálbüntetés alkalmazását, és határozottan támogatja a halálbüntetésre vonatkozó moratórium bevezetését mint a halálbüntetés megszüntetéséhez vezető út egyik állomását; újra hangsúlyozza, hogy a halálbüntetés eltörlése hozzájárul az emberi méltóság erősítéséhez, és hogy az EU végső célja a halálbüntetés egyetemes eltörlése;
 - elítél minden kivégzést, függetlenül attól, hogy hol kerül rájuk sor; továbbra is mélyen aggasztja a halálbüntetés fiatalokúakra vagy mentálisan, illetve értelmileg sérült személyekre való kiszabása, és felszólít az ilyen – a nemzetközi emberi jogi normákat sértő – gyakorlatok azonnali és végleges eltörlésére; mély aggodalmát fejezi ki a legutóbbi tömeges tárgyalások kapcsán, amelyek nagyszámú halálos ítélettel zárultak;
 - súlyos aggodalmát fejezi ki a megkövezés számos országban még mindig élő gyakorlata miatt, és sürgeti az érintett országok kormányait, hogy azonnal fogadjanak el a megkövezést tiltó jogszabályokat;
 - sürgeti az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ) és a tagállamokat, hogy folytassák küzdelmüket a halálbüntetés alkalmazása ellen, erőteljesen támogassák a moratóriumot mint a halálbüntetés megszüntetéséhez vezető út egyik állomását, továbbra is ösztönözzék a halálbüntetés világszerte való eltörlését, és erőteljesen ösztönözzék a halálbüntetést még mindig alkalmazó országokat arra, hogy teljesítsék a legalapvetőbb nemzetközi normákat és korlátozzák a halálbüntetés kiszabhatóságát és alkalmazását, valamint tegyenek közzé világos és pontos, számszerű adatokat a halálos ítéletekről és a kivégzésekről; sürgeti az EKSZ-t, hogy továbbra is kövesse nyomon az összes országban e téren történő fejleményeket – különös tekintettel Fehéroroszországra, a halálbüntetést Európában utolsóként fenntartó országra –, és használja az összes rendelkezésére álló befolyásolási eszközt;
 - üdvözlí, hogy az USA bizonyos államaiban eltörlték a halálbüntetést, és arra ösztönzi az EU-t, hogy folytassa a halálbüntetés teljes megszüntetésére irányuló párbeszédet az Egyesült Államokkal, hogy közösen küzdhessenek a halálbüntetés megszüntetéséért világszerte;
 - felhívja a Bizottságot, hogy segítségnyújtás és politikai támogatás tekintetében fordítson különös figyelmet azon országokra, amelyek a halálbüntetés eltörlése terén előrehaladást érnek el, illetve amelyek ösztönzik a halálbüntetésre vonatkozó általános moratóriumot; két- és többoldalú kezdeményezéseket ösztönöz a tagállamok, az EU, az ENSZ, harmadik országok és más regionális szervezetek között a halálbüntetéssel kapcsolatos problémák terén;
 - emlékeztet arra, hogy a halálbüntetés nem egyeztethető össze az emberi méltóság tiszteletben tartásával, a szabadsággal, a demokráciával, az egyenlőséggel, a jogállamisággal és az emberi jogok tiszteletben tartásával, amelyek az Európai Unió alapvető értékei, valamint hogy a Szerződések és az Alapjogi Charta megsértését jelentené, ha valamelyik tagállam visszaállítaná a halálbüntetést;
 - különösen aggasztja, hogy a halálbüntetést több országban egyre gyakrabban alkalmazzák a terrorizmus elleni küzdelemmel összefüggésben, és hogy más országok a halálbüntetés újbóli bevezetését fontolgatják;

2015. október 8.

9. különösen elítéli a halálbüntetés alkalmazását az ellenállás letörése céljából, továbbá vallási vagy meggyőződésbeli különbség, homoszexualitás vagy házasságtörés alapján, illetve olyan egyéb okból, amely vagy jelentéktelennek tekinthető, vagy egyáltalán nem minősíthető bűncselekménynek; felszólítja ezért a homoszexualitást bűncselekménynek minősítő országokat, hogy arra ne alkalmazzák a halálbüntetést;
10. továbbra is teljes mértékben meg van győződve arról, hogy a halálos ítéletek nem rettentenek el a kábítószer-kereskedelemtől és nem akadályozzák meg, hogy egyes emberek a kábítószerekkel való visszaélés áldozatává váljanak; felszólítja a halálbüntetést alkalmazó országokat, hogy a kábítószerekkel kapcsolatos bűncselekmények esetében a halálbüntetés helyett vezessenek be más megoldásokat, különös tekintettel a drogprevenciós és ártalomcsökkentési programokra;
11. ismételten ajánlja a Bizottságnak és a tagállamoknak, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények esetében kiszabható halálbüntetés eltörlését tegyék a pénzügyi és technikai segítség, a kapacitásbővítés és a kábítószer-ellenes politika egyéb támogatása előfeltételévé;
12. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg azt az általános elvet, hogy az európai segély és segítségnyújtás – ideértve az UNODC kábítószer-ellenes programjait is – nem segíthet elő olyan bűnüldözési tevékenységet, amely halálos ítéletekhez és a letartóztatott személyek kivégzéséhez vezet;
13. sürgeti a Bizottságot, hogy erősítse meg a halálbüntetés végrehajtására felhasználható termékek kivitelének ellenőrzését;
14. mélyszélesen aggasztónak tartja, hogy a Bizottság és a tagállamok átláthatatlan módon biztosítanak segítségnyújtást és támogatást azokban az országokban, amelyek ténylegesen alkalmazzák a halálbüntetést kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények esetén; kéri, hogy a Bizottság évente tegyen közzé beszámolót a halálbüntetést a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények esetében fenntartó országokban folytatott kábítószer-ellenes programok támogatását illetően, kifejtve abban, hogy milyen emberi jogi biztosítékok kerültek alkalmazásra annak biztosítására, hogy ez a támogatás ne tegye lehetővé halálos ítéletek meghozatalát;
15. sürgeti a Bizottságot, hogy minden további késedelem nélkül hajtsa végre a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszközről szóló rendelet 10. cikke szerinti operatív iránymutatást, és alkalmazza azt szigorúan a kokain és a heroin útjával kapcsolatos programokra;
16. sürgeti a Bizottságot, hogy tartsa be a kábítószerrel kapcsolatos uniós cselekvési terv (2013–2016) azon ajánlását, hogy ki kell dolgozni és meg kell valósítani egy „emberi jogi iránymutatásra és hatásértékelésre szolgáló eszközt” annak biztosítására, hogy az emberi jogok „ténylegesen integrálva legyenek az EU kábítószer elleni külső tevékenységébe”;
17. sürgeti az Európai Külügyi Szolgálatot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nyújtsanak iránymutatást egy átfogó és hatékony európai stratégia kialakításához tekintettel arra, hogy több tucat európai polgár áll kivégzés előtt harmadik országokban, és ennek keretében gondoskodjanak a személyazonosítást, a jogi segélynyújtást és a diplomáciai képviseletet célzó megerősített mechanizmusokról;
18. felhívja az EU-t és tagállamait annak biztosítására, hogy az ENSZ-közgyűlés globális kábítószer-problémával foglalkozó, 2016 áprilisában tartandó rendkívüli ülése napirendre vegye a halálbüntetés kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények esetében történő alkalmazásának ügyét, és ítélje el annak gyakorlatát;
19. támogatja valamennyi ENSZ-ügynökség, kormányközi regionális testület és nem kormányzati szervezet folyamatos erőfeszítéseit, melyekkel az államokat a halálbüntetés eltörlésére ösztönzik; felhívja a Bizottságot, hogy a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze prioritásként továbbra is finanszírozzon projekteket ezen a területen;
20. üdvözli, hogy több állam a közelmúltban ratifikálta a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának a halálbüntetés eltörlését célzó második fakultatív jegyzőkönyvét, aminek eredményeként a részes államok száma 81-re nőtt; felszólítja a jegyzőkönyvben még nem részes valamennyi államot annak haladéktalan ratifikálására;
21. a halálbüntetésnek az Európa Tanács egész térségében való tényleges felszámolása érdekében az emberi jogok európai egyezménye 6. és 13. jegyzőkönyvének megerősítésére szólítja fel az Európa Tanács azon tagállamait, amelyek ezt még nem tették meg;
22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, az uniós tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtítkárnak, az ENSZ-közgyűlés elnökének, valamint az ENSZ-tagállamok kormányainak.

2015. október 8.

P8_TA(2015)0349

A vörösiszap-katasztrófa tanulságai öt évvel a Magyarországon bekövetkezett baleset után**Az Európai Parlament 2015. október 8-i állásfoglalása a vörösiszap-katasztrófa tanulságairól, öt évvel a Magyarországon bekövetkezett baleset után (2015/2801(RSP))**

(2017/C 349/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkében rögzített környezetpolitikai elvekre, és különösen azokra, amelyek szerint megelőző intézkedéseket kell tenni és a szennyezőnek kell fizetnie;
- tekintettel a Földközi-tenger tengeri környezetének és partvidékének szennyezés elleni védelméről szóló egyezményre (a barcelonai egyezményre) és az ahhoz csatolt jegyzőkönyvekre;
- tekintettel a veszélyes hulladékokról szóló, 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság 2000. május 3-i 2000/532/EK határozatára, amely a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében hulladékjegyzéket létrehozó 94/3/EK határozat, valamint a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (4) bekezdése értelmében a veszélyes hulladékok jegyzékét (az „európai hulladékjegyzéket”) létrehozó 94/904/EK tanácsi határozat ⁽²⁾ helyébe lép,
- tekintettel a hulladékjegyzékről szóló 2014. december 18-i 2000/532/EK határozatnak a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazásával történő módosításáról szóló, 2014. december 18-i 2014/955/EU bizottsági határozatra ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Bizottság Magyarországnak küldött, indokolással ellátott 2015. júniusi véleményére, amelyben felszólítja Magyarországot egy másik vörösiszap-zagytározóra vonatkozó környezetvédelmi előírások frissítésére ⁽⁴⁾;
- tekintettel az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről és a 2004/35/EK irányelv módosításáról szóló 2006. március 15-i 2006/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾ (a bányászati hulladékról szóló irányelv),
- tekintettel a tagállamokban végzett környezetvédelmi ellenőrzések minimumkövetelményeinek megállapításáról szóló 2001. április 4-i 2001/331/EK európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽⁶⁾,
- tekintettel a tagállamokban végzett környezetvédelmi ellenőrzések minimumkövetelményeinek megállapításáról szóló 2001/331/EK ajánlás felülvizsgálatáról szóló 2008. november 20-i állásfoglalására ⁽⁷⁾;
- tekintettel a „Jólét bolygónk felélése nélkül” című, a 2020-ig tartó időszakra vonatkozó általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról (hetedik környezetvédelmi cselekvési program) szóló, 2013. november 20-i 1386/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽⁸⁾,
- tekintettel a környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről szóló, 2004. április 21-i 2004/35/EK európai parlamenti és tanács irányelvre ⁽⁹⁾ (a környezeti felelősségről szóló irányelv),

⁽¹⁾ HL L 377., 1991.12.31., 20. o.⁽²⁾ HL L 226., 2000.9.6., 3. o.⁽³⁾ HL L 370., 2014.12.30., 44. o.⁽⁴⁾ Európai Bizottság – Tájékoztató: kötelezettségzegési eljárások, június: fontos határozatok; http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-15-5162_en.htm⁽⁵⁾ HL L 102., 2006.4.11., 15. o.⁽⁶⁾ HL L 118., 2001.4.27., 41. o.⁽⁷⁾ HL C 16. E, 2010.1.22., 67. o.⁽⁸⁾ HL L 354., 2013.12.28., 171. o.⁽⁹⁾ HL L 143., 2004.4.30., 56. o.

2015. október 8.

- tekintettel az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről szóló 2006/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben előírt pénzügyi biztosíték nyújtására vonatkozó technikai iránymutatásokról szóló, 2009. április 20-i 2009/335/EK bizottsági határozatra ⁽¹⁾,
 - tekintettel az iparkatasztrófa-kockázatok megosztását szolgáló uniós szintű eszköz létrehozásáról szóló bizottsági megvalósíthatósági tanulmányra ⁽²⁾,
 - tekintettel a „Kihívások és akadályok a környezeti felelősségvállalásról szóló irányelv végrehajtásával kapcsolatban” című jelentésre (a Bizottság Környezetvédelmi Főigazgatósága számára készített végleges jelentés, 2013),
 - tekintettel „A vörösiszap-katasztrófa tanulságairól, öt évvel a Magyarországon bekövetkezett baleset után” tárgyában a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett kérdésekre (O-000096/2015 – B8-0757/2015 és O-000097/2015 – B8-0758/2015),
 - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel 2010. október 4-én Magyarországon egy zagyttározó beomlása miatt csaknem egymillió köbméter erősen lúgos vörösiszap ömlött ki a környezetbe, több falvat elárasztott, tíz ember halálát okozta és csaknem 150 személynek okozott sérüléseket, valamint szennyezéssel sújtott nagy kiterjedésű nagy területeket, közöttük négy NATURA 2000 területet is;
- B. mivel az ebben a zagyttározóban tárolt vörösiszap a 91/689/EGK tanácsi irányelv értelmében veszélyes hulladék volt;
- C. mivel a 2014/955/EU bizottsági határozat kifejezetten előírja, hogy a vörösiszapot az ellenkező bizonyításáig veszélyes hulladékok közé kell sorolni; mivel ez a határozat 2015. június 1-től alkalmazandó;
- D. mivel fennáll a kockázata, hogy a vörösiszapot a múltban – tévesen – más tagállamokban esetleg ugyancsak a nem veszélyes hulladékok közé sorolták, aminek következtében helytelen engedélyek kibocsátása is megtörténhetett;
- E. mivel a vörösiszap nyersanyag-kitermelésből származó hulladéknak minősül a bányászati hulladékról szóló irányelv értelmében, amely többek között a legjobb rendelkezésre álló technikai megoldások alapján biztonsági rendelkezéseket ír elő a nyersanyag-kitermelésből származó hulladékok kezelése tekintetében;
- F. mivel más bányászati tevékenységek számlájára írható környezetszennyezés (például a cianid használata az aranybányákban), illetve a veszélyes hulladékok nem megfelelő kezelése ugyancsak súlyos problémákat okoz különböző tagállamokban;
- G. mivel a 2001/331/EK ajánlás célja az volt, hogy megerősítse az uniós környezetvédelmi jogszabályok betartását, valamint hozzájáruljon e szabályok következetesebb végrehajtásához és érvényre juttatásához;
- H. mivel a Parlament 2008. november 20-i állásfoglalásában a környezetvédelmi jogszabályok tagállamokban történő végrehajtását hiányosnak és következtelennek nevezte, és nyomatékosan felhívta a Bizottságot, hogy 2009 vége előtt terjesszen elő jogalkotási javaslatot a környezetvédelmi ellenőrzésekről;
- I. mivel a hetedik környezetvédelmi cselekvési program kinyilvánítja, hogy az EU bővíteni fogja a vizsgálati és felügyeleti követelmények alkalmazási körét az uniós környezetvédelmi jogban, és uniós szinten tovább fogja fejleszteni a vizsgálattal kapcsolatos támogatási kapacitást;

⁽¹⁾ HL L 101., 2009.4.21., 25. o.

⁽²⁾ A tanulmány olyan alap létrehozásának megvalósíthatóságát vizsgálja, amely fedezetet nyújt az ipari balesetek következtében keletkező környezeti felelősség és károk tekintetében. Végleges jelentés. Európai Bizottság, DG ENV, 2013. április 17.; <http://ec.europa.eu/environment/archives/liability/eld/eldfund/pdf/Final%20report%20ELD%20Fund%20BIO%20for%20web2.pdf>

2015. október 8.

- J. mivel a környezeti felelősségvállalásról szóló irányelv célja az volt, hogy környezeti felelősségre vonatkozó keretrendszerrel hozzon létre a „szennyező fizet” elv alapján, és kötelezi a tagállamokat, hogy ösztönözzék a megfelelő gazdasági és pénzügyi piaci szereplőket a pénzügyi biztosítékok és azok piaca fejlesztésére; mivel a 18. cikk (2) bekezdése előírja a Bizottság számára, hogy 2014. április 30-ig terjesszen jelentést a Parlament és a Tanács elé, ami mindmáig még nem történt meg;
- K. mivel a Bizottság megbízásából készített, a környezeti felelősségvállalásról szóló irányelv végrehajtásáról szóló jelentés az alábbi következtetést vonta le: „a környezeti felelősségvállalásról szóló irányelvnek a tagállamok nemzeti jogaiba történő átültetése nem eredményezte egyenlő versenyszabályok létrejöttét, csupán különböző felelősségi rendszerek egyvelegét hozta létre a természeti károk megelőzése és orvoslása céljával az EU-ban”.
- L. mivel a Bizottság 2010-ben a vörösiszap-katasztrófa kapcsán kijelentette, hogy még a környezeti felelősségvállalásról szóló irányelv 2014-ben esedékes felülvizsgálata előtt fontolóra fogja venni a kötelező pénzügyi biztosítékokat előíró harmonizált rendszer bevezetésének lehetőségét;
1. emlékeztet arra, hogy a 2010-es vörösiszap-katasztrófa Magyarország legsúlyosabb ipari katasztrófája volt, és e tragikus esemény ötödik évfordulóján őszinte együttérzését fejezi ki az áldozatoknak;
 2. elismerését fejezi ki a nemzeti hatóságoknak a gyors és hatékony beavatkozásért a válságkezelési szakaszban, valamint a civil társadalomnak a példátlan katasztrófa alatti hatalmas erőfeszítéseit;
 3. emlékeztet arra, hogy Magyarország beindította az uniós polgári védelmi mechanizmust és európai szakértőkből álló csapatot fogadott, amelynek feladata ajánlások megfogalmazása volt többek között arról, hogy miként lehet kialakítani a lehető legjobb megoldásokat a károk elhárítása és enyhítése érdekében;
 4. megjegyzi, hogy a vörösiszap-katasztrófa bekövetkezése összefüggésbe hozható az uniós jogszabályok gyenge hatásfokú végrehajtásával, ellenőrzési hiányosságokkal, a vonatkozó uniós szabályozás fogyatékosságaival és a telep üzemeltetőjének teljesítményével;
 5. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a jelek szerint az elmúlt öt év során szinte semmilyen tanulságot sem vontak le, továbbra is alacsony a vonatkozó uniós jogszabályok és a nemzetközi megállapodások végrehajtásának hatásfoka, fennmaradtak az elégtelenségek az ellenőrzések tekintetében és a vonatkozó uniós jogszabályok hiányosságainak jóformán egyikét sem szüntették meg azóta sem;
 6. különösen aggályosnak tartja a bányászati hulladékról szóló irányelvet és az európai hulladékjegyzéket;
 7. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy hasonló telepek több tagállamban is léteznek; kéri a tagállamokat a megfelelő ellenőrzések elvégzésének biztosítására;
 8. kéri mindazokat a tagállamokat, amelyek területén vörösiszap-tározók találhatók, győződjenek meg arról, hogy a vörösiszapot helyes módon a veszélyes hulladékok kategóriájába sorolták-e, és a lehető legrövidebb időn belül vizsgáljanak felül minden olyan engedélyt, amelyet helytelen besorolás alapján bocsátottak ki; felhívja a Bizottságot, gondoskodjon arról, hogy a tagállamok megtegyék a megfelelő intézkedéseket és azokról beszámoljanak a Bizottságnak; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy 2016 végéig tegyen közzé jelentést a tagállamok által foganatosított intézkedésekről;
 9. alapvetőnek tartja, hogy a jövőben a katasztrófamegelőzés nagyobb hangsúlyt kapjon, tekintettel arra, hogy hasonló sajnálatos környezeti események más tagállamokban is bekövetkeztek;
 10. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák minden vonatkozó uniós jogszabály és nemzetközi egyezmény maradéktalan végrehajtására és megfelelő alkalmazására irányuló erőfeszítéseiket, és ne csupán az alumíniumtermelés és a vörösiszap környezetvédelmi szempontból helyes kezelése tekintetében, hanem általában véve a veszélyes hulladékok megfelelő kezelése tekintetében;

2015. október 8.

11. hangsúlyozza, hogy szigorúan alkalmazni kell a nyersanyag-kitermelésből származó hulladék kezelése terén rendelkezésre álló legjobb technikákat, és felszólít a száraz ártalmatlanítási technológiák használatára történő teljes átállásra 2016 végéig, biztosítva egyúttal, hogy az átállítás ne okozzon se levegő-, se vízszennyeződést;
12. kéri a Bizottságot, hogy a veszélyes hulladék keletkezésének megelőzése, valamint az ilyen hulladék kezelése tekintetében fektessen nagyobb súlyt a kutatásra és a fejlesztésre;
13. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy készítsen iránymutatásokat a nagy zagyatározójú meglévő bányákra vonatkozó stressztesztek elvégzéséről;
14. úgy gondolja, hogy a szennyezés hatékony megelőzéséhez környezetvédelmi ellenőrzéseket előíró szigorú szabályokra, valamint az azokhoz kapcsolódó megfelelő végrehajtási intézkedésekre van szükség;
15. felhívja a tagállamokat, hogy az ipari telepeken végzendő átlátható, rendszeres és módszeres ellenőrzések lehetővé tétele érdekében erősítsék meg környezetvédelmi ellenőrzési szerveiket, többek között biztosítva azok függetlenségét, megfelelő forrásokat bocsátva rendelkezésükre, egyértelműen meghatározva feladataikat, valamint előmozdítva a megerősített együttműködést és az összehangolt fellépést;
16. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy meglévő – kötelező és nem kötelező –eszközökre támaszkodva javítsák a felügyeletet, de ennek során ne okozzanak szükségtelen bürokratikus terheket;
17. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő az ipar számára bürokratikus többletterheket nem okozó környezetvédelmi ellenőrzésekre vonatkozó jogalkotási javaslatot;
18. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy terjessze ki a kötelező tagállami ellenőrzések kritériumait az uniós környezetvédelmi vívmányok szélesebb körére, és dolgozzon ki uniós támogatási kapacitást a környezetvédelmi ellenőrzés terén;
19. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az EU-ban a felelősségi rendszerek jelentős eltérései veszélyeztethetik a közös standardokat, és nagyobb kockázatnak tesznek ki egyes tagállamokat és régiókat a környezetvédelmi katasztrófák bekövetkezése és azok pénzügyi következményei tekintetében;
20. sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság még nem terjesztette elő a környezeti felelősségről szóló irányelv szerint elkészítendő jelentését; felhívja a Bizottságot, hogy 2015 vége előtt tegye ezt meg;
21. kéri a Bizottságot, hogy a környezeti felelősségről szóló irányelv soron következő felülvizsgálata során biztosítsa, hogy a felülvizsgálatra vonatkozó javaslat maradéktalanul érvényre juttassa a „szennyező fizet” elvet;
22. sürgeti a Bizottságot a 2009/335/EK bizottsági határozat tagállamokban történő alkalmazásának felmérésére és annak megvizsgálására, hogy elégségesek-e a megállapított pénzügyi biztosítékokra vonatkozó felső korlátok; sürgeti továbbá a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot harmonizált kötelező pénzügyi biztosítéokra;
23. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak átláthatóságot a környezeti katasztrófák következményeinek enyhítését célzó intézkedések pénzügyi vonatkozásai tekintetében, ideértve az áldozatok pénzügyi kártalanítását is;
24. kéri a Bizottságot, hogy tegyen jogalkotási javaslatot az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésre a környezetvédelmi ügyekben, a hetedik környezetvédelmi cselekvési program rendelkezéseivel összhangban; felhívja a Bizottságot, hogy 2016 vége előtt tegye ezt meg;
25. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a helyi hatóságokat, a polgárokat és a civil társadalmat bevonják a veszélyes hulladékok ártalmatlanítására vonatkozó döntéshozatalba és a kockázatkezelési intézkedések tervezésébe;

2015. október 8.

26. felhívja az illetékes hatóságokat, hogy rendszeresen tájékoztassák a nyilvánosságot a szennyezettség állapotáról, továbbá az állat- és növényvilágra, valamint a helyi lakosság egészségére gyakorolt lehetséges hatásairól;
 27. felhívja a Bizottságot, hogy a magas szintű kötelező pénzügyi biztosítékot meghaladó lehetséges kiadások fedezése érdekében – „a szennyező fizet” elv maradéktalan tiszteletben tartása mellett – folytassa az iparikatasztrófa-kockázatok megosztását szolgáló európai uniós szintű eszköz létrehozására irányuló elgondolás kidolgozását;
 28. véleménye szerint egy ilyen, kifejezetten a katasztrófa-kockázatok megosztását szolgáló európai uniós szintű eszköznek fedeznie kell a régebben okozott, de a társadalom számára továbbra is veszélyt jelentő környezetvédelmi ártalmakat is, amelyekért a jelenlegi jogi keretben objektív módon senki sem tehető felelőssé, így senki sem terhelhető meg a helyreállítás kiadásaival sem;
 29. hangsúlyozza az uniós szintű együttműködés és szolidaritás jelentőségét környezeti és ipari katasztrófák esetén;
 30. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
-

2015. október 8.

P8_TA(2015)0350

„A nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése a fejlesztési együttműködés keretében” című cselekvési terv megújítása

Az Európai Parlament 2015. október 8-i állásfoglalása a „nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése a fejlesztési együttműködés keretében” című uniós cselekvési terv megújításáról (2015/2754(RSP))

(2017/C 349/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére és 3. cikkének (3) bekezdésére, amelyekben azon alapelvek közé vették fel a nemek közötti egyenlőség célkitűzését, amelyeken az EU alapul,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 208. cikkére, amely létrehozza a politikák fejlesztési célú koherenciájának elvét, és amely előírja, hogy a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit vegyék figyelembe a fejlődő országokat érinthető szakpolitikákban,
- tekintettel az 1995 szeptemberében Pekingben megrendezett negyedik Nőügyi Világkonferenciára, a Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, valamint ezt követően az ENSZ Peking + 5, + 10, + 15 és + 20 rendkívüli ülésein 2000. június 9-én, 2005. március 11-én, 2010. március 2-án és 2015. március 9-én elfogadott, a Pekingi Nyilatkozat és a Cselekvési Platform végrehajtására irányuló további fellépésekről és kezdeményezésekről szóló záródokumentumokra,
- tekintettel az 1994-ben Kairóban tartott nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia (ICPD) cselekvési programjának végrehajtására, amelyben a globális közösség elismerte és megerősítette, hogy a szexuális és reprodukció egészség és a reprodukció jogok elengedhetetlenek a fenntartható fejlődéshez;
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2010–2015-ös ütemtervre (COM(2010)0491),
- tekintettel „A nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése a fejlesztési együttműködés keretében” című cselekvési tervre (2010–2015), a 2013. évi végrehajtásról szóló jelentésre (SWD(2013)0509), a témával kapcsolatos 2014. május 19-i tanácsi következtetésekre, valamint a 2014. évi végrehajtásról szóló jelentésre (SWD(2015)0011),
- tekintettel a Tanács „A nemek közötti egyenlőség és a fejlesztés kapcsolata” és az „Új globális partnerség a szegénység felszámolásáért és a fenntartható fejlődésért” című, 2015. május 26-i következtetéseire,
- tekintettel a 2015 utáni uniós és globális fejlesztési keretről szóló, 2014. november 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a nemek közötti egyenlőséget és a nők szerepének partnerországokban történő megerősítését elősegítő uniós támogatás értékelésére ⁽²⁾;
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések (diszkrimináció) minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979. december 18-i ENSZ-egyezményre (CEDAW),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0059.

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/europeaid/evaluation-eu-support-gender-equality-and-womens-empowerment-partner-countries-final-report_en

2015. október 8.

- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. sz. (2000), illetve 1820. sz. (2008) határozatára,
 - tekintettel a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett, „a nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése a fejlesztési együttműködés keretében” című cselekvési terv megújításával kapcsolatos kérdésekre (O-000109/2015 – B8-0762/2015 és O-000110/2015 – B8-0763/2015),
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság által benyújtott állásfoglalási indítványra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Unió elkötelezett az iránt, hogy valamennyi fellépésében előmozdítsa a nemek közötti egyenlőséget és biztosítsa a nemek közötti egyenlőség szempontjainak érvényesülését; mivel a nemek közötti egyenlőség és a nők szerepének erősítése előfeltétele a 2015 utáni időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési célok megvalósításának, továbbá önálló emberi jogi kérdés is, amelyet attól függetlenül kell megvalósítani, hogy ez előnyökkel jár-e a fejlődésre és a növekedésre nézve; mivel a nemi alapú erőszak az emberi jogok súlyos megsértését jelenti, és amely a vallásra, a kultúrára vagy a hagyományokra hivatkozva semmilyen esetben sem igazolható;
- B. mivel a Pekingi Nyilatkozat és a Cselekvési Platform 20 éves végrehajtásának áttekintése során megállapították, hogy a nemek közötti egyenlőség és a nők szerepének erősítése irányában tett előrelépés lassú volt és nem egyenletes, továbbá a világ egyetlen országában sem sikerült teljesen megszüntetni a nemek közötti szakadékokat; mivel a felülvizsgálat során megállapítást nyert, hogy az előrehaladás hiányát tovább súlyosbította az, hogy a nemek közötti egyenlőség és a nők szerepének erősítése tekintetében folyamatosan és krónikusan elégtelen a beruházások mértéke;
- C. mivel a millenniumi fejlesztési célok közül kettő kifejezetten a nők jogaival foglalkozik, nevezetesen a nemek közötti egyenlőség elősegítésével és a nők társadalmi szerepvállalásának erősítésével (3. cél), valamint az anyák egészségének javításával (5. cél), amelyek továbbra is nagyrészt megvalósításra várnak; mivel becslések szerint a világon naponta 800 nő hal meg a terhesség vagy szülés során fellépő komplikációk miatt; mivel a fejlődő világban körülbelül 222 millió nő nem jut hozzá biztonságos és korszerű családtervezési módszerekhez, miközben a családtervezésre szánt fejlesztési támogatásnak az egészségre irányuló globális segélyezéshez viszonyított aránya csökken;
- D. mivel a világ szegénységben élő népességének nagyobb része nő és nők által vezetett háztartásban él; mivel a perifériára szorult nők sebezhetősége egyre nagyobb; mivel a világon 62 millió fiatal lány nem jár iskolába;
- E. mivel a világon minden harmadik nő élete során várhatóan fizikai és szexuális erőszakot szenved el; mivel évente 14 millió fiatal lányt kényszerítenek házasságra; mivel az EU elismeri minden ember arra vonatkozó jogát, hogy saját szexualitása, illetve szexuális és reprodukív egészsége felett – megkülönböztetéstől, kényszertől és erőszaktól mentesen – teljes ellenőrzést gyakoroljon, továbbá arra vonatkozóan szabad döntéseket hozzon;
- F. mivel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) arról számolt be⁽¹⁾, hogy a beruházások „jelentős mértékben nem képesek elérni a nemek közötti egyenlőséget” annak ellenére, hogy az ez irányú forrásokat 2012-ben a tagországok 28 milliárd dollár összegben megháromszorozták; mivel a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos finanszírozás főleg a szociális ágazatra összpontosít, valamint a gazdasági és a termelő ágazatokban kevés a befektetés, ugyanakkor az OECD elemzése szerint az összes fejlesztési beruházás közül a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos beruházásoknál mutatható ki a legnagyobb megtérülés;

⁽¹⁾ https://europa.eu/eyd2015/sites/default/files/users/Madara.Silina/from_commitment_to_action_financing_for_gewe_in_sdgs_oecd.pdf

2015. október 8.

G. mivel 2,5 milliárd ember – többségében nő és fiatal – továbbra is ki van zárva a formális pénzügyi ágazatból;

Minőségi változás a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó 2. cselekvési tervben (GAP 2)

1. úgy véli, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó 1. cselekvési terv (GAP 1) értékelésének következtetéseinek egyértelműen kimutatják, hogy minőségi változásra van szükség a nemek közötti egyenlőséggel és a nők szerepének erősítésével kapcsolatos uniós fellépés terén, és a teljesítmény javítása érdekében az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) és a Bizottság részéről megújított politikai elkötelezettségre van szükség; fontosnak tartja, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó következő cselekvési terv keretében végrehajtsák az értékelés fő ajánlásait, egy teljes körű igazgatási válaszingázgatással kezdve;

2. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó új cselekvési tervvel átalakító változást kezdeményezzen, és ezért úgy véli, hogy a GAP 2-t bizottsági közlemény formájában kell megvalósítani; sajnálatát fejezi ki, hogy a GAP 2-t közös szolgálati munkadokumentumként és nem közleményként adták ki; sürgeti a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy a lehető leghamarabb kezdje el az új terv végrehajtását, annak érdekében, hogy az EU-nak a fenntartható fejlesztési célokon belül a nemek közötti egyenlőségre és a nők szerepének erősítésére vonatkozó szélesebb körű elköteleződése részeként konkrét eredményeket lehessen elérni, és hogy e folyamat során végig vonja be a konzultációba a Parlamentet;

3. úgy véli, hogy a GAP 2-nek összpontosítania kell az uniós külső politikák valamennyi aspektusára – fejlesztési együttműködés, humanitárius segély, kereskedelem, emberi jogok és külügyek, migráció és menekültügy, a politikák fejlesztési célú koherenciájának elvével összhangban –, továbbá a fejlődő, a szomszédos és a tagjelölt országokra egyaránt vonatkozni kell;

4. úgy véli, hogy a nemek közötti egyenlőségnek és a nők szerepe erősítésének az uniós intézmények fő tevékenységébe kellene tartoznia, a központi igazgatásban és az uniós küldöttségeken egyértelműen meghatározott vezetői feladatkörökkel; hangsúlyozza, hogy a küldöttségvezetőknek, az osztályvezetőknek és a felső vezetésnek elszámoltathatónak kell lenniük a nemek közötti egyenlőséggel és a nők szerepének erősítésével kapcsolatos politikákra vonatkozó jelentéstétel, nyomon követés és értékelés tekintetében, valamint a nemek közötti egyenlőség érvényesítését be kell építeni a munkaköri leírásokba és a teljes személyzet számára nyújtott képzésekbe is;

5. úgy véli, hogy a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőnek biztosítania kell, hogy a külső fellépésért felelős összes biztos gondoskodjon a GAP 2 sikeres végrehajtásához szükséges irányításról; üdvözli a 2015. májusi tanácsi következtetéseket, amelyek hangsúlyozzák a tagállamoknak a nők és lányok jogait átalakító program iránti kötelezettségvállalását; fontosnak tartja az Európai Bizottság/EKSZ fellépéseinek a tagállami intézkedésekhez képesti kiegészítő jellegét;

6. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kérdésekkel nem foglalkozik a DG DEVCO 2014. évi éves jelentése, és arra szólít fel, hogy a nemek közötti egyenlőséggel és a nők szerepének erősítésével kapcsolatos kérdések a jövőben szerepeljenek a Bizottság külkapcsolatokkal foglalkozó valamennyi főigazgatóságának és az EKSZ éves jelentéseiben; felszólítja az uniós küldöttségeket, hogy nyújtsanak be éves jelentést a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési tervről, az uniós küldöttségek pedig éves jelentésükben, félidős és ország szintű értékeléseikben foglalják össze a nemek közötti egyenlőséggel és a nők szerepének erősítésével kapcsolatos teljesítményt, úgy véli, hogy az eredményeket be kell építeni az eredményorientált monitoringba (EOM);

7. megjegyzi, hogy a Fejlesztési Együttműködési Eszköz programozási dokumentumainak 2017-es félidős felülvizsgálata során jó lehetőség nyílik a Fejlesztési Együttműködési Eszköz által finanszírozott programok nőkre és lányokra kifejtett hatásának elemzésére, illetve annak egyértelmű meghatározására, hogy a Fejlesztési Együttműködési Eszköz által finanszírozott programok milyen hányada szolgálja a nők és lányok javát, és amennyiben szükségesnek bizonyul, úgy végre lehetne hajtani a szükséges átcsoportosításokat;

2015. október 8.

8. emlékeztet a politikák fejlesztési célú koherenciájának elvére, és hangsúlyozza a belső és külső uniós politikák közötti koherencia fontosságát, valamint azt, hogy szükség van a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó új cselekvési terv és az emberi jogokról és demáciáról szóló cselekvési terv közötti szakpolitikai koherencia biztosítására; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőségnek az EU és harmadik országok közötti, valamennyi emberi jogi párbeszéd szisztematikus és szerves alkotóelemét kell képeznie; felszólítja az EKSZ-t, hogy a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszédeken kívül teremtsen nemek közötti párbeszédet is;

9. ismételten hangsúlyozza, hogy a központi szolgálatok, a delegációk, illetve a tagállami nagykövetségek közötti, a nemek szerinti országprofilokat és más eszközöket felhasználó teljes körű koordináció elengedhetetlen a GAP 2 sikeres végrehajtásához; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az EFA országprogramozási felülvizsgálata lehetőséget teremt arra, hogy a GAP 2 teljes körű megvalósítása jó úton haladjon és elvégezzék a szükséges kiigazításokat;

Adatgyűjtés és célok

10. hatékonyabb végrehajtási stratégiára szólít fel, és kitart amellett, hogy a monitoring- és értékelési folyamat részeként alkalmazni kell a nemek közötti egyenlőséget mérő mennyiségi és minőségi mutatókat, és valamennyi fellépés kedvezményezettjére és résztvevőjére vonatkozó nemek szerint lebontott adatait rendszeresen és kellő időben kell gyűjteni; ragaszkodik ahhoz, hogy a pénzügyi elszámoltathatóság és átláthatóság biztosítása érdekében az adatokat a nyilvánosság számára tegyék hozzáférhetővé; úgy véli, hogy a jelentéstételt össze kellene hangolni a már kialakított ellenőrzési és értékelési rendszerekkel, például a Bizottság Nemzetközi Együttműködési és Fejlesztési Főigazgatósága (DEVCO) által a fejlesztési eredmények számára kialakított kerettel, illetve azt ezekbe kellene beépíteni; hangsúlyozza, hogy szükség van a nemzeti statisztikákba történő befektetésekre, és felszólítja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő ellenőrzési rendszereket;

11. felszólítja az uniós képviselőket és a tagállamok nagykövetségeit, hogy az országos szintű stratégia és programozás alapjaként kezeljék prioritásként a kiváló minőségű, nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos elemzéseket, illetve fektessenek be ezekbe; úgy véli, hogy az EU-nak az új GAP szempontjából felül kell vizsgálnia a nemzeti indikatív terveket;

12. felismeri, hogy a lányok és a fiatal nők különösen hátrányos helyzetben vannak és veszélyeztetettek, és hogy külön figyelmet kell fordítani annak biztosítására, hogy a lányok hozzáférjenek az oktatáshoz, erőszaktól mentesen élhessék életüket, megszüntessék a diszkriminatív jogszabályokat és gyakorlatokat, és világszerte emancipálják a lányokat és fiatal nőket;

13. hangsúlyozza, hogy nemre, életkorra, fogyatékosra és más tényezőkre lebontott adatok alapján mérve egyértelmű célokat és mutatókat kell meghatározni, továbbá javítani kell a költségvetési előirányzatok nyomon követésén; hangsúlyozza, hogy a célkitűzéseket és a nyomon követési módszertant össze kell hangolni a 2015 utáni globális fejlesztési kerettel, valamint egyéb vonatkozó nemzetközi keretekkel;

14. hangsúlyozza, hogy az EU-nak elegendő pénzügyi és humán erőforrást kell felmutatnia és biztosítania annak érdekében, hogy teljesítse a nemek közötti egyenlőségre és a nők szerepének erősítésére vonatkozó kötelezettségvállalásait; hangsúlyozza a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének fontosságát az állami finanszírozásban a költségvetés olyan tervezésével, amely figyelembe veszi a nemek közötti egyenlőséget és foglalkozik az egyenlőtlenségekkel;

A nemek közötti egyenlőségre vonatkozó új cselekvési terv (GAP) kulcsfontosságú szempontjai

15. úgy véli, hogy a GAP-nek kezelnie kell a nők és a lányok elleni erőszakról szóló uniós iránymutatások teljes körű végrehajtása előtt álló akadályokat, és biztosítania kell az erőszak minden formájának megszüntetését; felszólít a nők és a lányok elleni erőszak átfogó uniós megközelítésének fokozott erőfeszítéseket és forrásokat bevonó kialakítására, hogy megelőzzék és felszámolják a nőkkel szembeni megkülönböztető gyakorlatok minden formáját, továbbá hogy küzdjenek és fellépjenek az erőszak minden formája ellen, amely magában foglalja az emberkereskedelmet, a női nemi szervek megcsonkítása, a kényszersterilizáció, a kényszerterhesség, a gendercídium, a családon belüli erőszak és a házasságon belüli nemi erőszak, a gyermek-, korai és kényszerházasság és a konfliktusok idején és a konfliktusok utáni helyzetekben a nemi alapú erőszak elleni fellépést; konkrét uniós intézkedések kidolgozására szólít fel a nők különböző csoportjai jogainak erősítése érdekében, különös figyelmet fordítva a fiatalok, a migránsok, a HIV-vel élő nők, valamint a leszbikus, meleg, biszexuális, transznemű és intersexuális (LMBTI) személyekre és a fogyatékossgal élő személyekre;

16. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a lányok könnyebben hozzáférjenek az oktatás valamennyi szintjéhez, és elháruljanak a tanulással kapcsolatos nemi alapú akadályok;

2015. október 8.

17. hangsúlyozza, hogy a nemi erőszakot mint háborús fegyvert és az elnyomás eszközét fel kell számolni, és hogy az EU gyakoroljon nyomást olyan harmadik országbeli kormányokra és minden érdekelt félre, amelyek azokban a régiókban érintettek, ahol az ilyen típusú nemi indíttatású erőszak előfordul, hogy ennek a gyakorlatnak véget vessenek, az elkövetőket bíróság elé állítsák, és megkezdjék a túlélők, az érintett nők és közösségek gyógyulását és egészségük visszanyerését célzó munkát;

18. hangsúlyozza a női migránsok, menekültek és menedékkérők sebezhetőségét és azt, hogy különleges védelmet kell nyújtani számukra; a női menedékkérők jogainak megerősítése és teljes körű biztosítása érdekében konkrét intézkedésekre hív fel; európai szinten határozott lépéseket sürget a jelenlegi migrációs és menekültügyi válság kezelésére, beleértve egy holisztikus és a nemi szempontokat figyelembe vevő, lehetőség szerint minden tagállamban egységes megközelítés alkalmazását a migráció és a menekültügy tekintetében;

19. elismeri az egészséget mint emberi jogot; hangsúlyozza az egészségügyi ellátáshoz és biztosításhoz való általános hozzáférés fontosságát, beleértve a szexuális és reprodukív egészséget és jogokat, a nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia cselekvési programjának és a Pekingi Cselekvési Platformnak megfelelően; ezzel összefüggésben további erőfeszítéseket szorgalmaz a nők egészséghez és egészségügyi képzéshez, családtervezéshez, terhesgondozáshoz és a szexuális és reprodukív egészséghez való hozzáféréseinek növelése érdekében, különösen a nagyrészt megvalósításra váró, az anyák egészségének javításával, többek között a csecsemő- és gyermekhalandósággal kapcsolatos 5. millenniumi fejlesztési cél területén; rámutat arra, hogy a hozzáférés hozzájárul minden egészséggel kapcsolatos fejlesztési cél megvalósulásához; e tekintetben különösen üdvözlí a Tanács 2015. májusi következtetéseit;

20. hangsúlyozza, hogy támogató környezetet kell teremteni, elsősorban azoknak a társadalmi és jogi akadályoknak a felszámolásával, melyek meggátolják a nőket abban, hogy a termelőeszközöket, így termőföldeket és más természeti és gazdasági erőforrásokat igénybe vehessenek, előmozdítva a nők számára a pénzügyi inkluzivitást, továbbá tisztességes munkanormákat, a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő szociális védelmet és egyenlő munkáért egyenlő díjazást;

21. úgy véli, hogy a vállalkozások fontos szerepet töltenek be a nemek közötti egyenlőség előmozdításában olyan intézkedések révén, amelyek hozzájárulnak a nők gazdasági szerepének és a nők gazdasági jogainak erősítéséhez, például biztosítva számukra a tisztességes munkát, az egyenlő díjazást, a finanszírozáshoz és a banki szolgáltatásokhoz való hozzáférést, valamint a vezetésben és a döntéshozatalban való részvételi lehetőséget, továbbá a hátrányos megkülönböztetéssel és a munkahelyen való visszaéléssel szembeni védelmüket a nemi szempontokra fogékony vállalati társadalmi felelősségvállalás révén; ezzel összefüggésben felszólít a helyi – különösen a nők vezette – kkv-k fokozottabb támogatására, lehetővé téve számukra, hogy részesüljenek a magánszektor által generált növekedés előnyeiből; hangsúlyozza a mikrofinanszírozás, a szociális vállalkozói tevékenység és az alternatív üzleti modellek, például az önszervező szervezeteknek és szövetkezeteknek a nők gazdasági szerepének megerősítése és a társadalmi befogadás terén betöltött folyamatos szerepét;

22. elismeri, hogy szükség van a nőkkel szemben a házasság vagy az anyaság alapján történő megkülönböztetés megelőzésére, és ténylegesen biztosítani kell számukra a munkához való jogot;

23. megjegyzi, hogy a nők szerepének erősítése és az élelmezésbiztonság kölcsönösen erősítik egymást; hangsúlyozza, hogy lehetőséget kell biztosítani a vidéken élő nők számára azáltal, hogy, hogy orvosolják a földterülethez, a vízhez, az oktatáshoz, a képzéshez, a piacokhoz és a pénzügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés terén tapasztalható hátrányos megkülönböztetést; felszólít a mezőgazdaság és a vidékfejlesztés terén az állami beruházások lényeges növelésére, különös hangsúlyt fektetve a kistermelőkre, a termelőszövetkezetekre és a mezőgazdasági termelői hálózatokra;

24. hangsúlyozza, hogy a fenntartható fejlődés szempontjából fontos feltörekvő gazdasági területeken szükség van a nők bevonására és képviseletére, többek között a zöld és a körforgásos gazdasághoz kapcsolódó ágazatokban, a megújuló energiák, az információs és kommunikációs technológiák terén;

25. megismétli, hogy a hivatalos és nem hivatalos oktatás alapvető szerepet játszik a társadalmi, gazdasági, kulturális és politikai életben a nők és lányok társadalmi szerepvállalásának erősítése terén; hangsúlyozza, hogy az Unió kidolgozás alatt álló oktatási stratégiájában erőteljesen kell megjeleníteni a nemi dimenziót, különösen a fenntarthatóságra való nevelés, a konfliktust követő megbékélés, az egész életen át tartó oktatás és szakképzés, a tudomány, a technológia, a mérnöki tudományok és a matematika (az ún. „STEM”) terén, és a művészet szerepét a kultúrák közötti csere terén;

2015. október 8.

26. hangsúlyozza a nők 2015 utáni keret alakításában és végrehajtásában történő fokozottabb részvételének fontosságát; kéri, hogy biztosítsanak fokozott pénzügyi támogatást a nőjogi szervezetek számára és szakpolitikai és kapacitásépítési intézkedéseket, amelyek célja a polgárokhoz közeli civil társadalmi és elsősorban a női szervezetek fokozott bevonása az érdekelt felekkel folytatott helyi, regionális, nemzeti és nemzetközi szintű folyamatos konzultációkba, illetve e konzultációkban való részvételük;
27. megjegyzi, hogy GAP-nek foglalkoznia kell az LMBTI-személyek helyzetével a harmadik országokban, és tartalmaznia kell az LMBTI-személyek jogainak előmozdítását és védelmét;
28. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség szempontjait figyelembe vevő jogi reform révén meg kell erősíteni a nők törvény szerinti jogait és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésüket; úgy véli, hogy a jogi segítségnyújtás terén a nemek közötti egyenlőség célzott pénzügyi támogatása hozzájárul a jogállamiság megerősítéséhez;
29. felszólítja az EU-t, hogy mozdítsa elő a nők fokozott részvételét a békefenntartó és béketeremtő folyamatokban, továbbá az EU katonai és polgári válságkezelési misszióiban; ennek kapcsán ismételt felhívja az EU-t, hogy támogassa az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. (2000) és 1820. (2008) számú határozatát, és felszólít arra, hogy a nemek közötti egyenlőséggel és a nők jogaival kapcsolatos szempontokat építse be az összes békével és biztonsággal kapcsolatos kezdeményezésbe;
30. felhívja az EU-t, hogy támogassa az emberi jogok egyetemes nyilatkozata által a nők és lányok számára biztosított alapvető emberi jogokat; ezzel összefüggésben kitart amellett, hogy a káros gyakorlatokkal – például a gendercídiával – szembeni aktív küzdelem révén az összes nő és lány számára biztosítani kell az élethez és az emberi méltósághoz való jog védelmét;
31. hangsúlyozza a nők és a nőjogi szervezetek állami és magánszférában betöltött vezető szerepének és részvételének erősítését célzó intézkedések fontosságát; fokozott erőfeszítésekre szólít fel annak érdekében, hogy – különösen az ilyen erőfeszítéseknél a demokráciát támogató összes programba történő beépítésével, többek között a Parlament átfogó demokráciatámogatási megközelítésével – növeljék a nők és a nőjogi szervezetek részvételét a politikai életben;
32. hangsúlyozza, hogy szükség van a férfiak és a fiúk bevonására, és aktív szerepvállalásuk és felelős hozzáállásuk előmozdítására a diszkriminatív társadalmi normákkal, a nemi sztereotípiákkal és a nők és lányok elleni erőszakkal szembeni küzdelem terén;
- o
o o
33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Külügyi Szolgálatnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint a UN WOMEN-nek.
-

2015. október 8.

P8_TA(2015)0351

A férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód a foglalkoztatás és munkavégzés területén

Az Európai Parlament 2015. október 8-i állásfoglalása a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazásáról (2014/2160(INI))

(2017/C 349/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. és 3. cikkére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8., 10., 19. és 157. cikkére,
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ (átdolgozás),
- tekintettel a Bizottság 2014. március 7-i ajánlására a nők és férfiak egyenlő díjazása elvének az átláthatóság révén történő megerősítéséről,
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2013. december 6-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazásáról (átdolgozott szöveg) szóló jelentésről szóló 2006. július 5-i bizottsági közleményre (COM(2013)0861),
- tekintettel „A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia – 2010–2015” című 2010. szeptember 21-i bizottsági közleményre (COM(2010)0491),
- tekintettel „A nők és a férfiak közötti egyenlőség iránti fokozott elkötelezettség – A nők chartája” című 2010. március 5-i bizottsági közleményre (COM(2010)0078),
- tekintettel az Európai Tanács által 2011. március 7-én elfogadott, a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktumra (2011–2020),
- tekintettel az Európai Unió Bíróságának (EUB) ítélkezési gyakorlatára, az EUMSZ 157. cikke alapján,
- tekintettel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének a nemek közötti egyenlőség mutatószámáról szóló jelentésére,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) részmunkaidőről szóló, 1994. évi egyezményének rendelkezéseire, amelyek arra kötelezik az országokat, hogy közbeszerzési szerződéseik tartalmazzanak egy munkaügyi záradékot, amely kitér az egyenlő bérezésre is,
- tekintettel az egyenlő díjazásról szóló 1951-es ILO-egyezményre,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlése által az 1979. december 18-i 34/180. számú határozattal elfogadott, a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések (diszkrimináció) minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezmény 11. cikke (1) bekezdésének d) pontjára,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének „Transzneműként az Európai Unióban” című, 2014. decemberi jelentésére,

⁽¹⁾ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

2015. október 8.

- tekintettel a férfi és női munkavállalók egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazása elvének alkalmazásáról szóló 2013. szeptember 12-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a férfi és női munkavállalók egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazása elvének alkalmazásáról szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó 2012. május 24-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a Parlamenti Kutatási Szolgáltatások Főigazgatósága által készített, a 2006/54/EK irányelv európai végrehajtási értékelésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A8-0213/2015),
- A. mivel a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód az uniós jogszabályok egyik alapértéke;
- B. mivel az uniós jogszabályok tiltják a nemen, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékonyságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetést;
- C. mivel a gazdasági függetlenség az európai polgárok – mind a nők, mind a férfiak – számára nélkülözhetetlen a saját életük irányításához és az életükkel kapcsolatos valódi döntések meghozatalához;
- D. mivel a 2006/54/EK irányelv kifejezetten utal a Bíróság ítélkezési gyakorlatára, amely szerint a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazási körét nem lehet az adott személy egyik vagy másik nemhez tartozásán alapuló megkülönböztetés megtiltására korlátozni, hanem azt a személy nemének megváltoztatásából eredő megkülönböztetés esetére is alkalmazni kell;
- E. mivel az egyenlő díjazás elvét a kezdetek, 1957 óta rögzítik a Szerződések; mivel az egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazás elvét már az EUMSZ 157. cikke is elismeri, és az része az átdolgozott 2006/54/EK irányelvnek (a továbbiakban: az „átdolgozott irányelv”)
- F. mivel az „átdolgozott irányelv” célja az volt, hogy egységesebb tegye az ezen a területen létező uniós jogszabályokat, hogy azok megfeleljenek az EUB ítélkezési gyakorlatának, illetve hogy nemzeti szinten megvalósuljon a kapcsolódó egyenlőségi törvények egyszerűsítése és modernizálása, hozzájárulva ezzel a nők munkaerő-piaci helyzetének javításához; mivel az Európai Unióban működő gazdasági társaságok felső vezetőinek körében 2014-ben még mindig 18 % alatt volt a nők aránya;
- G. mivel az „átdolgozott irányelv” bevezetett néhány újdotságot, mint például az esélyegyenlőség elvének megvalósítását és a közvetett megkülönböztetés fogalmának meghatározását, valamint egy személy nemének megváltoztatásából eredő megkülönböztetéssel szembeni védelmet, és egyértelműen hivatkozott a munka és a magán- és családi élet ösztönözésére; mivel az uniós tagállamok előtt álló fő kihívás a 2006/54/EK irányelvben megállapított, egyenlő díjazással kapcsolatos szabályok megfelelő alkalmazása és végrehajtása, és mivel a tagállamokban továbbra is korlátozott ezen újdotságok hatása; mivel a csaknem 40 éve hatályban lévő, jelentős mennyiségű jogszabály, a meghozott intézkedések és az elköltött források ellenére e téren rendkívül lassú az előrehaladás, és Európai Unió-szerte még mindig fennáll a nemek közötti, átlagosan 16,4 %-os, de tagállamonként jelentősen eltérő bérszakadék;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0375.

⁽²⁾ HL C 264. E, 2013.9.13., 75. o.

2015. október 8.

- H. mivel többek között a béreket egyre gyakrabban egyénileg tárgyalják meg, ami információhiányhoz és átláthatatlansághoz vezet a foglalkoztatottak bérére vonatkozó struktúrák terén, olyan környezetet teremtve, amelyben a nemi alapú elfoglaltság és megkülönböztető fizetési struktúrák az alkalmazottak és/vagy képviselőik számára észrevehetetlenné, és ezért ezeket rendkívül nehéz bizonyítani, ez gátolja az egyenlő munkáért egyenlő díjazás elvének tényleges alkalmazását, amelyet az egyenlő értékű munka fogalmával kapcsolatos jogbiztonság hiánya és eljárási akadályok is gátolnak;
- I. mivel a férfiak és nők közötti nagyobb fokú egyenlőség előnyökkel járna a gazdaságra és általában véve a társadalomra nézve, és mivel a nemek közötti bérszakadék csökkentése hozzájárul a szegénység mértékének csökkentéséhez és a nők életük során szerzett jövedelmének növekedéséhez, és elengedhetetlen a foglalkoztatás és a versenyképesség fokozásához és a gazdasági fellendüléshez; mivel a bérszakadék még szembetűnőbb a többszörösen hátrányos helyzetű, például fogyatékossgal élő, kisebbséghez tartozó és szakképzetlen nők esetében; mivel a gyermeküket egyedül nevelő szülők körében másokhoz képest sokkal nagyobb számban vannak szegénységben élő munkavállalók, és mivel az egyedülálló szülők között nagyobb arányban vannak nők, mint férfiak; mivel a nemek közötti bérszakadék ezért komoly hatással van számos európai család életkörülményeire és megélhetési lehetőségeire;
- J. mivel a nők foglalkoztatási rátája általában alacsonyabb, mint a férfiaké: mivel 2013-ban az EU 28 tagállamában a foglalkoztatási ráta a férfiak esetében 69,4 %, a nők esetében 58,8 % volt ⁽¹⁾;
- K. mivel csekély előrelépés történt a nők foglalkoztatási rátája tekintetében, és továbbra is elég magas a nők és férfiak foglalkozási és ágazati és különböző foglalkozástípusokba történő szegregációja, amelynek keretében bizonyos foglalkozási kategóriákba különösen nők tartoznak, és ezen ágazatok és foglalkozások bérezése és elismerése a létező uniós és nemzeti szintű keret ellenére tendenciózusan alacsonyabb; mivel e helyzet a nemek közötti bérszakadékokra is hatással van az egész élet alatt; mivel a vertikális szegregáció, ahol a nők elsősorban részmunkaidős, alacsonyabb fizető munkahelyeket foglalnak el vagy alacsonyabb szinten vannak a hierarchiában, szintén hozzájárul a nemek közötti bérszakadékokhoz; mivel a horizontális és vertikális szegregáció akadályt képez a nők szakmai előmenetele előtt, emiatt csökken a nők társadalmi és közszférán belüli jelenléte és képviselete, és ennek következtében általánosságban még jobban nő a nemek közötti egyenlőtlenség, és mivel e különböző szegregációs formák leküzdése, valamint a szervezeti hierarchián belül magasabb pozíciót betöltő nők számának növelése pozitív szerepmintákat kínál a fiatal nők és lányok számára;
- L. mivel a vidéki térségekben alacsonyabb a foglalkoztatási szint, ráadásul számos nő nincs jelen a hivatalos munkaerőpiacon, és ezért nem tartják nyilván őket munkanélküliként, illetve nem jelennek meg a munkanélküliséggel kapcsolatos statisztikákban sem, ami a szülési és a betegszabadság, a nyugdíjjogosultság megszerzése és a társadalombiztosításhoz való hozzáférés szempontjából konkrét pénzügyi és jogi problémákat vet fel, illetve válás esetén is problémákat okoz; mivel a vidéki térségek hátrányos helyzetben vannak a magas színvonalú foglalkoztatási lehetőségek hiánya miatt;
- M. mivel a gazdasági ágazatokban a nők és lányok érvényesülésének az oktatás révén – különösen a tudomány, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika terén – történő erősítése, valamint a nők szakképzési és egész életen át tartó tanulási programokban való részvételének ösztönzése a foglalkoztatáson belüli egyenlő bánásmód és esélyegyenlőség előmozdításának fontos eleme; mivel a nők készségeit és szakértelmét gyakran alulértékelik – mint azokban a szakmákban és munkakörökben, ahol túlnyomó többségben nők dolgoznak –, anélkül, hogy ez objektív kritériumok alapján szükségszerűen indokolt lenne;
- N. mivel a 2006/54/EK irányelv kimondja, hogy a tagállamok meghatározott előnyöket nyújtó intézkedéseket tarthatnak fenn vagy fogadhatnak el annak érdekében, hogy az alulreprezentált nem számára a szakmai tevékenység folytatását megkönnyítsék, vagy hogy a szakmai előmenetelükben őket érő hátrányokat megakadályozzák vagy kiegyenlítsék, azzal a céllal, hogy a munka világában biztosítsák a férfiak és nők közötti gyakorlatilag teljes egyenlőséget ⁽²⁾;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Employment_statistics.

⁽²⁾ A 2006/54/EK irányelv 3. cikke és az EUMSZ 157. cikkének (4) bekezdése.

2015. október 8.

- O. mivel az anyaság és a gyermekek, idősek, betegek vagy fogyatékossgal élő családtagok és más eltartottak gondozása további, időnként teljes munkaidőben végzett munkát jelent, amelyet majdnem mindig kizárólag nők végeznek; mivel ezt a munkát nem fizetik meg, és a társadalom sem értékeli megfelelően, bár óriási társadalmi jelentőséggel bír, hozzájárul a szociális jóléthez, és a GDP-hez hasonló gazdasági mutatókkal is lehet mérni; mivel ez szélesíti a nők és férfiak közötti bérszakadékot, valamint kedvezőtlenül befolyásolja a nők karrierlehetőségeit a munkaerőpiacon kívül töltött évek vagy a részmunkaidős munkavégzés csökkentett óraszámának „költségén” keresztül, következtésképpen növeli a férfiak és nők közötti nyugdíjszakadékot is; mivel tagállamonként eltérő ezen elemek hatása az egész életen át szerzett keresetre, a szülőknek jogszabályi intézkedések vagy kollektív szerződések által nyújtott támogatás szintjétől függően, ideértve a gyermekgondozást is;
- P. mivel a férfiak és nők közötti bérszakadék a nyugdíjba vonulás után növekszik, ennél fogva a nyugdíjszakadék jóval magasabb, mint a bérszakadék; mivel a nők átlagosan 39 %-kal kevesebb nyugdíjat kapnak, mint a férfiak; mivel ez a helyzet olyan társadalmi és gazdasági tényezők miatt alakult így, mint a szakmailag jelentősen szegregált munkaerőpiac és a nők munkájának alulértékelése, valamint amiatt, hogy a nők nagyobb arányban dolgoznak részmunkaidőben, alacsonyabb órabérért, és kevesebb évet töltenek el a foglalkoztatásban; mivel ez növeli a nők nyugdíjba vonulás utáni elszegényedésének kockázatát; mivel az Unióban az idős nők több mint egyharmada egyáltalán nem rendelkezik nyugdíjjal;
- Q. mivel a nők egyes kategóriái – többek között az etnikai kisebbséghez tartozó, a lesbikus, a biszexuális, a transznemű, az egyedül élő, a fogyatékossgal élő és az idősebb nők – halmozott megkülönböztetés veszélyének vannak kitéve a foglalkoztatás és a munkavégzés során;
- R. mivel az „átdolgozott irányelv” egyértelműen kijelenti, hogy a terhességhez vagy a szülési szabadsághoz kapcsolódó kedvezőtlenebb bánásmód bármely formája hátrányos megkülönböztetésnek minősül; mivel világos biztosítékot tartalmaz a szülési szabadság után ugyanarra az álláshelyre vagy egyenlő beosztásba történő visszatérés, valamint a férfiak és nők szülői és/vagy örökbefogadási szabadsághoz való jog gyakorlása miatti elbocsátásától való védelme tekintetében;
- S. mivel a szociális partnerek (szakszervezetek és munkaadók) és a civil társadalom nagyon fontos szerepet játszik az egyenlő bánásmód elősegítésében és az egyenlő díjazáson alapuló munka fogalmának előmozdításában;
- T. mivel minden tagállamban vannak egyenlőséggel foglalkozó testületek, munkájuk és hatásuk azonban jelentősen eltér attól függően, hogy milyen mértékben függetlenek, illetve milyen hatáskörökkel és erőforrásokkal rendelkeznek; mivel az egyenlőséggel foglalkozó testületeket megfelelően támogatni és erősíteni kell az egyenlő bánásmód független és hatékony módon történő elősegítéséhez, ellenőrzéséhez és támogatásához kapcsolódó feladataik ellátásában;
- U. mivel a Parlament többször is felszólította a Bizottságot a meglévő jogszabályok felülvizsgálatára a nemek közötti bérszakadék kezelése céljából; mivel a szakadék megszüntetése eszköz lehetne a nők foglalkoztatási rátájának növelésére, számos európai család helyzetének javítására és a nők különösen nyugdíjba vonulás utáni elszegényedése kockázatának csökkentésére;
- V. mivel a nemek közötti bérszakadék megszüntetése az Európa 2020 stratégia által kitűzött, a foglalkoztatással, a szegénység csökkentésével, valamint a munkavállalók szabad mozgáshoz való alapvető európai jogának biztosításával kapcsolatos célok elérésének eszközeként szolgálna; mivel az európai hozzáadott érték értékelésében ⁽¹⁾ foglalt következtetések szerint a nemek közötti bérszakadék egy százalékpontnyi csökkenésével 0,1 %-os gazdasági növekedést lehetne elérni;
- W. mivel a hagyományos nemi szerepek és sztereotípiák még mindig nagy hatással vannak a nők és férfiak közötti feladatmegosztásra otthon, az oktatásban, a szakmai pályafutás során, a munkahelyen és általában a társadalomban;

⁽¹⁾ A férfiak és nők egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazása elvének alkalmazásáról szóló európai hozzáadott érték értékelése, melyet 2013-ban készített el a Parlament.

2015. október 8.

Összesített értékelés

1. megállapítja általánosságban véve, hogy a tagállamok összhangba hozták nemzeti jogukat az uniós joggal ⁽¹⁾; hogy az „átdolgozott irányelv” rendelkezéseinek a nemzeti jogba történő helyes átültetése önmagában nem bizonyult elegendőnek annak teljes körű alkalmazásához és hatékony betartásához, és a férfiak és a nők bérezése közötti különbség továbbra is megvan;
2. sajnálatosnak tartja, hogy annak ellenére, hogy a tagállamoknak csak az „átdolgozott irányelv” által hozott „jelentős mértékű változásokat” kellett átültetniük, az irányelvet csak két tagállamban ültették át kellően egyértelmű és megfelelő módon, és a többi 26 tagállamban továbbra is vannak függőben lévő kérdések; rámutat ugyanakkor, hogy ezeket a változásokat nem határozták meg világosan; kiemeli, hogy a végrehajtás nyomán követésére tett bizottsági erőfeszítések korlátozott hatással bírtak egy átfogó megközelítés alkalmazása és a nemzeti szintű hatékony végrehajtást lehetővé tevő szükséges iránymutatás biztosítása vonatkozásában;
3. kiemeli, hogy a tagállamok nem ragadták meg a lehetőséget, hogy egyszerűsítsék és korszerűsítsék a foglalkoztatás és munkavégzés területén a férfiak és nők közötti esélyegyenlőségről és egyenlő bánásmódról szóló jogszabályait; rámutat, hogy a tagállamok részéről nemcsak azt várják, hogy átültessék az irányelvet, hanem azt is, hogy biztosítsák az egyenlő díjazás elve végrehajtásának nyomán követését, valamint a díjazás terén gyakorolt megkülönböztetés esetén rendelkezésre álló valamennyi jogorvoslat végrehajtását;
4. sajnálattal állapítja meg, hogy a Bizottság még mindig nem fogadta el azt a jogalkotási kezdeményezést, amelynek előterjesztésére a múlt évre vállalt kötelezettséget, és amelynek célja az egyenlő bérezés elve gyakorlati alkalmazásának előmozdítása és elősegítése; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy határozza meg az „átdolgozott irányelv” gyenge pontjait, és sürgősen készítse el az azt kiváltó jogalkotási javaslatot, megfelelőbb eszközöket irányozva elő benne az irányelvben foglalt rendelkezések tagállami szintű végrehajtásának és alkalmazásának ellenőrzésére;
5. megjegyzi továbbá, hogy a munkahely elvesztésétől való félelem sok nőt arra késztetett, hogy lemondjon arról a lehetőségről, hogy a munkaidő csökkentésével vagy hasonló rendszerek révén összeegyeztesse a munkát és a családi életet, ami megnehezítette a kiegyensúlyozott családi élet megvalósítását, és egyes tagállamokban tovább rontotta a már eddig is alacsony születési rátát; kéri a Bizottságot, hogy értékelje ezt a tendenciát, valamint a különböző igazgatási szervek által az e jelenség megfékezése érdekében hozott intézkedéseket, és terjesszen elő intézkedéseket a válság munkahelyi egyenlő bánásmódra gyakorolt hatásának mérséklésére és a munka és a családi élet összeegyeztetésére;

Az egyenlő díjazásra vonatkozó rendelkezések alkalmazása

6. hangsúlyozza, hogy igaz ugyan, hogy a nemek közötti foglalkoztatási és bérszakadék kismértékben csökkent az elmúlt években, ez azonban nem annak a következménye, hogy javult volna a nők helyzete, hanem annak, hogy a gazdasági válság idején csökkent a férfiak foglalkoztatási aránya és díjazása;
7. kiemeli, hogy az EBU ítélkezési gyakorlatával összhangban az egyenlő díjazás elvét a férfiak és nők javadalmazásának minden eleme tekintetében kell vizsgálni;
8. megismétli, hogy szükség van az olyan fogalmak uniós szintű összevetésre alkalmas, világos és egységes meghatározására, mint például a nemek közötti bérszakadék, a nemek közötti nyugdíjszakadék, a díjazás, a közvetlen és közvetett megkülönböztetés a díjazásban, az „egyenlőnek” tartott munka és az egyenlő értékű munka; úgy véli, hogy az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatával összhangban a munka értékét objektív kritériumok – így a képesítési, szakmai és képzési követelmények, készségek, erőfeszítés és felelősség, az elvállalt munka és a feladatok jellege – alapján kell felmérni és összehasonlítani; rámutat, hogy a meglévő számos típusú – törvényben vagy szerződésben szabályozott – munkaszerződés miatt a nemek közötti bérszakadék jelenlegi számítási módszere az egyenlő díjazás problémájának félreértelmezéséhez vezethet; felszólítja a Bizottságot, hogy elemezze a lehetséges torzításokat, és javasoljon megfelelő megoldásokat, ideértve az uniós tagállamok tőzsdéin jegyzett vállalatok – kivéve a kis- és középvállalkozásokat (kkv-k) – esetében a kötelező bérellenőrzés, valamint meg nem felelés esetén a szankcionálási lehetőség bevezetését;

⁽¹⁾ Az átdolgozott irányelv alkalmazásáról szóló bizottsági jelentés (COM(2013)0861) szerint.

2015. október 8.

9. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat a meglévő munkaértékelési és besorolási rendszerek feltérképezésére, amelyek között jelentős eltérés is lehet; felszólítja a Bizottságot iránymutatások bevezetésére nemi szempontból semleges munkaértékelési és besorolási rendszerekhez, beleértve olyan egyedi intézkedéseket is, mint a nők és férfiak arányos képviselése az értékelő bizottságokban, nemi szempontból semleges munkaköri leírások és korrekciós táblázatok kialakítása, valamint a munka értékének megállapítására vonatkozó világos kritériumok meghatározása; felszólítja a tagállamokat, hogy a Bizottság által közzétett iránymutatásokon alapuló, egyértelmű és nemi szempontból semleges munkaköri értékelési és besorolási rendszereket vezessenek be és használjanak annak érdekében, hogy feltárhassák a jellemzően nők által végzett munkák alulértékeléséhez kapcsolódó, díjazás terén gyakorolt közvetett megkülönböztetést;

10. hangsúlyozza, hogy a szakmai értékelési és minősítési rendszereknek lehetőség szerint kollektív tárgyaláson kell alapulniuk;

11. rámutat, hogy a világos és harmonizált munkakör-besorolási rendszerek és a bérek nagyobb átláthatósága javítani fogja az igazságszolgáltatáshoz való jog érvényesítését; megjegyzi, hogy számos tagállam hozott már külön intézkedéseket a bérek átláthatóságára; kiemeli az ezen intézkedések között lévő egyenlőtlenségeket, és tudomásul veszi a bérek átláthatóságáról szóló 2014. évi bizottsági ajánlásokat, bár sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ezek nem kötelező erejűek; felszólítja a tagállamokat a bizottsági ajánlások aktív végrehajtására pozitív intézkedések folyamatos, az eddig sikeresnek bizonyult jogalkotáson keresztül történő meghozatala révén, a bérek átláthatóságát elősegítő ajánlott és személyre szabott intézkedések bevezetésével; felszólítja a Bizottságot ezen ajánlások – többek között a vállalkozásoknak az egyes alkalmazotti vagy munkaköri kategóriákban fizetett, nemek szerint lebontott átlagos javadalmazásról való rendszeres jelentéstételével kapcsolatos követelmény – valódi hatásának értékelésére; felszólítja a Bizottságot, hogy az új jogalkotási javaslatába foglalja bele a bérek átláthatóságáról, a nemek közötti bérszakadékról és az egyenlőséggel foglalkozó testületek hatásköréről szóló 2014. évi bizottsági ajánlásokban említett intézkedéseket; felszólítja a tagállamokat, hogy gyakoroljanak nyomást az egyenlőtlen javadalmazási gyakorlatokra, és mozdítsák elő a bérek átláthatóságát, ahogy azt többek között a szakszervezetek és a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó testületek is kérték;

Az egyenlő bánásmódra vonatkozó rendelkezések alkalmazása

12. hangsúlyozza a nyugdíjrendszereken belüli közvetett diszkriminációval szembeni fellépés fontosságát, nem csupán a foglalkoztatói nyugdíjrendszerek, hanem a törvényes öregségnyugdíj-biztosítási rendszerek által alkalmazott gyakorlatok esetében is; hangsúlyozza, hogy az Európai Unió Bírósága egyértelművé tette, hogy a foglalkoztatási nyugdíjrendszereket díjazásnak kell tekinteni, és hogy ennél fogva az egyenlő bánásmód elve e rendszerekre is vonatkozik, annak ellenére, hogy bizonyos tagállamokban problémákat okoz a törvényileg szabályozott és a foglalkoztatói nyugdíjrendszerek közötti különbségtétel, másokban pedig ismeretlen a foglalkoztatói nyugdíjrendszerek fogalma, ami közvetett munkaerő-piaci diszkriminációhoz vezethet; elismeri, hogy a nők a rövidebb munkaidő, a rövidebb szolgálati idő, a nemek közötti munkaerő-piaci horizontális és vertikális szegregáció és a nemek közötti bérszakadék miatt korlátozottabb hozzáféréssel rendelkeznek a foglalkoztatói nyugdíjrendszerekhez, a hozzájáruláson alapuló rendszerek pedig csak ritkán veszik figyelembe a gondozással összefüggő időkiesést és a kényszerből választott részmunkaidős munkát; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a kötelező állami nyugdíjrendszerről a foglalkoztatói nyugdíjrendszerekre és a magánnyugdíjrendszerekre való áttérés nemek közötti nyugdíjszakadékra gyakorolt hatását; felszólítja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon ezen elv végrehajtását, és tegyen arról jelentést, mivel néhány tagállamban az átültetés pontatlannak bizonyult;

13. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák a nők anyasággal kapcsolatos jogosultságainak védelmét, valamint hozzanak intézkedéseket a munkavállalók terhesség alatti, illetve a szülési szabadság után a munkába való visszatéréskor történő tisztességtelen elbocsátása ellen; felszólítja a Tanácsot, hogy végre fogadjon el egy közös álláspontot a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló irányelv (a szülési szabadságról szóló irányelv) felülvizsgálatáról; felszólítja a Tanácsot, hogy a lehető leghamarabb fogadjon el közös álláspontot a tőzsdén jegyzett társaságok nem ügyvezető igazgatói körében a nemek közötti egyensúly javításáról és kapcsolódó intézkedésekről szóló irányelvre irányuló javaslatról;

14. megjegyzi, hogy a szülési szabadsághoz és az apasági és/vagy örökbefogadási szabadsághoz kapcsolódó hátrányos megkülönböztetés ellen védelmet nyújtó rendelkezések végrehajtása terén jelentős különbségek vannak a tagállamok között; hangsúlyozza, hogy átfogó módon, nemzeti szinten kell foglalkozni a meglévő egyedi kihívásokkal, amelyek közé tartoznak az ágazati (állami és magán) és szervezeti (vállalatok közötti, valamint a nagyvállalatok és a kis- és középvállalkozások közötti) jellegű különbségek, az atipikus és részmunkaidős szerződéseket érintő helyzet, valamint a határozott időre szóló szerződések felbontásának gyakorlata a védelmi időszak alatt és az önkéntes felmondások ösztönzése;

2015. október 8.

15. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a munkaerőpiacon és a foglalkoztatáshoz való hozzáférés tekintetében a megkülönböztetésmentesség és az egyenlőség elve alkalmazásának biztosítása érdekében tegyenek lépéseket a halmozott megkülönböztetés minden formájának felszámolására, ideértve az etnikai kisebbségek tagjaival és a fogyatékosokkal élőkkel szembeni megkülönböztetést, valamint a nem, életkor, vallás vagy meggyőződés, szexuális irányultság és nemi identitás alapján történő megkülönböztetést is, továbbá hogy hozzanak szociális védelmi intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a nők fizetése és szociális juttatásai – többek között nyugdíja – egyenlő legyen azokéval a férfiakéval, akik ugyanolyan vagy hasonló tapasztalattal ugyanazt a munkát vagy ugyanolyan értékű munkát végeznek;

16. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hatékony nyomon követési rendszerekkel tegyenek felügyeleti és ellenőrzési lépéseket a zaklatás és a nemi alapú – többek között a terhességhez és a szülési, illetve más típusú szabadsághoz kapcsolódó – hátrányos megkülönböztetés eseteivel kapcsolatos adatok összegyűjtésének javításáért; úgy véli, hogy ezekre az esetekre továbbá ki kell alakítani egy szankciórendszert, de mindenekelőtt a megelőzésre kell törekedni, amely a terhes nők vagy anyák számára hozzáférhetővé tesz olyan szolgáltatásokat, amelyek segíthetnek nekik ezen állapotukat összegegyeztetni a munkájukkal anélkül, hogy – amint az sajnos még mindig túl gyakran megesik – választaniuk kelljen a munka és a család között; felszólítja a Bizottságot, hogy 2006/54/EK irányelv végrehajtásáról szóló értékelő jelentésén belül értékelje a (szexuális zaklatással kapcsolatos) 26. cikk végrehajtását;

17. felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon a munkahelyi szexuális zaklatás elleni hatékonyabb küzdelmet szolgáló, egyértelmű intézkedéseket; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a személyeket a munkahelyi megkülönböztetéssel szemben védő uniós jogszabályok ellenére a transznemű munkakeresők 30 %-át érte megkülönböztetés a munkakeresés folyamán, és a transznemű nők körében volt a legvalószínűbb, hogy megkülönböztetés célpontjává válnak az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének az LMBT személyekkel kapcsolatos európai felmérését megelőző évben; rámutat arra, hogy ez az Európai Unió Alapjogi Chartájának megsértése; felhívja a Bizottságot, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó irányelvek végrehajtása keretében szoroson kövesse nyomon a nemzeti panaszkezelő szervek és eljárások hatékonyságát a nemi identitás, a nemi önkifejezés és a nemváltás tekintetében; felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson szakmai útmutatást a tagállamok számára a foglalkoztatás terén megvalósuló, „nemi jellegzetességen” alapuló megkülönböztetés kezelésére; felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa és ösztönözze a tagállamokat abban, hogy bevonják a transznemű és interszexuális személyeket a sokszínűséggel kapcsolatos képzésekbe és a munkáltatókkal a munkahelyi intézkedésekre – pl. az anonim munkaerő-felvételi eljárások elősegítésére – vonatkozóan folytatott együttműködésbe; felhívja a tagállamokat, hogy vegyék igénybe az Európai Szociális Alap (ESZA) pénzeszközeit a transznemű személyekkel szembeni megkülönböztetés problémájának az EUB ítélkezési gyakorlatával összhangban álló tevéleges megoldásához;

18. sajnálatosnak tartja, hogy az irányelv átültetésekor sok tagállamban még mindig nem vezettek be kifejezett védelmet a nem megváltoztatásával összefüggő megkülönböztetéssel szemben, és felszólítja az Európai Bizottságot, hogy kérje számon a tagállamokat; ismételten hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a tagállamok nemzeti jogszabályaik keretében egyértelműen megtiltsák a szexuális irányultságon vagy nemi identitáson alapuló megkülönböztetés minden formáját; úgy véli, hogy minden transznemű személyre ki kell terjeszteni az irányelv által azok számára biztosított jelenlegi védelmet, akik meg kívánják változtatni a nemüket, illetve akiknél ez folyamatban van vagy már megtörtént; e tekintetben szorgalmazza, hogy az irányelv jövőbeli átdolgozása során abba kifejezetten foglalják bele a nemi identitáson alapuló megkülönböztetés tilalmát;

19. rámutat, hogy e téren számos okból korlátozott az igazságszolgáltatáshoz való jog érvényesítése, mint például az eljárások hossza és költségei, néhány tagállamban az egyenlőséggel foglalkozó testületek előtt álló kihívások, a bérek átláthatóságának hiánya, az ingyenes jogsegély hiánya miatt, és azért, mert az áldozatok a munkahelyi megbélyegzéstől vagy megtorlástól való félelem miatt nem emelnek szót a munkahelyi megkülönböztetés ellen; kiemeli, hogy a bizonyítási teher szabályának alkalmazása szintén problémákat okoz számos tagállamban, mivel megnehezíti a női munkavállalók védelmének lehetőségét, akik sokszor nem vagy csak korlátozottan jutnak hozzá ezekhez az információkhoz, és attól félnek, hogy elveszíthetik munkahelyüket; felszólítja a tagállamokat és a regionális és helyi hatóságokat, hogy vállaljanak aktív szerepet a hátrányos megkülönböztetés áldozatainak segítségével, akár közvetlenül, akár az e területen működő, esélyegyenlőséggel foglalkozó szervezeteknek, szakszervezeteknek, közösségi szervezeteknek és nem kormányzati szervezeteknek nyújtott támogatás révén; rámutat, hogy e téren az igazságszolgáltatáshoz való jog érvényesítésének javítását célzó megfelelő megoldás az lenne, ha egyenlőséggel foglalkozó független testületeket hatalmaznának fel arra, hogy segítséget, többek között ingyenes jogsegélyt nyújtsanak a hátrányos megkülönböztetés áldozatainak, valamint képviseljék ezeket a személyeket a bérezési megkülönböztetéssel kapcsolatos ügyekben; javasolja ezzel összefüggésben, hogy a tagállamokban hozzanak létre bizalmas bejelentést szolgáló rendszereket, amelyek lehetővé teszik, hogy a nők bejelentsék a foglalkoztatás területén tapasztalt esetleges egyenlőtlen bánásmódot;

2015. október 8.

20. felszólítja a Bizottságot a meglévő bevált gyakorlatok értékelésére, megosztására és összevetésére, valamint ezen értékelés eredményeinek megosztására azon hatékony intézkedések tekintetében, amelyeket a tagállamok tehetnek a munkaadók, a szakszervezetek és a szakképzésben részt vevő szervezetek ösztönzésére, hogy akadályozzák meg a nemi alapú hátrányos megkülönböztetés minden formáját – különösen a munkahelyi zaklatást és szexuális zaklatást illetően –, a foglalkoztatáshoz való hozzáférés javítása révén, további szakképzést kínálva, és a bevált gyakorlatokat népszerűsítve;

21. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket annak érdekében, hogy a nők számára Európa-szerte megkönnyítsék és javítsák az egész életen át tartó tanuláshoz, a szakképzéshez és a mentori hálózatokhoz való hozzáférést, különösen a férfiak uralta ágazatokban, valamint terjesszék a bevált gyakorlatokat;

Az egyenlő bánásmód előmozdítása és a társadalmi párbeszéd

22. megismétli, hogy az egyenlőséggel foglalkozó testületeknek elég hatáskörrel és kellő erőforrásokkal és személyzettel kell rendelkezniük ahhoz, hogy hatékonyan és függetlenül nyomon kövessék a nők és férfiak közötti egyenlőség előmozdítását célzó jogszabályokat, és beszámoljanak azokról; hangsúlyozza, hogy az egyenlőséggel foglalkozó testületek függetlenségét minden tagállamban biztosítani kell, és hogy e testületek pontos intézményi formájának megállapítása a tagállamok felelőssége;

23. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat a szociális partnerek (szakszervezetek és munkaadók), civil társadalom és a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó testületek ösztönzésére, hogy mozdítsák elő a nemek közötti egyenlőség munkahelyi gyakorlatainak nyomon követését, ideértve a munka és a magánélet összeegyeztetésének megkönnyítését célzó rugalmas munkafeltételeket is, a kollektív megállapodások és az alkalmazandó bérskálák és munkaköri besorolási rendszerek további alapos vizsgálatát a nők közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetésének megakadályozása érdekében; hangsúlyozza az egyéb eszközök, mint például a kollektív szerződések, a magatartási kódexek, továbbá a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kutatások, tapasztalatcsere és a legjobb gyakorlatok cseréje jelentőségét is a megkülönböztetés elleni jobb védelem biztosítása érdekében;

24. úgy véli, hogy az adatvédelem nem hozható fel jogos mentségként arra, hogy nem tesznek közzé évente tájékoztatást a munkahelyi bérekkel kapcsolatban;

25. felszólítja a tagállamokat, hogy erősítsék meg a nagy- és középvállalkozások arra irányuló kötelezettségét, hogy biztosítsák az egyenlő bánásmód szisztematikus előmozdítását, és hogy rendszeresen nyújtsanak megfelelő tájékoztatást a munkavállalóknak többek között az egyenlő díjazásról; ismételten rámutat, hogy az egyenlő bérezést figyelmen kívül hagyó munkaadók tekintetében a pénzbírság bevezetése valószínűleg jelentős eszközként szolgálna a nemek közötti bérszakadék megszüntetéséhez;

26. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a férfiak és nők közötti egyenlőség megvalósításának intézményi mechanizmusait, különösen azáltal, hogy megfelelő technikai, emberi és pénzügyi erőforrásokat biztosítanak az egyenlő bérezés elvével kapcsolatos ellenőrző és büntető intézkedésekért felelős intézmények számára, és hogy ösztönözzék a szociális partnereket a kollektív megállapodások egyenlőségi dimenziójának értékelésére;

27. felhívja a figyelmet arra, hogy meg kell erősíteni az állami munkaügyi ellenőrzés mechanizmusait és be kell vezetni a munka értékének mérésére szolgáló módszereket, amelyek feltárják például az alacsony bérezésű, elsősorban női munkavállalókkal betöltött szakmai kategóriák létrehozását, amelynek következtében burkoltan megjelenik a fizetésbeli hátrányos megkülönböztetés;

28. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a fő tudatosságnövelő intézkedéseket a nemi alapú hátrányos megkülönböztetés áldozatainak jogait illetően; kiemeli, hogy valamennyi érdekelt fél, így a szociális partnerek (szakszervezetek és munkaadók) és a nem kormányzati szervezetek együttműködésére is szükség van a nők és férfiak munkájáról alkotott sztereotípiák, illetve ezeknek a munka értékére és az alacsony fizetésre való hatásának kezelése céljából, többek között a munkához jutás terén, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a vállalatok a legképzettebb jelöltet a képesítésük előre megállapított, egyértelmű, semleges megfogalmazott, megkülönböztetésmentes és félreérthetetlen követelményeket alkalmazó összehasonlító elemzése alapján válasszák ki;

29. rámutat, hogy az „átdolgozott irányelv” által bevezetett egyik újdonság a munka, a magán- és a családi élet összeegyeztetésére vonatkozó hivatkozás; felszólítja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal és a szociális partnerekkel (szakszervezetekkel és munkaadókkal) történő konzultáció után hozzon egyedi intézkedéseket ezen a téren a nők és férfiak jogainak bővítésére; hangsúlyozza, hogy e tekintetben különösen szükség van arra, hogy a barcelonai célkitűzések értelmében bővítsék az állami gyermekgondozási infrastruktúrát;

2015. október 8.

30. felszólítja a Bizottságot és tagállamokat, hogy európai, nemzeti, regionális és helyi szinten széles körben növeljék az egyenlő díjazással és a nyugdíjszakadékkal, valamint a nők közvetlen és közvetett munkahelyi hátrányos megkülönböztetésével kapcsolatos lakossági tudatosságot; felszólítja a Bizottságot, hogy határozzon meg egy nemek közötti bérszakadék elleni küzdelemre vonatkozó európai évet;

31. rámutat arra, hogy sok nő az önfoglalkoztatás mellett dönt, mivel ez az egyetlen foglalkoztatási forma, amely lehetővé teszi számukra a családi élet és a munka összeegyeztetését; megállapítja ugyanakkor, hogy sok tagállamban az önfoglalkoztatóknak nyújtott szociális védelem és támogatás nem éri el a bérből élő munkavállalókéét;

Ajánlások

32. felszólítja ismételten a tagállamokat, hogy következetesen léptessék életbe és hajtsák végre a 2006/54/EK irányelvet, ösztönözzék a szociális partnereket (szakszervezeteket és munkaadókat) és a nem kormányzati szervezeteket aktívabb szerepvállalásra az egyenlő bánásmód előmozdításában, többek között a nemek közötti bérkülönbségeket kezelő cselekvési tervek révén, konkrét fellépésekkel és az eredmények nyomán követésével vállalati, ágazati, nemzeti és uniós szinten;

33. felszólítja a Bizottságot, hogy az „átdolgozott irányelv” alkalmazásáról szóló jelentése és ezen állásfoglalás nyomán vizsgálja felül a 2006/54/EK átdolgozott irányelvet, amire a Parlament már korábban, pontosabban a konkrét és világos ajánlásokat is tartalmazó 2012. május 24-i állásfoglalásában is felszólított;

34. kiemeli, hogy a nemi szempontból semleges munkaköri besorolási és értékelési rendszerek, valamint a bérek átláthatósága az egyenlő bánásmód előmozdításának elengedhetetlen eszközei; felszólítja a Bizottságot ezzel kapcsolatban, hogy ezen eszközöket foglalja bele az „átdolgozott irányelvet” felváltó új irányelvre vonatkozó javaslatába; rámutat, hogy csak egy harmonizált megközelítés egyeztethető össze a munkavállalók szabad mozgáshoz való alapvető európai jogával;

35. rámutat arra, hogy találni kell egy olyan módszert a munkahelyek nemek szerinti torzítás nélküli értékelésére, amely lehetővé teszi a munkahelyek összehasonlítását fontosságuk és összetettségük alapulvételével annak meghatározása érdekében, hogy milyen helyet foglal el az adott munkahely egy másikhoz képest valamely ágazaton vagy szervezeten belül, függetlenül attól, hogy a munkahelyet férfi vagy nő tölti-e be;

36. kéri, hogy a vállalkozások igazgatótanácsaiban biztosítsák a nemek képviseletének kiegyensúlyozottságát;

37. felszólítja a Bizottságot, hogy a nemek közötti bérszakadék megvilágítása érdekében az új irányelvben vezessen be kötelező bérellenőrzést az uniós tagállamok tőzsdén jegyzett vállalatokra nézve – a kis- és középvállalkozások (kkv-k) kivételével –, valamint vezessen be uniós szintű szankciókat, amelyek kizárnák az uniós költségvetésből finanszírozott termékek és szolgáltatások közbeszerzési eljárásaiból a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kötelezettségeiket nem teljesítő vállalatokat; felszólítja a tagállamokat, hogy ugyanezt tegyék az állami támogatásból finanszírozott vállalatokkal is;

38. felszólítja a tagállamokat, hogy maguk is mutassanak példát a nők egyenlőtlen javadalmazása elleni küzdelem tekintetében a kormányzati szerveknél, a közintézményeknél és általában az állami vállalatoknál;

39. felszólítja a Bizottságot, hogy az egyenlőséggel foglalkozó nemzeti testületek függetlenségének és hatékonyságának biztosítása érdekében vezessen be közös szabályokat és ellenőrzéseket;

40. felszólítja a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az egyenlőtlen bánásmód és a hátrányos megkülönböztetés – különösen a halmozott megkülönböztetés – áldozatai jogosultak legyenek arányos kártérítésre az érvényes jogi előírásoknak megfelelően;

41. felhívja a tagállamokat, hogy hozzák meg a szükséges intézkedéseket a bizonyítási terhel megfordításának érdekében, biztosítva, hogy mindenkor a munkáltatónak kelljen bizonyítania, hogy az azonosított bánásmódbeli különbség nem valamely megkülönböztetés következménye;

2015. október 8.

42. hangsúlyozza, hogy fokozni kell a sztereotípiák elleni küzdelmet szolgáló nemzeti és uniós erőfeszítéseket, ezért valamennyi társadalmi réteget célzó tájékoztató kampányokat kell indítani, ösztönözni kell a tömegkommunikációs eszközök nagyobb szerepvállalását, stratégiákat kell kidolgozni, amelyek a nőket arra ösztönzik, hogy olyan pályát vagy foglalkozást válasszanak, amelyekben a nők kevésbé képviseltetik magukat, az oktatásba és a szakképzésbe pedig be kell vezetni a nemek közötti egyenlőség kérdését;

43. kiemeli, hogy csak az egyenlő bánásmód elvének hatékony megvalósításával lehet valódi javulást elérni a nők munkaerő-piaci helyzetében, és hogy ez valódi politikai akaratot és stratégiai együttműködést igényel az egyes szereplők között európai, nemzeti, ágazati és szervezeti szinten; kéri ezért az Európai Bizottságot, hogy dolgozzon ki a foglalkoztatás terén mutatkozó egyenlőtlenességekkel és a munkanélküliséggel kapcsolatos mutatók csökkentésére irányuló, időbeli referenciapontokat, mérföldköveket és célkitűzéseket tartalmazó aktív stratégiát, ahogy az más területeken, például az Unióban bekövetkező közlekedési balesetek számának csökkentése terén sikeresen megtörtént;

44. felszólítja a tagállamokat, hogy valóban a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezést alkalmazzanak, hogy előmozdítsák a nők munkaerő-piaci helyzetének javítását; felszólítja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezéssel kapcsolatos legjobb gyakorlatok példáinak cseréjét;

45. hangsúlyozza a nők politikai és gazdasági döntéshozatalban való részvételét előmozdító pozitív intézkedések elfogadásának fontosságát; megjegyzi, hogy a kötelező kvóták alkalmazása bizonyult az említett célkitűzés elérését szolgáló egyik legjobb módszernek;

46. rámutat, hogy szintén pozitív intézkedésekkel kell ösztönözni a kevésbé reprezentált nem részvételét azokban a meghatározott szakmákban, ahol nyilvánvaló nemi alapú horizontális szegregáció érvényesül;

47. felszólítja a Bizottságot, hogy elemezze a nyugdíjszakadékhhoz vezető tényezőket, és vizsgálja meg e szakadék uniós és nemzeti szinten történő csökkentésére irányuló konkrét, akár jogalkotási és/vagy nem jogalkotási intézkedések szükségességét;

48. felkéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket a nemek közötti nyugdíjszakadék csökkentése érdekében, amely a nemek közötti bérszakadék egyenes következménye, valamint értékeli az új nyugdíjrendszereknek a nők különböző csoportjaira gyakorolt hatását, különös figyelmet fordítva a részmunkaidős szerződésekre és az atipikus foglalkoztatási formákra;

49. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy minden vonatkozó – különösen a szegénység elleni küzdelemre irányuló – uniós politika és nemzeti program keretében lépjenek fel a nemek közötti egyenlőtlen bérezéssel szemben;

50. felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen a dolgozó anyák, az otthon maradó anyák és a gyermektelen nők helyzetét összehasonlító tanulmányt, amelynek célja, hogy jobban rávilágítson a nők e csoportjainak munkaerő-piaci pozíciójára, külön megvizsgálva a foglalkoztatási szinteket, a bér- és nyugdíjszakadékot és a szakmai előmenetelt;

51. hangsúlyozza a megbízható, összehasonlítható és rendelkezésre álló mennyiségi és minőségi mutatók, valamint a nemek szerinti statisztikák fontosságát az irányelv végrehajtásában és nyomon követésében, és emlékeztet e tekintetben a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének szerepére; felszólítja a tagállamokat, hogy bocsássanak az Eurostat rendelkezésére kiváló minőségű éves statisztikákat a nemek közötti bérszakadékkal kapcsolatban, hogy értékelni lehessen a fejleményeket EU-szerte;

52. felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt arról, hogy a valamely személy neme megváltoztatásának hivatalos elismeréséhez kapcsolódó eljárások, illetve az ilyen eljárások hiánya milyen hatással vannak a transznemű személyek munkaerő-piaci helyzetére, különösen a foglalkoztatáshoz való hozzáférésükre, a javadalmazásuk szintjére, a szakmai előmenetelükre és a nyugdíjukra;

2015. október 8.

53. rámutat, hogy az európai szemeszter keretében tett országspecifikus ajánlásoknak tartalmazniuk kellene a nemek közötti bérszakadék, a hátrányos megkülönböztetés és a nőket sújtó időskori szegénység kockázatának csökkentésére irányuló, valamint az egyenlő bánásmód elvének hatékony végrehajtására irányuló célokat is;

54. kéri a Bizottságot, hogy alaposan tanulmányozza a harmadik szektorban, a szociális gazdaságban és a kollaboratív gazdaságban dolgozó nők foglalkoztatási helyzetét, és minél előbb terjesszen elő az e szektorokban dolgozó nők foglalkoztatásának ösztönzését és pozíciójának védelmét célzó stratégiát;

55. felszólítja a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a be nem jelentett foglalkoztatással és a bizonytalan munkahelyekkel szemben; hangsúlyozza, hogy a nők által végzett, be nem jelentett munkák száma magas, ami kedvezőtlen hatást gyakorol a nők jövedelmére, társadalombiztosítási ellátására és védettségére, és rossz hatással van az Unió GDP-jére; hangsúlyozza, hogy a – főként a nők által végzett – háztartási munka problémáját különleges kihívásként kell kezelni, mivel a munkavégzés elsősorban az informális szektorban történik, egyénileg és jellegénél fogva láthatatlan módon, és ezért hatékony kezeléséhez a helyzetre szabott intézkedések kidolgozására van szükség; sajnálatosnak tartja az atipikus szerződési formák, köztük a munkaidőt nem rögzítő szerződések révén történő visszaéléseket, amelyek segítségével elkerülhető a foglalkoztatási és szociális védelmi kötelezettségek betartása; sajnálatosnak tartja továbbá, hogy nőtt a nők körében az aktív keresők szegénységi rátája;

56. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak intézkedéseket kell javasolnia a) a nemek közötti bérszakadék csökkentésére, b) a nők gazdasági függetlenségének növelésére, c) a nők munkaerőpiachoz való hozzáféréseinek és szakmai előmenetelének javítására, d) a nemek közötti egyenlőség jelentős fokozására a döntéshozatalban, valamint e) a nemekkel kapcsolatos hátrányos megkülönböztetés struktúráinak és gyakorlatainak felszámolására;

o

o o

57. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2015. október 14.

P8_TA(2015)0359

A Párizsban megkötendő új nemzetközi éghajlat-változási megállapodás felé**Az Európai Parlament 2015. október 14-i állásfoglalása a Párizsban megkötendő új nemzetközi éghajlat-változási megállapodásról (2015/2112(INI))**

(2017/C 349/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezményére (UNFCCC) és az ahhoz csatolt Kiotói Jegyzőkönyvre,
- tekintettel az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek tizenötödik konferenciájára (COP15) és a Kiotói Jegyzőkönyv feleinek találkozójaként szolgáló, a felek 2009. december 7–18. között Koppenhágában, Dániában megrendezett ötödik konferenciájára (COP/MOP5), valamint a Koppenhágai Megegyezésre,
- tekintettel az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek tizenhatodik Konferenciájára (COP16) és a Kiotói Jegyzőkönyv feleinek találkozójaként szolgáló, a felek 2010. november 29. és december 10. között Cancúnban, Mexikóban megrendezett hatodik konferenciájára (COP/MOP6), valamint a cancúni megállapodásokra,
- tekintettel az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek tizenhetedik Konferenciájára (COP17) és a Kiotói Jegyzőkönyv feleinek találkozójaként szolgáló, a felek 2011. november 28. és december 9. között Durbanben, Dél-Afrikában megrendezett hetedik konferenciájára (COP/MOP7), valamint különös tekintettel a fokozott fellépést célzó Durban Platformot magukban foglaló határozatokra,
- tekintettel az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek tizennyolcadik Konferenciájára (COP18) és a Kiotói Jegyzőkönyv feleinek találkozójaként szolgáló, a felek 2012. november 26. és december 8. között Dohában, Katarban megrendezett nyolcadik konferenciájára (COP/MOP8), valamint a dohai „Climate Gateway” megállapodásra,
- tekintettel az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek tizenkilencedik konferenciájára (COP19) és a Kiotói Jegyzőkönyv feleinek találkozójaként szolgáló, a felek 2013. november 11–23. között Varsóban, Lengyelországban tartott kilencedik konferenciájára (COP/MOP9), valamint a veszteségekre és károokra vonatkozó varsói nemzetközi mechanizmus kialakítására,
- tekintettel az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek huszadik konferenciájára (COP20) és a Kiotói Jegyzőkönyv feleinek találkozójaként szolgáló, a felek 2014. december 1–12. között Limában, Peruban megrendezett tizedik konferenciájára (COP/MOP10) és a limai éghajlat-politikai felhívásra,
- tekintettel az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek huszonegyedik konferenciájára (COP21) és a Kiotói Jegyzőkönyv feleinek találkozójaként szolgáló, a felek 2015. november 30. és december 11. között Párizsban, Franciaországban megrendezendő tizenegyedik konferenciájára (COP/MOP11),
- tekintettel a koppenhágai éghajlat-változási konferenciára (COP15) vonatkozó uniós stratégiáról szóló 2009. november 25-i⁽¹⁾, a COP15 során elért eredményekről szóló 2010. február 10-i⁽²⁾, a cancúni éghajlat-változási konferenciáról (COP16) szóló 2010. november 25-i⁽³⁾, a durbani éghajlat-változási konferenciáról (COP17) szóló 2011. november 16-i⁽⁴⁾, a dohai (katar) éghajlat-változási konferenciáról (COP18) szóló 2012. november 22-i⁽⁵⁾, a varsói (Lengyelország) éghajlat-változási konferenciáról (COP19) szóló 2013. október 23-i⁽⁶⁾, valamint a limai (Peru) éghajlat-változási konferenciáról (COP20) szóló 2014. november 26-i állásfoglalására⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ HL C 285. E, 2010.10.21., 1. o.⁽²⁾ HL C 341. E, 2010.12.16., 25. o.⁽³⁾ HL C 99. E, 2012.4.3., 77. o.⁽⁴⁾ HL C 153. E, 2013.5.31., 83. o.⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0452.⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0443.⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0063.

2015. október 14.

- tekintettel az EU 2008. decemberi éghajlat-változási és energiaügyi csomagjára,
- tekintettel a Bizottság „Az éghajlat- és energiapolitika 2030-ra szóló kerete” című, 2013. március 27-i zöld könyvére (COM(2013)0169),
- tekintettel a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének a légi közlekedésre történő kiterjesztése céljából történő módosításáról szóló, 2008. november 19-i 2008/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a „2050: A jövő ma kezdődik – Az éghajlatváltozással foglalkozó jövőbeni integrált uniós politikára vonatkozó ajánlások” című, 2009. február 4-i ⁽²⁾, a versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemtervéről szóló 2012. március 15-i ⁽³⁾, valamint az éghajlat- és energiapolitika 2030-ra szóló keretéről szóló 2014. február 5-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a „Párizsi Jegyzőkönyv – terv a globális éghajlatváltozás 2020 utáni kezelésére” című, az energiaunióra vonatkozó csomag részét képező, 2015. február 25-i bizottsági közleményre (COM(2015)0081),
- tekintettel az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó 2013. áprilisi uniós stratégiára és az azt kísérő szolgálati munkadokumentumra,
- tekintettel az ENSZ Környezetvédelmi Programjának (UNEP) 2014 novemberében közzétett, a kibocsátási szakadékokról szóló 2014. évi összefoglaló jelentésére és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásban tapasztalható szakadékról szóló, 2014. évi jelentésére,
- tekintettel a G7-ek 2015. június 7–8-án a németországi Schloss Elmauban tartott csúcstalálkozóján elfogadott, „Gondolkodjunk előre! Cselekedjünk közösen!” című vezetői nyilatkozatra, amelyben a résztvevők megerősítették azon kötelezettségvállalásuk betartása melletti szándékukat, hogy 2050-ig 40–70 %-kal csökkentik az üvegházhatásúgáz-kibocsátásukat, amivel kapcsolatban biztosítani kell, hogy a csökkentés közelebb legyen a 70 %-hoz, mint a 40 %-hoz,
- tekintettel a Világbank „Csavard le a fűtést! Miért kell elkerülni, hogy a világ négy Celsius-fokkal melegebb legyen?”, „Csavard le a fűtést! Éghajlati szélsőségek, regionális hatások és a stressztűrő képesség előmozdítása”, valamint „Az éghajlatváltozásra reagáló fejlesztés: az éghajlatváltozással kapcsolatos fellépés előnyeinek összegzése” című jelentésére,
- tekintettel a Globális Gazdasági és Klímabizottság „Jobb növekedés, jobb éghajlat: Az új klímagazdasági jelentés” című jelentésére,
- tekintettel a Laudato si' kezdetű enciklikára,
- tekintettel az Éghajlat-változási Kormányközi Testület (IPCC) ötödik értékelő jelentésére (AR5) és összefoglaló jelentésére,
- tekintettel arra, hogy Lettország és az Európai Bizottság 2015. március 6-án benyújtotta az EU és tagállamai tervezett nemzeti hozzájárulásait az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményéhez,
- tekintettel az ENSZ 2014. szeptemberi éghajlat-csúcstalálkozóján elfogadott New York-i nyilatkozatra,
- tekintettel az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, „Az erdőirtás és az erdőpusztulás okozta kihívások kezelése az éghajlatváltozás és a biodiverzitás csökkenése elleni küzdelemben” című bizottsági közleményre (COM(2008)0645),

⁽¹⁾ HL L 8., 2009.1.13., 3. o.

⁽²⁾ HL C 67. E, 2010.3.18., 44. o.

⁽³⁾ HL C 251. E, 2013.8.31., 75. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0094.

2015. október 14.

- tekintettel az Európai Tanács 2014. október 23-i és 24-i következtetéseire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Külügyi Bizottság, a Fejlesztési Bizottság, valamint a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményére (A8-0275/2015),
- A. mivel az éghajlatváltozás azonnali és valószínűleg visszafordíthatatlan globális fenyegetést jelent az emberi társadalmakra és a bioszférára nézve, és ezért e problémát valamennyi fél bevonásával, nemzetközi szinten kell kezelni;
- B. mivel az IPCC 2014. évi ötödik értékelő jelentésében bemutatott tudományos bizonyítékok szerint az éghajlatrendszer melegezése egyértelmű; az éghajlat változóban van, és a 20. század közepe óta megfigyelt felmelegedésnek az emberi tevékenység a fő oka; az éghajlatváltozás természeti és emberi rendszerekre gyakorolt széles körű és jelentős hatásai már valamennyi földrészen és óceánban nyilvánvalóak;
- C. mivel az EU 2013-ra az 1990-es szinthez képest 19 %-kal csökkentette kibocsátását a Kiotói Jegyzőkönyvnek megfelelően, miközben GDP-je több mint 45 %-kal nőtt; mivel a globális kibocsátás az 1990-es szinthez képest több mint 50 %-kal nőtt 2013-ra;
- D. mivel az Egyesült Államok Nemzeti Óceán- és Légkörkutató Intézetének (NOAA) legújabb eredményei szerint a széndioxid levegőben mért havi átlagos koncentrációja 2015 márciusában a mérések megkezdése óta most először meghaladta a 400 ppm-et;
- E. mivel az ENSZ Környezetvédelmi Programjának (UNEP) az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásban tapasztalható szakadékról szóló, 2014. évi jelentése kiemeli a cselekvés elmaradásának óriási költségeit, és azt a következtetést vonja le, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás költsége a fejlődő országokban 2050-re valószínűleg eléri a korábban becsült évi 70–100 milliárd USD két-háromszorosát, ami jelentős finanszírozási hiányhoz fog vezetni az alkalmazkodás területén 2020 után, hacsak nem bocsátanak rendelkezésre további finanszírozást az alkalmazkodáshoz;
- F. mivel az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozásának kihívása nem választható el a fenntartható globális fejlődés finanszírozásának tágabb kihívásaitól;
- G. mivel az éghajlatváltozás fokozhatja az erőforrásokért, például az élelmiszerért, vízért, legelőterületért folyó versenyt, és a nem túl távoli jövőben a lakosság nemzeti határokon belüli és határokon átnyúló lakhelyelhagyásának egyik legnagyobb mozgatórugójává válhat;
- H. mivel a 2012 decemberében megtartott dohai éghajlat-változási konferencián a felek elfogadták a Kiotói Jegyzőkönyv 2013. január 1-jével kezdődő és 2020. december 31-én végződő második kötelezettségvállalási időszakát meghatározó jegyzőkönyvet, amely jogilag kötelező kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalásokat tartalmaz, felvesz egy új gázt (nitrogén-trifluorid), ambiciózus mechanizmust határoz meg, amely egyszerűsített eljárást ír elő, hogy a felek ki tudják igazítani kötelezettségvállalásaikat a kötelezettségvállalási időszak során törekvésük fokozásával, és végül tartalmaz egy olyan rendelkezést, amely automatikusan kiigazítja a fél célját annak megakadályozása érdekében, hogy a 2008–2010-es évek átlagos kibocsátásán felül növelje kibocsátásait a 2013–2020-as időszakban;
- I. mivel az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek tizennyolcadik Konferenciáján (COP18) a felek úgy döntöttek (23/CP.18. sz. határozat), hogy az Egyezmény és a Kiotói Jegyzőkönyv alapján létrehozott szervezetben elfogadják egy, a nemek közötti egyensúlyra irányuló célt, hogy fokozzák a nők részvételét, és hatékonyabb éghajlat-változási politikát ismertessenek, amely egyenlően foglalkozik a nők és a férfiak szükségleteivel, továbbá hogy a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő éghajlat-politika előmozdítása során szem előtt tartásuk a nemek közötti egyensúllyal kapcsolatos cél felé tett haladást;

2015. október 14.

- J. mivel a globális felmelegedés mérséklésére irányuló erőfeszítéseket nem a gazdasági növekedés előmozdítása előtt álló akadályként kell tekinteni, hanem egy új és fenntartható gazdasági növekedés és foglalkoztatás megvalósításának mozgatórugójaként;
- K. mivel az EU eddig messzemenőig vezető szerepet játszott a globális felmelegedés mérséklésében, és ezt a 2015 végén, Párizsban megkötendő új nemzetközi éghajlat-változási megállapodásra való felkészülés során is folytatni fogja; kéri, hogy ezt az ambíciót más nagy kibocsátók is osszák;

Mielőbbi globális szintű fellépés

1. elismeri az éghajlatváltozás által előidézett veszélyek rendkívüli mértékét és komolyságát, és rendkívül aggódik amiatt, hogy a világ egyáltalán nem jó úton halad a globális felmelegedés az iparosodás előtti szintekhez képest 2°C -ra történő korlátozása tekintetében; felszólítja a kormányokat, hogy haladéktalanul hozzanak kötelező és konkrét intézkedéseket az éghajlatváltozás ellen és egy olyan ambíciózus és jogilag kötelező erejű globális megállapodás 2015-ös, párizsi elérésére, amely megvalósítja ezt a célkitűzést;
2. megjegyzi, hogy az IPCC ötödik értékelő jelentésének megállapításaival összhangban ahhoz, hogy esélyünk legyen a globális átlaghőmérséklet iparosodás előtti szinthez képest mért növekedésének 2°C alatt tartására, 2011 után a rendelkezésre álló globális szén-dioxid-kibocsátási költségvetés 1 010 gigatonna CO_2 kell legyen; hangsúlyozza, hogy ehhez valamennyi országnak hozzá kell járulnia, illetve hogy a fellépések elodázása növelni fogja a költségeket és csökkenteni fogja a lehetőségeket; kiemeli a „Jobb növekedés, jobb éghajlat” című új klímagazdasági jelentés megállapításait, amelyek szerint jövedelmi szinttől függetlenül már minden országnak lehetősége van arra, hogy tartós gazdasági növekedést érjen el, miközben csökkenti az éghajlatváltozás hatalmas kockázatait; javasolja, hogy a megállapodások és egyezmények törekedjenek arra, hogy bevonják az uniós csatlakozásra váró országokat az Európai Unió éghajlat-változási programjaiba;
3. emlékeztet arra, hogy a világ hőmérsékleti növekedésének átlagosan 2°C -ra történő korlátozása nem garantálja a jelentősen kedvezőtlen éghajlati hatások elkerülését; felhívja a Felek Konferenciáját, hogy értékelje a világ hőmérsékleti növekedése átlagosan $1,5^{\circ}\text{C}$ -ra történő korlátozásának lehetőségét;
4. megjegyzi, hogy az Éghajlat-változási Kormányközi Testület (IPCC) ötödik értékelő jelentése azt a következtetést vonja le, hogy a fejlődő országok jelentős új kötelezettségvállalásai nélkül még az iparosodott országok szén-dioxid-kibocsátásának teljes megszüntetése sem fogja biztosítani a 2°C alatti hőmérséklet-növekedésre vonatkozó cél elérését;
5. úgy véli, hogy a továbbgyűrűző hatás érdekében és annak bizonyítására, hogy nemzeti helyzetétől függően mindegyik tagállam ugyanabba az irányba halad, alapvető fontosságú, hogy mindegyik ország haladéktalanul bemutassa saját tervezett nemzeti hozzájárulását (INDC); úgy véli, hogy ezek az INDC-k alkalmazkodási intézkedéseket is tartalmazhatnak, hiszen azok nagyon sok ország számára prioritásnak minősülnek;
6. elismeri a stabil éghajlati rendszer alapvető fontosságát az élelmezésbiztonság, az energiatermelés, a vízellátás és a megfelelő higiénés körülmények, az infrastruktúra, valamint a biodiverzitás, a szárazföldi és tengeri ökoszisztémák megőrzése, továbbá a globális béke és jólét szempontjából; emlékeztet arra, hogy az éghajlatváltozás fokozza a biológiai sokféleség csökkenését; üdvözli ezért a Laudato Si' kezdetű enciklikát
7. üdvözli a G7 arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy ezen évszázad során dekarbonizálják a globális gazdaságot, és 2050-ig átalakítják az energiaszektort; emlékeztet azonban arra, hogy a dekarbonizációra jóval korábban szükség van ahhoz, hogy megfeleljünk a tudományos megállapításoknak, és valószínű esélye legyen annak, hogy a hőmérséklet-emelkedés 2 Celsius-fok alatt maradjon; felhívja a döntési pozícióban lévő feleket erre a fellépésre annak érdekében, hogy végrehajtsák a nemzeti dekarbonizációs célokat és stratégiákat azzal, hogy elsőbbséget élvező kérdésként kezelik a szénből mint a legszennyezőbb energiaforrásból származó kibocsátások fokozatos kivezetését;
8. jelzi, hogy azok az országok, amelyek nem rendelkeznek a nemzeti hozzájárulásuk kidolgozásához szükséges kapacitásokkal, olyan támogató eszközöket vehetnek igénybe, mint az ENSZ fejlesztési programja, vagy az éghajlatváltozás elleni globális szövetség, továbbá uniós támogatásban is részesülhetnek;

2015. október 14.

Ambiciózus, globális, jogilag kötelező megállapodás

9. hangsúlyozza, hogy a 2015. évi jegyzőkönyvnek már a párizsi elfogadástól kezdve jogilag kötelező erejűnek és ambiciózusnak kell lennie, és azt kell céloznia, hogy az üvegházhatást okozó gázok globális kibocsátását 2050-ig vagy nem sokkal később fokozatosan kivezessék, hogy a világot a 2 °C alatti hőmérséklet-emelkedésre vonatkozó céllal összeegyeztethető, költséghatékony kibocsátási pályán tartsák, és az üvegházhatást okozó gázok globális kibocsátásának legmagasabb csúcsát a lehető leghamarabb elérjék; felszólítja az Uniót, hogy e célból a bevált gyakorlatok példáit mutatva működjön együtt nemzetközi partnereivel; hangsúlyozza, hogy a megállapodásnak olyan kiszámítható keretet kell biztosítania, amely ösztönzi a befektetéseket és a hatékony szén-dioxid-csökkentési és alkalmazkodási technológiák vállalkozások általi fejlesztését;

10. óva int attól, hogy olyan globális kibocsátáscsökkentési pályát válasszanak, amely 2050-ben és azt követően jelentős szén-dioxid-kibocsátást engedne meg, mivel ez nagy kockázatokkal járna, és azt vonná maga után, hogy nem alátámasztott, energiaigényes és költséges technológiákat vesznek igénybe a szén-dioxid légkörből való eltávolítására és tárolására; a többletkibocsátás szintjétől függően az, hogy ezek a kibocsátási pályák mennyiben képesek tartani 2 °C-os éghajlat-változási célkitűzést, attól függ, hogy mennyire áll rendelkezésre és milyen széles körben alkalmazzák a biomassa szén-dioxid-leválasztás és -tárolás melletti energiacélú felhasználását (BECCS), illetve az ésszerű mennyiségben rendelkezésre álló földterület nélküli erdőtelepítést, valamint mennyire áll rendelkezésre és milyen széles körben alkalmaznak más, eddig ismeretlen, még kifejlesztendő szén-dioxid-eltávolítási technológiákat;

11. úgy véli, hogy egy ambiciózus és jogilag kötelező erejű nemzetközi megállapodás elősegítené az érintett – elsősorban a nagy energiaigényű – ágazatoknak a szén-dioxid-kibocsátás áthelyezése és a versenyképesség miatti aggodalmaira való válaszadást;

12. úgy véli, hogy amennyiben szakadék mutatkozik a Párizsban benyújtott tervezett nemzeti hozzájárulások összesített hatása és az üvegházhatású gázok kibocsátásának a hőmérséklet-változás 2 °C alatt tartásához szükséges csökkentésének szintje között, 2016-os kezdéssel munkaprogramot kell kidolgozni, amely meghatározza a további szükséges csökkentési intézkedéseket; átfogó felülvizsgálatra szólít fel, melyet ötévente kellene elvégezni és amely biztosítaná a végrehajtott mechanizmusok dinamikáját és lehetővé tenné a csökkentési kötelezettségvállalások ambíciószintjének a legfrissebb tudományos adatoknak megfelelő megerősítését; felszólítja a feleket, hogy támogassák az ötéves kötelezettségvállalási időszakokat mint a legmegfelelőbb lehetőséget a túl alacsony ambíciószint okozta korlátok elkerülése, a politikai elszámoltathatóság fokozása és annak érdekében, hogy lehetővé váljon a célkitűzések felülvizsgálata a tudományos megfelelőséghez vagy a magasabb szintű ambíciót esetlegesen lehetővé tévő újabb technikai előrelépésekhez való hozzáigazításuk érdekében;

13. aggódik amiatt, hogy az eddig benyújtott tervezett nemzeti hozzájárulások összevont hatásának korai elemzése azt mutatta, hogy a tervezett nemzeti hozzájárulások változatlan szintje mellett a globális átlaghőmérséklet 2,7 °C-3,5 °C-kal nőne; felszólítja a feleket, hogy a párizsi COP21 konferencián állapodjanak meg arról, hogy a tervezett nemzeti hozzájárulások jelenlegi szintjét 2020 előtt felülvizsgálják, hogy azokat összhangba hozzák a legfrissebb tudományos értékelésekkel és a 2 °C-os célkitűzéssel biztonságosan összeegyeztethető globális szén-dioxid-kibocsátási tervvel;

14. felszólít az uniós éghajlat-politika általános fellendítésére, ami elősegítené a nemzetközi éghajlat-politikai tárgyalások fellendítését és összhangban állna azon maximális uniós kötelezettségvállalással, miszerint 2050-re az 1990-es szintekhez képest 80–95 %-kal csökkenti üvegházhatásúgáz-kibocsátását; tudomásul veszi az EU 2030-as kötelező erejű, az üvegházhatású gázoknak az 1990-es szinthez képest legalább 40 %-os csökkentését előíró kibocsátáscsökkentési célkitűzését; felszólítja a tagállamokat, hogy vegyenek fontolóra kiegészítő kötelezettségvállalásokat, melyek az elfogadott 2030-as célkitűzésre építenek, többek között Unión kívüli fellépéseket, hogy lehetővé váljon a világ számára a hőmérséklet-emelkedés 2 °C-os célkitűzés alatt tartása;

15. emlékeztet 2014. február 5-i állásfoglalására, amely három kötelező célkitűzésre szólít fel: egy 40 %-os energiahatékonysági célkitűzésre, a megújuló energiaforrások legalább 30 %-os részarányának elérésére és az üvegházhatásúgáz-kibocsátás legalább 40 %-os csökkentésére, és ismételten felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az EU 2030-ra szóló éghajlat- és energiapolitikai keretének részeként többoldalú megközelítést fogadjon el és hajtson végre, amely egymást kölcsönösen megerősítő, összehangolt és koherens célkitűzéseken alapul az üvegházhatású gázok kibocsátása, a megújuló energiaforrások szélesebb körű használata és az energiahatékonyság terén; megjegyzi, hogy a Parlament felhívásában szereplő energiahatékonysági és megújuló energiára vonatkozó célkitűzések révén 2030-ra 40 %-nál sokkal jelentősebb mértékben lehetne csökkenteni az üvegházhatású gázok kibocsátását;

2015. október 14.

16. hangsúlyozza, hogy olyan hatékony megfelelési rendszerre van szükség, amely a 2015. évi megállapodás értelmében valamennyi félre alkalmazandó; kiemeli, hogy a 2015. évi megállapodásnak elő kell mozdítania az átláthatóságot és az elszámoltathatóságot egy közös szabályokon alapuló rendszeren keresztül, amely magában foglalja az elszámolási szabályokat és a nyomon követési, jelentéstételi és ellenőrzési előírásokat; úgy véli, hogy az átláthatósági és elszámoltathatósági rendszer fejlődésének a fokozatos konvergenciát célzó megközelítés keretében kell történnie;

17. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az emberi jogok továbbra is az éghajlattal kapcsolatos fellépés középpontjában álljanak, és ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a párizsi megállapodás tartalmazza azokat a rendelkezéseket, amelyek az éghajlatváltozás emberi jogi dimenziójának kezeléséhez szükségesek és támogatást biztosítanak azon szegényebb országoknak, melyek kapacitásait az éghajlatváltozás hatásai túlterhelik; ezzel összefüggésben ragaszkodik ahhoz, hogy teljes körűen tartsák tiszteletben a helyi közösségek és bennszülött népek jogait, akik különösen ki vannak szolgáltatva az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásainak;

18. határozottan felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a párizsi megállapodás elismerje az emberi jogok tiszteletét, védelmét és előmozdítását, amely jogok felölelik a nemek közötti egyenlőséget, a nők teljes körű és egyenlő részvételét, valamint a munkaerő méltányos átállításának tevékeny előmozdítását, megteremtve a mindenkit megillető tisztességes munkát és jó minőségű munkahelyeket, mivel ezek az éghajlatváltozás elleni hatékony és globális fellépés előfeltételei;

A 2020-ig tartó időszakra szóló mérséklési ambíciók és a Kiotói Jegyzőkönyv

19. külön kiemeli, hogy törekedni kell a tudományos elemzés és a felek jelenlegi, a 2020-ig tartó időszakra vonatkozó ígéretei közötti „gigatonnás szakadék” bezárására; hangsúlyozza a többi, közös erőfeszítéseket igénylő szakpolitikai intézkedés, úgymint az energiahatékonyságot, a jelentős energiamegtakarításokat, a megújuló energiát, az erőforrás-hatékonyságot, a fluorozott szénhidrogének kibocsátásának fokozatos megszüntetését, a fenntartható termelést és fogyasztást, a fosszilis tüzelőanyagok támogatásának fokozatos felszámolását, a szénerőmű-technológia exportfinanszírozását is beleértve, valamint a széles körben elterjedt szén-dioxid-áramlás szerepének erősítését a „gigatonnás szakadék” áthidalásának elősegítése érdekében;

20. megjegyzi, hogy az EU jó úton halad afelé, hogy elérje 2020-ra kitűzött céljait az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése és a megújuló energia vonatkozásában, továbbá lényeges fejlődés ment végbe az energiahasználat intenzitása terén a hatékonyabb épületeknek, termékeknek, gyártási folyamatoknak és gépjárműveknek köszönhetően, miközben az európai gazdaság 45 %-kal nőtt 1990 óta; kiemeli, hogy az úgynevezett 20/20/20-as, az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére, a megújulóenergia-források hányadának növelésére és az energiamegtakarításra vonatkozó célkitűzések kulcsszerepet játszottak e folyamat elősegítésében, valamint abban, hogy a különféle környezetvédelmi iparágakban sikerült több mint 4,2 millió munkahelyet megőrizni⁽¹⁾ és folyamatos növekedést elérni a válság idején;

21. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nyújtsák be a 2020-ig tartó időszakra szóló legújabb üvegházhatásúgáz-kibocsátási uniós előrejelzéseket az UNFCCC-nek, és jelentsék be, hogy az EU legalább 2 gigatonnával túlteljesíti a 2020-as üvegházhatásúgáz-kibocsátási célt;

22. kifejti, hogy bár a Kiotói Jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszaka korlátozott mértékű lesz, nagyon fontos átmeneti lépésként kell rá tekinteni, ezért felszólítja a feleket, köztük az uniós tagállamokat is, hogy a lehető leghamarabb, azonban mindenképpen 2015 decembere előtt fejezzék be a ratifikációs folyamatot; megjegyzi, hogy a Parlament egyetértését adta, s ezzel teljesítette a részét, és hogy a civil társadalom bevonása és az átláthatóság elengedhetetlen a tárgyalások jelentőségének nyilvánosság általi megértéséhez és a felek közötti kölcsönös bizalom párizsi konferencia előtti kiépítéséhez;

⁽¹⁾ Az Eurostat adatai a zöld termékek és szolgáltatások ágazatáról, melyek az „Éghajlat- és energiapolitikai keret a 2020–2030-as időszakra” (COM(2014)0015) című bizottsági közleményben szerepelnek.

2015. október 14.

A megoldások menetrendje

23. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy a civil társadalom valamennyi szereplőjével (intézmények, magánszektor, nem kormányzati szervezetek és helyi közösségek) működjenek együtt annak érdekében, hogy kezdeményezéseket dolgozzanak ki a mérséklés szempontjából kulcsfontosságú ágazatokban (energia, technológiák, városok, közlekedés stb.), valamint hogy az alkalmazkodásra és a rugalmasságra irányuló kezdeményezéseket dolgozzanak ki az alkalmazkodási problémák megoldása érdekében, különösen a vízhez való hozzáférés, az élelmezésbiztonság és a kockázat-megelőzés területén; felszólítja az összes kormányt és a civil társadalom valamennyi szereplőjét e cselekvési menetrend támogatására és megerősítésére;

24. kiemeli, hogy a nem állami szereplők egyre szélesebb köre lép fel a dekarbonizáció érdekében és azzal a céllal, hogy ellenállóbbá váljanak az éghajlatváltozással szemben; hangsúlyozza ennél fogva a kormányok, az üzleti közösség, a városok, a régiók, a nemzetközi szervezetek, a civil társadalom és a tudományos intézmények közötti strukturált és konstruktív párbeszéd jelentőségét abban, hogy erőteljes globális fellépést indítsanak el az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és ellenállóképes társadalmak felé; hangsúlyozza szerepüket abban, hogy Párizs előtt és a limai-párizsi cselekvési menetrend tekintetében megteremtsek a lendületet; ezzel kapcsolatban jelzi, hogy a limai-párizsi cselekvési terv arra buzdítja a kezdeményezések szervezőit, hogy gyorsítsák fel az általuk végzett munkát és első eredményeikről számoljanak be a párizsi konferencián;

25. ösztönzi az ilyen megoldási dinamika elősegítését lehetővé tevő mechanizmusok, például az innovatív civil társadalmi projektek címkézésének bevezetését;

26. emlékeztet arra, hogy a biogazdaság rendelkezik azzal a potenciállal, hogy az EU-ban és a világ többi részén jelentősen hozzájáruljon az újraparosításhoz és új munkahelyek létrehozásához;

27. kiemeli, hogy a körforgásos gazdaság megteremtésére irányuló erőfeszítések jelentős szerepet játszhatnak a célok elérésében azzal, hogy visszatartják az élelmiszerpazarlást, és újrahasznosítják a nyersanyagokat;

28. emlékezteti a feleket és magát az ENSZ-t, hogy az egyéni fellépés éppoly fontos, mint a kormányok és az intézmények fellépései; ezért kéri, hogy tegyenek fokozott erőfeszítéseket olyan, a lakosság körében végrehajtandó tudatosságnövelő és tájékoztató kampányok és fellépések érdekében, amelyek rámutatnak arra, hogy milyen apró és nagy tettek járulnak hozzá az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez a fejlett és a fejlődő országokban;

29. felhívja a vállalkozásokat is, hogy vállalják és aktívan lássák el feladataikat, és tevőlegesen, előzetesen is támogassák az éghajlat-változási megállapodást;

Valamennyi ágazat átfogó erőfeszítése

30. üdvözli a kibocsátáskereskedelmi rendszerek globális fejlődését, amelyek négy kontinensen 17 kibocsátáskereskedelmi rendszert ölelnek fel, és a globális GDP 40 %-át teszik ki, elősegítve a globális kibocsátás költséghatékony módon történő csökkentését; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy erősítse a kapcsolatot az EU ETS és más kibocsátáskereskedelmi rendszerek között azzal a céllal, hogy az egyenlő versenyfeltételek megteremtése révén a jövőben nemzetközi szén-dioxid-piaci mechanizmusok jöjjenek létre az éghajlati ambíció növelése, és egyúttal a kibocsátásáthelyezés kockázata csökkentésének elősegítése érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre biztosítékokat annak biztosítására, hogy az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerének más kibocsátáskereskedelmi rendszerekhez történő kapcsolása ne ássa alá az EU éghajlatvédelmi célkitűzéseit és az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatókörét; felszólít arra, hogy dolgozzanak ki szabályokat e biztosítékok létrehozására, többek között elszámolási szabályokat annak biztosítására, hogy a nemzetközi piacok és a belföldi szén-dioxid-piacok közötti kapcsolatok tartósan hozzájáruljanak a negatív hatások mérsékléséhez és ne ássák alá az EU saját csökkentési célkitűzéseit;

31. hangsúlyozza, hogy kiszámítható szabályozási környezetet kell kialakítani, amely a beruházásokat az üvegházhatást okozó gázok kibocsátása csökkentésének irányába mozdítja el és elősegíti az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra történő átállást;

2015. október 14.

32. olyan megállapodásra szólít fel, amely átfogóan fedi le az ágazatokat és a kibocsátásokat, és az egész gazdaságra kiterjedő abszolút célértékeket állapít meg kibocsátási költségvetésekkel együtt, ami a lehető legmagasabb szintű ambíciót biztosítja; hangsúlyozza, hogy az IPCC megállapításával összhangban a földhasználat (mezőgazdasági, állattenyésztési, erdészeti és egyéb földhasználat) jelentős költséghatékony potenciállal bír az éghajlatváltozás mérséklése és az ellenálló képesség fokozása tekintetében, és hogy további nemzetközi együttműködésre van ezért szükség az erdők és a vizes élőhelyek szénmegkötési potenciáljának maximalizálásához; hangsúlyozza, hogy a megállapodásban meg kell határozni egy átfogó, a kibocsátásokra és a művelés alól kivont földekre vonatkozó elszámolási keretrendszer (LULUCF); kiemeli különösen, hogy az enyhítő és alkalmazkodást elősegítő fellépéseknek a földterületek rendeltetésének meghatározása terén közös célkitűzések teljesítésére kell törekedniük és nem árthatnak más fenntartható fejlesztési célkitűzéseknek;

33. megjegyzi, hogy az erdőirtás és erdőpusztulás a globális üvegházhatásúgáz-kibocsátás 20 %-áért felelős, és hangsúlyozza az erdők éghajlatváltozás mérséklésében betöltött szerepét és azt, hogy fokozni kell az erdők éghajlatváltozással kapcsolatos alkalmazkodási kapacitásait és ellenálló képességét; felhívja az EU-t, hogy tartson ki a globális erdőirtás 2030-ra történő megállítására és a trópusi erdőirtás 2020-ig való, a 2008-as szintekhez képest legalább felére csökkentésére vonatkozó célja mellett; hangsúlyozza, hogy e kötelezettségvállalások teljesítése a 350 millió hektárnyi erdő helyreállításával együtt – amit az erdőkről szóló New York-i nyilatkozat ír elő – 2030-ig évente 4,5–8,8 milliárd tonnával csökkentheti a szén-dioxid-kibocsátást; hangsúlyozza, hogy a trópusi erdőkre összpontosító jelentős új kibocsátás-csökkentési erőfeszítések nélkül (REDD+) valószínűleg nem lesz lehetséges a 2 °C-os cél elérése; felhívja továbbá az EU-t, hogy növelje a fejlődő országokban az erdőirtás csökkentésére nyújtott nemzetközi finanszírozást;

34. megemlíti a hatályos REDD+ kibocsátáscsökkentési mechanizmus eredményességét, és ösztönzi az uniós tagállamokat, hogy vonják be ezeket az éghajlatváltozás mérséklését célzó erőfeszítésekbe; felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre önkéntes nemzetközi hatásmérséklési partnerségeket a trópusi erdők irtásában különösen érintett fejlődő országokkal azzal a céllal, hogy fenntartható földhasználati politikák vagy kormányzati reformok végrehajtásával pénzügyi vagy technikai segítséget nyújtsanak az erdőirtás megállításához; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot olyan erőteljes intézkedésekre, amelyek célja az illegális erdőirtásból származó áruk EU-ba irányuló importjának megállítása; kiemeli a vállalkozások szerepét az illegális erdőirtásból származó áruk iránti kereslet felszámolásában;

35. emlékeztet arra, hogy a közlekedési ágazat a második legnagyobb ÜHG-kibocsátó szektor, és leszögezi, hogy különböző szakpolitikai intézkedéseket kell életbe léptetni az ezen ágazatból származó kibocsátások csökkentése érdekében; megismétli, hogy az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye feleinek intézkedéseket kell hozniuk a nemzetközi légi közlekedésből és hajózásból eredő kibocsátások eredményes szabályozása és korlátozása érdekében, a szükséges lépéseket és a sürgősséget szem előtt tartva; felhívja valamennyi felet, hogy a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) és a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) keretében dolgozzanak egy globális szakpolitikai keret kialakításán, hogy hatékony választ tudjanak adni, valamint hogy tegyenek intézkedéseket, hogy 2016 vége előtt sor kerüljön a megfelelő célok kitűzésére a 2 °C-os cél eléréséhez szükséges csökkentések megvalósítása érdekében;

36. felkéri a Bizottságot, hogy kínálja fel támogatását és szakértelmét a COP 21 konferencia részes felei számára nemzeti hozzájárulásuk kialakítása során, felhívva a figyelmet a közlekedési ágazat szerepére az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló átfogó stratégiák elfogadásában;

37. rámutat arra, hogy a közlekedés mérséklésére irányuló rövid és hosszú távú stratégiák egyaránt kulcsfontosságúak az ÜHG-kibocsátás csökkentésére irányuló ambiciózus törekvések sikere szempontjából;

38. kiemeli, hogy figyelembe kell venni a szigetek és a legkülső régiók különleges helyzetét annak biztosítása érdekében, hogy a környezeti teljesítmény ne befolyásolja a mobilitást és a hozzáférhetőséget különösen ezekben a régiókban;

2015. október 14.

39. úgy véli, hogy a közlekedési ágazatból származó kibocsátások csökkentésének nagyobb fokú figyelembevétele nélkül az éghajlatváltozásra vonatkozó átfogó célokat lehetetlen lesz elérni, mivel a közlekedés az egyetlen olyan ágazat, amelyben az ÜHG-kibocsátás továbbra is (az elmúlt 25 évben 30 %-kal) emelkedett; hangsúlyozza, hogy ezeket a célokat kizárólag a kötelező erejű ÜHG-csökkentési célkitűzések, valamint ehhez kapcsolódóan a megújuló energiaforrások teljes piaci integrációja, a dekarbonizáció technológiasemleges megközelítése és egy olyan, jobban integrált közlekedési és beruházási politika képes megvalósítani, amely magában foglalja a modális váltást előmozdító politikákat, valamint a technológiai fejlődést és a közlekedés igénybevételének elkerülésére irányuló intézkedéseket (pl. a fenntartható logisztikát, az intelligens városstervezést és a mobilitás kezelésének integrált megközelítését);

40. rámutat arra, hogy mára a világ népességének több mint fele városokban él, a városi közlekedés pedig nagyban hozzájárul a közlekedési ágazat ÜHG-kibocsátásához; sürgeti ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az éghajlatváltozás mérséklését célzó kötelezettségvállalások teljesítése érdekében tevékenyen hívják fel a figyelmet a fenntartható városi mobilitás szerepére; hangsúlyozza, hogy a felelősségteljes földhasználat és tervezés, valamint a fenntartható közlekedési megoldások a városi területeken hatékonyan járulnak hozzá a CO₂-kibocsátás csökkentéséhez;

41. hangsúlyozza, hogy jó energiaszerkezetet kell kialakítani a közlekedési ágazatban, és ezt a földgáz- és biogázüzemű alternatív járművek népszerűsítésével, valamint a közlekedés fenntartható módjainak – ideértve a közlekedés villamosításának és az intelligens közlekedési rendszerek használatának – megerősítésére irányuló valamennyi politika támogatásával lehet elérni; kiemeli, hogy a hangsúlyt a vasútra, a villamosra, az elektromos autósra, az elektromos gépkocsira és az e-kerékpárra kell helyezni, el kell fogadni a teljes életcikluson alapuló megközelítést, valamint a megújuló energiaforrások teljes kihasználására kell törekedni; határozottan ösztönzi a helyi tömegközlekedési hatóságokat és közlekedési vállalkozókat, hogy vállaljanak vezető szerepet az alacsony szén-dioxid-kibocsátású flották és technológiák bevezetésében;

42. rámutat az energiahatékonyság fokozása és a tiszta energiák használata révén elérhető kibocsátáscsökkentésben rejlő hatalmas potenciálra; úgy véli, hogy az energiahasználat hatékonyságának maximalizálása az első lépés az energiával kapcsolatos kibocsátások csökkentése felé, ami ugyanakkor hozzájárul az energiaszegénység enyhítéséhez is;

43. hangsúlyozza, hogy az intézkedések elmaradása komoly negatív és gyakran visszafordíthatatlan következményekkel jár, hiszen az éghajlatváltozás a világ valamennyi régióját különbözőképpen ugyan, de igen károsan érinti, melynek következtében migrációs áramlások jönnek létre, emberek halnak meg és gazdasági, ökológiai és szociális károk keletkeznek; kiemeli, hogy a hosszú távú politikai döntéseket tudományos bizonyítékokra kell építeni, és hangsúlyozza, hogy az ambícióknak komoly tudományos ajánlásokon kell alapulniuk; kiemeli, hogy a kutatás, a fejlesztés és a tiszta és megújuló energetikai technológiát biztosító innovációs tevékenységek, illetve az energiahatékonyság megvalósulása érdekében tett összehangolt globális politikai és pénzügyi erőfeszítés elengedhetetlen az éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzések eléréséhez és a növekedés ösztönzéséhez;

44. kéri az Uniót, hogy a Montreali Jegyzőkönyv keretében fokozza a fluorozotszénhidrogén-kibocsátás fokozatos globális megszüntetésének szabályozására irányuló erőfeszítéseket; emlékeztet arra, hogy az EU ambiciózus jogszabályokat fogadott el a fluorozott szénhidrogének 2030-ig történő 79 %-os fokozatos csökkentésére vonatkozóan, mivel széles körben rendelkezésre állnak az éghajlatbarát alternatívák, és az ezekben rejlő lehetőségeket teljes mértékben ki kell használni; megjegyzi, hogy a fluorozott szénhidrogének használatának fokozatos csökkentése kézenfekvő, könnyen megvalósítható módja az éghajlatváltozás mérséklését célzó fellépésnek az Unióban és azon kívül egyaránt, és kéri az Uniót, hogy tevékenyen segítse elő a fluorozott szénhidrogénekkal kapcsolatos globális fellépést;

Kutatás, technológiai fejlesztés és innováció

45. úgy véli, hogy a tiszta energetikai technológiák fokozottabb használata ott, ahol a legnagyobb hatást tudják elérni, az erős innovációs kapacitások kiépítésétől és fenntartásától függ a fejlett és a fejlődő országokban egyaránt;

46. hangsúlyozza, hogy az innováció ösztönzése a technológiák és az üzleti modellek terén hozzájárulhat a gazdasági növekedéshez és a kibocsátáscsökkentéshez is; hangsúlyozza, hogy a technológia nem automatikusan vezet alacsonyabb szén-dioxid-kibocsátáshoz, hogy egyértelmű politikai jelzésekre van szükség, beleértve az új technológiák és üzleti modellek előtt álló piaci és szabályozási korlátok csökkentését és a jól célzott állami kiadásokat is; a tagállamokat az állami kutatásba és az energiaszektor fejlesztésébe való fokozott beruházásokra buzdítja az erőforrás-hatékony és alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák következő hullámának elindítása érdekében;

2015. október 14.

47. elismeri a kutatás és az innováció fontosságát az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, és felhív minden felet arra, hogy tegyen meg minden erőfeszítést a kutatók támogatására és azon új technológiák előmozdítására, amelyek segíthetnek a kibocsátáscsökkentési célok elérésében, az éghajlatváltozás enyhítésében és az ahhoz való alkalmazkodásban;
48. arra buzdítja a Bizottságot, hogy jobban használja ki azt, hogy a Horizont 2020 teljes mértékben nyitva áll harmadik országok részvétele előtt, különösen az energia és az éghajlatváltozás területén;
49. úgy véli, hogy az EU úrrpolitikája és az abba való beruházás, ideértve az ipari balesetek, az erdőirtás, az elsivatagosodás stb. ellenőrzésében fontos szerepet játszó műholdak fellövését is, valamint a harmadik országokbeli partnerekkel való együttműködés világszerte fontos szerepet játszhat az éghajlatváltozás hatásainak ellenőrzésében és kezelésében;
50. hangsúlyozza, hogy az EU-nak fokoznia kell erőfeszítéseit a legkevésbé fejlett országokba irányuló technológia-transzfer terén, ugyanakkor tiszteletben kell tartania a szellemi tulajdon-jogokhoz fűződő jelenleg érvényben lévő jogokat;
51. kéri, hogy teljes mértékben ismerjék el és támogassák az Éghajlat-változási Technológiai Központ és Hálózat (CTCN) és a Technológiai Végrehajtó Bizottság szerepét az éghajlatváltozást enyhítő és az ahhoz való alkalmazkodást biztosító technológiai fejlődés megkönnyítésében;
52. üdvözlözi az EU és az Egyesült Államok Energiaügyi Minisztériuma közötti együttműködésre irányuló erőfeszítéseket, különösen az éghajlatváltozással kapcsolatos technológiai kutatásokat; úgy véli, hogy nagy lehetőségek rejlenek az EU és a világ más vezető gazdaságai közötti további kutatási együttműködésben; hangsúlyozza, hogy az államilag finanszírozott kutatások eredményeinek szabadon hozzáférhetőnek kell lenniük;
53. rámutat arra, hogy az éghajlatváltozás csökkentését és az ahhoz való alkalmazkodást célzó intézkedések végrehajtása során fontolóra kell venni az ürbe telepített eszközök használatát, különösen az üvegházhatásúgáz-kibocsátások nyomon követése és megfigyelése terén; sürgeti a Bizottságot, hogy aktívan járuljon hozzá a CO₂ és CH₄ nyomon követését célzó globális rendszerhez; felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa azokat az erőfeszítéseket, amelyek célja egy olyan uniós rendszer kidolgozása, amely a Kopernikusz program küldetéseinek felhasználása és azok kiterjesztése révén önálló és független módon mérné az ÜHG-kibocsátásokat;

Az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozása: a párizsi megállapodás sarokköve

54. véleménye szerint a végrehajtás eszközei – az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozását, a technológia-transzfert és a kapacitásépítést is beleértve – fontos szerepet fognak játszani a párizsi konferencián történő megállapodás szempontjából, ezért hiteles, a 2020 előtti és a 2020 utáni időszakot is felölelő „pénzügyi csomag” készítésére szólítja fel az EU-t és a többi országot az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésének nagyobb mértékű támogatása, az erdővédelem és az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodás támogatása érdekében; felszólít arra, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozását építsék be a megállapodásba olyan dinamikus elemként, amely tükrözi a változó környezeti és gazdasági realitásokat, és támogatja a hatásmérséklési hozzájárulásokra és alkalmazkodási fellépésekre irányuló fokozott ambíciót; felszólítja ezért a megfelelő helyzetben lévő feleket, hogy járuljanak hozzá az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozásához;
55. kéri, hogy a 2020-ig történő, összességében évi 100 milliárd dolláros célzott összegű, különböző állami és magán forrásokból származó vállalásból rá eső méltányos rész elérése érdekében az EU és tagállamai állapotjanak meg a jelenlegi kötelezettségvállalásokkal összhangban álló, kiszámítható, új és kiegészítő finanszírozás fokozásának menetrendjéről, és kezeljék a hatásmérséklésre és az alkalmazkodásra folyósított erőforrások közötti egyenlőtlenségeket; felhívja az EU-t, hogy ösztönözzön minden országot arra, hogy teljesítsék az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozása terén rájuk eső méltányos részt; kéri továbbá, hogy állapotjanak meg egy megalapozott nyomon követési és elszámoltathatósági keretben, hogy eredményesen lehessen nyomon követni az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozásával kapcsolatos kötelezettségvállalások és célkitűzések végrehajtását; emlékeztet arra, hogy mivel nő az éghajlatváltozás elleni küzdelem segélyezési költségvetéséből történő finanszírozása, a teljes addicionalitás irányába tett első lépésként magát a segélyezési összköltségvetést is növelni kell;
56. konkrét uniós és nemzetközi kötelezettségvállalásokra szólít fel az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozásához szükséges további források biztosítása érdekében, beleértve azt is, hogy a 2021–2030-as időszakban az EU ETS kibocsátási egységeinek egy részét, valamint a légi közlekedés és a hajózás kibocsátásaira irányuló uniós és nemzetközi intézkedésekből származó bevételeket az éghajlatváltozás elleni küzdelem nemzetközi finanszírozására és az Éghajlat-változási Alap javára – többek között technológiai innovációs projektekre –különítik el;

2015. október 14.

57. a kibocsátások kezelésének globálisan alkalmazandó eszközeként a szén-dioxid átfogó alapokon nyugvó árazására és a kibocsátáskereskedelmi bevételek éghajlatvédelmi beruházásokra fordítására, továbbá a nemzetközi közlekedésben használt üzemanyagok szén-dioxid-tartalom alapján történő árazásából származó bevételek képzésére szólít fel; felszólít továbbá arra, hogy a mezőgazdasági termelésre nyújtott támogatásokat részben olyan beruházások biztosítására használják fel, amelyek a mezőgazdasági üzemekben a megújuló energia termelését és felhasználását szolgálják; kiemeli annak fontosságát, hogy mobilizálják a magánszektor tőkéjét, és felszabadítsák az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákhoz szükséges beruházásokat; ambiciózus kötelezettségvállalásra szólítja fel a kormányokat, valamint az állami és magánkézben lévő pénzügyi intézményeket, például bankokat, nyugdíjalapokat és biztosítótársaságokat arra vonatkozóan, hogy hitelezési és beruházási gyakorlataikat összehangolják a 2 °C alatti célkitűzéssel és a fosszilis tüzelőanyagokra nyújtott források kivonásával, beleértve a fosszilis tüzelőanyagokkal kapcsolatos beruházásokra nyújtott exporthitelek fokozatos kivezetését is; a zöld beruházásoknak kedvező egyedi állami garanciák nyújtására, a zöld beruházási alapok számára tanúsítványok és adókedvezmények biztosítására, valamint zöld kötvények kibocsátására szólít fel;

58. úgy véli, hogy a pénzügyi rendszer által hozott beruházási döntések során figyelembe kellene venni az éghajlati kockázatot; felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat és az Éghajlat-változási Keretegyezmény összes részes felét, hogy minden rendelkezésre álló eszközt használjanak fel arra, hogy a pénzügyi intézményeket arra ösztönözzék, hogy beruházásaikat a szükséges mértékben úgy irányítsák, hogy finanszírozni tudják az ellenállóképes és alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságok felé történő átmenetet;

59. konkrét lépésekre szólít fel, beleértve az összes fosszilis tüzelőanyag 2020-ig történő fokozatos kivezetésének ütemtervét is a G20-ak 2009-es vállalásai alapján;

60. arra ösztönzi a leghaladóbb szereplőket, hogy az ágazatban már megvalósított bevált gyakorlatokból tőkét kovácsolva tegyenek önkéntes kötelezettségvállalásokat az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság felé történő átmenet érdekében; azt szeretné, hogy ez a mozgósítás fokozódjon, és hogy a kötelezettségvállalások a jövőben strukturáltabbak legyenek, többek között az Éghajlatváltozási Egyezmény eszközeibe beépített regisztrációs platformok révén;

61. tudomásul veszi a fejlesztésfinanszírozási konferencia, az ENSZ fenntartható fejlesztési célokkal foglalkozó konferenciája és az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye Felelősek 2015. évi 21. Konferenciája közötti szoros kapcsolatokat; elismeri, hogy az éghajlatváltozás hatásai súlyosan aláássák a fenntartható fejlesztés 2015 utáni időszakra tervezett keretrendszerét, valamint hogy az átfogó fejlesztésfinanszírozási keretet össze kell hangolni az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és éghajlatváltozással szemben ellenálló világgal, és hogy a keretnek képesnek kell lennie annak támogatására;

62. ösztönzi, hogy hasznosítsák a pénzügyi szektor magánkezdeményezéseit, többek között a G20-ak 2015. novemberi találkozáján, és általában véve a 2015-ös párizsi konferencia előkészítése kapcsán szervezett, kifejezetten a finanszírozással foglalkozó számos eseményen;

Az éghajlatváltozás hatásaival szembeni ellenálló képesség kialakítása az alkalmazkodás révén

63. hangsúlyozza, hogy az alkalmazkodás elkerülhetetlen szükségszerűség valamennyi ország számára, ha minimálisra kívánják csökkenteni a negatív hatásokat és maradéktalanul ki kívánják használni az éghajlatváltozásnak ellenálló növekedés és fenntartható fejlődés kínálta lehetőségeket, és hogy az alkalmazkodásnak központi szerepet kell játszania az új megállapodásban; kéri, hogy ennek megfelelően határozzanak meg egy hosszú távú alkalmazkodási célt; kiemeli, hogy a világgazdaság és a nemzetgazdaságok számára kevésbé költséges, és csökkenti az alkalmazkodás költségeit, ha most lépnek fel az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése érdekében; elismeri, hogy az alkalmazkodás szükséges, különösen azokban az országokban, amelyek módfelett ki vannak szolgáltatva ezeknek a hatásoknak, továbbá annak biztosítása érdekében, hogy az élelmiszer-termelés és a gazdasági fejlődés az éghajlatváltozásnak ellenálló módon folytatódhasson; kéri, hogy a fejlődő országokban a helyi szereplők gyakorlatai és a bennszülött népek tudása alapján nyújtsanak aktív támogatást az átfogó alkalmazkodási tervek kidolgozásához;

64. megjegyzi, hogy a nemzeti szinten meghatározott hozzájárulások által elért hatásmérséklési ambíció jelentősen befolyásolja a szükséges alkalmazkodási erőfeszítéseket; kéri, hogy a párizsi megállapodásba építsenek be egy, az alkalmazkodásra és az alkalmazkodás finanszírozására irányuló általános célt, azon kötelezettségvállalásokkal együtt, hogy továbbfejlesztik a károk és veszteségek hatékony kezelésére szolgáló megközelítéseket;

65. hangsúlyozza, hogy uniós szinten meg kell erősíteni a koordinációt és az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatok kezelését, illetve egyértelmű uniós alkalmazkodási stratégiát kell kialakítani; regionális alkalmazkodási stratégiák végrehajtására szólít fel;

2015. október 14.

66. emlékeztet arra, hogy a fejlődő országok – különösen a legkevésbé fejlett országok és a fejlődő kis szigetállamok – járultak hozzá legkevésbé az éghajlatváltozáshoz, de ők a legkiszolgáltatottabbak az éghajlatváltozás káros hatásaival szemben, valamint ők rendelkeznek a leggyengébb alkalmazkodási képességgel; kéri, hogy az alkalmazkodás támogatása, valamint a károk megtérítése képezze a párizsi megállapodás lényegi elemeit, továbbá hogy a fejlődő országok kézzelfogható támogatást kapjanak a fenntartható, megújuló és alacsony szén-dioxid-kibocsátású energiára való áttéréshez, garantálva ezáltal, hogy alkalmazkodási igényeik rövid- és hosszú távon is kielégüljenek; kéri a klímamenekültek problémájának és e – globális felmelegedés által kiváltott éghajlati katasztrófák okozta – probléma nagyságának komoly elismerését;

67. hangsúlyozza, hogy e megállapodásnak rugalmasnak kell lennie annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni az egyes fejlődő országok körülményeit, igényeit és kapacitásait, és bizonyos országok sajátosságait, különösen a legkevésbé fejlett országok és a kis szigetek esetében;

68. felszólítja a nagyobb fejlett gazdaságokat, hogy meglévő modern infrastruktúrájukat használják a fenntartható növekedés támogatására, bővítésére és fejlesztésére, továbbá vállalják, hogy a fejlődő országokat támogatják saját kapacitásaik kiépítésében annak biztosítása érdekében, hogy a jövőbeli gazdasági növekedés a világ minden részén a környezet további károsítása nélkül valósuljon meg;

69. hangsúlyozza azon szerep fontosságát, amelyet a fejlesztési közösségnek, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetnek (OECD) és az OECD Fejlesztési Támogatási Bizottságának (DAC) kellene játszania az érdekelt felekkel és az érintett szervezetekkel folytatott szoros együttműködés során, annak érdekében, hogy felmérjék és mérsékeljék az éghajlatváltozás emberekre gyakorolt legsúlyosabb, minden bizonnyal még abban az esetben is komplex hatásait, ha a felmelegedés 2 °C alatt marad;

70. úgy véli, hogy az EU-nak és egyéb nemzetközi szereplőknek stratégiai prioritásként kell tekinteniük az éghajlatváltozás kérdésének hatékony kezelésére, és hogy ehhez az éghajlat-politika általános érvényesítésére van szükség az összes vonatkozó szakpolitikában, valamint törekedni kell a szakpolitikai koherencia megvalósítására; fontosnak tartja az Unió szempontjából a dekarbonizációs fejlesztési módoknak az összes fontos területen és ágazatban történő előmozdítását, és felhívja az Uniót, hogy javasoljon fenntartható termelési és fogyasztási mintákat, többek között terjesszen elő javaslatokat arra vonatkozóan, hogy az Unió hogyan tervezi csökkenteni a fogyasztást és felszámolni az összefüggést a gazdasági tevékenység és a környeztkárosítás között;

71. aggodalommal jegyzi meg, hogy 2008 és 2013 között 166 millióan kényszerültek otthonuk elhagyására áradások, szélviharok, földrengések vagy egyéb természeti katasztrófák következtében; felhívja a figyelmet különösen arra, hogy Afrika egyes részein az éghajlattal kapcsolatos fejlemények hozzájárulhatnak a földközi-tengeri menekültválság eszkalálódásához; sajnálatosnak tartja, hogy a klímamenekültek státuszát a jog még nem ismeri el, ez pedig joghézagot eredményez, aminek következtében az áldozatok nem élvezhetik a menekültstátuszt;

72. kitarthat emellett, hogy a fejlett és a fejlődő országoknak közösen kell erőfeszítéseket tenniük a globális éghajlatváltozás elleni küzdelem fokozása érdekében, összhangban a „közös, de differenciált felelősségek” elvével;

73. hangsúlyozza, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (5) bekezdése szerint az Unió célja a világ többi részéhez fűződő kapcsolataiban az, hogy hozzájáruljon a szolidaritáshoz és a Föld fenntartható fejlődéséhez, valamint a nemzetközi jog szigorú betartásához és fejlesztéséhez; megjegyzi, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 191. cikkének (1) bekezdése szerint az uniós környezetpolitika ösztönzi az éghajlatváltozás elleni küzdelemre irányuló nemzetközi szintű intézkedéseket;

Az éghajlatváltozással kapcsolatos diplomácia erősítése

74. ezzel kapcsolatban hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a klímadiplomácia része legyen az EU külső fellépésére irányuló általános megközelítésnek, és ezzel összefüggésben a konferencián ambiciózus és központi szerepet játszó szereplőként az EU egységes hangon szólaljon meg és játsszon közvetítői szerepet a nemzetközi megállapodás irányába történő elmozdulás elérése érdekében, valamint hogy egységes maradjon e tekintetben;

75. felszólítja a tagállamokat, hogy e tekintetben hangolják össze álláspontjaikat az EU álláspontjával; hangsúlyozza, hogy az Unió és a tagállamok hatalmas külpolitikai kapacitással rendelkeznek, és vezető szerepet kell vállalniuk az éghajlatváltozással kapcsolatos diplomácia terén, valamint mozgósítaniuk kell ezt a hálózatot annak érdekében, hogy közös nevezőt találjanak a párizsi megállapodás fő témáiban, amelyek az enyhítés, az alkalmazkodás, a finanszírozás, a technológia fejlesztése és átadása, a fellépés és támogatás átláthatósága és a kapacitásépítés;

2015. október 14.

76. üdvözli a Külügyek Tanácsa által 2015. január 19-én jóváhagyott uniós klímadiplomáciai cselekvési tervet; elvárja a Bizottságtól, hogy vállaljon proaktív szerepet a tárgyalásokon; felszólítja a Bizottságot annak egyértelmű megfogalmazására, hogy az éghajlatváltozás jelentette kihívás az egyik legfőbb stratégiai prioritás a Bizottság számára, továbbá arra, hogy szervezete az összes szinten és valamennyi ágazatot átívelően tükrözze ezt;

77. hangsúlyozza az EU vezető szerepét az éghajlat-politikában, és kiemeli, hogy össze kell hangolni és ki kell alakítani a tagállamok közös álláspontját; sürgeti a Bizottságot, a tagállamokat és az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), hogy folytassák és fokozzák a konferencia előtt és alatt arra irányuló diplomáciai erőfeszítéseiket, hogy javítsák partnereik álláspontjainak megértését és ösztönözzék arra a többi felet, hogy hozzanak hatékony intézkedéseket a 2 °C-os célkitűzés teljesítése érdekében, továbbá hogy olyan megállapodásokat és kötelezettségvállalásokat érjenek el, különösen az Egyesült Államok részéről, amelyek célja, hogy a legjelentősebb kibocsátásokat az uniós polgárok kibocsátásaihoz igazítsák, akik már eddig is sok erőfeszítést tettek a gazdasági fejlődés, illetve a környezet- és éghajlatvédelem összeegyeztetése érdekében; felhívja az EU-t, hogy használja ki pozícióját, és érjen el szorosabb együttműködést a szomszédos országokkal és az uniós csatlakozásra váró országokkal az éghajlati ügyekben;

78. kiemeli, hogy a konferencia előtt és alatt fokozott diplomáciai erőfeszítésekre van szükség különösen ahhoz, hogy a felek nemzeti körülményei és a veszteségekre és károokra vonatkozó mechanizmussal kapcsolatos szerepük fényében megtalálják a közös kiindulási alapot a rájuk háruló kötelezettségek differenciálásának természetét illetően;

79. felhívja a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy dolgozzon ki stratégiai prioritásokat az általános külpolitikai célkitűzésekben meghatározott külső éghajlat-politika számára, és gondoskodjon róla, hogy az uniós küldöttségek nagyobb hangsúlyt helyezzenek az országoknak az éghajlatváltozás hatásainak enyhítése vagy az ahhoz való alkalmazkodás terén tett erőfeszítései nyomon követésére, és a támogatás nyújtására a kapacitásépítés terén, valamint hogy rendelkezzenek az éghajlat megfigyelésének kérdéseivel kapcsolatos fellépések végrehajtásához szükséges eszközökkel; felszólítja az Uniót, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos kérdésekben folytasson szorosabb együttműködést a szomszédos és tagjelölt országokkal, és sürgesse politikáik összeegyeztetését az Unió éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzéseivel; felkéri a tagállamokat és az EKSZ-t, hogy az uniós küldöttségeken és a tagállami nagykövetségeken belül hozzanak létre az éghajlat-változásra összpontosító kapcsolattartó pontokat;

80. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a felek által a párizsi megállapodás keretében elfogadott valamennyi intézkedés, amely az üvegházhatású gázok légköri koncentrációjának olyan szinten történő stabilizálására irányul, amely megelőzi az éghajlati rendszerre gyakorolt veszélyes antropogén hatást, vagy amely az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezményének 3. vagy 4. cikkében foglalt elvekkel vagy kötelezettségvállalásokkal kapcsolatos, nem képezi a felek közti olyan létező vagy jövőbeli szerződés tárgyát, amely lehetővé teszi a beruházó és állam közötti vitarendezést;

81. elismeri az éghajlatváltozás elleni küzdelem fontosságát és az éghajlatváltozás okozta esetleges stabilitási és biztonsági kockázatot, továbbá – a párizsi éghajlat-változási konferenciára tekintettel – a klímadiplomácia fontosságát;

Az Európai Parlament

82. üdvözli a Bizottság közleményét és a 2015 decemberében Párizsban tartandó COP 21 éghajlat-változási konferenciához nyújtott uniós hozzájárulás célkitűzéseit;

83. kötelezettséget vállal arra, hogy felhasználja az Európai Parlament nemzetközi szerepét és a nemzetközi parlamenti hálózatokban való tagságát arra, hogy Párizsban következetesen törekedjen egy jogilag kötelező erejű és ambiciózus nemzetközi éghajlat-változási megállapodás elérésére;

84. hangsúlyozza, hogy a COP21 tárgyalások alatti és előtti lobbizási tevékenységek befolyásolhatják a tárgyalások kimenetelét; kiemeli ezért, hogy a COP21 UNFCCC-jének napirendjében az ilyen tevékenységeknek átláthatónak és egyértelműen megjelöltnek kell lennie, és hogy a Konferenciának minden érdekelt fél részére egyenlő hozzáférést kell biztosítania;

2015. október 14.

85. úgy véli, hogy mivel minden nemzetközi megállapodáshoz szükség van az Európai Parlament egyetértésére, integrálni kell az uniós küldöttségbe; elvárja ezért, hogy részt vehessen az uniós koordinátorok párizsi ülésein;

o

o o

86. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye titkárságának azzal a kéréssel, hogy azt juttassák el valamennyi EU-n kívüli szerződő félnek.

2015. október 14.

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2015)0356

Kovács Béla mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem**Az Európai Parlament 2015. október 14-i határozata a Kovács Béla mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2014/2044(IMM))**

(2017/C 349/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Magyarország legfőbb ügyésze, Dr. Polt Péter által 2014. május 12-én a Magyarország Központi Nyomozó Főügyészsége által lefolytatandó nyomozással összefüggésben eljuttatott és 2014. július 3-án a plenáris ülésen bejelentett, a Kovács Béla mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemre; tekintettel a Dr. Polt Péter 2014. október 16-i és 2015. március 23-i levelében előterjesztett további indokolásra és a Dr. Polt Péterrel a Jogi Bizottság 2015. július 14-i ülésén tartott megbeszélésre,
- miután eljárási szabályzata 9. cikke (5) bekezdésének megfelelően meghallgatta Kovács Bélát,
- tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Bírósága által 1964. május 12-én, 1986. július 10-én, 2008. október 15-én és 21-én, 2010. március 19-én, 2011. szeptember 6-án és 2013. január 17-én hozott ítéletekre ⁽¹⁾,
- tekintettel Magyarország Alaptörvénye 4. cikkének (2) bekezdésére, az Európai Parlament magyarországi képviselőinek jogállásáról szóló 2004. évi LVII. törvény 10.§ -ának (2) bekezdésére és 12.§ -ának (1) bekezdésére, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 74.§ -ának (1) és (3) bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (1) bekezdésére és 9. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A8-0291/2015),

⁽¹⁾ A Bíróság 1964. május 12-i ítélete, Wagner kontra Fohrmann és Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; a Bíróság 1986. július 10-i ítélete, Wybot kontra Faure és társai, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; a Törvényszék 2008. október 15-i ítélete, Mote kontra Európai Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; a Bíróság 2008. október 21-i ítélete, Marra kontra De Gregorio és Clemente, C-200/07 és C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; a Törvényszék 2010. március 19-i ítélete, Gollnisch kontra Európai Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; a Bíróság 2011. szeptember 6-i ítélete, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; a Törvényszék 2013. január 17-i ítélete, Gollnisch kontra Parlament, T-346/11 és T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

2015. október 14.

- A. mivel Magyarország legfőbb ügyésze Kovács Béla európai parlamenti képviselő mentelmi jogának felfüggesztését kérte annak érdekében, hogy a magyar Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 261/A.§ -ába ütköző Európai Unió intézményei elleni kémkedés bűncselekményének alapos gyanúja miatt nyomozás lefolytatására kerülhessen sor, és megállapításra kerüljön, hogy helye van-e vele szemben vádemelésnek; mivel e törvényhely értelmében a 261.§ szerint büntetendő, aki az Európai Unión kívüli állam részére az Európai Parlament, az Európai Bizottság vagy az Európai Unió Tanácsa ellen hírszerző tevékenységet folytat; mivel a 261.§ (1) bekezdése szerint aki idegen hatalom vagy idegen szervezet részére Magyarország ellen hírszerző tevékenységet folytat, büntett miatt két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő;
- B. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 9. cikke értelmében az Európai Parlament tagjai saját tagállamuk területén az e tagállam parlamentjének tagjaira vonatkozó mentességet élvezik;
- C. mivel Magyarország Alaptörvénye 4. cikkének (2) bekezdése értelmében az országgyűlési képviselőt mentelmi jog illeti meg; mivel az Európai Parlament magyarországi képviselőinek jogállásáról szóló 2004. évi LVII . törvény 10.§ -ának (2) bekezdése szerint az európai parlamenti képviselőt az országgyűlési képviselővel azonos mentelmi jog illeti meg; mivel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 74.§ -ának (1) bekezdése szerint a képviselő ellen csak az Országgyűlés előzetes hozzájárulásával lehet büntetőeljárást indítani vagy folytatni, továbbá büntetőeljárásjogi kényszerintézkedést alkalmazni; mivel ugyanezen törvény 74.§ -ának (3) bekezdése szerint a nyomozás megindítása érdekében a mentelmi jog felfüggesztésére irányuló indítványt a legfőbb ügyész terjeszti elő;
- D. mivel a Bf.I.2782/2002. sz. ügyben a Kúria kimondta, hogy a mentelmi jog a büntetőeljárással szembeni védelemre korlátozódik, és az nem terjed ki a bűncselekmény megelőzését, leplezését, bizonyítását szolgáló, nem a büntetőeljárásról szóló törvényben szabályozott intézkedésekre;
- E. mivel a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 261/A.§ -a szerinti bűncselekmény, amely miatt Kovács Bélával szemben nyomozás folytatható, 2014. január 1. óta büntetendő;
- F. mivel ennek megfelelően a mentelmi jog felfüggesztését 2014. január 1. után bekövetkezett eseményekre korlátozódó nyomozás és esetleges későbbi vádemelés érdekében kérik;
- G. mivel a Kúria ítélezési gyakorlata szerint a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény alapján az ezen időpont előtt végzett bizonyítékgyűjtés törvényes volt, és ahhoz nem volt szükség a mentelmi jog felfüggesztésére;
- H. mivel a büntető ügyben a nyomozást a Központi Nyomozó Főügyészség fogja lefolytatni; mivel Magyarország Alaptörvénye 29. cikkének (1) bekezdése alapján a legfőbb ügyész és az ügyészség függetlenek, alkotmányos feladataikat külső szervektől függetlenül végzik, és az ártatlanság vélelmét tiszteletben tartva járnak el;
- I. mivel Kovács Béla mentelmi jogának felfüggesztése meg kell, hogy feleljen az eljárási szabályzat 9. cikke (6) bekezdésében meghatározott feltételeknek;
- J. mivel ebben az esetben a Parlament nem talált bizonyítékot a *fumus persecutionis* fennállására, azaz arra, hogy komoly és megalapozott gyanú állna fenn arra vonatkozóan, hogy a mentelmi jog felfüggesztését a képviselővel szembeni politikai kár okozása céljából indított eljárással összefüggésben kérték;
1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Kovács Béla mentelmi jogát;
 2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és illetékes bizottsága jelentését Magyarország illetékes hatóságának és Kovács Bélának.

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2015)0325

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszermunkáról szóló egyezménye: büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés ***

Az Európai Parlament 2015. október 6-i jogalkotási állásfoglalása a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszermunkáról szóló 1930. évi egyezménye 2014. évi jegyzőkönyvének az 1–4. cikkben foglalt, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéshez kapcsolódó vonatkozások tekintetében az Európai Unió érdekében történő megerősítésére a tagállamoknak adott felhatalmazásról szóló tanácsi határozattervezetről (06731/2015 – C8-0078/2015 – 2014/0258(NLE))

(Egyetértés)

(2017/C 349/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (06731/2015),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 82. cikkének (2) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8–0078/2015),
 - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére és (2) bekezdésére, valamint 108. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság ajánlására (A8-0226/2015),
1. egyetért a tanácsi határozatra irányuló javaslattal,
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2015. október 6.

P8_TA(2015)0326

A 4-metilamfetamin ellenőrzési intézkedések alá vonásáról *

Az Európai Parlament 2015. október 6-i jogalkotási állásfoglalása a 4-metilamfetamin ellenőrzési intézkedések alá vonásáról szóló tanácsi végrehajtási határozat tervezetéről (10010/2015 – C8-0182/2015 – 2013/0021(NLE))

(Konzultáció)

(2017/C 349/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács tervezetére (10010/2015),
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 39. cikke (1) bekezdésének az Amszterdami Szerződés által módosított formájára, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló 36. jegyzőkönyv 9. cikkére, amelyek értelmében a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0182/2015),
 - tekintettel az új pszichoaktív anyagokra vonatkozó információcseréről, kockázatértékelésről és ellenőrzésről szóló, 2005. május 10-i 2005/387/IB tanácsi határozatra ⁽¹⁾ és különösen annak 8. cikke (3) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A8-0265/2015),
1. jóváhagyja a Tanács tervezetét;
 2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Parlament által jóváhagyott szöveget;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 127., 2005.05.20., 32. o.

2015. október 6.

P8_TA(2015)0327

Az 5-(2-amino-propil)indol ellenőrzési intézkedések alá vonásáról *

Az Európai Parlament 2015. október 6-i jogalkotási állásfoglalása az 5-(2-amino-propil)indol ellenőrzési intézkedések alá vonásáról szóló tanácsi végrehajtási határozat tervezetéről (10012/2015 – C8-0186/2015 – 2013/0207(NLE))

(Konzultáció)

(2017/C 349/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács tervezetére (10012/2015),
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 39. cikke (1) bekezdésének az Amszterdami Szerződés által módosított formájára, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló 36. jegyzőkönyv 9. cikkére, amelyek értelmében a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0186/2015),
 - tekintettel az új pszichoaktív anyagokra vonatkozó információcseréről, kockázatértékelésről és ellenőrzésről szóló, 2005. május 10-i 2005/387/IB tanácsi határozatra ⁽¹⁾ és különösen annak 8. cikke (3) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A8-0263/2015),
1. jóváhagyja a Tanács tervezetét;
 2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Parlament által jóváhagyott szöveget;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 127., 2005.05.20., 32. o.

2015. október 6.

P8_TA(2015)0328

A 25I-NBOMe, az AH-7921, a MDPV és a metoxetamin ellenőrzési intézkedések alá vonásáról
*

Az Európai Parlament 2015. október 6-i jogalkotási állásfoglalása a 4-jód-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxi-benzil)fenetilamin (25I-NBOMe), a 3,4-diklór-N-[[1-(dimetil-amino)ciklohexil]metil]benzamid (AH-7921), a 3,4-metiléndioxi-pirovaleron (MDPV) és a 2-(3-metoxi-fenil)-2-(etil-amino)ciklohexanon (metoxetamin) ellenőrzési intézkedések alá vonásáról szóló tanácsi végrehajtási határozat tervezetéről (10011/2015 – C8-0185/2015 – 2014/0183(NLE))

(Konzultáció)

(2017/C 349/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács tervezetére (10011/2015),
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 39. cikke (1) bekezdésének az Amszterdami Szerződés által módosított formájára, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló 36. jegyzőkönyv 9. cikkére, amelyek értelmében a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0185/2015),
 - tekintettel az új pszichoaktív anyagokra vonatkozó információcseréről, kockázatértékelésről és ellenőrzésről szóló, 2005. május 10-i 2005/387/IB tanácsi határozatra ⁽¹⁾ és különösen annak 8. cikke (3) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A8-0264/2015),
1. jóváhagyja a Tanács tervezetét;
 2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Parlament által jóváhagyott szöveget;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 127., 2005.05.20., 32. o.

2015. október 6.

P8_TA(2015)0329

A 4,4'-DMAR és az MT-45 ellenőrzési intézkedések alá vonásáról *

Az Európai Parlament 2015. október 6-i jogalkotási állásfoglalása a 4-metil-5-(4-metil-fenil)-4,5-dihidroxazol-2-amin (4,4'-DMAR) és az 1-ciklohexil-4-(1,2-difenil-etil)piperazin (MT-45) ellenőrzési intézkedések alá vonásáról szóló tanácsi végrehajtási határozat tervezetéről (10009/2015 – C8-0183/2015 – 2014/0340(NLE))

(Konzultáció)

(2017/C 349/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács tervezetére (10009/2015),
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 39. cikke (1) bekezdésének az Amszterdami Szerződés által módosított formájára, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló 36. jegyzőkönyv 9. cikkére, amelyek értelmében a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0183/2015),
 - tekintettel az új pszichoaktív anyagokra vonatkozó információcseréről, kockázatértékelésről és ellenőrzésről szóló, 2005. május 10-i 2005/387/IB tanácsi határozatra ⁽¹⁾ és különösen annak 8. cikke (3) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A8-0262/2015),
1. jóváhagyja a Tanács tervezetét;
 2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Parlament által jóváhagyott szöveget;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 127., 2005.05.20., 32. o.

2015. október 6.

P8_TA(2015)0330

Az EU Szolidaritási Alapjának igénybevétele: Katasztrófák Bulgáriában és Görögországban 2015-ben

Az Európai Parlament 2015. október 6-i állásfoglalása az Európai Unió Szolidaritási Alapjának az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 11. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (természeti katasztrófák Bulgáriában és Görögországban 2015 folyamán) (COM(2015)0370 – C8-0198/2015 – 2015/2151(BUD))

(2017/C 349/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2015)0370 – C8-0198/2015),
 - tekintettel az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló 2002. november 11-i 2002/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 10. cikkére,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről, a költségvetési kérdésekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾ és különösen annak 11. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság levelére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A8-0253/2015),
1. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelte határozatot;
 2. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá ezt a határozatot, valamint gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA az Európai Unió Szolidaritási Alapjának igénybevételéről

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, (EU) 2015/1872 határozat.).

⁽¹⁾ HL L 311., 2002.11.14., 3. o.

⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽³⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

2015. október 6.

P8_TA(2015)0332

Az európai strukturális és beruházási alapokról szóló közös rendelkezések a Görögországra vonatkozó egyedi intézkedések tekintetében *I**

Az Európai Parlament 2015. október 6-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1303/2013/EU európai parlamenti és a tanácsi rendeletnek a Görögországra vonatkozó egyedi intézkedések tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2015)0365 – C8-0192/2015 – 2015/0160(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2017/C 349/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2015)0365),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 177. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0192/2015),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően,
 - a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottságnak a javaslat pénzügyi összeegyeztetőségére vonatkozó véleményére,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2015. szeptember 16-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja az Európai Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel a Halászati Bizottság levelére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére, 50. cikkének (1) bekezdésére és 41. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A8-0260/2015),
- A. mivel a javasolt módosított rendelet kivételes intézkedés, melynek célja azonnali támogatást biztosítani Görögországnak, lehetővé téve számára, hogy hozzáférhessen a kohéziós politika 2007–2013 közötti programozási időszakából még rendelkezésre álló uniós forrásokhoz, és még 2015 vége előtt felhasználhassa azokat;
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

2015. október 6.

P8_TC1-COD(2015)0160

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2015. október 6-án került elfogadásra az 1303/2013/EU rendeletnek a Görögországra vonatkozó egyedi intézkedések tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2015/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktszal, (EU) 2015/1839 rendelet.)

2015. október 6.

P8_TA(2015)0333

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele – „EGF/2015/002 DE/Adam Opel” referenciaszámú kérelem – Németország

Az Európai Parlament 2015. október 6-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 13. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Németország „EGF/2015/002 DE/Adam Opel” referenciaszámú kérelme) (COM(2015)0342 – C8-0249/2015 – 2015/2208(BUD))

(2017/C 349/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2015)0342 – C8-0249/2015),
 - tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról (2014–2020) és az 1927/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1309/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (EGAA-rendelet),
 - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 12. cikkére,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾ (2013. december 2-i intézményközi megállapodás) és különösen annak 13. pontjára,
 - tekintettel a 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 13. pontjában foglalt háromoldalú egyeztető eljárásra,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság levelére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A8-0273/2015),
- A. mivel az Unió létrehozta a jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott vagy a globális pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalóknak, és támogassa újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket;
- B. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók részére nyújtott pénzügyi támogatásnak dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2013. december 2-i intézményközi megállapodást az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) igénybevételéről szóló határozatok elfogadása tekintetében;
- C. mivel az EGAA-rendelet elfogadása tükrözi a Parlament és a Tanács között elért megállapodást, amely szerint újra bevezetik a válsághoz kapcsolódó igénybevétel kritériumát, 60 %-ra növelik a javasolt intézkedések becsült összköltségéhez nyújtott uniós pénzügyi hozzájárulást, az értékelésre és a jóváhagyásra rendelkezésre álló idő lerövidítése révén növelik az EGAA-kérelmek feldolgozásának hatékonyságát a Bizottságban, a Parlamentben és a Tanácsban, az önálló vállalkozók és a fiatalok bevonásával szélesítik a támogatásra jogosult intézkedések és kedvezményezetttek körét, valamint támogatják a saját vállalkozások létrehozását elősegítő kezdeményezéseket;

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 855. o.

⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽³⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

2015. október 6.

- D. mivel Németország a NACE Rev. 2 rendszer szerinti 29. ágazatban („Közúti gépjármű, pótkocsi, félpótkocsi gyártása”) ⁽¹⁾ működő Adam Opel AG vállalatnál és egy beszállítónál történt 2 881 elbocsátásra tekintettel EGF/2015/002 DE/Adam Opel referenciaszámmal kérelmet nyújtott be az EGAA-ból igénybe vehető pénzügyi hozzájárulás iránt;
- E. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak;
1. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az EGAA-rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek, és hogy ezért Németország jogosult az említett rendelet értelmében nyújtandó 6 958 623 eurós pénzügyi hozzájárulásra;
 2. megállapítja, hogy a német hatóságok 2015. február 26-án nyújtották be az EGAA-ból folyósítandó pénzügyi hozzájárulásra irányuló kérelmet, és hogy annak értékelését a Bizottság 2015. július 14-én fejezte be, majd 2015. szeptember 1-jén értesítette arról a Parlamentet; üdvözli, hogy az értékelési időszak gyorsan – kevesebb mint öt hónap alatt – lezajlott;
 3. megállapítja, hogy Nyugat-Európában a gépkocsieladások drámai mértékben visszaestek és húszéves negatív rekordot értek el ⁽²⁾, és kiemeli, hogy az Európában eladott gépkocsik száma 1997 óta most a legalacsonyabb; megállapítja, hogy ezek az események közvetlenül összefüggenek az 546/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽³⁾ említett globális pénzügyi és gazdasági válsággal; hangsúlyozza továbbá, hogy a közepes árfekvésű kis- és közepes méretű járművek gyártóit különösen súlyosan érinti a válság, és hogy így az Adam Opel AG-t, amely a közepes árfekvésű kis- és közepes méretű járművek terén a legjelentősebb szereplők egyike, különösen súlyosan érintette a válság, miközben az olcsó, illetve a prémium- vagy luxuskategóriába tartozó járművek értékesítését nem érintette ilyen mértékben a válság;
 4. megállapítja, hogy az EU- és EFTA-tagállamokban újonnan regisztrált gépkocsik száma 2007 és 2013 között 25 %-kal esett vissza (az Európai Gépjárműgyártók Szövetsége szerint e szám a több mint 16 millió újonnan nyilvántartásba vett gépkocsiról 12 millióra csökkent); e tekintetben kiemeli, hogy az Opel/Vauxhall márkájú gépkocsik eladásai drámai mértékben csökkentek, és 2007 és 2013 között 39 %-kal estek vissza;
 5. megállapítja továbbá, hogy a tulajdonos vállalat, a General Motors, hátrányos helyzetbe hozta az Adam Opel AG-t azzal, hogy csak Európában engedte értékesíteni az Opelt, és ezzel kizárta azt a más földrészekeken található feltörekvő piacokról; az a véleménye, hogy az európai országokban bevezetett megszorító politikák hozzájárultak az Opel/Vauxhall értékesítéseinek drámai mértékű visszaeséséhez;
 6. megállapítja, hogy ezek az elbocsátások jelentős negatív hatással lesznek a helyi gazdaságra Bochumban; emlékeztet arra, hogy Bochum Észak-Rajna-Vesztfália német szövetségi tartományban, a Ruhr-vidéken, egy nagymértékben urbanizált iparterületen található, amely más hagyományos szénbányász és acéltermelő régiókhoz hasonlóan az 1960-as évek óta óriási strukturális kihívásokkal néz szembe; kiemeli, hogy a Ruhr-vidéken a munkanélküliségi ráta máris messze meghaladja a német átlagot;
 7. emlékeztet arra, hogy Bochum már részesült támogatásban az EGAA-ból, miután a Nokia leállította a mobiltelefonok gyártását, és ezzel több mint 1 300 munkahely megszűnt; megállapítja, hogy az Outokumpu 2015 végén le kívánja állítani a rozsdamentes acél termelését Bochumban, ami a város iparának további leépüléséhez és a helyi és regionális munkaügyi helyzet romlásához fog vezetni;
 8. megállapítja, hogy a NACE Rev. 2 rendszer szerinti 29. ágazat (Közúti gépjármű, pótkocsi, félpótkocsi gyártása) eddig 21 EGAA-kérelem tárgyát képezte, amelyek közül 11 a kereskedelem globalizálódásán, 10 pedig a pénzügyi és gazdasági világválságon alapult; emlékeztet ezzel összefüggésben az EGF/2010/031/General Motors Belgium referenciaszámú EGAA-kérelemre, amely abból eredt, hogy az Opel bezárta Belgiumban antwerpeni gyártólétesítményét;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1893/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról és a 3037/90/EGK tanácsi rendelet, valamint egyes meghatározott statisztikai területekre vonatkozó EK-rendeletek módosításáról (HL L 393., 2006.12.30., 1. o.).

⁽²⁾ Európai Gépjárműgyártók Szövetsége (ACEA), The Automobile Industry Pocket Guide 2014-2015 (A gépjárműipar zsebkönyve, 2014-2015), 57. és további oldalak.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 546/2009/EK rendelete (2009. június 18.) az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló 1927/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 167., 2009.6.29., 26. o.).

2015. október 6.

9. üdvözlí, hogy a munkavállalók gyors támogatása érdekében a német hatóságok úgy határoztak, hogy a személyre szabott szolgáltatások végrehajtását már 2015. január 1-jén, jóval a javasolt összehangolt csomagra vonatkozó EGAA-támogatás odaítéléséről szóló végleges határozat megszületése, sőt, még a támogatásra irányuló kérelem benyújtása előtt megkezdik;
10. megállapítja, hogy az elbocsátott munkavállalók egy sor olyan szolgáltatásban részesülhetnek, amelyek célja munkaerő-piaci beilleszkedésük elősegítése; úgy véli, hogy a vállalkozási tevékenység megkezdéséhez nyújtott tanácsadási szolgáltatásban előre láthatóan részt vevők száma alacsony, mindössze 25;
11. üdvözlí, hogy a kérelem irányításáért és ellenőrzéséért ugyanaz a szerv lesz a felelős, mint amelyik a Munkaügyi és Szociális Minisztériumon belül az ESZA-ért felelős, és amelyik a korábbi EGAA-hozzájárulásokat is kezelte;
12. megállapítja, hogy Németország a következő intézkedéseket vette tervbe az e kérelem hatálya alá tartozó elbocsátott munkavállalók tekintetében: szakképzési intézkedések (Qualifizierungen), karrier-tanácsadás (Berufsorientierung), hasonló helyzetű személyekből álló csoportok / munkaértekezletek, vállalkozásindítási tanácsadási szolgáltatás (Existenzgründerberatung), munkahelykeresés (Stellenakquise) / állásbörzék (Jobmessen), nyomon követő mentori és tanácsadási szolgáltatások (Nachbetreuung und –beratung) és képzési támogatások (Transferkurzarbeitergeld);
13. megállapítja, hogy a személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagja a szociális partnerekkel egyeztetve, transzfervállalatok létrehozása révén készült el;
14. megállapítja, hogy a hatóságok a személyre szabott szolgáltatások koordinált csomagjában a juttatásokra és ösztönzőkre maximálisan engedélyezett 35 %-os költségterítést teljes mértékben a munkavállalók korábbi nettó jövedelmére 60 vagy 67 %-ának megfelelő képzési támogatásra (Transferkurzarbeitergeld) kívánják felhasználni, a kedvezményezett háztartásának anyagi helyzetétől függően;
15. hangsúlyozza, hogy a képzési támogatás (Transferkurzarbeitergeld) finanszírozása nem helyettesítheti a tagállam vagy a volt munkáltató jogi kötelezettségeit; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy bocsássonak rendelkezésre egyértelmű és koherens információkat annak meghatározására, hogy a Transfergesellschaft létrehozását követően a Transferkurzarbeitergeld milyen mértékben jogi kötelezettség; mind a finanszírozási gyakorlat, mind a Parlament tájékoztatása tekintetében koherenciára szólít fel; ezért azt várja, hogy a Bizottság nyújtson részletes, alapos és átfogó elemzést azokról az összetevőkről, amelyek túlmutatnak a tagállamok jogi kötelezettségein; megismétli azt az álláspontját, hogy az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap forrásait a „Transferkurzarbeitergeld” rendelkezésére kell bocsátani annak érdekében, hogy a transzfervállalat személyre szabottabb és mélyrehatóbb – csak az EGAA-támogatásból finanszírozható – intézkedések révén a szokásosnál többet tudjon tenni a munkavállalók támogatása érdekében; hangsúlyozza, hogy a Parlament továbbra is nyomon követi, hogy az EGAA-t nem a tagállamok vagy egy vállalat kötelezettségeinek kiváltására használják-e;
16. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki következetes megközelítést azokra a kérelmekre, amelyek „Transferkurzarbeitergeld”-et tartalmaznak, és azt következetesen határozza meg minden egyes kérelemben, továbbá alapos ellenőrzéssel és indokokkal alátámasztva bizonyítsa, hogy az adott intézkedés az EGAA-rendelet 7. cikke értelmében megfelel az EGAA támogatási feltételeinek, és semmilyen módon nem helyettesít passzív szociális védelmi intézkedéseket, és hogy a kettős finanszírozás előfordulási lehetősége kizárt;
17. megjegyzi, hogy a szociális partnerek megállapodtak abban, hogy a németországi gyakorlattal összhangban három transzfervállalatot hoznak létre az elbocsátott munkavállalók támogatását szolgáló intézkedések végrehajtására; üdvözlí, hogy a beszállító vállalat (Johnson Controls Objekt Bochum GmbH Co. KG) elbocsátott munkavállalók is részt vehetnek majd a transzfervállalatok által végrehajtott intézkedésekben;
18. emlékeztet annak fontosságára, hogy a munkavállalók munkavállalási esélyeit személyre szabott képzések és a szakmai karrierjük során megszerzett készségek és kompetenciák elismerése révén javítsák; elvárja, hogy az összehangolt csomag keretében biztosított képzést ne csak az elbocsátott munkavállalók szükségleteihez, hanem a tényleges üzleti környezethez is igazítsák hozzá;

2015. október 6.

19. emlékeztet arra, hogy az EGAA-rendelet 7. cikkével összhangban a személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjának kialakítása során előre kell jelezni a jövőbeli munkaerő-piaci kilátásokat és a szükséges készségeket, és a csomagnak meg kell felelnie az erőforrás-hatékony és fenntartható gazdaság felé történő elmozdulásnak;
20. megállapítja, hogy az EGAA-ból finanszírozandó, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjával kapcsolatos tájékoztatás információkat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy e szolgáltatások milyen módon egészítik ki a strukturális alapokból finanszírozott tevékenységeket; hangsúlyozza, hogy a német hatóságok megerősítették, hogy a támogatható intézkedésekre más uniós pénzügyi eszközökből nem folyósítanak támogatást; megismétli a Bizottsághoz intézett, arra irányuló felhívását, hogy az éves jelentések tartalmazzák a fenti adatok összehasonlító értékelését a jelenlegi szabályok teljes körű tiszteletben tartásának biztosítása érdekében, és hogy ne forduljanak elő átfedések az Unió által finanszírozott szolgáltatások között;
21. nagyra értékeli a Parlament támogatások kiutalásának felgyorsítására irányuló kérelme nyomán a Bizottság által bevezetett továbbfejlesztett eljárást; tudomásul veszi az új ütemezés miatti szoros határidőket és az ügyre vonatkozó utasításokra gyakorolt esetleges hatást;
22. jóváhagyja az ezen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
23. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon annak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;
24. utasítja elnökét, hogy ezt az állásfoglalást a mellékletekkel együtt továbbítsa a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről (Németország kérelme: EGF/2015/002 DE/Adam Opel)

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, (EU) 2015/1871 határozat.).

2015. október 6.

P8_TA(2015)0334

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele – „EGF/2015/003 BE/Ford Genk” referenciaszámú kérelem – Belgium

Az Európai Parlament 2015. október 6-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 13. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Belgium „EGF/2015/003 BE/Ford Genk” referenciaszámú kérelme) (COM(2015)0336 – C8-0250/2015 – 2015/2209(BUD))

(2017/C 349/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2015)0336 – C8-0250/2015),
- tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról (2014–2020) és az 1927/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1309/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (EGAA-rendelet),
- tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 12. cikkére,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾ (2013. december 2-i intézményközi megállapodás) és különösen annak 13. pontjára,
- tekintettel a 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 13. pontjában foglalt háromoldalú egyeztető eljárásra,
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
- tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság levelére,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A8-0272/2015),

A. mivel az Unió létrehozta a jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott vagy a globális pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalóknak, és támogassa újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket,

B. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók részére nyújtott pénzügyi támogatásnak dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2013. december 2-i intézményközi megállapodást az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) igénybevételeiről szóló határozatok elfogadása tekintetében,

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 855. o.

⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽³⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

2015. október 6.

- C. mivel az EGAA-rendelet elfogadása tükrözi a Parlament és a Tanács között elért megállapodást, amely szerint újra bevezetik a válsághoz kapcsolódó igénybevétel kritériumát, 60%-ra növelik a javasolt intézkedések becsült összköltségéhez nyújtott uniós pénzügyi hozzájárulást, az értékelésre és a jóváhagyásra rendelkezésre álló idő lerövidítése révén növelik az EGAA-kérelmek feldolgozásának hatékonyságát a Bizottságban, a Parlamentben és a Tanácsban, az önálló vállalkozók és a fiatalok bevonásával szélesítik a támogatásra jogosult intézkedések és kedvezményezetttek körét, valamint támogatják a saját vállalkozások létrehozását elősegítő kezdeményezéseket,
- D. mivel Belgium EGF/2015/003 BE/Ford Genk referenciaszámmal kérelmet nyújtott be az EGAA-ból igénybe vehető pénzügyi hozzájárulás iránt 5 111 elbocsátást követően – akik közül 3 701 munkavállalót bocsátottak el a NACE Rev. 2 rendszer szerinti 29. ágazatban („Gépjárművek, pótkocsik és félpótkocsik gyártása”) működő Ford Genktől ⁽¹⁾ és 1 180-at 11 beszállítótól és továbbfeldolgozótól –, és mivel az intézkedésekben becslés szerint várhatóan 4 500 elbocsátott munkavállaló vesz majd részt;
- E. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak;
1. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az EGAA-rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek, és hogy ezért Belgium jogosult az említett rendelet értelmében nyújtható 6 268 564 eurós pénzügyi hozzájárulásra a 10 447 607 eurót kitevő összköltségből;
 2. utal arra, hogy a belga hatóságok 2015. március 24-én nyújtották be az EGAA-ból való pénzügyi hozzájárulás iránti kérelmet, és hogy annak értékelését a Bizottság 2015. július 14-én fejezte be, majd erről 2015. szeptember 1-jén értesítette a Parlamentet; üdvözli, hogy az értékelési időszak gyorsan – kevesebb mint öt hónap alatt – lezajlott;
 3. megállapítja, hogy a személygépkocsik gyártása 2007 és 2012 között 14,6%-kal csökkent az EU 27 tagállamában, és ugyanebben az időszakban Kína több mint megkétszerezte piaci részesedését a személygépkocsik gyártása terén; arra a következtetésre jut, hogy ezek az események közvetlenül a globalizáció hatására a világkereskedelem szerkezetében bekövetkezett jelentős strukturális változásokhoz kapcsolódnak;
 4. emlékeztet arra, hogy a Ford Genk vállalatnál történt elbocsátások első hulláma adott okot 2013-ban az első, szintén a globalizáción alapuló EGAA-kérelemre, amelynek végrehajtása jelenleg folyik ⁽²⁾, és hogy ez a mostani második kérelem a Ford Genk üzemében 2014-ben, a létesítmény 2014. decemberi végleges bezárásáig végrehajtott elbocsátásokra vonatkozik;
 5. megjegyzi, hogy a belga autóipar 15,58%-os termeléseszkökenést szenvedett el, miközben a globális gyártás 18,9%-kal nőtt;
 6. emlékeztet arra, hogy Limburg tartományban eddig a Ford Genk volt a legnagyobb munkaadó; megállapítja, hogy az elbocsátások jelentős kárt okoznak Limburg gazdaságának, minthogy összesen több mint 8 000 munkahely elvesztésével járnak (a közvetetten kieső munkahelyeket is figyelembe véve), az elbocsátások többségükben 30 és 54 év közötti uniós polgárokat érintenek, a munkanélküliségi ráta 1,8 és 2 százalékpont közötti emelkedésével járnak (a régió munkanélküliségi rátája, 6,8 %-ról 8,8 %-ra emelkedik, vagyis 29,4 %-kal nő), a GDP 2,6 % és 2,9 % közötti mértékben visszaesik, a munkaerő termelékenysége pedig potenciálisan 10,9 %-kal csökken, a régióban az autóipar által a munkaerő termelékenysége szempontjából betöltött nagyon fontos szerep miatt;
 7. megállapítja, hogy a NACE Rev. 2 rendszer szerinti 29. ágazat (Gépjárművek, pótkocsik és félpótkocsik gyártása) eddig 22 EGAA-kérelem tárgyát képezte, amelyek közül 12 a kereskedelem globalizálódásán, 10 pedig a pénzügyi és gazdasági világválságon alapult; javasolja ezért, hogy a Bizottság készítsen tanulmányt az ázsiai és a dél-amerikai piacról annak érdekében, hogy az uniós gyártók többet tudjanak meg az új importengedélyezési követelményekről, és arról, hogy miként képviselhetik jobban magukat ezeken a piacokon, és hogyan lehetnek ott versenyképesebbek;
 8. üdvözli, hogy a munkavállalók gyors támogatása érdekében a belga hatóságok úgy határoztak, hogy a személyre szabott szolgáltatások végrehajtását már 2015. január 1-jén, jóval a javasolt összehangolt csomagra vonatkozó EGAA-támogatás odaítéléséről szóló határozat megszületése, sőt, még a kérelem benyújtása előtt megkezdik;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1893/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról és a 3037/90/EGK tanácsi rendelet, valamint egyes meghatározott statisztikai területekre vonatkozó EK-rendeletek módosításáról (HL L 393., 2006.12.30., 1. o.).

⁽²⁾ EGF/2013/012 BE/Ford Genk (COM(2014)0532).

2015. október 6.

9. megállapítja, hogy Belgium a következő három intézkedéstípust vette tervbe az e kérelem hatálya alá tartozó elbocsátott munkavállalók számára: i. egyéni álláskeresési segítségnyújtás, ügykezelési és általános tájékoztatási szolgáltatás, ii. képzés és átképzés, valamint iii. juttatások és ösztönzők;
10. üdvözli, hogy az elbocsátott munkavállalók a javasolt intézkedések széles körében részesülhetnek, amelyek közül számos intézkedés irányul az egyéni álláskeresési segítségnyújtásra, ügykezelésre és általános tájékoztatási szolgáltatásra; képzésre és átképzésre, amelyek egy részét a korábbi munkáltató biztosítja;
11. megállapítja, hogy a személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagja az intézkedésekkel megcélzott kedvezményezettekkel, képviselőikkel, a szociális partnerekkel, a helyi, regionális és nemzeti állami foglalkoztatási szervekkel és képzési intézményekkel, valamint a vállalattal egyeztetve készült el;
12. emlékeztet annak fontosságára, hogy a munkavállalók munkavállalási esélyeit személyre szabott képzések és a szakmai karrierjük során megszerzett készségek és kompetenciák elismerése révén javítsák; elvárja, hogy az összehangolt csomag keretében biztosított képzést ne csak az elbocsátott munkavállalók szükségleteihez, hanem a tényleges üzleti környezethez is igazítsák hozzá;
13. hangsúlyozza, hogy a szakmai képzésre vonatkozó intézkedéseknek a munkavállalók foglalkoztathatóságának javítását kell célozniuk, és a tényleges munkaerő-piaci kereslethez kell azokat igazítani; megjegyzi ugyanakkor, hogy a képzési és átképzési intézkedéseknek el kell ismerniük az érintett munkavállalók által az autógyártás és annak beszállítói iparága terén szerzett speciális készségeket és kompetenciákat, valamint építeniük kell ezekre;
14. emlékeztet arra, hogy az EGAA-rendelet 7. cikkével összhangban a személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjának kialakítása során előre kell jelezni a jövőbeli munkaerő-piaci kilátásokat és a szükséges készségeket, és a csomagnak meg kell felelnie az erőforrás-hatékony és fenntartható gazdaság felé történő elmozdulásnak;
15. megállapítja, hogy az EGAA-ból finanszírozandó, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjával kapcsolatos tájékoztatás információkat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy e szolgáltatások milyen módon egészítik ki a strukturális alapokból finanszírozott tevékenységeket; hangsúlyozza, hogy a belga hatóságok megerősítették, hogy a támogatható intézkedésekre más uniós pénzügyi eszközökből nem folyósítanak támogatást; megismétli a Bizottsághoz intézett, arra irányuló felhívását, hogy az éves jelentések tartalmazzák a fenti adatok összehasonlító értékelését a jelenlegi szabályok teljes körű tiszteletben tartásának biztosítása érdekében, és hogy ne forduljanak elő átfedések az Unió által finanszírozott szolgáltatások között;
16. üdvözli, hogy a hatóságok a rendelkezésre álló források legnagyobb részét személyre szabott szolgáltatásokra kívánják fordítani, és a személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagja összköltségének csak 4,94 %-át fogják juttatásokra és ösztönzőkre fordítani, amelyek aránya így jóval a megengedett legfeljebb 35 % alatt marad;
17. nagyra értékeli a Parlament támogatások kiutalásának felgyorsítására irányuló kérelme nyomán a Bizottság által bevezetett továbbfejlesztett eljárást; tudomásul veszi az új ütemezés miatti szoros határidőket és az ügyre vonatkozó utasításokra gyakorolt esetleges hatást;
18. jóváhagyja az ezen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
19. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon annak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételéről;
20. utasítja elnökét, hogy ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt továbbítsa a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA****az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybeviteléről (Belgium kérelme: EGF/2015/003 BE/Ford Genk)**

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, (EU) 2015/1869 határozat.)

2015. október 6.

P8_TA(2015)0335

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele – „EGF/2015/004 IT/Alitalia” referenciaszámú kérelem –Olaszország

Az Európai Parlament 2015. október 6-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 13. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Olaszország „EGF/2015/004 IT/Alitalia” referenciaszámú kérelme) (COM(2015)0397 – C8-0252/2015 – 2015/2212(BUD))

(2017/C 349/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2015)0397 – C8-0252/2015),
- tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról (2014–2020) és az 1927/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1309/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (EGAA-rendelet),
- tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 12. cikkére,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾ (2013. december 2-i intézményközi megállapodás) és különösen annak 13. pontjára,
- tekintettel a 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 13. pontjában említett háromoldalú egyeztető eljárásra,
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
- tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság levelére,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A8-0274/2015),

A. mivel az Unió létrehozta a jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott vagy a globális pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalóknak, és támogassa újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket;

B. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók részére nyújtott pénzügyi támogatásnak dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2013. december 2-i intézményközi megállapodást az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) igénybevételéről szóló határozatok elfogadása tekintetében;

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 855. o.

⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽³⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

2015. október 6.

- C. mivel az EGAA-rendelet elfogadása tükrözi a Parlament és a Tanács között elért megállapodást, amely szerint újra bevezetik a válsághoz kapcsolódó igénybevétel kritériumát, 60%-ra növelik a javasolt intézkedések becsült összköltségéhez nyújtott uniós pénzügyi hozzájárulást, az értékelésre és a jóváhagyásra rendelkezésre álló idő lerövidítése révén növelik az EGAA-kérelmek feldolgozásának hatékonyságát a Bizottságban, a Parlamentben és a Tanácsban, az önálló vállalkozók és a fiatalok bevonásával szélesítik a támogatásra jogosult intézkedések és kedvezményezettek körét, valamint támogatják a saját vállalkozások létrehozását elősegítő kezdeményezéseket;
- D. mivel Olaszország EGF/2015/004 IT/Alitalia” referenciaszámmal kérelmet nyújtott be az EGAA-ból igénybe vehető pénzügyi hozzájárulás iránt a NUTS⁽¹⁾ 2. szintű Lazio régióban a NACE Rev. 2. rendszer szerinti 51. gazdasági ágazatban („Légi fuvarozás”)⁽²⁾ működő Gruppo Alitalia csoporttól történt 1 249 elbocsátás nyomán, és mivel várhatóan 184 elbocsátott munkavállaló vesz részt az intézkedésekben;
- E. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak;
1. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az EGAA-rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek, és hogy ezért Olaszország jogosult az említett rendelet értelmében nyújtandó 1 414 848 eurós pénzügyi hozzájárulásra;
 2. utal arra, hogy az olasz hatóságok 2015. március 24-én nyújtották be az EGAA-ból folyósítandó pénzügyi hozzájárulásra irányuló kérelmet, és hogy annak értékelését a Bizottság 2015. augusztus 7-én fejezte be, majd erről 2015. szeptember 1-jén értesítette a Parlamentet; üdvözli, hogy az értékelési időszak gyorsan – kevesebb mint öt hónap alatt – lezajlott;
 3. tudomásul veszi, hogy a nemzetközi légi fuvarozás piaca komoly gazdasági tagolódás áldozata lett, különösen az Unió piaci részesedése csökkent, illetve a Perzsa-öböl országai és Törökország légi szállítási vállalatai által fuvarozott utasok száma nőtt az európai vállalatok, mint például az Alitalia hátrányára;
 4. emlékeztet arra, hogy – noha Lazio régióban a foglalkoztatást az országos szintnél kevésbé sújtották a pénzügyi és gazdasági válság hatásai –, a munkanélküliség minden további növekedése nyomást gyakorol a CIG⁽³⁾ védelmi rendszerére;
 5. tudomásul veszi, hogy mostanáig a NACE Rev. 2. rendszer szerinti gazdasági ágazatok közül az 51. ágazat („Légi fuvarozás”) már folyamodott egy alkalommal⁽⁴⁾ EGAA-támogatásért, és az a kérelem ugyancsak a kereskedelmi globalizáción alapult;
 6. üdvözli, hogy az olasz hatóságok javaslataikban az aktív munkakereséshez és a képzéshez nyújtott támogatásokra összpontosítottak, ideértve azt az újrafoglalkoztatási programot, amely az 50 év fölötti elbocsátott munkavállalókat célozza meg;
 7. üdvözli azt a tényt, hogy a munkavállalók gyors támogatása érdekében az olasz hatóságok úgy határoztak, hogy a személyre szabott szolgáltatások végrehajtását már 2015. április 1-jén, jóval a javasolt összehangolt csomagra vonatkozó EGAA-támogatás odaítéléséről szóló határozat előtt megkezdték;
 8. megjegyzi, hogy az EGAA-rendelet 7. cikkének (4) bekezdése szerinti intézkedések – az előkészítő, irányítási, tájékoztató és nyilvánossággal kapcsolatos, valamint az ellenőrzési és jelentéstételi tevékenységek – az összes költség viszonylag magas hányadát (3,99 %-át) teszik ki;

⁽¹⁾ A Bizottság 1046/2012/EU rendelete (2012. november 8.) az új regionális bontásra vonatkozó idősorok továbbítása tekintetében a statisztikai célú területi egységek nomenklatúrájának (NUTS) létrehozásáról szóló 1059/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról (HL L 310., 2012.11.9., 34. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1893/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról és a 3037/90/EGK tanácsi rendelet, valamint egyes meghatározott statisztikai területekre vonatkozó EK-rendeletek módosításáról (HL L 393., 2006.12.30., 1. o.).

⁽³⁾ A *Cassa Integrazione Guadagno* (CIG, Jövedelemintegrálási Pénztár) részesedési rendszert azért hozták létre, hogy a munkába állásban akadályozott munkavállalók számára egy bizonyos szintű jövedelmet garantáljon. A CIG-ből történő kifizetésre akkor kerül sor, ha szerkezetátalakítás, a vállalat átszervezése, társasági válság és csődeljárás miatt (ami helyi szinten súlyos következményekkel jár a munkaerőpiacra nézve) a termelési tevékenységek csökkennek vagy megszűnnek. A CIG olyan eszköz, amelynek köszönhetően a vállalatoknak nem kell elbocsátaniuk az ideiglenesen fölöslegessé vált munkavállalókat, amíg arra várnak, hogy a rendes termelési tevékenység a régi kerékvágásba visszalendüljön. Ugyanakkor a CIG gyakran a *mobilità* (mobilitás) előzménye.

⁽⁴⁾ EGF/2013/014/FR Air France (COM(2014)0701).

2015. október 6.

9. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy az 1 249 támogatható kedvezményezettből csupán 184-et (azaz 14,7%-ot) céloznak meg a javasolt intézkedések, ami az elbocsátott munkavállalók összlétszámához képest nagyon alacsony arányt képvisel;
10. értékeli, hogy mind a 184 megcélzott kedvezményezett várhatóan igénybe veheti a személyre szabott szolgáltatásokat;
11. tudomásul veszi, hogy Olaszország a támogatás tárgyát képező elbocsátott munkavállalók részére ötféle intézkedést tervez: i. felvétel és képességfelmérés, ii. aktív munkahely-keresési segítség, iii. szakképzés, iv. a mobilitási költségek megtérítése, illetve v. foglalkoztatási jutalék az 50 év felettiek esetében;
12. rámutat, hogy a juttatások és ösztönzők a mobilitási költségekre és a foglalkoztatási jutalékokra korlátozódnak, és az EGAA-rendeletnek megfelelően a személyre szabott szolgáltatások koordinált csomagjának 35%-át kitevő maximális megengedett összeg alatt maradnak;
13. üdvözli az 50 évesnél idősebb munkavállalók számára előirányzott foglalkoztatási jutalékokat; úgy véli, hogy a juttatások bontásának eredményeképpen az érintett munkavállalókat jobb feltételek mellett fogják foglalkoztatni;
14. megállapítja, hogy a személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagja a szociális partnerekkel, az álláskeresésben támogatást nyújtó akkreditált közvetítőkkel és a munkavállalókkal egyeztetve készült el;
15. üdvözli, hogy az aktív álláskereséshez támogatást nyújtó akkreditált ügynökségek az elért eredmények alapján részesülnek fizetésben;
16. emlékeztet, hogy az EGAA-rendelet 7. cikkével összhangban az EGAA által támogatott, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjának kialakítása során előre kell jelezni a jövőbeli munkaerő-piaci kilátásokat és a szükséges készségeket, és a csomagnak meg kell felelnie az erőforrás-hatékony és fenntartható gazdaság felé történő elmozdulásnak;
17. emlékeztet annak fontosságára, hogy a munkavállalók munkavállalási esélyeit személyre szabott képzések és a szakmai karrierjük során megszerzett készségek és kompetenciák elismerése révén javítsák; elvárja, hogy az összehangolt csomag keretében biztosított képzést ne csak az elbocsátott munkavállalók szükségleteihez, hanem a tényleges üzleti környezethez is igazítsák hozzá;
18. megállapítja, hogy az EGAA-ból finanszírozandó, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjával kapcsolatos tájékoztatás információkat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy e szolgáltatások milyen módon egészítik ki a strukturális alapokból finanszírozott tevékenységeket; hangsúlyozza, hogy az olasz hatóságok megerősítik, hogy a támogatásra jogosult intézkedések más uniós pénzügyi eszközökből nem részesülnek támogatásban; megismétli a Bizottsághoz intézett, arra irányuló felhívását, hogy az éves jelentések a jelenlegi szabályok teljes körű tiszteletben tartásának biztosítása érdekében tartalmazzák a fenti adatok összehasonlító értékelését, és hogy ne forduljanak elő átfedések az Unió által finanszírozott szolgáltatások között;
19. nagyra értékeli a Parlament támogatások kiutalásának felgyorsítására irányuló kérelme nyomán a Bizottság által bevezetett továbbfejlesztett eljárást; tudomásul veszi az új ütemezés miatti szoros határidőket és az ügyre vonatkozó utasításokra gyakorolt esetleges hatást;
20. jóváhagyja az ezen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
21. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon annak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;
22. utasítja elnökét, hogy ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt továbbítsa a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA****az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybeviteléről (Olaszország „EGF/2015/004 IT/Alitalia” referenciaszámú kérelme)**

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktszal, (EU) 2015/1870 határozat.)

2015. október 7.

P8_TA(2015)0337

Az euromediterrán megállapodáshoz csatolt, a Tunéziai Köztársaság uniós programokban való részvételét szabályozó általános elvekre vonatkozó jegyzőkönyv ***

Az Európai Parlament 2015. október 7-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamok, másrészt a Tunéziai Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodáshoz csatolt, a Tunéziai Köztársaság uniós programokban való részvételét szabályozó általános elvekre vonatkozó, az Európai Unió és a Tunéziai Köztársaság közötti keretmegállapodásról szóló jegyzőkönyv megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (16160/2014 – C8-0080/2015 – 2014/0118(NLE))

(Egyetértés)

(2017/C 349/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (16160/2014),
 - tekintettel az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamok, másrészt a Tunéziai Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodáshoz csatolt, a Tunéziai Köztársaság uniós programokban való részvételét szabályozó általános elvekre vonatkozó, az Európai Unió és a Tunéziai Köztársaság közötti keretmegállapodásról szóló jegyzőkönyv tervezetére (16159/2014),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 212. cikkével, 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával és 218. cikkének (7) bekezdésével összhangban a Tanács által benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0080/2015),
 - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére és (2) bekezdésére, valamint 108. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság ajánlására (A8-0254/2015),
1. egyetért a jegyzőkönyv megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve a Tunéziai Köztársaság kormányának és parlamentjének.

2015. október 7.

P8_TA(2015)0338

A kis értékű követelések európai eljárása és az európai fizetési meghagyásos eljárás *I**

Az Európai Parlament 2015. október 7-i jogalkotási állásfoglalása a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről szóló, 2007. július 11-i 861/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2013)0794 – C7-0414/2013 – 2013/0403(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2017/C 349/25)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2013)0794),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 81. cikkére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0414/2013),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2014. március 25-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2015. június 29-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A8-0140/2015),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2013)0403

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2015. október 7-én került elfogadásra a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről szóló 861/2007/EK rendelet, valamint az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló 1896/2006/EK rendelet módosításáról szóló (EU) 2015/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktszal, (EU) 2015/2421 rendelet.)

⁽¹⁾ HL C 226., 2014.7.16., 43. o.

2015. október 7.

P8_TA(2015)0339

Egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozása *I**

Az Európai Parlament 2015. október 7-i jogalkotási állásfoglalása a közepes tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2013)0919 – C7-0003/2014 – 2013/0442(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2017/C 349/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2013)0919),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 192. cikkének (1) bekezdésére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0003/2014),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2014. július 10-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottsága 2014. október 7-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2015. június 30-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A8-0160/2015),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2013)0442

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2015. október 7-én került elfogadásra a közepes tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló (EU) 2015/... európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, (EU) 2015/2193 irányelv.)

⁽¹⁾ HL C 451., 2014.12.16., 134. o.

⁽²⁾ HL C 415., 2014.11.20., 23. o.

2015. október 7.

P8_TA(2015)0340

Az emberi fogyasztásra szánt kazeinek és kazeinátok *I**

Az Európai Parlament 2015. október 7-i jogalkotási állásfoglalása az emberi fogyasztásra szánt kazeinekre és kazeinátokra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről és a 83/417/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2014)0174 – C7-0105/2014 – 2014/0096(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2017/C 349/27)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2014)0174),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114. cikkére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0105/2014),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2014. június 4-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2015. június 24-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére (A8-0042/2015),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2014)0096

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2015. október 7-én került elfogadásra az emberi fogyasztásra szánt kazeinekre és kazeinátokra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről és a 83/417/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2015/... európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktszal, (EU) 2015/2203 irányelv.)

⁽¹⁾ HL C 424., 2014.11.26., 72. o.

2015. október 7.

P8_TA(2015)0341

Az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályok *I**

Az Európai Parlament 2015. október 7-i jogalkotási állásfoglalása az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló 966/2012/EU, Euratom rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2014)0358 – C8-0029/2014 – 2014/0180(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2017/C 349/28)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2014)0358),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 322. cikkére, valamint az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. cikkére, amelyek alapján a Bizottság benyújtotta a javaslatát a Parlamentnek (C8-0029/2014),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Számvevőszék 1/2015. sz. véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel az európai adatvédelmi biztos 2014. december 3-i levelére,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2015. június 30-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére és a Külügyi Bizottság, valamint a Költségvetési Ellenőrző Bizottság véleményére (A8-0049/2015),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2014)0180

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2015. október 7-én került elfogadásra az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló 966/2012/EU, Euratom rendelet módosításáról szóló (EU, Euratom) 2015/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, (EU, Euratom) 2015/1929 rendelet.)

⁽¹⁾ HL C 52., 2015.2.12., 1. o.

2015. október 8.

P8_TA(2015)0346

Belső piaci pénzforgalmi szolgáltatások ***I

Az Európai Parlament 2015. október 8-i jogalkotási állásfoglalása a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2013/36/EU és a 2009/110/EK irányelv módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2013)0547 – C7-0230/2013 – 2013/0264(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2017/C 349/29)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2013)0547),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0230/2013),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Központi Bank 2014. február 5-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság 2013. december 11-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2015. június 4-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére és 61. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A7-0169/2014),
 - tekintettel a 2014. április 3-i ülésén elfogadott módosításokra ⁽³⁾,
 - tekintettel az Elnökök Értekezletének a hetedik parlamenti ciklus le nem zárt ügyeivel kapcsolatos, 2014. szeptember 18-i határozatára,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság kiegészítő jelentésére (A8-0266/2015),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2013)0264

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2015. október 8-án került elfogadásra a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2015/... európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktszal, (EU) 2015/2366 irányelv.)

⁽¹⁾ HL C 224., 2014.7.15., 1. o.

⁽²⁾ HL C 170., 2014.6.5., 78. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0280.

2015. október 14.

P8_TA(2015)0352

A terrorcselekmények és egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése és kivizsgálása érdekében a tagállamok, valamint az Europol vízuminformációs rendszerhez (VIS) való hozzáférése betekintés céljából *

Az Európai Parlament 2015. október 14-i jogalkotási állásfoglalása a vízuminformációs rendszerhez (VIS) a tagállamok kijelölt hatóságai, valamint az Europol számára a terrorcselekmények és egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése és kivizsgálása érdekében, betekintés céljából történő hozzáférésről szóló 2008/633/IB határozat alkalmazása időpontjának meghatározásáról szóló tanácsi végrehajtási határozat tervezetéről (10506/2015 – C8-0193/2015 – 2015/0807(CNS))

(Különleges jogalkotási eljárás – konzultáció)

(2017/C 349/30)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács tervezetére (10506/2015),
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 39. cikke (1) bekezdésének az Amszterdami Szerződés által módosított formájára, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló 36. jegyzőkönyv 9. cikkére, amelyek értelmében a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0193/2015),
 - tekintettel a vízuminformációs rendszerhez (VIS) a tagállamok kijelölt hatóságai, valamint az Europol számára a terrorcselekmények és egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése és kivizsgálása érdekében, betekintés céljából történő hozzáférésről szóló, 2008. június 23-i 2008/633/IB tanácsi határozatra⁽¹⁾, és különösen annak 18. cikke (2) bekezdésére,
 - tekintettel az európai biztonsági stratégiáról szóló, 2015. július 9-i állásfoglalására⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A8-0287/2015),
1. jóváhagyja a Tanács tervezetét;
 2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Parlament által jóváhagyott szöveget;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL L 218., 2008.8.13., 129. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0269.

2015. október 14.

P8_TA(2015)0353

6/2015 sz. költségvetés-módosítási tervezet: Saját források, a külső fellépésekre képzett uniós vagyongazdálkodási alapok, az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületének Hivatala

Az Európai Parlament 2015. október 14-i állásfoglalása az Európai Unió 2015-ös pénzügyi évre vonatkozó 6/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról, Saját források, a külső fellépésekre képzett uniós vagyongazdálkodási alapok, az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületének Hivatala (11695/2015 – C8-0278/2015 – 2015/2150(BUD))

(2017/C 349/31)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikkére,
- tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. cikkére,
- tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 41. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió 2015-ös pénzügyi évre szóló általános költségvetésére, amelyet 2014. december 17-én fogadtak el véglegesen ⁽²⁾,
- tekintettel az 1/2015. sz. költségvetés-módosításra, amelyet 2015. április 28-án fogadtak el véglegesen ⁽³⁾,
- tekintettel a 2/2015., a 3/2015., a 4/2015. és az 5/2015. sz. költségvetés-módosításra, amelyeket 2015. július 7-én fogadtak el véglegesen ⁽⁴⁾,
- tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2015. április 21-i (EU, Euratom) 2015/623 tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 2007. június 7-i 2007/436/EK, Euratom tanácsi határozatra ⁽⁸⁾,
- tekintettel a Bizottság által 2015. július 15-én elfogadott, 6/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezetre (COM(2015)0351),
- tekintettel a Tanács által 2015. szeptember 18-án elfogadott és az Európai Parlamentnek ugyanezen a napon továbbított, a 6/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezetről szóló álláspontra (11695/2015 – C8-0278/2015),

⁽¹⁾ HL L 298., 2012.10.26., 1. o.

⁽²⁾ HL L 69., 2015.3.13., 1. o.

⁽³⁾ HL L 190., 2015.7.17., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 261., 2015.10.7.

⁽⁵⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽⁶⁾ HL L 103., 2015.4.22., 1. o.

⁽⁷⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 163., 2007.6.23., 17. o.

2015. október 14.

- tekintettel eljárási szabályzata 88. és 91. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A8-0280/2015),
- A. mivel a 6/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezet tartalmazza a hagyományos saját forrásokra, valamint a héa- és GNI-alapokra vonatkozó előrejelzések felülvizsgálatát, az Egyesült Királyságra vonatkozó megfelelő korrekciók költségvetésbe történő átvezetését és azok finanszírozását, miáltal módosítja az uniós költségvetéshez való hozzájárulások tagállamok közötti eloszlását;
- B. mivel a 6/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezet továbbá tartalmazza két új költségvetési tétel létrehozását is a Bizottság által kezelt vagyonkezelői alapok kiadásainak fedezésére a fejlesztés és együttműködés, valamint a bővítés területén; mindkettő „pro memoria” (p.m.) bejegyzéssel szerepel;
- C. mivel a 6/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezet módosítja az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületének Hivatala létszámtervét is, az összes álláshely számának és a hivatal költségvetésének módosítása nélkül;
1. tudomásul veszi a 6/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezetet a Bizottság által benyújtott formájában, valamint a Tanács erről szóló álláspontját;
 2. megjegyzi, hogy az eredeti 2015-ös költségvetéshez képest a költségvetéshez való, a GNI-alapú nemzeti hozzájárulások 2,26 milliárd euróval csökkenthetők, mivel a vártnál nagyobb, 1 133,5 millió euró lett a hagyományos saját forrásokból (vámokból és cukorpiaci illetékekből) származó bevétel, és mivel a 2014-es többlet a 3/2015. sz. költségvetés-módosítással bekerült a költségvetésbe;
 3. úgy véli, hogy az uniós költségvetés bevételi oldalának ilyen technikai kiigazítása kizárólag a legutóbbi statisztikákon alapul, és összhangban áll a tagállamok közötti elfogadott felosztással;
 4. megjegyzi, hogy a 6/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezet egyik eleme sem befolyásolja a 2015-ös költségvetés kiadási oldalát, és hogy a bevételi oldalra gyakorolt hatása is csak a hozzájárulások tagállamok közötti felosztását érinti;
 5. jóváhagyja a 6/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezetről szóló tanácsi álláspontot;
 6. utasítja elnökét annak megállapítására, hogy a 6/2015. sz. költségvetés-módosítást véglegesen elfogadták, valamint hogy gondoskodjon annak közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek, valamint a nemzeti parlamenteknek.
-

2015. október 14.

P8_TA(2015)0354

A Rugalmassági Eszköz igénybevétele az európai migrációs stratégia keretében meghozandó azonnali költségvetési intézkedésekhez

Az Európai Parlament 2015. október 14-i állásfoglalása az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 12. pontjával összhangban a Rugalmassági Eszköznek az európai migrációs stratégia keretében meghozandó azonnali költségvetési intézkedésekre vonatkozó igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2015)0486 – C8-0292/2015 – 2015/2253(BUD))

(2017/C 349/32)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2015)0486 – C8-0292/2015),
 - tekintettel az Európai Unió 2015-ös pénzügyi évre szóló általános költségvetésére, amelyet 2014. december 17-én fogadtak el véglegesen ⁽¹⁾,
 - tekintettel az 1/2015. sz. költségvetés-módosításra, amelyet 2015. április 28-án fogadtak el véglegesen ⁽²⁾,
 - tekintettel a 2/2015., a 3/2015., a 4/2015. és az 5/2015. sz. költségvetés-módosításra, amelyeket 2015. július 7-én fogadtak el véglegesen ⁽³⁾,
 - tekintettel a Bizottság által 2015. szeptember 30-án elfogadott, 7/2015. számú költségvetés-módosítási tervezetre (COM(2015)0485),
 - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾ és különösen annak 11. cikkére,
 - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló 1311/2013/EU, Euratom rendelet módosításáról szóló, 2015. április 21-i (EU, Euratom) 2015/623 tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽⁶⁾ és különösen annak 12. pontjára,
 - tekintettel az Állampolgári, Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság levelére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A8-0290/2015),
- A. mivel a kötelezettségvállalási előirányzatok 3. fejezetén belüli átcsoportosításával kapcsolatos valamennyi lehetőség mérlegelését követően szükségesnek tűnik a Rugalmassági Eszköz kötelezettségvállalási előirányzatok javára történő igénybevétele;
- B. mivel a Bizottság javasolta a Rugalmassági Eszköz igénybevételét annak érdekében, hogy a többéves pénzügyi keret felső határértékén felül 66,1 millió EUR kötelezettségvállalási előirányzattal kiegészítsék az Európai Unió 2015. évi általános költségvetésében szereplő forrásokat a menekültügyi és a migrációs válság kezelését szolgáló intézkedések finanszírozására;

⁽¹⁾ HL L 69., 2015.3.13., 1. o.

⁽²⁾ HL L 190., 2015.7.17., 1. o.

⁽³⁾ HL L 261., 2015.10.7.

⁽⁴⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽⁵⁾ HL L 103., 2015.4.22., 1. o.

⁽⁶⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

2015. október 14.

1. megállapítja, hogy a 3. fejezet 2015. évi felső határa nem teszi lehetővé a fontos és sürgős uniós prioritások kielégítő finanszírozását;
2. egyetért tehát a Rugalmassági Eszköz 66,1 millió EUR összegű, kötelezettségvállalási előirányzatok formájában történő igénybevételével;
3. egyetért továbbá azzal, hogy 2016-ban 52,9 millió EUR, 2017-ben pedig 13,2 millió EUR összegű kifizetési előirányzatot biztosítsanak e célból;
4. megismétli, hogy ezen eszköznek a többéves pénzügyi keretről szóló rendelet 11. cikke szerinti igénybevétele újra kiemeli azt a döntő fontosságú igényt, hogy az uniós költségvetésnek rugalmasabbnak kell lennie;
5. megismétli azt a régóta hangoztatott álláspontját, hogy – anélkül, hogy kizárnánk azt a lehetőséget, hogy a Rugalmassági Eszköz révén egyes költségvetési sorok finanszírozására úgy használjunk fel kifizetési előirányzatokat, hogy még maradnak felhasználatlan kötelezettségvállalási előirányzatok – a Rugalmassági Eszköz révén korábban felhasznált kötelezettségvállalásokból származó kifizetéseket csak a felső határérték fölött lehessen számolni;
6. jóváhagyja az ezen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
7. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá ezt a határozatot, valamint gondoskodjon annak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;
8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA****a Rugalmassági Eszköznek az európai migrációs stratégia keretében meghozandó azonnali költségvetési intézkedésekre vonatkozó igénybevételéről**

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, (EU) 2015/2248 határozat.)

2015. október 14.

P8_TA(2015)0355

7/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezet: A menekültválság kezelése: azonnali költségvetési intézkedések a migrációra vonatkozó európai menetrend keretében

Az Európai Parlament 2015. október 14-i állásfoglalása az Európai Unió 2015-ös pénzügyi évre vonatkozó, 7/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról, A menekültügyi válság kezelése: azonnali költségvetési intézkedések az európai migrációs stratégia keretében (12511/2015 – C8-0297/2015 – 2015/2252(BUD))

(2017/C 349/33)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikkére,
- tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. cikkére,
- tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 41. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió 2015-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésére, amelyet 2014. december 17-én fogadtak el véglegesen ⁽²⁾,
- tekintettel az 1/2015. sz. költségvetés-módosításra, amelyet 2015. április 28-án fogadtak el véglegesen ⁽³⁾,
- tekintettel a 2/2015., a 3/2015., a 4/2015. és az 5/2015. sz. költségvetés-módosításra, amelyeket 2015. július 7-én fogadtak el véglegesen ⁽⁴⁾,
- tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló 1311/2013/EU, Euratom rendelet módosításáról szóló, 2015. április 21-i (EU, Euratom) 2015/623 tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 2007. június 7-i 2007/436/EK, Euratom tanácsi határozatra ⁽⁸⁾,
- tekintettel a Bizottság által 2015. szeptember 30-án elfogadott, 7/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezetre (COM(2015)0485),
- tekintettel a Tanács által 2015. október 8-án elfogadott és az Európai Parlamentnek a következő napon továbbított, a 7/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezetről szóló álláspontra (12511/2015 – C8-0297/2015),

⁽¹⁾ HL L 298., 2012.10.26., 1. o.

⁽²⁾ HL L 69., 2015.3.13., 1. o.

⁽³⁾ HL L 190., 2015.7.17., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 261., 2015.10.7.

⁽⁵⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽⁶⁾ HL L 103., 2015.4.22., 1. o.

⁽⁷⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 163., 2007.6.23., 17. o.

2015. október 14.

- tekintettel a Bizottság által az Európai Parlamenthez, az Európai Tanácshoz és a Tanácshoz intézett, „A menekültügyi válság kezelése: azonnali operatív, költségvetési és jogi intézkedések az európai migrációs stratégia keretében” című 2015. szeptember 23-i közleményre (COM(2015)0490),
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság levelére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 88. és 91. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A8-0289/2015),
- A. mivel a 7/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezet célja, hogy megerősítse a jelenlegi menekültügyi és migrációs válsággal foglalkozó uniós forrásokat, ezáltal kezelve a 3. és 4. fejezetnél jelenleg tapasztalható alulfinanszírozást;
- B. mivel a 7/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezet a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap és a Belső Biztonsági Alap keretében biztosított szükséghelyzeti segély összegének összesen 100 millió eurós megemeléséről rendelkezik kötelezettségvállalási előirányzatok formájában, miközben fenntartja a szükséges forrásokat és a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap által finanszírozott egyéb programokat;
- C. mivel a 7/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezet rendelkezik továbbá a Frontex, az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EASO) és az Europol rendelkezésére álló álláshelyek számának összesen 120-szal való növeléséről, valamint az év végéig a bérkiadások ehhez kapcsolódó 1,3 millió eurós emeléséhez szükséges előirányzatokról kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokban;
- D. mivel a 7/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezet rendelkezik az Európai Szomszédügyi Támogatási Eszköz kiegészítő finanszírozásáról is összesen 300 millió euró összegben;
- E. mivel a 7/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezet átcsoportosítás révén további 55,7 millió euróval emeli a humanitárius segítségnyújtás kifizetési előirányzatait;
- F. mivel a 7/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezet a Rugalmassági Eszköznek az európai migrációs stratégia keretében meghozandó azonnali költségvetési intézkedésekre vonatkozó, 66,1 millió euró összegű kötelezettségvállalási előirányzat erejéig történő igénybeviteléről szóló határozatra irányuló javaslat (COM(2015)0486) kíséri;
- G. mivel a menekültek és migránsok számának növekedése nem volt előre látható a jelenlegi, 2014 és 2020 közötti időszakra szóló többéves pénzügyi keret elfogadásakor, és nem tekinthető ideiglenes jelenségnek, ezért hosszabb távú megoldásokat tesz szükségessé, amelyekkel a következő éves költségvetési eljárások és a többéves pénzügyi keret felülvizsgálata során kell foglalkozni;
1. tudomásul veszi a 7/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezetet a Bizottság által benyújtott formájában, valamint a Tanács erről szóló álláspontját;
 2. üdvözli a Bizottságnak a jelenlegi menekültügyi válságra adott gyors válaszát; megismétli, hogy az Európai Parlament készen áll arra, hogy kellő időben cselekedjen költségvetési hatáskörével összhangban; rámutat, hogy a javasolt intézkedéseknek olyan kezdeményezésekkel kell párosulniuk, amelyek a migrációs és menekültügyi válság kiváltó okainak kezelésére irányulnak;
 3. meggyőződése, hogy az Uniónak többet kell tennie a jelenlegi migrációs és menekültügyi válság kezelésére, segítenie kell a származási országok stabilizálásában és a tranzitországok támogatásában, mert a javasolt intézkedések biztosan nem lesznek elegendők az Unióban védelmet kereső személyek teljes számára való tekintettel; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő hosszú távú pénzügyi tervet a migrációs és menekültügyi válságra való válaszára, beleértve a kutatási és mentési műveleteket is, és javasolja a többéves pénzügyi keret ennek megfelelő felülvizsgálatát;
 4. üdvözli minden intézmény azon hajlandóságát, hogy a nyilvánvaló és sürgős szükségletekre való tekintettel növeljék a migrációval és menekültüggyel kapcsolatos költségvetési előirányzatokat, valamint a külpolitikai eszközök költségvetését, hogy a migrációs és menekültügyi válság kiváltó okait lehessen kezelni;

2015. október 14.

5. üdvözli a tagállamoknak az Európai Tanács 2015. szeptember 23-i nem hivatalos ülésén tett kötelezettségvállalását, mely szerint 1 milliárd eurót mozgósítanak a migránsok és menekültek humanitárius helyzetére adott válaszként; felhívja a tagállamokat, hogy terjesszék ki és növeljék kötelezettségvállalásukat, hogy a következő években is biztosítsák a szükséges forrásokat;
 6. emlékeztet arra, hogy ezt a kérdést elsősorban a 2016. évi költségvetésben kell megoldani, és felhívja a Tanácsot, hogy szavait kövesse megfelelő finanszírozás a költségvetési egyeztetéseken;
 7. ezért sürgeti a Tanácsot, hogy a kezdetektől fogva járuljon hozzá egy ennek megfelelő 2016. évi költségvetéshez, többek között a 3. és 4. fejezetben is, amely elegendő előirányzatot biztosít a jelenlegi menekültügyi és migrációs válság kezeléséhez;
 8. emlékezteti a Bizottságot és a Tanácsot a kifizetési tervről kötött közelmúltbeli megállapodásra, amelynek célja az uniós költségvetés fenntartható pályára való visszaállítása; megjegyzi, hogy a Bizottság nem javasolt kiegészítő átfogó kifizetési előirányzatokat a 2015-ös költségvetésben, hanem ismét a már meglévő források átcsoportosításához folyamodott; hangsúlyozza, hogy ez növelheti a 2016-os kifizetési előirányzatokra nehezedő terhet, amelyek elégtelennek bizonyulhatnak a különböző fejezetekben szereplő pénzügyi programok tényleges igényeinek kielégítéséhez;
 9. ezért azt várja, hogy a Bizottság a 2/2016. sz. módosító indítványban a kifizetési előirányzatok olyan megfelelő növelését kezdeményezze, amely összhangban van a kötelezettségvállalásokkal;
 10. hangsúlyozza, hogy amennyiben további emelésekre lenne szükség az idei év folyamán a migrációs és menekültügyi válság kezelésére, a Parlament készen áll arra, hogy elfogadja a többéves pénzügyi keretben foglalt rugalmassági rendelkezések további alkalmazását;
 11. üdvözli az ügynökségek számára a létszámtervben létrehozott 120 további álláshelyet, és azt várja, hogy ez a döntés a 2016-os költségvetést, valamint a következő évek költségvetéseit is érinteni fogja; sürgeti a Bizottságot, hogy a következő költségvetési egyeztetés előtt adjon frissített és összesített tájékoztatást az ügynökségek igényeiről; felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon közép- és hosszú távú stratégiát a bel- és igazságügyi ügynökségek tevékenységére, amely kiterjed a célokra, a küldetésekre, a koordinációra, a fogadóállomások létrehozására és a pénzügyi forrásokra;
 12. úgy véli, hogy az EASO-nak a Bizottság által jelenleg javasoltnál több álláshelyet kell kapnia, mivel feladata, hogy kulcsszerepet vállaljon a közös európai menekültügyi rendszer végrehajtásában, így például segítséget kell nyújtania a menedékjog iránti kérelmek feldolgozása és az áthelyezések során;
 13. hangsúlyozza, hogy készen áll a Bizottság által előterjesztett 7/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezet lehető leghamarabbi elfogadására a helyzet sürgősségére való tekintettel; rámutat, hogy a helyzet sürgőssége miatt a Parlamentnek korlátozott idő állt rendelkezésére e költségvetés-módosítással kapcsolatos álláspontja kialakításához;
 14. jóváhagyja a 7/2015. sz. költségvetés-módosítási tervezetről szóló tanácsi álláspontot;
 15. utasítja elnökét annak megállapítására, hogy a 7/2015. sz. költségvetés-módosítást véglegesen elfogadták, valamint gondoskodjon annak közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek, valamint a nemzeti parlamenteknek.
-

2015. október 14.

P8_TA(2015)0357

Az Európai Stratégiai Beruházási Alap ügyvezető igazgatójának kinevezése**Az Európai Parlament 2015. október 14-i határozata az Európai Stratégiai Beruházási Alap ügyvezető igazgatójának kinevezésére vonatkozó javaslatról (C8-0304/2015 – 2015/0901(NLE))****(Jóváhagyás)**

(2017/C 349/34)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) irányítóbizottságának az ESBA ügyvezető igazgatójának kinevezésére vonatkozó 2015. október 2-i javaslatára (C8-0304/2015),
 - tekintettel az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, az Európai Beruházási Tanácsadó Platformról és a Beruházási Projektek Európai Portáljáról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról – az Európai Stratégiai Beruházási Alap – szőlő, 2015. június 25-i (EU) 2015/1017 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 7. cikkének (6) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzatára,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság által az eljárási szabályzat 55. cikke alapján folytatott közös tanácskozásokra,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A8-0292/2015),
- A. mivel a 2015/1017/EU rendelet 7. cikkének (6) bekezdése arról rendelkezik, hogy az ESBA ügyvezető igazgatóját és helyettes ügyvezető igazgatóját az Európai Beruházási Bank (EBB) eljárásainak megfelelően nyílt és átlátható kiválasztási eljárást – amelynek valamennyi szakaszában az Európai Parlamentet megfelelő módon és kellő időben tájékoztatni kell –, valamint az Európai Parlament általi jóváhagyást követően az EBB nevezi ki;
- B. mivel 2015. október 2-án az ESBA irányítóbizottsága az ESBA ügyvezető igazgatójának és helyettes ügyvezető igazgatójának kinevezésére irányuló javaslatot fogadott el, amelyet továbbított az Európai Parlamentnek;
- C. mivel 2015. október 13-án a Költségvetési Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság meghallgatást tartott Wilhelm Moltererrel, az ESBA ügyvezető igazgatói pozíciójára javasolt jelölttel, aki bevezető nyilatkozatot tett, majd válaszolt a bizottság tagjai által feltett kérdésekre;
1. jóváhagyja Wilhelm Molterernek az ESBA ügyvezető igazgatói posztjára történő kinevezését;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Beruházási Banknak, valamint a tagállamok kormányainak.

⁽¹⁾ HL L 169., 2015.7.1., 1. o.

2015. október 14.

P8_TA(2015)0358

Az Európai Stratégiai Beruházási Alap ügyvezető igazgatóhelyettesének kinevezése

Az Európai Parlament 2015. október 14-i határozata az Európai Stratégiai Beruházási Alap helyettes ügyvezető igazgatójának kinevezésére vonatkozó javaslatról (C8-0305/2015 – 2015/0902(NLE))

(Jóváhagyás)

(2017/C 349/35)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) irányítóbizottságának az ESBA helyettes ügyvezető igazgatójának kinevezésére vonatkozó 2015. október 2-i javaslatára (C8-0305/2015),
 - tekintettel az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, az Európai Beruházási Tanácsadó Platformról és a Beruházási Projektek Európai Portáljáról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról – az Európai Stratégiai Beruházási Alap – szőlő, 2015. június 25-i (EU) 2015/1017 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 7. cikkének (6) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzatára,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság által az eljárási szabályzat 55. cikke alapján folytatott közös tanácskozásokra,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A8-0293/2015),
- A. mivel a 2015/1017/EU rendelet 7. cikkének (6) bekezdése arról rendelkezik, hogy az ESBA ügyvezető igazgatóját és helyettes ügyvezető igazgatóját az Európai Beruházási Bank (EBB) eljárásainak megfelelően nyílt és átlátható kiválasztási eljárást – amelynek valamennyi szakaszában az Európai Parlamentet megfelelő módon és kellő időben tájékoztatni kell –, valamint az Európai Parlament általi jóváhagyást követően követően az EBB nevezi ki;
- B. mivel 2015. október 2-án az ESBA irányítóbizottsága az ESBA ügyvezető igazgatójának és helyettes ügyvezető igazgatójának kinevezésére irányuló javaslatot fogadott el, amelyet továbbított az Európai Parlamentnek;
- C. mivel 2015. október 13-án a Költségvetési Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság meghallgatást tartott Iliyana Tsanovával, az ESBA helyettes ügyvezető igazgatói pozíciójára javasolt jelölttel, aki bevezető nyilatkozatot tett, majd válaszolt a bizottság tagjai által feltett kérdésekre;
1. jóváhagyja Iliyana Tsanovának az ESBA helyettes ügyvezető igazgatói posztjára történő kinevezését;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Beruházási Banknak, valamint a tagállamok kormányainak.

⁽¹⁾ HL L 169., 2015.7.1., 1. o.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU